EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 30.3.2022
COM(2022) 142 final

2022/0095 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

kestävien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista ja direktiivin 2009/125/EY kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

{SEC(2022) 165 final} - {SWD(2022) 81 final} - {SWD(2022) 82 final} -
{SWD(2022) 83 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Tämän asetuksen päätavoitteena on vähentää tuotteiden elinkaaren aikana syntyviä kielteisiä ympäristövaikutuksia ja parantaa sisämarkkinoiden toimintaa. Näillä tavoitteilla pyritään ratkaisemaan vaikutustenarvioinnissa analysoidut ongelmat ja niiden syyt. Tavoitteissa otetaan huomioon se, että sisämarkkinoilla on saatavilla tuotteita, jotka aiheuttavat tarpeettomia haitallisia ympäristövaikutuksia. Tällä asetuksella tuetaan myös EU:n teollisuuspolitiikan tavoitteita, joilla pyritään edistämään ympäristön kannalta kestävien tuotteiden tarjontaa ja kysyntää, saamaan aikaan kestävää tuotantoa koskevia tuloksia sekä varmistamaan sisämarkkinoilla myytäville tuotteille tasapuoliset toimintaedellytykset. Teollisuus tarvitsee kaikissa yhteyksissä sovellettavissa olevia yhdenmukaistettuja vaatimuksia, tehokkaita keinoja niiden noudattamiseksi, asianmukaista täytäntöönpanoa, tehostettua markkinavalvontaa ja riskianalyysiin perustuvia tullitarkastuksia[1].

Tuotteilla on keskeinen rooli EU:ssa asuvien ihmisten elämässä, ja tarjolla olevien tuotteiden määrä ja valikoima kasvavat jatkuvasti. Viime vuosikymmeninä tapahtuneiden teknologisten edistysaskelten myötä myös riippuvuus tuotteista on lisääntynyt. Esimerkkinä voidaan mainita tieto- ja viestintätekniikan tuotteet, joiden avulla ihmiset pitivät yhteydettä toisiinsa covid-19-kriisin aikana, sekä kalusteet ja laitteet, jotka auttavat kotitalouksia arjessa. Tuotteiden vapaa liikkuvuus on olennaisen tärkeää sisämarkkinoiden toiminnan varmistamisessa, ja se on edelleen EU:n yritysten kilpailukyvyn ja kuluttajien valintojen perusta.

Tällä asetuksella pyritään puuttumaan tuotteiden haitallisimpiin ympäristövaikutuksiin soveltamalla ekologista suunnittelua koskevaa lähestymistapaa hyvin laajaan tuotevalikoimaan, minkä lisäksi sen avulla voidaan asettaa erilaisia kohdennettuja tuotevaatimuksia. Toisin sanoen sillä vahvistetaan puitteet sellaisten ekologisen suunnittelun vaatimusten asettamiselle, jotka perustuvat kiertotalouden toimintasuunnitelmassa[2] lueteltuihin tuotteiden kestävyyteen ja kiertotalouteen liittyviin ominaisuuksiin, joita ovat muun muassa tuotteiden kestävyys käytössä, uudelleenkäytettävyys, päivitettävyys ja korjattavuus, huolta aiheuttavien aineiden esiintyminen tuotteissa, tuotteiden energia- ja resurssitehokkuus, tuotteiden kierrätetty sisältö, tuotteiden uudelleenvalmistus sekä korkealaatuinen kierrättäminen. Puitteet on tarkoitettu myös tuotteiden hiili- ja ympäristöjalanjäljen pienentämiseen.

Tällä tavoin asetus edistää EU:n yleisten ilmasto-, ympäristö- ja energiatavoitteiden saavuttamista ja tukee samalla talouskasvua, työpaikkojen luomista ja sosiaalista osallistamista. Se edistää taloudellisen kehityksen irrottamista luonnonvarojen käytöstä ja materiaaliriippuvuuksien vähentämistä, kun materiaaleista tulee pitkäikäisempiä ja kun varmistetaan, että niiden arvo säilyy mahdollisimman pitkään ja kierrätetyn sisällön käyttö tuotteissa lisääntyy, mikä edistää EU:n avointa strategista riippumattomuutta ja selviytymiskykyä. Monet viimeaikaiset tapahtumat ovat muistuttaneet globaalien toimitusketjujen mahdollisista haavoittuvuuksista.

Tämä asetus on osa komission esittämää aloitepakettia, joka liittyy ympäristön kannalta kestäviin tuotteisiin ja jolla edistetään kestäviä tuotevalintoja. Pakettiin kuuluu tekstiili[3]- ja

---

1 Kuten unionin tullikoodeksista annetun asetuksen (EU) N:o 952/2013 46 artiklassa säädetään.
2 COM(2020) 98 final.
3 COM(2022) 141 final.

rakennustuotteita[4] koskevia kohdennettuja alakohtaisia aloitteita, joilla puututaan ympäristö- ja ilmastovaikutuksiltaan merkittävimpiin tuotteisiin, sekä aloite, jolla lisätään kuluttajien vaikutusmahdollisuuksia vihreässä siirtymässä parantamalla suojelua epäoikeudenmukaisilta käytännöiltä sekä tiedotusta[5]. Komissio varmistaa tämän asetuksen voimaantuloon asti, että nykyisen ekosuunnitteludirektiivin mukaisia toimia jatketaan, muun muassa hyväksymällä uuden ekologista suunnittelua ja energiamerkintöjä koskevan työsuunnitelman vuosiksi 2022–2024. Työtä jatketaan myös uusien energiaan liittyvien tuotteiden saralla, minkä lisäksi päivitetään jo säänneltyjä tuotteita ja tiukennetaan niiden tavoitetasoa.

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Tällä asetuksella laajennetaan **ekosuunnitteludirektiivin** soveltamisalaa tuotteiden osalta ja asetetaan niille uudenlaisia vaatimuksia. Tästä syystä oikeudellisen selkeyden vuoksi ekosuunnitteludirektiivi olisi kumottava. Koska ehdotetun asetuksen soveltamisala on laaja, on tarpeen määritellä mahdollisuuksien mukaan, mikä on sen suhde voimassa olevaan lainsäädäntöön, jota sovelletaan sen kattamiin tuotteisiin, sekä muihin sen tavoitteisiin liittyviin tai sen kannalta keskeisiin aloitteisiin. Tavoitteena on välttää päällekkäisyydet yritysten ja viranomaisten hallinnollisen taakan minimoimiseksi.

Yleisenä lähestymistapana on asettaa vaatimuksia sellaisten ympäristökestävyysominaisuuksien osalta, joita voimassa olevassa lainsäädännössä ei oteta riittävästi tai lainkaan huomioon. Siksi sovelletaan periaatetta, jonka mukaan erityissäännös syrjäyttää yleissäännökset (*lex specialis derogat legi generali*). Tarkemmin sanottuna lähestymistapa kattaa kaksi kategoriaa: tuotekohtaisen lainsäädännön ja horisontaalisia näkökohtia koskevan lainsäädännön.

Tuotekohtaisella lainsäädännöllä viitataan lainsäädäntöön, jossa keskitytään tiettyyn tuotteeseen tai tarkkaan määriteltyyn tuoteryhmään (esim. **akut, lelut, pesuaineet ja pakkaukset**) ja jolla säännellään usein pääasiassa turvallisuusominaisuuksia. Kaikille voimassa oleville tuotekohtaisille säädöksille ei ole mahdollista antaa eritelmiä tämän asetuksen mukaisella yleisellä tasolla. Komissio aikoo kuitenkin ensin arvioida yksityiskohtaisesti mahdollisia päällekkäisyyksiä tai ristiriitoja voimassa olevan lainsäädännön kanssa välttääkseen päällekkäisiä vaatimuksia tai liiallisen taakan aiheuttamista yrityksille ennen kuin niille asetetaan konkreettisia tuotekohtaisia vaatimuksia tämän asetuksen mukaisilla toimenpiteillä. Periaatteessa tätä asetusta sovelletaan ainoastaan voimassa olevan lainsäädännön soveltamisalan piiriin kuulumattomiin tuotteisiin tai silloin, jos lainsäännössä ei oteta riittävästi huomioon kyseisten tuotteiden kestävyyttä ympäristön kannalta. Lisäksi tämän asetuksen mukaiset tuotekohtaiset vaatimukset sisällytetään delegoituihin säädöksiin, eivätkä ne näin ollen normihierarkian periaatteen mukaisesti voi syrjäyttää säädöksissä, kuten direktiiveissä tai asetuksissa, vahvistettuja vaatimuksia (vaikka ne voivat olla näitä kohdennetumpia).

Rakennustuotteet kuuluvat tämän asetuksen soveltamisalaan ottaen huomioon, että on tarpeen hallita niiden ympäristöön liittyvän ja rakenteellisen suoritustason välisiä vahvoja yhteyksiä, terveys ja turvallisuus mukaan lukien. Niille kuitenkin vahvistetaan tarkistetun asetuksen (EU) N:o 305/2011[6] (rakennustuoteasetus) mukaiset omat ekologisen suunnittelun

[4] COM(2022) 144 final.

[5] COM(2022) 143 final.

[6] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 305/2011, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2011, rakennustuotteiden kaupan pitämistä koskevien ehtojen yhdenmukaistamisesta ja neuvoston direktiivin 89/106/ETY kumoamisesta (EUVL L 88, 4.4.2011, s. 5).

vaatimukset, lukuun ottamatta energiaan liittyviä rakennusalan tuotteita, joista säädetään voimassa olevassa ekosuunnitteludirektiivissä.

Horisontaalisia näkökohtia koskevalla lainsäädännöllä viitataan lainsäädäntöön, joka koskee tai voi koskea tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia horisontaalisia näkökohtia monenlaisten tuotteiden osalta. Esimerkkinä mainittakoon **REACH**-säännöt, joilla säännellään kemikaaleja ja annetaan tuotteiden sisältämiin kemiallisiin aineisiin liittyviä valtuuksia. Jos lainsäädännössä jo puututaan tai voidaan puuttua horisontaalisemmin tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluviin tiettyihin näkökohtiin, on selkeästi tarpeen ja mahdollista täsmentää, mikä on niiden suhde tähän asetukseen yleisemmällä tasolla. Vastaavasti tämä asetus perustuu myös **markkinavalvonta-asetuksella** markkinavalvontaa varten käyttöön otettuihin yleisiin puitteisiin, vaikka näitä säännöksiä mukautetaankin tarvittaessa aloitteen erityistavoitteiden mukaisesti.

Ks. vaikutustenarvioinnin **kohta 7.9** sekä **liite 14**, joissa täsmennetään, millä tavoin aloite on vuorovaikutuksessa ja yhdenmukainen nykyisen ja tulevan lainsäädännön kanssa.

Energiamerkintäasetuksen soveltamista jatketaan energiaan liittyvä tuotteita koskevan sääntelyn ohella ja yhtenäisyys sen kanssa varmistetaan. Tämä tarkoittaa esimerkiksi sitä, että periaatteessa tällaisissa tuotteissa on oltava energiamerkintäasetuksessa määritellyn mukainen energiamerkintä.

- **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa**

Tämä asetus perustuu useisiin unionin politiikkoihin.

Aloitteen perustana on **Euroopan vihreän kehityksen ohjelma**[7], kasvustrategia, jonka tavoitteena on tehdä EU:sta oikeudenmukainen ja vauras yhteiskunta, jonka talous on nykyaikainen, resurssitehokas ja kilpailukykyinen. Kasvihuonekaasujen nettopäästöistä pyritään eroon vuoteen 2050 mennessä, ja talouskasvuun pyritään lisäämättä resurssien käyttöä. Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa ilmoitettiin myös Euroopan uudesta teollisuusstrategiasta sekä kiertotalouden toimintasuunnitelmasta, jotka julkaistiin yhdessä maaliskuussa 2020.

Euroopan komission vuoden 2020 EU:n teollisuusstrategiassa[8] vahvistetaan EU:n yleinen tavoite edistää vihreää ja digitaalista siirtymää ilmastoneutraaliuden ja digitaalisen johtoaseman saavuttamiseksi. Siinä otetaan huomioon Euroopan vihreän kehityksen ohjelma ja korostetaan tehtävää, joka Euroopan teollisuudella on sen suhteen: sen on vähennettävä hiili- ja materiaalijalanjälkeään ja sisällytettävä kiertotalousajattelu koko talouteen. Siinä korostetaan tarvetta siirtyä pois perinteisistä malleista ja mullistaa tapa, jolla tuotteita suunnitellaan, valmistetaan, käytetään ja hävitetään. Komissio julkaisi vuonna 2021 **teollisuusstrategian päivityksen**[9], jolla vahvistetaan Eurooppa 2020 -strategian keskeisiä viestejä ja tarjotaan uusia täytäntöönpanovälineitä.

Kiertotalouden toimintasuunnitelmalla pyritään muun muassa edistämään ilmastoneutraalien ja ympäristön kannalta kestävien **tuotteiden** edelläkävijämarkkinoiden kehittämistä EU:ssa ja sen ulkopuolella. Tämän saavuttamiseksi siinä vahvistetaan kestävät

7 COM(2019) 640 final.
8 COM(2020) 102 final.
9 COM(2021) 350 final.

tuotepoliittiset puitteet, joihin sisältyy toimenpiteitä kolmella laajalla osa-alueella. Ne ovat kestävän tuotesuunnittelun edistäminen, kuluttajien ja julkisten ostajien vaikutusmahdollisuuksien lisääminen sekä kiertotalouden edistäminen tuotantoprosesseissa[10].

Vaikka kestävän tuotepolitiikan puitteiden kolme osa-aluetta ovat keskenään yhteisvaikutteisia, tässä asetuksessa keskitytään ensisijaisesti ensimmäisen osa-alueen (kestävä tuotesuunnittelu) mukaisiin toimiin, joiden tavoitteena on valmistaa ilmastoneutraaliin ja resurssitehokkaaseen kiertotalouteen sopivia tuotteita, vähentää jätettä ja varmistaa, että kestävän kehityksen edelläkävijöiden aikaansaamista tuloksista tulee vähitellen normi. Kuten kiertotalouden toimintasuunnitelmassa ilmoitettiin, tämän lainsäädäntöaloitteen ydin on ulottaa **ekosuunnitteludirektiivin** soveltamisala energiaan liittyvien tuotteiden lisäksi myös muihin tuotteisiin niin, että se kattaisi mahdollisimman laajan tuotevalikoiman ja auttaisi kiertotalouden toteutumisessa.

Tässä lainsäädännössä vahvistettujen tuotevaatimusten olisi täydennettävä ja vahvistettava muissa kiertotalouden toimintasuunnitelmassa esitetyissä aloitteissa asetettuja vaatimuksia. Tässä lainsäädännössä asetettujen tuotevaatimusten pitäisi erityisesti auttaa saavuttamaan kiertotalouden toimintasuunnitelman täytäntöönpanossa määriteltyjä keskeisiä arvoketjuja koskevat tavoitteet ja oltava linjassa muiden näihin liittyvien toimenpiteiden, kuten **kestäviä ja kiertoon perustuvia tekstiilejä koskevan EU:n strategian**, kanssa. Lisäksi **aloite kuluttajien vaikutusmahdollisuuksien lisäämisestä vihreää siirtymää varten** parantaa tuotteisiin liittyvää tiedotusta myyntipisteessä, erityisesti niiden käyttökestävyydestä ja korjattavuudesta, ja auttaa ehkäisemään viherpesua ja tuotteiden ennenaikaista vanhenemista. Myös **ympäristöväittämiä** koskeva komission aloite täydentää tämän lainsäädännön toimenpiteitä lisäämällä tuotteita koskevien ympäristöväitteiden luotettavuutta, vertailtavuutta ja todennettavuutta vaatimuksilla, joiden mukaan tällaiset väitteet on perusteltava ja todennettava käyttäen tuotteen ympäristöjalanjälkeä koskevan menetelmän[11] kaltaisia elinkaarianalyysimenetelmiä. Lisäksi tämän lainsäädännön tavoitteita tuetaan edelleen **yritysten kestävää toimintaa koskevasta huolellisuusvelvoitteesta** annetulla lainsäädännöllä[12] ja erityisesti siinä yrityksiä varten vahvistetuilla ympäristöä koskevilla huolellisuusvelvoitetta koskevilla säännöillä.

Vaatimuksilla **edistetään** myös **EU:n ilmastotavoitteiden saavuttamista**: ne toimivat yhteisvaikutuksessa muiden suoremmin ilmastoon keskittyvien välineiden[13] kanssa ja täydentävät niitä ulottumalla perusmateriaaleja tai niiden ainesosia pidemmälle ja kattamalla varsinaiset lopputuotteet. Tämä mahdollistaa toimien kohdistamisen arvoketjun kaikissa vaiheissa syntyviin kielteisiin vaikutuksiin (mukaan lukien tuotteesta sen koko elinkaaren aikana syntyvät päästöt tai muut kielteiset seuraukset). Näin tuetaan suoraan vihreän kehityksen ohjelman tavoitteita ja noudatetaan ”ei merkittävää haittaa” -periaatetta.

---

10 Myös synergiassa saasteettomuustoimintasuunnitelman kanssa, COM(2021) 400 final.

11 Vahvistettu komission suosituksessa (EU) 2021/2279, annettu 15 päivänä joulukuuta 2021, ympäristöjalanjälkeä koskevien menetelmien käyttämisestä tuotteiden ja organisaatioiden elinkaaren ympäristötehokkuuden mittaamiseen ja siitä tiedottamiseen.

12 COM(2022) 71 final.

13 Kuten 55-valmiuspaketti: https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/fi/IP_21_3541

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

- **Oikeusperusta**

Ehdotus perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimuksen) 114 artiklaan, jota on käytettävä sisämarkkinoiden toteuttamiseen tai niiden toimintaan tähtäävissä toimenpiteissä. Ekosuunnitteludirektiivi (jota komissio ehdottaa kumottavaksi tällä asetuksella) perustui Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 95 artiklaan (nykyinen SEUT-sopimuksen 114 artikla).

Tässä aloitteessa käsitellyt kysymykset liittyvät sisämarkkinoihin, muun muassa niiden yritysten epätasapuolisiin toimintaedellytyksiin, jotka pyrkivät soveltamaan kestävämpiä lähestymistapoja, ja siihen, että nykyiset EU:n säännöt kattavat vain osittain tuotteiden kestävyyttä koskevat ominaisuudet. Näin ollen käytössä ei ole kattavia vaatimuksia, joilla varmistettaisiin, että kaikista EU:n markkinoille saatetuista tuotteista tulisi ympäristön kannalta yhä kestävämpiä. Tämän seurauksena jäsenvaltiot ovat alkaneet omaksua monenlaisia lähestymistapoja kansallisella tasolla (mikä johtaa sisämarkkinoiden pirstoutumiseen), minkä lisäksi nykyisten ekosuunnittelusääntöjen täytäntöönpano on riittämätöntä ja epätasaista.

Riittävien ja kattavien sisämarkkinasääntöjen puute jättää tilaa jäsenvaltioiden tai teollisuuden kehittämille aloitteille, jotka haittaavat sisämarkkinoiden toimintaa luomalla mahdollisia esteitä, hajanaisuutta ja epäjohdonmukaisia lähestymistapoja. Lisäksi tuotteen ympäristökestävyyden tai ekologisen suunnittelun vaatimukset määrittävien kattavien vaatimusten puuttuessa tuote, jota yhdessä jäsenvaltiossa pidetään ympäristön kannalta kestävänä ei välttämättä täytä kestävälle tuotteelle toisessa jäsenvaltiossa asetettuja vaatimuksia. On myös todennäköistä, että hiljattain hyväksytty kansallinen lainsäädäntö velvoittaa EU:n rajojen yli toimivat valmistajat (ja vähittäismyyjät) noudattamaan jäsenvaltiosta toiseen vaihtuvia kansallisia velvoitteita.

Nämä uudet kansalliset velvoitteet, joista esimerkkinä mainittakoon kunnostettuihin sähkölaitteisiin kohdistettuja teknisiä toimia koskevat tietovaatimukset ja ohjelmistojen yhteensopivuuden kestoa koskevat vaatimukset Ranskassa sekä myymättä jääneiden kestokulutustavaroiden käsittelyä koskevat raportointivelvollisuudet Saksassa, antavat selkeitä viitteitä suuntauksesta toteuttaa sääntelytoimia asettamalla tuotteille ekologisen suunnittelun vaatimuksia. Tämän seurauksena kansalliset velvoitteet samoin kuin markkinoiden hajanaisuus lisääntyvät ilman EU:n toimia.

Edellä esitetyt ongelmat ovat perusteena sille, että tämä ehdotus perustuu SEUT-sopimuksen 114 artiklaan.

- **Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)**

Tarpeellisuustestissä on kyse siitä, että selvitetään, voidaanko ehdotuksen tavoitteet saavuttaa riittävällä tavalla jäsenvaltioiden yksin toteuttamilla toimilla. Tässä testissä on olennaisen tärkeää ottaa käyttöön yhdenmukaistetut säännöt, jotta voidaan saavuttaa yhdenmukaistetut ja hyvin toimivat ympäristön kannalta kestävien tuotteiden sisämarkkinat kaikissa jäsenvaltioissa ja siten tasapuoliset toimintaedellytykset sisämarkkinoilla toimiville yrityksille. Niihin sisältyvät tuotevaatimukset sekä velvoite tarjota käyttäjille luotettavaa tietoa.

Jäsenvaltiot eivät yksin voisi toteuttaa näin laajoja toimia aiheuttamatta eroja yrityksille asetettavissa vaatimuksissa ja tuotteiden vapaan liikkuvuuden esteitä, sääntelytaakkaa ja

kohtuuttomia kustannuksia yrityksille. Lisäksi jäsenvaltioiden yksin toteuttamat toimet johtaisivat väistämättä erilaisiin välineisiin, jotka tekisivät kuluttajien valinnoista monimutkaisempia. Jäsenvaltioiden toteuttamiin yksittäisiin toimiin liittyy suuri riski siitä, että päädytään erilaisiin kilpaileviin järjestelmiin, jotka perustuvat erilaisiin menetelmiin ja lähestymistapoihin. Tämä koskee erityisesti sisämarkkinoilla kaupan olevia tuotteita. Tämä pirstaloi markkinoita ja johtaa todennäköisesti siihen, että tuotteiden ympäristötehokkuutta koskevan tietämyksen ja tiedon taso vaihtelee eri puolilla EU:ta ja aiheuttaa lisäkustannuksia EU:n jäsenvaltioissa kauppaa harjoittaville yrityksille.

Tehokkuustestillä tarkastetaan, onko EU:n tason toiminta tehokkaampaa kuin kansallisen tason toiminta. Tässä testissä vain EU:n tason toimilla voidaan asettaa koko EU:ssa sovellettavia kestävyysominaisuuksia koskevia yhdenmukaistettuja tuote- ja tietovaatimuksia. Näin voidaan varmistaa tavaroiden vapaa liikkuvuus ja tarjota kuluttajille merkityksellistä ja luotettavaa tietoa tuotteiden kestävistä ominaisuuksista ja kiertotalouteen perustuvista piirteistä riippumatta siitä, mistä jäsenvaltiosta ne on ostettu. Vaatimusten asettaminen EU:n tasolla tuo selvää lisäarvoa, sillä se luo yhdenmukaistetut ja hyvin toimivat sisämarkkinat kaikissa jäsenvaltioissa ja siten tasapuoliset toimintaedellytykset sisämarkkinoilla toimiville yrityksille. EU:n tason yhdenmukaisilla vähimmäis- ja tiedonantovaatimuksilla edistetään ympäristön kannalta kestäviä tuotteita ja kiertotalouskäytäntöjä kaikissa jäsenvaltioissa, mikä luo laajemmat ja tehokkaammat markkinat. Tämä lisää myös teollisuuden kannustimia kehittää markkinoita Sisämarkkinoiden koko tarjoaa kriittisen massan, jonka ansiosta EU voi edistää tuotteiden kestävyyttä ympäristön kannalta ja vaikuttaa tuotesuunnitteluun ja arvoketjun hallintaan maailmanlaajuisesti.

- **Suhteellisuusperiaate**

Ehdotuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen sääntelypuitteiden luomiseksi ekologisen suunnittelun vaatimusten laatimiseksi mahdollisimman laajaa tuotevalikoimaa varten.

Komissio aikoo jatkaa ekosuunnitteludirektiivissä noudatettua toimintatapaa eli hyväksyä täytäntöönpanotoimenpiteitä, jotka perustuvat komission paremman sääntelyn suuntaviivojen mukaisesti toteutettuihin vaikutustenarviointeihin. Näin ollen se aikoo analysoida eri vaihtoehtojen talous- ja ympäristövaikutuksia kunkin vaatimuskokonaisuuden osalta. Tämä mahdollistaa oikeasuhteisuuden säilyttämisen.

Ehdotus on suunniteltu joustavaksi kehykseksi, jolla varmistetaan oikeasuhteisuus. Tästä syystä se ei aseta vaatimuksia koskevia kriteerejä tai tavoitteita paitsi, jos ne ovat ennakkoarvioinnin nojalla perusteltuja. Oikeasuhteisuuden varmistamiseksi kukin yksittäinen vaatimus on perusteltava ennen kuin sitä sovelletaan muuhun tuoteryhmään. Vaatimusten, kriteerien tai tavoitteiden asettaminen tarkoin määriteltyjen tuoteryhmien tasolla mahdollistaa vaikutusten huolellisen arvioinnin. Sen ansiosta komissio voi ottaa huomioon vaatimusten, tavoitteiden tai kriteerien asettamisen lisäarvon ja oikeasuhteisuuden tuotteiden luontaisten ominaisuuksien, niiden valmistusmenetelmien ja markkinatilanteen mukaan.

- **Toimintatavan valinta**

Asetuksella asetetaan sellaisenaan sovellettavia vaatimuksia kaikille toimijoille, mikä takaa tarvittavan oikeusvarmuuden ja täytäntöönpanon kattavuuden täysin yhdentyneillä markkinoilla koko EU:ssa. Asetuksella myös varmistetaan, että velvoitteet pannaan täytäntöön samanaikaisesti ja samalla tavoin kaikissa 27 jäsenvaltiossa.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

- **Jälkiarvioinnit/toimivuustarkastukset**

Komissio julkaisi maaliskuussa 2019 komission yksiköiden valmisteluasiakirjan *Sustainable Products in a Circular Economy – Towards an EU Product Policy Framework contributing to the Circular Economy*[14], joka koski kestäviä tuotteita kiertotaloudessa. Siinä tarkasteltiin, missä määrin tuotteisiin vaikuttavat EU:n toimet edistävät siirtymistä kiertotalouteen ja miltä osin panostusta voitaisiin lisätä. Tarkastelun perusteella todettiin, että käytössä **ei ole kokonaisvaltaista ja yhdennettyä EU:n poliittista välinettä, joka kattaisi kaikkien tuotteiden kestävän tuotannon ja kulutuksen ja/tai näitä tuotteita koskevan tiedon saatavuuden ja luotettavuuden kuluttajille**.

Ekosuunnitteludirektiivin useat arvioinnit[15] ovat vahvistaneet, että direktiivi on selvästi merkityksellinen ja tehokas sääntelyväline. Niiden yhteydessä on kuitenkin havaittu, että täytäntöönpanoa ja noudattamisen valvontaa voidaan parantaa. Arvioinneissa pantiin esimerkiksi merkille, että vaikka yleisesti on todettu, että kestävän kulutuksen ja tuotannon ja kestävän teollisuuspolitiikan toimintaohjelman[16] sekä EU:n resurssitehokkuuspolitiikan energiatehokkuusnäkökohdissa voidaan hyödyntää ekosuunnitteludirektiiviä ja täytäntöönpanotoimenpiteitä, joidenkin jäsenvaltioiden edustajat ja ympäristöalan kansalaisjärjestöt ovat myös esittäneet, että tilaisuuksia on menetetty muita ympäristönäkökohtia koskevien täytäntöönpanotoimenpiteiden rajallisen kattavuuden tuloksena[17]. Arvioinnissa tuotiin esiin myös, että direktiivin potentiaalia on jätetty hyödyntämättä energiatehokkuuden ulkopuolisten näkökohtien osalta, ja todettiin, että muita kuin energiaan liittyviä parannuksia on voinut olla mutta niitä ei ole otettu huomioon tuotevalikoiman, toimintapoliittisten valintojen tai niiden perustana olevan teknisen analyysin vuoksi.

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Parempaa sääntelyä koskevien suuntaviivojen mukaisesti järjestettiin useita kuulemisia:

– Kuuleminen **alustavasta vaikutustenarvioinnista** pidettiin 14. syyskuuta – 16. marraskuuta 2020[18]. Vastauksia saatiin 193.

– **Avoin julkinen kuuleminen** järjestettiin 17. maaliskuuta – 9. kesäkuuta 2021. Vastauksia saatiin 626.

– Useita **työpajoja** järjestettiin huhtikuusta heinäkuuhun 2021. Niissä käsiteltiin erilaisia ympäristön kannalta kestäviä tuotteita koskevaan aloitteeseen liittyviä aiheita, ja osallistujia oli useista sidosryhmistä.

---

14 SWD(2019) 92 final.

15 Evaluation of the Ecodesign Directive (2009/125/EC), Centre for Strategy and Evaluation Services (CSES), 2012; Evaluation of the Energy Labelling Directive and specific aspects of the Ecodesign Directive, Ecofys, kesäkuu 2014; Ekologista suunnittelua ja energiamerkintöjä koskeva EU:n toiminta: huomattavat viivästykset ja sääntöjen noudattamatta jättäminen heikentävät mahdollisuuksia energiatehokkuuden merkittävään lisäämiseen, Euroopan tilintarkastustuomioistuin, erityiskertomus 01/2020.

16 Tiedonanto kestävän kulutuksen ja tuotannon ja kestävän teollisuuspolitiikan toimintaohjelmasta

17 Evaluation of the Ecodesign Directive s. 19.

18 https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12567-Kestavia-tuotteita-koskeva-aloite_fi

– **Pieniä ja keskisuuria yrityksiä koskeva kysely** tehtiin 26. huhtikuuta – 15. kesäkuuta 2021. Vastauksia saatiin 332.

– Toinen kohdennettu kysely pienille ja keskisuurille yrityksille (pk-yrityksille) tehtiin 20. lokakuuta – 4. marraskuuta 2021. Tässä tukeuduttiin ensisijaisesti pk-yrityksiä edustavien organisaatioiden asiantuntemukseen. Vastauksia saatiin 35.

– **Yksilölliset kyselylomakkeet** toimitettiin valikoiduille sidosryhmien edustajille 20. toukokuuta – 9. kesäkuuta 2021.

– **Sidosryhmien edustajien** kanssa toteutettiin useita **haastatteluja**.

Kaiken kaikkiaan kuulemiset osoittivat, että tuotteiden kestävyyttä koskevalla sääntelyaloitteella on **vahva yleinen tuki**. Useimmat sidosryhmät kannattivat sitä, että aloite kattaisi laajan tuotevalikoiman ja että siinä omaksuttaisiin koko elinkaaren kattava lähestymistapa tuotteiden sääntelyn osalta. Nykyisen ekosuunnitteludirektiivin soveltamisalan laajentaminen sai taakseen vahvan kannatuksen, ja yhtä mieltä oltiin myös siitä, että kiertotaloutta koskevassa vuoden 2020 toimintasuunnitelmassa määritellyt alat olisi asetettava etusijalle. Palaute (erityisesti valmistajilta/tuojilta saatu palaute) osoitti, että eniten suosiota sai osakseen lähestymistapa, jossa tuotteen erityispiirteet otetaan tarkasti huomioon. Yleisesti ottaen yhtä mieltä ollaan siitä, että selkeän, kattavan ja sitovan lainsäädännön sekä luotettavan tiedon puute ovat kaikki esteitä ympäristön kannalta kestävien tuotteiden lisäämiselle EU:n markkinoilla, ja sama pätee ekologisen suunnittelun vaatimusten epätasaiseen täytäntöönpanoon. Ajatus digitaalisen tuotepassin käyttöönotosta samoin kuin kannustimet ja välineet ympäristön kannalta kestävien tuotteiden kysynnän lisäämiseksi saavat kaikissa sidosryhmissä selkeän enemmistön tuen. Täytäntöönpano- ja markkinavalvontatoimien (esim. tarkastusten ja auditointien) lujittaminen katsotaan välttämättömäksi tämän aloitteen täytäntöönpanon tukemiseksi.

Sidosryhmien kuulemisista tehdyt yksityiskohtaiset päätelmät esitetään vaikutustenarvioinnin **liitteessä 2**.

• **Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö**

Komissio teki ulkopuolisten asiantuntijoiden kanssa sopimuksen tähän ehdotukseen liittyvässä vaikutustenarvioinnissa hyödynnettävän **selvityksen** tekemisestä. Tämän selvityksen avulla saatiin osa kyseisessä asiakirjassa esitettyjä toimintavaihtoehtoja koskevan analyysin perustana olevista tiedoista, mitä puolestaan hyödynnettiin käsiteltävänä olevaan ehdotukseen sisältyvissä toimenpiteissä. Ulkoiset asiantuntijat työskentelivät tiiviissä yhteistyössä komission kanssa selvityksen laatimisen eri vaiheissa.

• **Vaikutustenarviointi**

Tämä ehdotus perustuu vaikutustenarviointiin. Kun sääntelyntarkastelulautakunnan 17. syyskuuta 2021 antamassa kielteisessä lausunnossa esiin tuodut kysymykset oli ratkaistu, vaikutustenarvioinnista annettiin myönteinen lausunto 21. tammikuuta 2022. Lopullisessa lausunnossaan lautakunta pyysi lisätietoja vaihtoehtojen valinnasta, asetuksen mukaisesta menetelmästä ja siitä, miten digitaalisia tuotepasseja koskevat säännöt vahvistetaan käytännössä.

Keskeisin ongelma, joka tällä aloitteella pyritään ratkaisemaan, siihen liittyvät alaongelmat sekä määritetyt toimintavaihtoehdot esitetään yksityiskohtaisesti vaikutustenarvioinnin **2** ja **5.2. kohdassa**. Parhaaksi arvioitu vaihtoehtojen yhdistelmä kuvataan yksityiskohtaisesti vaikutustenarvioinnin **7 kohdassa**. Vaikutustenarvioinnin **liitteessä 10** esitetään yhteenveto kaikkien analysoitujen alavaihtoehtojen kustannuksista ja hyödyistä. **Liitteessä 12** puolestaan

annetaan lisätietoja kustannuksista ja hyödyistä, joita todennäköisesti liittyy parhaaksi arvioituun vaihtoehtojen yhdistelmään. Kaikista näistä näkökohdista esitetään yhteenveto vaikutustenarvioinnin liitteenä olevassa **tiivistelmässä**.

Kaavailtujen puitteiden rakenteen vuoksi vaatimuksista aiheutuvia kustannuksia on vaikea arvioida tarkasti. Suurin osa syntyy vasta toisessa vaiheessa, johdetun oikeuden antamisen jälkeen.

Kohdennetussa vaikutustenarvioinnissa, joka tehdään kunkin delegoidun säädöksen yhteydessä tulevaisuudessa, arvioidaan yksityiskohtaisesti odotettavissa olevia vaikutuksia, kolmansien maiden toimijoihin kohdistuvat vaikutukset mukaan lukien, myös WTO:n ilmoituksen perusteella.

On syytä huomata, että koska komissio hyväksyi direktiiviehdotuksen **yritysten kestävää toimintaa koskevasta huolellisuusvelvoitteesta**[19] tätä aloitetta valmisteltaessa, katsottiin aiheelliseksi jättää sosiaalisia näkökohtia koskevat vaatimukset tämän lainsäädäntöehdotuksen ulkopuolelle.

Kuten säädöstekstissä täsmennetään, kahdeksan vuoden kuluttua tämän asetuksen soveltamispäivästä toteutetaan arviointi. Arvioinnissa voidaan tarkastella muun muassa sosiaalisten vaatimusten sisällyttämistä sääntelykehykseen muiden näkökohtien ohella.

- **Sääntelyn toimivuus ja yksinkertaistaminen**

Tämän asetuksen odotetaan luovan tasapuoliset toimintaedellytykset sisämarkkinoilla toimiville yrityksille. EU:n tasolla ehdotetut yhdenmukaistetut vaatimukset vähentävät todennäköisesti säännösten noudattamisesta aiheutuvia kokonaiskustannuksia, kun otetaan huomioon, että ne todennäköisesti korvaavat useita nykyisiä tai suunniteltuja kansallisen tason vaatimuksia.

Tuottajien, jotka käyttävät ympäristön kannalta kestävämpää tuotantoa ja läpinäkyvämpiä toimitusketjuja, odotetaan kasvattavan EU:n markkinaosuuttaan ja lisäävän kilpailukykyään vähemmän kestäviä menetelmiä käyttäviin tuottajiin nähden.

Vaikka jotkin pk-yritykset katsoivat, että tietyistä vaikutustenarvioinnissa yksilöityjen parhaaksi arvioituun yhdistelmään kuuluvista toimenpiteistä voi aiheutua kielteisiä vaikutuksia, monet myös sanoivat uskovansa, että niitä voidaan kompensoida ja ne voivat tuoda lisäarvoa ajan mittaan (mikä johtuu muun muassa materiaalimenojen vähenemisestä, asiakasuskollisuuden lisääntymisestä, ympäristöystävällisempien tuotteiden markkinoille pääsyn paranemisesta ja maineeseen liittyvistä hyödyistä). Lisäksi komissio on tarkastellut erityisesti tapoja lieventää pk-yrityksiin kohdistuvia kielteisiä vaikutuksia. Nämä esitetään yksityiskohtaisesti asetukseen liitetyn vaikutustenarvioinnin liitteessä 19 ja tämän ehdotuksen erityisissä säännöksissä.

Ekosuunnitteludirektiivin mukaisen nykyisen kuulemisfoorumin onnistuneen esimerkin mukaisesti, ehdotuksella perustetaan kuulemista varten ekosuunnittelufoorumi, johon osallistuvat tasapuolisesti jäsenvaltioiden edustajat ja kaikki asiasta kiinnostuneet osapuolet, kuten teollisuus, mukaan lukien pienet ja keskisuuret yritykset sekä käsiteollisuus, ammattiliitot, kauppiaat, vähittäiskauppiaat, tuojat, ympäristönsuojeluryhmät ja

[19] COM(2022) 71 final.

kuluttajajärjestöt. Ekosuunnittelufoorumi rajoittuu antamaan komissiolle asiantuntijatietoa työsuunnitelmasta ja ekologisen suunnittelun vaatimusten valmistelusta ennen kuin komissio virallisesti käyttää sille siirrettyä säädösvaltaa. Komissio voi perustaa uuden asiantuntijaryhmän, joka kuulee jäsenvaltioita tämän asetuksen nojalla hyväksyttävistä delegoiduista säädöksistä paremmasta lainsäädännöstä 13. huhtikuuta 2016 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen[20] mukaisesti.

Ehdotukseen sisältyy myös digitaalisen tuotepassin luominen tuotetietojen sähköistä rekisteröintiä, prosessointia ja tuotteisiin liittyvien tietojen jakamista varten toimitusketjun yritysten, viranomaisten ja kuluttajien kesken. Tämän odotetaan lisäävän läpinäkyvyyttä sekä toimitusketjun yritysten että suuren yleisön kannalta ja tehostavan tiedonsiirtoa. Näin todennäköisesti helpotetaan ja virtaviivaistetaan erityisesti EU:n ja jäsenvaltioiden viranomaisten suorittamaa asetuksen seurantaa ja täytäntöönpanoa ja todennäköisesti saadaan myös käyttöön markkinatiedusteluväline, jota voidaan käyttää velvoitteiden tarkistamiseen ja tarkentamiseen tulevaisuudessa.

Fit for Future -foorumin ekosuunnittelua koskevassa lausunnossa[21] todettiin tarve parantaa tuotteiden kestävyyttä ympäristön kannalta ja ottaa käyttöön uusia velvoitteita niin, että samalla pyritään pitämään yrityksille koituva rasite mahdollisimman vähäisenä. Foorumi esitti yhdeksän ehdotusta, jotka otettiin huomioon digitalisaatiota koskevan uuden lainsäädännön suunnittelussa, pk-yrityksille aiheutuvien rasitteiden arvioinnissa sekä johdonmukaisuuden ja selkeyden varmistamisessa. Esimerkiksi kuluttajille tarjotaan paremmat mahdollisuudet saada tietoa ja varmistaa samalla, että digitaalinen tuotepassi mahdollistaa tehokkaan tiedonkulun parhaiden käytäntöjen mukaisesti. Lisäksi tarjotaan mahdollisuus täydentää tämän asetuksen mukaisia toimenpiteitä lieventävillä toimilla niin, että vaikutusten odotetaan pysyvän oikeasuhteisina pk-yritysten kannalta.

- **Perusoikeudet**

Ekologisen suunnittelun vaatimuksista voi olla hyötyä EU:n perusoikeuskirjassa vahvistettujen perusoikeuksien suojelussa ja edistämisessä, mukaan lukien elinkeinovapaus (16 artikla), oikeus ympäristönsuojeluun (37 artikla) ja oikeus kuluttajansuojaan (38 artikla).

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella on vain vähän vaikutuksia komission talousarvioon. Asetuksen ja siihen liittyvien delegoitujen säädösten täysi täytäntöönpano EU:n monivuotisen rahoituskehyksen kaudella 2022–2027 edellyttää 54 kokoaikavastaavan työpanosta. Uusia sitoumuksia tarvittaisiin talousarviossa jo olevien budjettikohtien osalta seuraavasti: 23 338 miljoonaa euroa monivuotisen rahoituskehyksen otsakkeen 1 (Sisämarkkinat, innovointi ja digitaalitalous) osalta, 43 912 miljoonaa euroa otsakkeen 3 (Luonnonvarat ja ympäristö) osalta ja 38 621 miljoonaa euroa otsakkeen 7 (Hallintomenot) osalta. Uudet sitoumukset katetaan asianomaisten ohjelmien nykyisten budjettikohtien määrärahoista.

Talousarviovaikutukset johtuvat pääasiassa seuraavista toimista, joiden tavoitteena on

[20] EUVL L 123, 12.5.2016, s.1.
[21] https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/final_opinion_2021_sbgr2_10_ecodesign.pdf

– tarkastella vuosien 2022 ja 2026 välillä uudelleen 33:a komission asetusta ja hyväksyä nykyisen ekosuunnitteludirektiivin nojalla viisi uutta toimenpidettä, joita direktiivin täytäntöönpanosta nykyään vastaava henkilöstö ei voi toteuttaa;

– valmistella ja hyväksyä enintään 18 uutta delegoitua säädöstä vuosina 2024–2027 ja hyväksyä myös 12 uutta delegoitua säädöstä vuosina 2028–2030, mistä aiheutuu henkilöstö- ja talousarviovaikutuksia vuosina 2025–2027;

– valmistella täytäntöönpanosäädöksiä (keskimäärin yksi vuodessa vuodesta 2024 alkaen), kun tämä on tarpeen, jotta voidaan varmistaa yhdenmukaiset edellytykset tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi, esimerkiksi markkinavalvonnan, myymättä jääneiden kulutustavaroiden hävittämistä koskevien tietojen julkistamisen tai itsesääntelytoimenpiteiden tunnustamisen osalta; sekä

– toteuttaa horisontaalisia tehtäviä, jotka liittyvät digitaaliseen tuotepassiin, markkina- ja tullivalvonnan tukemiseen sekä eurooppalaiseen kiertotalouden liiketoimintakeskukseen, jotta voidaan tukea talouden toimijoiden välistä kokemusten vaihtoa kiertotalouden sisällyttämisestä tuotesuunnitteluun ja -valmistukseen[22].

Henkilöstötarpeiden osalta komissio on tarkastellut huolellisesti tapoja jakaa työtä pääasiallisten pääosastojen kesken, siirtää henkilöstöä mahdollisuuksien mukaan muihin tehtäviin ja ulkoistaa tieteellistä ja teknistä tukea delegoitujen ja täytäntöönpanosäädösten valmistelua ja monialaisia tehtäviä varten.

5. LISÄTIEDOT

• Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt

Komissio laatii marraskuussa 2021 julkaistujen parempaa sääntelyä koskevien suuntaviivojen ja erityisesti välineen 38 mukaisesti täytäntöönpanostrategian sen jälkeen, kun lainsäätäjät ovat hyväksyneet lainsäädäntöehdotuksen. Se esittelee erilaiset vaatimusten noudattamisen edistämistä koskevat välineet ja ottaa huomioon digitaaliseen täytäntöönpanoon liittyvät näkökohdat.

• Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset

Tämän asetuksen *1 artiklassa* vahvistetaan asetuksen kohde eli puitteet ekologisen suunnittelun vaatimusten asettamiselle, digitaalisen tuotepassin luomiselle ja myymättä jääneiden kulutustavaroiden hävittämisen kieltämiselle. Siinä vahvistetaan tuotteiden ominaisuudet, joihin ekologista suunnittelua koskevat vaatimukset liittyvät. Näitä ovat muun muassa kestävyys ja luotettavuus, uudelleenkäytettävyys, päivitettävyys, korjattavuus sekä mahdollisuus kunnossapitoon ja kunnostamiseen, huolta aiheuttavien aineiden esiintyminen, energia- ja resurssitehokkuus ja kierrätetyn materiaalin osuus. Lisäksi siinä vahvistetaan asetuksen soveltamisala – ainoastaan muutamien alojen tuotteet, kuten elintarvikkeet, rehut ja lääkkeet, on jätetty soveltamisalan ulkopuolelle.

Asetuksen *2 artiklassa* vahvistetaan asetuksessa käytetyt määritelmät. Useat näistä määritelmistä ovat peräisin uudesta lainsäädäntökehyksestä (asetus (EU) N:o 765/2008 ja

[22] Keskuksen avulla tuetaan kiertotalouden liiketoimintamallien käyttöönottoa ja kanavoidaan tietoa ja palveluja, esimerkiksi tiedotustoimia, yhteistyötä, koulutusta ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa. Se perustuu nykyisistä EU:n toimista saatuun asiantuntemukseen ja palvelutarjontaan. Näitä toimia ovat erityisesti Euroopan kiertotalouden sidosryhmäfoorumi, Yritys-Eurooppa-verkoston kestävyysneuvonantajat ja eurooppalaisten vihreän teknologian klustereiden verkosto.

päätös 768/2008/EY), kumotusta ekosuunnitteludirektiivistä tai voimassa olevasta unionin ympäristölainsäädännöstä (muun muassa jätepuitedirektiivistä). Käyttöön otetaan myös uusia määritelmiä, jotka koskevat esimerkiksi tuotepassista ja myymättä jääneiden kulutustavaroiden hävittämisestä annettuja säännöksiä.

Asetuksen *3 artiklassa* vahvistetaan yleinen periaate, joka liittyy tämän asetuksen nojalla annettujen delegoitujen säädösten mukaisten tuotteiden vapaaseen liikkuvuuteen.

Asetuksen *4 artiklassa* säädetään komissiolle siirrettävästä vallasta hyväksyä delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta ottamalla käyttöön ekologisen suunnittelun vaatimuksia, vaatimuksenmukaisuuden arviointimenettelyihin liittyviä vaatimuksia, energiankulutuksen tai muihin parametreihin liittyvän suoritustason mittaamista koskevia vaatimuksia, valmistajille, valtuutetuille edustajille tai tuojille asetettuja vaatimuksia antaa tietoja komissiolle tai markkinavalvontaviranomaisille, tuotteen suorituskyvyn mittaamiseen tarkoitettujen sähköisten välineiden käyttöä koskevia vaatimuksia, vaatimustenmukaisuusvakuutusta tai merkintöjä koskeville vaihtoehtoisisille säännöille asetettuja vaatimuksia sekä jäsenvaltioiden kannustimia ja julkisten hankintojen kriteerejä koskevia vaatimuksia.

Asetuksen *5 artiklassa* vahvistetaan ekologisen suunnittelun vaatimusten hyväksymistä koskevat yleiset puitteet. Siinä vahvistetaan tuotteiden ominaisuudet, joita näillä vaatimuksilla voidaan parantaa. Siinä selitetään, että kyseisiä vaatimuksia voidaan soveltaa yhteen tiettyyn tuoteryhmään tai horisontaalisesti useampaan tuoteryhmään, jos tekniset yhtäläisyydet sallivat yhteisten vaatimusten asettamisen. Siinä täsmennetään, että ekologisen suunnittelun vaatimuksiin sisältyvät suoritustaso- ja tietovaatimukset, ja vahvistetaan useita ehtoja, jotka komission on täytettävä ekologisen suunnittelun vaatimuksia valmistellessaan sekä monia kriteerejä, jotka näiden vaatimusten on täytettävä.

Sen nojalla komissio voi myös vaatia, että toimitusketjun toimijat tekevät yhteistyötä valmistajien, ilmoitettujen laitosten ja toimivaltaisten kansallisten viranomaisten kanssa sen todentamiseksi, että tuotteet ovat ekologista suunnittelua koskevien vaatimusten mukaisia.

Asetuksen *6 artiklassa* annetaan lisätietoja suoritustasovaatimuksista, esimerkiksi se, että ne voidaan esittää joko määrällisenä tai muuna kuin määrällisenä vaatimuksena, jotta tuotteen ominaisuutta voidaan parantaa tietyn parametrin tai tiettyjen parametrien pohjalta (luettelo liitteessä I).

Asetuksen *7 artiklassa* keskitytään tietovaatimuksiin. Siinä säädetään, että näihin vaatimuksiin on aina sisällyttävä tuotepassiin ja huolta aiheuttaviin aineisiin liittyviä vaatimuksia. Lisäksi artiklassa esitetään muun tyyppisiä tietoja, joita voidaan esittää, esimerkiksi tiedot tuotteen suoritustasosta tai kuluttajille suunnatut tiedot tuotteen asentamisesta tai käytöstä. Nämä tiedot voidaan esittää suoritustasoluokkina, jotka vaihtelevat esimerkiksi A:sta G:hen tuotteiden vertailun helpottamiseksi.

Artiklassa täsmennetään, millä eri tavoilla tiedot voidaan ilmoittaa (esim. passissa, verkkosivustolla tai merkissä).

Asetuksen *8 artiklassa* esitetään seikat, jotka komission on täsmennettävä digitaalista tuotepassia koskevissa tietovaatimuksissa, esimerkiksi sisällytettävät tiedot ja kenellä on pääsy mihinkin tietoihin. Asetuksen *9–11 artiklassa* säädetään tuotepassin täytäntöönpanemiseen tarvittavista säännöksistä. Asetuksen *9 artiklassa* säädetään tuotepassia koskevasta yleisestä vaatimuksesta. Asetuksen *10 artiklassa* säädetään tuotepassin teknistä suunnittelua ja toimintaa koskevista olennaisista vaatimuksista ja *11 artiklassa* vahvistetaan säännöt, jotka liittyvät yksilölliseen toimijaan ja laitostunnisteeseen.

Asetuksen *12 artiklassa* säädetään sellaisen rekisterin perustamisesta, johon tallennetaan tuotepassiin sisältyvät tiedot. Sen ansiosta komissio voi täsmentää, mitä tietoja järjestelmään on ladattava.

Asetuksen *13 artikla* sisältää säännökset, joissa täsmennetään, mitä tulliviranomaisilta odotetaan tuotepassin suhteen ja mitä tietoja niiden olisi voitava saada käyttöönsä työnsä helpottamiseksi.

Asetuksen *14 artiklassa* täsmennetään merkkeihin liitetyt vaatimukset silloin, kun niitä on tarkoitus käyttää tietyn tuoteryhmän tuotteissa. Artiklassa selitetään, että tällaisissa tapauksissa delegoiduissa säädöksissä on täsmennettävä merkin sisältö (mukaan lukien suoritustasoluokat) ja ulkoasu ja se, miten ne esitetään kuluttajille. Jos tuotteessa on jo energiamerkintäasetuksessa (EU) 2017/1369 säädetyn mukainen merkki eikä siihen voida sisällyttää tietoja muista parametreista, esimerkiksi muista suoritustasoluokista, nämä tiedot voidaan sisällyttää erilliseen merkkiin, jos komissio katsoo sen aiheelliseksi.

Asetuksen *15 artiklassa* täsmennetään, että talouden toimijat eivät voi käyttää merkkejä, jotka jäljittelevät tämän asetuksen mukaisia merkkejä.

Asetuksen *16 artiklassa* säädetään, että komissio hyväksyy työsuunnitelman, jonka on katettava vähintään kolme vuotta. Siinä ilmoitetaan kriteerit, joiden perusteella tuotteet asetetaan etusijalle. Työsuunnitelmassa on alustava luettelo tuoteryhmistä, joita komissio aikoo käsitellä tulevina vuosina.

Asetuksen *17 artiklassa* perustetaan ekosuunnittelufoorumi (asiantuntijaryhmä), joka perustuu direktiivillä 2009/125/EY perustettuun kuulemisfoorumiin.

Asetuksen *18 artikla* koskee itsesääntelytoimenpiteitä. Nämä ovat toimialavetoisia toimenpiteitä vaihtoehtoina delegoiduille säädöksille, joissa vahvistetaan 5 artiklan mukaisesti hyväksytyt ekologisen suunnittelun vaatimukset. Jo direktiiviin 2009/125/EY[23] sisältyi vapaaehtoisia sopimuksia koskeva artikla. Tämän asetuksen 18 artiklassa laajennetaan direktiivin 2009/125/EY alkuperäistä artiklaa. Siinä vahvistetaan erityisesti se, mitä itsesääntelytoimenpiteen olisi sisällettävä, mitä toimialan olisi toimitettava todisteeksi komissiolle ja mitä menettelyä komission olisi käytettävä, jotta se voisi todeta itsesääntelytoimenpiteen päteväksi vaihtoehdoksi delegoidulle säädökselle.

Asetuksen *19 artiklassa* vahvistetaan toimenpidekokonaisuus, joka jäsenvaltioiden ja komission on toteutettava pk-yritysten auttamiseksi tämän asetuksen ja tulevien delegoitujen säädösten yleisessä täytäntöönpanossa. Tällaisia toimenpiteitä ovat muun muassa suuntaviivat, rahoitustuki ja koulutus.

Asetuksen *20 artiklassa* asetetaan sellaisia talouden toimijoita koskeva yleinen avoimuusvelvoite, jotka poistavat käytöstä myymättä jääneitä kulutustuotteita. Siinä säädetään myös mahdollisuudesta antaa delegoituja säädöksiä, joilla kielletään talouden toimijoita hävittämästä myymättä jääneitä kulutustavaroita. Näihin delegoituihin säädöksiin voi myös sisältyä yleisen kiellon poikkeuksia esimerkiksi terveyteen ja turvallisuuteen liittyvistä syistä. Jos tällaista poikkeusta käytetään, talouden toimijoilla on myös avoimuusvelvoite (eli muun muassa hävitettyjen tuotteiden määrän ja hävittämisen syiden ilmoittaminen). Artiklaa ei sovelleta pk-yrityksiin mutta delegoidussa säädöksessä, jossa kielletään tuotteiden hävittäminen, voidaan täsmentää, että joitakin velvoitteita sovelletaan tiettyihin pk-yritysten ryhmiin (mikro-, pienet tai keskisuuret yritykset).

[23] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/125/EY, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, energiaan liittyvien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)(EUVL L 285, 31.10.2009, s. 10).

Asetuksen *21, 22, 23 ja 24 artiklassa* säädetään valmistajien, valtuutettujen edustajien, tuojien ja jakelijoiden velvoitteista. Ne perustuvat päätöksen 768/2008/EY vakiosäännöksiin.

Asetuksen *25 artiklassa* säädetään välittäjien (jotka ovat tavallisesti vähittäiskauppiaita tai myyjiä) velvoitteista, jotka koskevat erityisesti merkkien esittämistä ja tuotepassin saatavuutta, myös kun kyse on (sähköisestä) etämyynnistä.

Asetuksen *26 artiklassa* kootaan yhteen erilaiset velvoitteet, joita talouden toimijoiden on noudatettava, jos delegoidussa säädöksessä edellytetään, että tuotteessa on oltava merkki (esim. merkin myöntäminen välittäjille).

Asetuksen *27 artikla* koskee palvelujen tarjoajien velvoitteiden täyttämistä. Tarkoituksena on varmistaa, että kun palvelujen tarjoajat käsittelevät tuotteita varastoinnin, pakkaamisen, osoitteella varustamisen ja lähettämisen aikana, sovellettavat ehdot eivät vaaranna ekologisen suunnittelun vaatimusten noudattamista.

Asetuksen *28 artikla* on päätöksen 768/2008/EY vakioartikla, ja siinä säädetään kahdesta tapauksesta, joissa valmistajien velvoitteita sovelletaan tuojiin ja jakelijoihin.

Asetuksen *29 artiklassa* vahvistetaan verkossa toimiviin markkinapaikkoihin ja sähköisiin hakukoneisiin sovellettavat velvoitteet, erityisesti markkinavalvontaviranomaisten kanssa tehtävän yhteistyön osalta. Siinä täsmennetään myös, että markkinavalvontaviranomaisilla olisi oltava valtuudet määrätä verkkomarkkinapaikka poistamaan laiton sisältö.

Asetuksen *30 artiklassa* säädetään mahdollisuudesta, jonka mukaan tulevissa delegoiduissa säädöksissä voidaan vaatia talouden toimijoita asettamaan tekniset asiakirjat saataville digitaalisesti ilman erillistä pyyntöä. Lisäksi jotta voidaan arvioida niiden tuotteiden markkinaosuutta, joille ekologisen suunnittelun vaatimukset on asetettu, artiklassa edellytetään, että talouden toimijat antavat tietoja toimitetuista tuotteista.

Asetuksen *31 artiklassa* täsmennetään, että tuotteissa olisi tarvittaessa voitava mitata niiden kuluttama energia käytön aikana tai niiden suoritustaso suhteessa muihin keskeisiin parametreihin ja asettaa nämä tiedot loppukäyttäjien saataville. Kun delegoidussa säädöksessä niin säädetään, valmistajien on kerättävä, anonymisoitava ja ilmoitettava nämä tiedot komissiolle.

Tuotteiden vaatimustenmukaisuutta koskeva *VIII luku* sisältää enimmäkseen vakiosäännöksiä siitä, miten tuotteiden vaatimustenmukaisuus arvioidaan. Siinä käsitellään seuraavia seikkoja:

– luotettavien, täsmällisten ja uusittavien menetelmien käyttö testeissä, mittauksissa ja laskelmissa (*32 artikla*);

– yhdenmukaistetut standardit, joissa säädetään vaatimustenmukaisuusolettamasta (*34 artikla*);

– komission mahdollisuus hyväksyä yhteisiä eritelmiä, kun yhdenmukaistettuja standardeja ei ole saatavilla (*35 artikla*);

– vaatimuksenmukaisuuden arviointimenettelyt (*36 artikla*);

– EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus (*37 artikla*) sekä

– CE-merkintä (*38 ja 39 artikla*) ja mahdollisuus käyttää vaihtoehtoisia merkintöjä (*40 artikla*).

Huomionarvoista tässä standardeja koskevassa luvussa on vaatimustenmukaisuusolettama suhteessa ekologisen suunnittelun vaatimuksiin tuotteissa, joissa on unionin ympäristömerkki (*34 artikla*) ja mahdollisuus muuttaa delegoidussa säädöksessä asianomaista vaatimustenmukaisuuden arviointimoduulia kyseessä olevan tuotteen mukaan (*36 artikla*).

Asetuksen *33 artikla* koskee velvoitteiden kiertämisen estämistä. Markkinoilla ei sallita esimerkiksi tuotteita, jotka on suunniteltu havaitsemaan, että niitä testataan, ja muuttamaan suoritustasoaan suotuisamman tuloksen saavuttamiseksi.

Asetuksen *IX luku* (*41–56 artikla*) koskee vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten ilmoittamista. Se koostuu päätökseen 768/2008/EY perustuvista vakiosäännöksistä yhdistettynä kyseisten säännösten kohdennettuihin parannuksiin, jotta voidaan varmistaa oikeudellinen selkeys ja vahvistaa entisestään ilmoitettujen laitosten riippumattomuutta, pätevyyttä ja valvontaa.

Asetuksen *57 artiklassa* säädetään, että jos jäsenvaltiot ottavat käyttöön kannustimia tuotteiden palkitsemiseksi, näiden kannustimien olisi periaatteessa kohdistuttava kahteen parhaaseen suoritustasoluokkaan tai niihin, joilla on EU-ympäristömerkki. Jos suoritustasoluokkaa ei ole määritetty tai se perustuu useisiin tuoteparametreihin, komissio voi edelleen täsmentää delegoidulla säädöksellä, miten jäsenvaltioiden kannustimien on toimittava.

Asetuksen *58 artikla* koskee ympäristöä säästäviä julkisia hankintoja ja erityisesti mahdollisuutta antaa tämän asetuksen mukaisia delegoituja säädöksiä, jotta voidaan vahvistaa julkisiin hankintoihin sovellettavia vaatimuksia (esim. teknisiä eritelmiä, valinta- ja palkitsemiskriteereitä), jotka perustuvat tämän asetuksen liitteessä lueteltuihin tuoteparametreihin.

Asetuksen *XI luku* koskee markkinavalvontaa. Se perustuu yleisesti markkinavalvonta-asetuksen (EU) 2019/1020 mukaisiin velvoitteisiin, ja siinä säädetään myös joistakin yksityiskohtaisemmista velvoitteista, kun se on tämän asetuksen kannalta merkityksellistä.

Asetuksen *59 artiklassa* edellytetään, että jäsenvaltiot laativat markkinavalvontatoimia koskevan toimintasuunnitelman, johon on sisällyttävä artiklassa säädettyjen kriteerien perusteella määriteltävät ”markkinavalvonnan painopisteet” sekä suunniteltujen tarkastusten luonne ja lukumäärä.

Asetuksen *60 artiklassa* siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan tietyille tuotteille tehtävien tarkastusten vähimmäismäärä.

Asetuksen *61 artiklassa* viitataan markkinavalvonta-asetuksen mukaiseen tieto- ja viestintäjärjestelmään ja edellytetään, että jäsenvaltiot syöttävät järjestelmään tiedot tämän asetuksen mukaisesti määrätyistä seuraamuksista. Tältä pohjalta komission on annettava kertomus, joka sisältää ohjeellisia viitearvoja tarkastusten tiheydestä sekä määrättyjen seuraamusten luonteesta ja vakavuudesta.

Asetuksen *62 artiklassa* viitataan markkinavalvonta-asetuksen mukaisesti perustettuun hallinnollisen yhteistyön ryhmään ja vahvistetaan sen tehtävä tämän asetuksen yhteydessä. Tähän tehtävään kuuluu yhteisten painopisteiden määrittäminen jäsenvaltioiden toimintasuunnitelmille tai unionin tukea koskeville prioriteeteille (kuten yhteisille markkinavalvonta- ja testaushankkeille, markkinaseurantavalmiuksiin, myös varusteisiin ja tietoteknisiin välineisiin, kohdistuville yhteisille investoinneille, yhteisille koulutustilaisuuksille ja suuntaviivoille).

Asetuksen XII luku koskee suojamenettelyjä, ja se perustuu vakiosäännöksiin. Asetuksen *63 artiklassa* vahvistetaan menettely, jota kansallisen markkinavalvontaviranomaisen on noudatettava, kun se katsoo, että tuote on vaaraksi. Tällaisessa tapauksessa kansallisen markkinavalvontaviranomaisen on käynnistettävä menettely, jolla muille markkinavalvontaviranomaisille ilmoitetaan toteutetuista toimenpiteistä (tuotteen saataville asettamisen kieltäminen tai rajoittaminen, markkinoilta takaisinvetäminen tai poistaminen).

Asetuksen *64 artiklassa* vahvistetaan unionin suojamenettely, jota on käytettävä, jos jäsenvaltio tai komissio on eri mieltä kansallisella tasolla *63 artiklassa* säädetyn suojamenettelyn mukaisesti toteutetusta toimenpiteestä. Kuulemisen jälkeen komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksen, jolla päätetään, onko toimenpide oikeutettu vai ei. Kun säädös on hyväksytty, kaikkien jäsenvaltioiden on varmistettava, että vaatimustenvastainen tuote poistetaan niiden markkinoilta.

Asetuksen *65 artikla* koskee erityistapausta, jossa vaatimustenvastaisuus liittyy muodolliseen velvoitteeseen (esim. CE-merkinnän kiinnittämiseen tai EU-vaatimuksenmukaisuusvakuutukseen).

Asetuksen *XIII luku* on vakioluku, jossa on delegoituja säädöksiä (*66 artikla*) ja täytäntöönpanosäädöksiä (*67 artikla*) koskevia artikloja.

Asetuksen *XIV luku* on loppusäännöksiä koskeva vakioluku, jossa on artikloja seuraamuksista (*68 artikla*), kahdeksan vuoden kuluttua asetuksen hyväksymisestä tehtävästä arvioinnista (*69 artikla*) sekä kumoamis- ja siirtymäsäännöksistä (*70 artikla*). Huomionarvoista on, että ekosuunnitteludirektiivin nojalla hyväksyttyjä toimenpiteitä olisi sovellettava edelleen, kunnes ne kumotaan tämän asetuksen nojalla annettavalla delegoidulla säädöksellä.

Liitteessä I vahvistetaan tuoteparametrit, joita on käytettävä tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden suoritustaso- ja tietovaatimusten asettamisessa.

Liitteessä II vahvistetaan menettely tällaisten suoritustasovaatimusten asettamiseksi.

Liitteessä III luetellaan tiedot, jotka voidaan sisällyttää tuotepassiin, ja täsmennetään tiedot, jotka siihen on sisällytettävä.

Liitteessä IV esitetään 35 artiklassa tarkoitettu vakiomuotoinen vaatimustenmukaisuuden arviointimoduuli (päätöksen 768/2008/EY mukaisesti).

Liitteessä V esitetään vakiomuotoinen EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus.

Liitteessä VI annetaan yksityiskohtaisempia tietoja niiden delegoitujen säädösten sisällöstä, joilla vahvistetaan tämän asetuksen nojalla hyväksyttävät ekologisen suunnittelun vaatimukset.

Liitteessä VII vahvistetaan itsesääntelytoimenpiteisiin sovellettavat yleiset kriteerit (18 artikla)

Liitteessä VIII on vakiomuotoinen liite, joka sisältää ekosuunnitteludirektiiviä koskevan vastaavuustaulukon.

2022/0095 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

kestävien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista ja direktiivin 2009/125/EY kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[24],

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Euroopan vihreän kehityksen ohjelma[25] on Euroopan kasvustrategia, jonka tavoitteena on tehdä unionista oikeudenmukainen ja vauras yhteiskunta, jonka talous on moderni, kilpailukykyinen, ilmastoneutraali ja kiertotalouteen perustuva. Sen kunnianhimoisena tavoitteena on varmistaa, että unionista tulee ensimmäinen ilmastoneutraali maanosa vuoteen 2050 mennessä. Siinä todetaan edut, joita saadaan investoimalla unionin kilpailukykyiseen kestävyyteen rakentamalla oikeudenmukaisempi, vihreämpi ja digitaalisempi Eurooppa. Tuotteilla on keskeinen rooli tässä vihreässä siirtymässä. Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa painotetaan, että nykyiset tuotantoprosessit ja kulutustottumukset ovat edelleen liian lineaarisia ja riippuvaisia uusien raaka-aineiden jatkuvasta käyttöönotosta, kaupasta ja tavaroiksi jalostamisesta. Prosessin lopuksi syntyy jätettä ja päästöjä. Ohjelmassa korostetaankin kiireellistä tarvetta siirtyä kiertotalousmalliin ja tähdennetään, että asiassa on vielä edistyttävä merkittävästi. Siinä määritetään myös energiatehokkuus ensisijaiseksi tavoitteeksi energia-alan hiilestä irtautumisessa ja ilmastotavoitteiden saavuttamisessa vuosina 2030 ja 2050.

(2) Nopeuttaakseen siirtymistä kiertotalousmalliin komissio laati tulevaisuuteen suuntautuvan ohjelman, joka sisältyy sen ”Uuteen kiertotalouden toimintasuunnitelmaan – Puhtaamman ja kilpailukykyisemmän Euroopan puolesta”[26].

---

[24] EUVL C , s. .

[25] Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, Eurooppa-neuvostolle, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle – *Euroopan vihreän kehityksen ohjelma* (COM(2019) 640 final).

[26] Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, Eurooppa-neuvostolle, neuvostolle, Euroopan talous-, ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle – *Uusi kiertotalouden toimintasuunnitelma puhtaamman ja kilpailukykyisemmän Euroopan puolesta* (COM(2020) 98 final).

Tavoitteena on tehdä sääntelypuitteista kestävälle tulevaisuudelle sopivat. Kuten tässä suunnitelmassa todetaan, käytössä ei ole kattavia vaatimuksia, joilla varmistettaisiin, että kaikista unionin markkinoille saatetuista tuotteista tulisi ympäristön kannalta yhä kestävämpiä ja että ne läpäisisivät sirkulaarisen testin. Etenkään tuotesuunnittelu ei edistä riittävästi kestävyyttä tuotteiden koko elinkaaren ajan. Sen tuloksena tuotteita korvataan usein uusilla, mikä tarkoittaa, että niiden tuottamiseen, jakelemiseen ja hävittämiseen käytetään merkittäviä määriä energiaa ja resursseja. Talouden toimijoiden ja kuluttajien on edelleen liian hankalaa tehdä tuotteisiin liittyviä ympäristön kannalta kestäviä tuotevalintoja, koska tätä varten ei ole riittävästi tietoa ja kohtuuhintaisia vaihtoehtoja. Tämä johtaa siihen, että menetetään mahdollisuuksia toteuttaa kestävyyteen tähtääviä ja arvoa ylläpitäviä toimia. Lisäksi se johtaa uusiomateriaalien vähäiseen kysyntään ja muodostaa esteen kiertotalouden liiketoimintamallien käyttöönotolle.

(3) Euroopan teollisuusstrategiassa[27] vahvistetaan unionin yleinen tavoite edistää ”kaksoissiirtymää” eli ilmastoneutraaliuden ja digitaalisen johtoaseman saavuttamista. Siinä heijastellaan Euroopan vihreän kehityksen ohjelmaa viittaamalla johtavaan roolin, joka Euroopan teollisuuden on omaksuttava tässä prosessissa, pienentämällä hiili- ja materiaalijalanjälkeään ja sisällyttämällä kiertotalousajattelu koko talouteen. Lisäksi strategiassa korostetaan tarvetta siirtyä pois perinteisistä malleista ja mullistaa tapaa suunnitella, valmistaa, käyttää ja hävittää tuotteita. Teollisuusstrategian vuoden 2021 päivityksessä[28] vahvistetaan vuoden 2020 strategian keskeisiä viestejä ja keskitytään covid-19-kriisistä saatuihin kokemuksiin, kuten tarpeeseen edistää selviytymiskykyä.

(4) Unionin tason lainsäädännön puuttuessa tuotteiden ympäristökestävyyden parantamiseen tähtääviä, toisistaan poikkeavia kansallisia lähestymistapoja on jo ilmaantunut. Ne kattavat muun muassa elektronisten laitteiden ohjelmistojen yhteensopivuuden kestävyyttä koskevia tietovaatimuksia sekä myymättä jääneiden tavaroiden käsittelyä koskevia raportointivelvoitteita. Tämä on osoitus siitä, että kansalliset lisätoimet tämän asetuksen tavoitteiden saavuttamiseksi johtavat todennäköisesti sisämarkkinoiden pirstoutumiseen. Siksi tarvitaan sääntelypuitteet, joilla otetaan asteittain käyttöön tuotteita koskevat ekologisen suunnittelun vaatimukset, jotta voidaan turvata sisämarkkinoiden toiminta ja varmistaa samalla ympäristönsuojelun korkea taso. Tällä asetuksella luodaan tällaiset puitteet soveltamalla alun perin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/125/EY[29] vahvistettua ekosuunnittelua koskevaa lähestymistapaa mahdollisimman laajaan tuotevalikoimaan.

(5) Tällä asetuksella edistetään sitä, että tuotteista tehdään ilmastoneutraalin, resurssitehokkaan ja kiertoon perustuvan talouden mukaisia, minkä lisäksi sillä tuetaan jätteen vähentämistä ja sen varmistamista, että edelläkävijöiden saavuttamista kestävyystuloksista tulee vähitellen normi. Siinä olisi säädettävä uusien ekologisen suunnittelun vaatimusten asettamisesta, jotta voidaan parantaa tuotteiden kestävyyttä,

---

27 Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, Eurooppa-neuvostolle, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle – *Euroopan uusi teollisuusstrategia* (COM(2020) 102 final.

28 Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle – *Vuoden 2020 uuden teollisuusstrategian päivittäminen: vahvemmat sisämarkkinat Euroopan elpymistä varten*, COM(2021) 350 final.

29 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/125/EY, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, energiaan liittyvien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)(EUVL L 285, 31.10.2009, s. 10).

uudelleenkäytettävyyttä, päivitettävyyttä ja korjattavuutta, kohentaa kunnostus- ja kunnossapitomahdollisuuksia, puuttua tuotteissa oleviin vaarallisiin kemikaaleihin, lisätä tuotteiden energia- ja resurssitehokkuutta, vähentää odotetun jätteen syntymistä ja lisätä kierrätysmateriaalien osuutta tuotteissa niin, että samalla varmistetaan niiden suorituskyky ja turvallisuus, mahdollistetaan uudelleenvalmistus ja laadukas kierrätys ja pienennetään hiili- ja ympäristöjalanjälkeä.

(6) Euroopan parlamentti suhtautui aiheesta ”Kohti kestävämpiä sisämarkkinoita yritysten ja kuluttajien hyväksi” 25. marraskuuta 2020 antamassaan päätöslauselmassa[30] myönteisesti sellaisten ympäristön kannalta kestävien tuotteiden edistämiseen, jotka on helpompi korjata, käyttää uudelleen ja kierrättää. Euroopan parlamentti kannatti edelleen uudesta kiertotaloutta koskevasta toimintasuunnitelmasta 16. helmikuuta 2021 hyväksymässään mietinnössä[31] kiertotalouden toimintasuunnitelmassa esitettyä komission ohjelmaa. Se katsoi, että siirtyminen kiertotalouteen voi tarjota ratkaisuja, joilla voidaan vastata nykyisiin ympäristöhaasteisiin sekä covid-19-pandemian aiheuttamaan talouskriisiin. Myös neuvosto piti päätelmissään "Tehdään elpymisestä kiertotalous- ja ympäristömyönteistä", jotka hyväksyttiin 11. joulukuuta 2020[32], tervetulleena komission aikomusta esittää lainsäädäntöehdotuksia osana kattavia ja yhdennettyjä ympäristön kannalta kestäviä tuotepoliittisia puitteita, joilla edistetään ilmastoneutraaliutta, energia- ja resurssitehokkuutta ja myrkytöntä kiertotaloutta, suojellaan kansanterveyttä ja luonnon monimuotoisuutta ja lisätään kuluttajien ja julkisten ostajien vaikutusmahdollisuuksia.

(7) Tällä asetuksella olisi edistettävä unionin ilmasto- ja energiatavoitteiden saavuttamista. Unionin vuonna 2016 ratifioimassa Pariisin sopimuksessa[33] asetettujen tavoitteiden mukaisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2021/1119, ”eurooppalaisessa ilmastolaissa”[34], vahvistetaan unionin sisäinen sitoumus vähentää kasvihuonekaasujen nettopäästöjä vähintään 55 prosenttia vuoteen 2030 mennessä, minkä lisäksi lainsäädäntöön on kirjattu tavoite siitä, että koko talous saadaan ilmastoneutraaliksi vuoteen 2050 mennessä. Komissio hyväksyi vuonna 2021 55-valmiuspaketin[35], jonka tavoitteena on tehdä unionin ilmasto- ja energiatoimista näiden tavoitteiden saavuttamiseen soveltuvia. Jotta tavoitteet saavutettaisiin, energiatehokkuuden parantamista on Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2018/2002[36] vahvistetun energiatehokkuus etusijalle -periaatteen mukaisesti tehostettava huomattavasti noin 36 prosenttiin energian

30 P9_TA(2020)0318.
31 P9_TA(2021)0040.
32 13852/20.
33 Neuvoston päätös (EU) 2016/1841, annettu 5 päivänä lokakuuta 2016, ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen nojalla hyväksytyn Pariisin sopimuksen tekemisestä Euroopan unionin puolesta (EUVL L 282, 19.10.2016, s. 1).
34 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/1119, annettu 30 päivänä kesäkuuta 2021, puitteiden vahvistamisesta ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi sekä asetusten (EY) N:o 401/2009 ja (EU) 2018/1999 muuttamisesta (eurooppalainen ilmastolaki) (EUVL L 243, 9.7.2021, s. 1).
35 https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/fi/IP_21_3541
36 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/2002, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, energiatehokkuudesta annetun direktiivin 2012/27/EU muuttamisesta (EUVL L 328, 21.12.2018, s. 210).

loppukulutuksesta vuoteen 2030 mennessä[37]. Tämän asetuksen mukaisesti vahvistettujen tuotevaatimusten pitäisi vaikuttaa merkittävästi tämän tavoitteen saavuttamiseen pienentämällä asteittain tuotteiden energiajalanjälkeä huomattavasti. Nämä energiatehokkuusvaatimukset vähentävät myös kuluttajien haavoittuvuutta energian hinnan nousun suhteen. Kuten Pariisin sopimuksessa todetaan, kulutuksen ja tuotannon kestävyyden parantamisella on myös tärkeä merkitys ilmastonmuutoksen torjunnan kannalta.

(8) Tällä asetuksella olisi edistettävä myös unionin laajempia ympäristötavoitteita. Kahdeksannessa ympäristöalan toimintaohjelmassa[38] vahvistetaan oikeudellisessa kehyksessä unionin tavoite pysyä maapallon sietokyvyn rajoissa ja määritetään mahdollistavat edellytykset ensisijaisten tavoitteiden, kuten myrkyttömään kiertotalouteen siirtymisen, saavuttamiseksi. Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa kehotetaan unionia myös parantamaan ilman, veden ja maaperän pilaantumisen ja kulutustavaroiden aiheuttaman saastumisen seurantaa, ehkäisemistä, niitä koskevaa raportointia sekä niihin liittyviä korjaavia toimia. Tämä tarkoittaa, että kemikaalien, materiaalien ja tuotteiden on oltava suunnittelultaan ja elinkaarensa aikana mahdollisimman turvallisia ja ympäristön kannalta kestäviä, mikä johtaa myrkyttömiin materiaalikiertoihin[39]. Lisäksi sekä Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa että kiertotalouden toimintasuunnitelmassa todetaan, että unionin sisämarkkinat tarjoavat kriittisen massan, joka voi vaikuttaa tuotteiden kestävyyttä ja tuotesuunnittelua koskeviin maailmanlaajuisiin standardeihin. Tämän asetuksen pitäisi sen vuoksi vaikuttaa merkittävästi YK:n kestävän kehityksen Agenda 2030 -toimintaohjelman kestävän kehityksen tavoitteiden vastuullista kuluttamista koskevassa tavoitteessa[40] vahvistettujen monien päämäärien saavuttamiseen sekä unionissa että sen ulkopuolella.

(9) Direktiivissä 2009/125/EY vahvistetaan puitteet energiaan liittyvien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettaville vaatimuksille. Se on yhdessä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1369[41] kanssa vähentänyt merkittävästi tuotteiden primäärienergian kysyntää EU:ssa, ja arvioiden mukaan nämä säästöt kasvavat edelleen. Direktiivin 2009/125/EY mukaisesti hyväksyttyihin täytäntöönpanotoimenpiteisiin on sisällytetty myös kiertotalousnäkökohtia, kuten kestävyyttä, korjattavuutta ja kierrätettävyyttä, koskevia vaatimuksia. Toisaalta välineet, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 66/2010[42] käyttöön otettu EU-ympäristömerkki tai ympäristöä säästäviä julkisia hankintoja

---

37 Ilmastotavoitesuunnitelmaan (*EU:n ilmastotavoite vuodelle 2030 entistä korkeammalle Panostetaan ilmastoneutraaliin tulevaisuuteen ihmisten hyväksi*), COM/2020/562 final, liittyvän vaikutustenarvioinnin sekä [energiatehokkuusdirektiiviehdotuksen] mukaisesti.

38 Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös (EU) 2022/…, annettu … päivänä …kuuta …, vuoteen 2030 ulottuvasta yleisestä unionin ympäristöalan toimintaohjelmasta [Add reference when published in OJ – kolmikantasopimus 2. joulukuuta 2021].

39 Kuten esitetään EU:n toimintasuunnitelmassa *Kohti ilman, veden ja maaperän saasteettomuutta* (COM(2021)400 final) sekä *Kestävyyttä edistävässä kemikaalistrategiassa* (COM(2020) 667 final), jossa kehotetaan sisällyttämään saasteettomuustavoitteet tuotantoon ja kulutukseen.

40 Erityisesti kestävän kehityksen tavoitteeseen 12 (“Kestävää kulutusta”) sisältyvät päämäärät.

41 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/1369, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2017, energiamerkintää koskevien puitteiden vahvistamisesta ja direktiivin 2010/30/EU kumoamisesta (EUVL L 198, 28.7.2017, s. 1).

42 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 66/2010, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, EU-ympäristömerkistä (EUVL L 27, 30.1.2010, s. 1).

koskevat EU:n kriteerit[43], ovat soveltamisalaltaan laajempia, mutta niiden vaikutus on pienempi vapaaehtoisten lähestymistapojen rajallisen vaikutuksen vuoksi.

(10) Direktiivillä 2009/125/EY on yleisesti ottaen onnistuttu edistämään energiatehokkuutta ja joitakin energiaan liittyvien tuotteiden kiertotalouteen liittyviä ominaisuuksia, ja siinä säädetyllä lähestymistavalla on mahdollista ottaa asteittain huomioon kaikkien tuotteiden kestävyys. Vihreän kehityksen ohjelman sitoumusten täyttämiseksi tämä lähestymistapa olisi laajennettava koskemaan muita tuoteryhmiä, ja siinä olisi järjestelmällisesti puututtava tuotteiden ympäristökestävyyden lisäämistä koskeviin keskeisiin näkökohtiin ottamalla käyttöön sitovia vaatimuksia. Varmistamalla, että unionin markkinoille saatetaan ainoastaan sellaisia tuotteita, jotka täyttävät nämä vaatimukset, tällä asetuksella olisi paitsi parannettava tällaisten tuotteiden vapaata liikkuvuutta kansallisia eroja välttämällä myös vähennettävä niiden tuotteiden kielteisiä elinkaarivaikutuksia, joille tällaiset vaatimukset on asetettu.

(11) Tehokkaan ja tulevaisuuden vaatimukset huomioon ottavien sääntelypuitteiden luomiseksi on tarpeen sallia, että ekologisen suunnittelun vaatimukset asetetaan kaikille markkinoille saatetuille tai käyttöön otetuille fyysisille tavaroille, myös komponenteille ja välituotteille. Tämän pitäisi mahdollistaa se, että komissio voi ottaa huomioon mahdollisimman laajan tuotevalikoiman, kun se asettaa etusijalle ekologisen suunnittelun vaatimusten käyttöönoton, ja maksimoida näin niiden tehokkuuden. Ekologisen suunnittelun vaatimuksia asetettaessa olisi tarvittaessa sovellettava erityisiä poikkeuksia esimerkiksi tuotteisiin, joilla on tietty käyttötarkoitus, jota ei voida täyttää ekologisen suunnittelun vaatimuksia noudatettaessa. Lisäksi puitteiden tasolla olisi myönnettävä poikkeuksia niille tuotteille, joiden osalta on jo selvää, ettei ekologisen suunnittelun vaatimuksia voida soveltaa niihin, tai kun muissa puitteissa säädetään tällaisten vaatimusten asettamisesta. Tätä pitäisi soveltaa elintarvikkeisiin ja rehuihin, sellaisina kuin ne määritellään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 178/2002[44], ihmisille tarkoitettuihin lääkkeisiin, sellaisina kuin ne määritellään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/83/EY[45], eläinlääkkeisiin, sellaisina kuin ne määritellään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2019/6[46], kasveihin, eläimiin ja mikro-organismeihin, ihmisestä tai kasvista tai eläimestä peräisin oleviin tuotteisiin, jotka liittyvät suoraan niiden tulevaan lisääntymiseen.

(12) Rakennusten energiatehokkuudesta annetussa direktiiviehdotuksessa (uudelleenlaadittu)[47] edellytetään, että jäsenvaltiot asettavat energiatehokkuutta koskevat vaatimukset rakennuksen osille, jotka muodostavat osan rakennuksen vaippaa, ja asettavat olemassa oleviin rakennuksiin asennetuille rakennuksen teknisille järjestelmille järjestelmävaatimukset, jotka koskevat kokonaisenergiatehokkuutta sekä asianmukaista asentamista, mitoitusta, säätämistä ja ohjaamista. Tämän asetuksen

---

43 Tiedonanto “Ympäristöä säästävät julkiset hankinnat” (COM (2008) 400) https://ec.europa.eu/environment/gpp/eu_gpp_criteria_en.htm

44 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 178/2002, annettu 28 päivänä tammikuuta 2002, elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä (EUVL L 31, 1.2.2002, s. 1).

45 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/83/EY, annettu 6 päivänä marraskuuta 2001, ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä (EYVL L 311, 28.11.2001, s. 67).

46 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/6, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, eläinlääkkeistä ja direktiivin 2001/82/EY kumoamisesta (EUVL L 4, 7.1.2019, s. 43).

47 COM(2021) 802 final.

tavoitteiden mukaista on, että nämä energiatehokkuutta koskevat vähimmäisvaatimukset voivat tietyissä olosuhteissa rajoittaa tämän asetuksen ja sen delegoitujen säädösten mukaisten energiaan liittyvien tuotteiden asentamista, edellyttäen että tällaiset vaatimukset eivät muodosta perusteetonta estettä markkinoille.

(13) Tuotteiden ympäristökestävyyden parantamiseksi ja niiden vapaan liikkuvuuden varmistamiseksi sisämarkkinoilla komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta asettamalla ekologisen suunnittelun vaatimuksia. Kyseisiä ekologisen suunnittelun vaatimuksia olisi periaatteessa sovellettava tiettyihin tuoteryhmiin, kuten pesukoneisiin tai pesu- ja kuivauskoneisiin. Jotta ekologisen suunnittelun vaatimukset olisivat mahdollisimman tuloksellisia ja tuotteiden ympäristökestävyyttä voitaisiin parantaa tehokkaasti, olisi myös oltava mahdollista vahvistaa yksi tai useampi horisontaalinen ekologisen suunnittelun vaatimus laajemmille tuoteryhmille, kuten elektroniikkalaitteille tai tekstiileille. Tuoteryhmille olisi asetettava horisontaalisia ekologisen suunnittelun vaatimuksia silloin, kun niiden tekniset yhtäläisyydet mahdollistavat niiden ympäristökestävyyden parantamisen samojen vaatimusten perusteella.

(14) Kun komissio asettaa tuoteryhmälle sopivia vaatimuksia, niihin on kuuluttava suoritustaso- ja tietovaatimuksia. Näitä vaatimuksia olisi käytettävä parantamaan ympäristökestävyyden kannalta merkityksellisiä tuoteominaisuuksia, kuten energiatehokkuutta, kestävyyttä, korjattavuutta sekä hiili- ja ympäristöjalanjälkeä. Ekologisen suunnittelun vaatimusten olisi oltava läpinäkyviä, objektiivisia ja oikeasuhteisia sekä kansainvälistä kauppaa koskevien sääntöjen mukaisia.

(15) Kun komissio on hyväksynyt delegoidun säädöksen ekologisen suunnittelun vaatimusten vahvistamisesta tietyn tuoteryhmän osalta, jäsenvaltioiden ei pitäisi enää voida asettaa kansallisia suoritustasovaatimuksia, jotka perustuvat tällaisiin kyseisessä delegoidussa säädöksessä säädettyihin suoritustasovaatimusten kattamiin tuoteparametreihin, eikä niiden pitäisi myöskään voida asettaa kansallisia tietovaatimuksia, jotka perustuvat tällaisiin kyseisessä delegoidussa säädöksessä säädettyihin tietovaatimusten kattamiin parametreihin. Näin on toimittava sisämarkkinoiden toiminnan varmistamiseksi. Samasta syystä komissiolle olisi siirrettävä valta vahvistaa, että suoritustasovaatimusten ja/tai tietovaatimusten muodossa annettavat ekologisen suunnittelun vaatimukset eivät ole välttämättömiä tietyn tuoteparametrin osalta.

(16) Komission olisi ekologisen suunnittelun vaatimuksia vahvistaessaan otettava huomioon kyseisten tuotteiden luonne ja tarkoitus sekä asiaankuuluvien markkinoiden erityispiirteet. Esimerkiksi puolustustarvikkeita on pystyttävä käyttämään tietyissä, joskus ankarissakin olosuhteissa, mikä on otettava huomioon ekologisen suunnittelun vaatimuksia vahvistettaessa. Tiettyjä puolustustarvikkeita koskevia tietoja ei pidä paljastaa, ja niitä olisi suojattava. Näin ollen sotilaskaluston tai arkaluonteisten laitteiden ekologisen suunnittelun vaatimuksissa olisi otettava huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/81/EY[48] määritellyt puolustusmarkkinoiden turvallisuustarpeet ja ominaisuudet. Myös avaruusteollisuus

[48] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/81/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, hankintaviranomaisten ja hankintayksiköiden tekemien rakennusurakoita sekä tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta puolustus- ja turvallisuusalalla ja direktiivien 2004/17/EY ja 2004/18/EY muuttamisesta (EUVL L 216, 20.8.2009, s. 76).

on strategisesti tärkeä Euroopalle ja sen teknologiselle riippumattomuudelle. Koska avaruusteknologiaa käytetään äärimmäisissä olosuhteissa, kaikissa avaruustuotteiden ekologisen suunnittelun vaatimuksissa olisi tasapainotettava kestävyysnäkökohdat ja häiriönsietokyky sekä odotettu suoritustaso. Lääkinnällisten laitteiden osalta, sellaisina kuin ne määritellään lääkinnällisistä laitteista annetun asetuksen (EU) 2017/745[49] 2 artiklan 1 kohdassa, sekä in vitro -diagnostiikkaan tarkoitettujen lääkinnällisten laitteiden osalta, sellaisina kuin ne määritellään in vitro -diagnostiikkaan tarkoitetuista lääkinnällisistä laitteista annetun asetuksen (EU) 2017/746[50] 2 artiklan 2 kohdassa, komission olisi otettava huomioon tarve olla vaikuttamatta kielteisesti potilaiden ja käyttäjien terveyteen ja turvallisuuteen.

(17) Päällekkäisten toimien ja sääntelytaakan välttämiseksi olisi varmistettava yhdenmukaisuus tämän asetuksen ja muussa unionin lainsäädännössä tai sen nojalla asetettujen vaatimusten kanssa, erityisesti tuotteita, kemikaaleja ja jätteitä koskevan lainsäädännön[51] kanssa. Unionin muun lainsäädännön nojalla annetut valtuutukset asettaa vaatimuksia, joilla on samat tai samankaltaiset vaikutukset kuin tämän asetuksen mukaisilla vaatimuksilla, eivät kuitenkaan rajoita tähän asetukseen sisältyviä valtuutuksia paitsi, jos tässä asetuksessa niin täsmennetään.

(18) Ekologisen suunnittelun vaatimuksia sisältävistä delegoiduista säädöksistä olisi tehtävä erityinen vaikutustenarviointi ja järjestettävä sidosryhmien kuuleminen, kuten toimittiin direktiivin 2009/125/EY tapauksessa, ja ne olisi laadittava parempaa sääntelyä koskevien komission suuntaviivojen mukaisesti. Lisäksi niihin olisi sisällyttävä arvio kansainvälisestä ulottuvuudesta ja vaikutuksista kolmansiin maihin. Näin tehdessään komission olisi otettava asianmukaisesti huomioon kaikki tuotteen elinkaareen liittyvät näkökohdat ja perustettava vaikutustenarviointinsa parhaaseen saatavilla olevaan näyttöön. Komission olisi ekologisen suunnittelun vaatimuksia valmistellessaan käytettävä tieteellistä lähestymistapaa ja otettava niin ikään huomioon asiaankuuluvat tekniset tiedot, erityisesti ne, jotka ovat peräisin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksesta (EY) N:o 66/2010[52], Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivistä 2010/75/EU[53], Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2020/852[54] nojalla hyväksytyistä teknisistä arviointikriteereistä sekä ympäristöä säästäviä julkisia hankintoja koskevista kriteereistä[55].

---

49 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/745, annettu 5 päivänä huhtikuuta 2017, lääkinnällisistä laitteista, direktiivin 2001/83/EY, asetuksen (EY) N:o 178/2002 ja asetuksen (EY) N:o 1223/2009 muuttamisesta sekä neuvoston direktiivien 90/385/ETY ja 93/42/ETY kumoamisesta (EUVL L 117, 5.5.2017, s. 1).

50 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/746, annettu 5 päivänä huhtikuuta 2017, in vitro -diagnostiikkaan tarkoitetuista lääkinnällisistä laitteista sekä direktiivin 98/79/EY ja komission päätöksen 2010/227/EU kumoamisesta (EUVL L 117, 5.5.2017, s. 176).

51 Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle *kiertotalouspaketin täytäntöönpanosta: vaihtoehtoja kemikaali-, tuote- ja jätelainsäädännön rajapinnalla yksilöityjen ongelmien ratkaisemiseksi* (COM(2018) 32 final).

52 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 66/2010, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, EU-ympäristömerkistä (EUVL L 27, 30.1.2010, s. 1).

53 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/75/EU, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, teollisuuden päästöistä (yhtenäistetty ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen) (EUVL L 334, 17.12.2010, s. 17).

54 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2020/852, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2020, kestävää sijoittamista helpottavasta kehyksestä ja asetuksen (EU) 2019/2088 muuttamisesta (EUVL L 198, 22.6.2020, s. 13).

55 Tiedonanto “Ympäristöä säästävät julkiset hankinnat” (COM (2008) 400).

(19) Tuotteiden moninaisuuden huomioon ottamiseksi komission olisi valittava menetelmät, joilla arvioidaan ekologisen suunnittelun vaatimusten asettamista, ja tarvittaessa kehitettävä niitä edelleen ottaen huomioon tuotteen luonteen, sen keskeisimmät ominaisuudet ja sen elinkaaren aikaiset vaikutukset. Näin tehdessään komission olisi myös otettava huomioon kokemuksensa direktiivin 2009/125/EY mukaisten vaatimusten arvioinnista ja jatkuvat pyrkimykset kehittää ja parantaa tieteeseen perustuvia arviointivälineitä, kuten energiaan liittyvien tuotteiden ekologisen suunnittelun menetelmien päivittäminen, sekä komission suosituksessa (EU) 2021/2279[56] vahvistettu tuotteen ympäristöjalanjälkeä koskeva menetelmä, myös hiilen väliaikaisen varastoinnin osalta, sekä kansainvälisten ja eurooppalaisten standardointiorganisaatioiden kehittämät standardit, myös muun muassa energiaan liittyvien tuotteiden materiaalitehokkuuden osalta. Näiden välineiden pohjalta ja tarvittaessa asiaa koskevia selvityksiä hyödyntämällä komission olisi edelleen vahvistettava kiertotalouden näkökohtia (kuten kestävyyttä, korjattavuutta, muun muassa korjattavuuspisteytystä, ja uudelleenkäytön ja kierrätyksen estävien kemikaalien tunnistamista) tuotteiden arvioinnissa ja ekologisen suunnittelun vaatimusten valmistelussa, minkä lisäksi sen olisi tarvittaessa kehitettävä uusia menetelmiä tai välineitä. Uusia lähestymistapoja voidaan tarvita myös pakollisten julkisia hankintoja koskevien kriteerien valmistelemiseen sekä myymättömien kulutustuotteiden hävittämisen kieltämiseen.

(20) Suoritustasovaatimusten olisi liityttävä sellaisen kohdennetun tuotenäkökohdan kannalta merkitykselliseen valikoituun tuoteparametriin, jonka osalta on havaittu mahdollisuuksia parantaa ympäristökestävyyttä. Tällaisiin vaatimuksiin voi sisältyä vähimmäis- tai enimmäissuoritustasoja tuoteparametrin osalta, muita kuin määrällisiä vaatimuksia, joiden tavoitteena on parantaa suoritustasoa suhteessa tuoteparametriin, taikka vaatimuksia, jotka liittyvät tuotteen toiminnalliseen suoritustasoon, jotta voidaan varmistaa, että valitut suoritustasovaatimukset eivät vaikuta kielteisesti tuotteen kykyyn suorittaa toiminto, jota varten se on suunniteltu ja saatettu markkinoille. Vähimmäis- tai enimmäistasojen osalta ne voidaan toteuttaa käyttövaiheen energiankulutusta tai tuotteeseen sisältyvän tietyn materiaalin määriä rajoittamalla, kierrätetyn sisällön vähimmäismääriä koskevalla vaatimuksella taikka asettamalla raja tietylle ympäristövaikutusluokalle tai kaikkien keskeisten ympäristövaikutusten summalle. Esimerkki muusta kuin määrällisestä vaatimuksesta on sellaisen tietyn teknisen ratkaisun kieltäminen, joka on haitallinen tuotteen korjattavuudelle. Suoritustasovaatimuksia käytetään sen varmistamiseksi, että heikoimmin suoriutuvat tuotteet poistetaan markkinoilta silloin, kun tämä on välttämätöntä asetuksen ympäristökestävyystavoitteiden edistämiseksi.

(21) Yhdenmukaisuuden varmistamiseksi suoritustasovaatimuksilla olisi täydennettävä unionin jätelainsäädännön täytäntöönpanoa. Vaikka pakkausten lopputuotteena markkinoille saattamista koskevista vaatimuksista säädetään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 94/62/ETY[57], tällä asetuksella voidaan täydentää kyseistä direktiiviä asettamalla tuotepohjaisia vaatimuksia, joissa keskitytään tiettyjen markkinoille saatettujen tuotteiden pakkauksiin. Tällaisilla täydentävillä vaatimuksilla

[56] Komission suositus (EU) 2021/2279, annettu 15 päivänä joulukuuta 2021, ympäristöjalanjälkeä koskevien menetelmien käyttämisestä tuotteiden ja organisaatioiden elinkaaren ympäristötehokkuuden mittaamiseen ja siitä tiedottamiseen.

[57] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/62/EY, annettu 20 päivänä joulukuuta 1994, pakkauksista ja pakkausjätteistä (EYVL L 365, 31.12.1994, s. 10).

olisi tarvittaessa vähennettävä pakkausten käyttöä, mikä puolestaan vähentää jätteen syntymistä unionissa.

(22) Kemikaaliturvallisuus on todetusti yksi tuotteiden kestävyyden tärkeä näkökohta. Se johtuu siitä, että tietty tai yleinen altistuminen kemikaaleille on vaaraksi ihmisten terveydelle ja ympäristölle, ja kemikaaliturvallisuutta käsitellään kemikaaleja koskevassa lainsäädännössä, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1935/2004[58], Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1907/2006[59], Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1223/2009[60], Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2017/745[61] ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/48/EY[62]. Tällä asetuksella ei pitäisi sallia aineiden rajoittamista kemikaaliturvallisuuden perusteella, kuten tehdään muun unionin lainsäädännön nojalla. Tässä asetuksessa ei myöskään pitäisi sallia aineiden rajoittamista elintarviketurvallisuuteen liittyvistä syistä. Kemikaaleja ja elintarvikkeita koskevassa unionin lainsäädännössä ei sallita sitä, että tiettyjä aineita koskevilla rajoituksilla puututtaisiin sellaisiin kestävyyteen kohdistuviin vaikutuksiin, jotka eivät liity kemikaali- tai elintarviketurvallisuuteen. Tämän rajoitteen poistamiseksi tässä asetuksessa olisi tietyin edellytyksin sallittava sellaisten aineiden rajoittaminen – ensisijaisesti muista kuin kemikaali- tai elintarviketurvallisuuteen liittyvistä syistä – joita esiintyy tuotteissa tai joita käytetään niiden valmistuksessa ja jotka vaikuttavat kielteisesti tuotteiden kestävyyteen. Tämä asetus ei myöskään saisi johtaa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/65/EU[63] soveltamisalaan kuuluvia aineita koskevien rajoitusten päällekkäisyyteen tai korvaamiseen. Direktiivin tavoitteena on ihmisten terveyden ja ympäristön suojelu, mukaan lukien sähkö- ja elektroniikkalaiteromun hyödyntäminen ja loppukäsittely ympäristöä säästävällä tavalla.

(23) Tuotteiden ympäristökestävyyden parantamiseksi tietovaatimusten olisi liityttävä tuotenäkökohdan kannalta keskeiseen valikoituun tuoteparametriin, kuten tuotteen ympäristöjalanjälkeen tai sen kestävyyteen. Niissä voidaan edellyttää, että valmistaja asettaa saataville tietoja tuotteen suoritustasosta suhteessa valikoituun parametriin tai muita tietoja, jotka voivat vaikuttaa siihen, miten muut osapuolet kuin valmistaja käsittelevät tuotetta, jotta voidaan parantaa suoritustasoa tällaisen parametrin osalta. Tällaisilla tietovaatimuksilla olisi tarvittaessa täydennettävä saman tuoteparametrin

---

58 Elintarvikkeen kanssa kosketukseen joutuvista materiaaleista ja tarvikkeista ja direktiivien 80/590/ETY ja 89/109/ETY kumoamisesta 27 päivänä lokakuuta 2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1935/2004 (EUVL L 338, 13.11.2004, s. 4).

59 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1907/2006, annettu 18 päivänä joulukuuta 2006, kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta (EUVL L 396, 30.12.2006, s. 1).

60 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1223/2009, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, kosmeettisista valmisteista (EUVL L 342, 22.12.2009, s. 59).

61 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/746, annettu 5 päivänä huhtikuuta 2017, in vitro -diagnostiikkaan tarkoitetuista lääkinnällisistä laitteista sekä direktiivin 98/79/EY ja komission päätöksen 2010/227/EU kumoamisesta (EUVL L 117, 5.5.2017, s. 176).

62 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/48/EY, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2009, lelujen turvallisuudesta (EUVL L 170, 30.6.2009, s. 1).

63 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/65/EY, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2011, tiettyjen vaarallisten aineiden käytön rajoittamisesta sähkö- ja elektroniikkalaitteissa (EUVL L 174, 1.7.2011, s. 88).

suoritustasovaatimusta tai korvattava se. Jos delegoitu säädös sisältää tietovaatimuksia, siinä olisi ilmoitettava menetelmä, jolla vaaditut tiedot asetetaan saataville, mikä voidaan tehdä esimerkiksi asettamalla tiedot saataville vapaasti käytettävissä olevalla verkkosivustolla, tuotepassissa tai tuotemerkinnöissä. Tietovaatimukset ovat tarpeen, jotta voidaan saada aikaan käyttäytymisen muutos, jota tarvitaan sen varmistamiseksi, että tämän asetuksen ympäristökestävyystavoitteet saavutetaan. Tietovaatimukset tarjoavat ostajille ja viranomaisille vankan perustan tuotteiden vertailuun niiden ympäristökestävyyden perusteella. Tämän odotetaan auttavan kuluttajia ja viranomaisia tekemään kestävämpiä valintoja.

(24) Jos delegoituihin säädöksiin sisältyy tietovaatimuksia, niissä voidaan lisäksi määrittää yhteen tai useampaan keskeiseen tuoteparametriin liittyviä suoritustasoluokkia, jotta voidaan helpottaa tuotteiden vertailua kyseisen parametrin perusteella. Suoritustasoluokilla olisi mahdollistettava tuotteiden eriyttäminen niiden suhteellisen kestävyyden perusteella. Sekä kuluttajat että viranomaiset voisivat käyttää niitä. Näin ollen niiden tarkoituksena on ohjata markkinoita kohti ympäristön kannalta kestävämpiä tuotteita.

(25) Tiedot huolta aiheuttavien aineiden esiintymisestä tuotteissa on keskeinen seikka ympäristön kannalta kestävien tuotteiden tunnistamisessa ja edistämisessä. Tuotteiden kemiallinen koostumus määrittää suurelta osin niiden toiminnot ja vaikutukset sekä mahdollisuudet niiden uudelleenkäyttöön tai talteenottoon sen jälkeen, kun niistä tulee jätettä. Kestävyyttä edistävässä kemikaalistrategiassa[64] kehotetaan minimoimaan huolta aiheuttavien aineiden esiintymistä tuotteissa ja varmistamaan kemiallista sisältöä ja turvallista käyttöä koskevien tietojen saatavuus ottamalla käyttöön tietovaatimuksia ja seuraamalla huolta aiheuttavien aineiden esiintymistä tuotteissa materiaalien ja tuotteiden koko elinkaaren ajan. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1272/2008[65] ja muulla voimassa olevalla kemikaalilainsäädännöllä, kuten asetuksella (EY) N:o 1223/2009, varmistetaan jo nyt tiedottaminen tiettyjen huolta aiheuttavien aineiden sellaisenaan tai seoksessa aiheuttamista terveys- tai ympäristövaaroista. Aineiden ja seosten käyttäjille olisi myös tiedotettava asiaankuuluvista kestävyyteen liittyvistä tiedoista, jotka eivät liity ensisijaisesti terveys- tai ympäristövaaroihin. Lisäksi muiden tuotteiden kuin aineiden tai seosten käyttäjien ja tällaisista tuotteista syntyvästä jätteestä vastaavien henkilöiden olisi saatava kestävyyteen liittyvää tietoa, kuten ensisijaisesti kemikaalien terveys- tai ympäristövaaroihin liittyvää tietoa. Näin ollen tässä asetuksessa olisi voitava asettaa vaatimuksia, jotka koskevat kestävyyttä koskevien tietojen seurantaa ja tiedoksiantoa, myös huolta aiheuttavien aineiden esiintymistä tuotteissa koko niiden elinkaaren ajan, jotta ne voidaan muun muassa dekontaminoida ja ottaa talteen sen jälkeen, kun niistä tulee jätettä. Komissio on esittänyt työsuunnitelmissa tuoteryhmät, joihin se aikoo puuttua. Tällaisilla puitteilla olisi pyrittävä asteittain kattamaan kaikki näissä työsuunnitelmissa lueteltuihin tuotteisiin sisältyvät huolta aiheuttavat aineet.

---

64 Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle: *Kestävyyttä edistävä kemikaalistrategia – Kohti myrkytöntä ympäristöä*, COM(2020) 667 final.

65 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1272/2008, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, aineiden ja seosten luokituksesta, merkinnöistä ja pakkaamisesta sekä direktiivien 67/548/ETY ja 1999/45/EY muuttamisesta ja kumoamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1907/2006 muuttamisesta (EUVL L 353, 31.12.2008, s. 1).

(26) Tässä asetuksessa säädettyihin tietovaatimuksiin olisi sisällytettävä vaatimus tuotepassin asettamisesta saataville. Tuotepassi on tärkeä väline tietojen asettamiseksi toimijoiden saataville koko arvoketjussa. Tuotepassin saatavuuden pitäisi parantaa merkittävästi tuotteen jäljitettävyyttä sen koko elinkaaren ajan koko arvoketjussa. Tuotepassin pitäisi muun muassa auttaa kuluttajia tekemään tietoon perustuvia valintoja parantamalla heidän mahdollisuuksiaan saada heille merkityksellisiä tuotetietoja sekä mahdollistaa sen, että talouden toimijat, kuten korjaamot tai kierrättäjät, voivat tutustua asiaankuuluviin tietoihin ja toimivaltaiset kansalliset viranomaiset hoitaa tehtävänsä. Tätä varten tuotepassilla ei pitäisi korvata vaan täydentää muita kuin digitaalisia tiedonsiirtomuotoja, kuten ohjekirjassa tai etiketissä olevia tietoja. Lisäksi tuotepassia olisi voitava käyttää sellaisia muita kestävyysnäkökohtia koskevia tietoja varten, joita sovelletaan asianomaiseen tuoteryhmään unionin muun lainsäädännön nojalla.

(27) Tuotteen ja sen markkinoiden luonteen huomioon ottamiseksi tuotepassiin sisällytettävät tiedot olisi tutkittava tarkkaan ja tapauskohtaisesti tuotekohtaisia sääntöjä valmisteltaessa. Jotta tuloksena syntyvien tietojen saatavuus voidaan optimoida ja samalla suojata teollis- ja tekijänoikeuksia, tuotepassi on suunniteltava ja pantava täytäntöön niin, että mahdollistetaan eriävät käyttöoikeudet tuotepassiin sisältyvien tietojen ja sidosryhmän tyypistä riippuen. Samoin, jotta vältetään yrityksille ja yleisölle aiheutuvat kustannukset, jotka ovat suhteettomia laajempiin hyötyihin nähden, tuotepassin olisi oltava tuote-, erä- tai tuotemallikohtainen riippuen esimerkiksi arvoketjun monimutkaisuudesta sekä kyseessä olevien tuotteiden koosta, luonteesta tai vaikutuksista.

(28) Yhteentoimivuuden varmistamiseksi olisi täsmennettävä sallittujen tietovälineiden tyypit. Samasta syystä tietoväline ja yksilöllinen tuotetunniste olisi myönnettävä kansainvälisesti tunnustettujen standardien mukaisesti. Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä tämän asetuksen tarkistamiseksi korvaamalla tai lisäämällä standardeja, joiden mukaisesti tietoväline ja yksilölliset tunnisteet voidaan myöntää teknisen tai tieteellisen edistymisen perusteella. Tämän pitäisi varmistaa, että kaikki talouden toimijat voivat kirjata ja toimittaa tuotepassiin sisältyvät tiedot, sekä taata yksilöllisen tunnisteen yhteensopivuus ulkoisten osatekijöiden, kuten skannauslaitteiden, kanssa.

(29) Jotta ei viivytettäisi tarpeettomasti muiden kuin tuotepassia koskevien ekologisen suunnittelun vaatimusten vahvistamista tai jotta voitaisiin varmistaa, että tuotepassit voidaan panna tehokkaasti täytäntöön, komission olisi voitava vapauttaa tuoteryhmiä tuotepassia koskevista vaatimuksista, jos tuotepassin teknisen suunnittelun ja toiminnan olennaisiin vaatimuksiin liittyviä teknisiä eritelmiä ei ole saatavilla. Toisaalta talouden toimijoille aiheutuvan tarpeettoman hallinnollisen rasitteen välttämiseksi komission olisi voitava vapauttaa tuoteryhmiä tuotepassia koskevista vaatimuksista, jos muuhun unionin lainsäädäntöön sisältyy jo tuotetietojen digitaalista toimittamista koskeva järjestelmä, jonka avulla arvoketjun toimijat voivat tutustua asiaankuuluviin tuotetietoihin ja joka helpottaa toimivaltaisten kansallisten viranomaisten suorittamaa tuotteiden vaatimustenmukaisuuden todentamista. Näitä poikkeuksia olisi tarkasteltava uudelleen säännöllisesti ottaen huomioon se, miten hyvin tekniset eritelmät ovat saatavilla.

(30) Tuotteiden yksilöllinen tunnistaminen on keskeinen osatekijä, joka mahdollistaa jäljitettävyyden koko toimitusketjussa. Siksi tuotepassi olisi linkitettävä yksilölliseen tuotetunnisteeseen. Lisäksi passin avulla olisi tarvittaessa voitava jäljittää tuotteeseen

liittyvät toimijat ja tuotantolaitokset. Yhteentoimivuuden varmistamiseksi jäljitettävyyden mahdollistavat yksilölliset toimijatunnukset ja yksilölliset laitostunnukset olisi myönnettävä kansainvälisesti tunnustettujen standardien mukaisesti. Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädöksiä SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisesti tämän asetuksen tarkistamiseksi korvaamalla tai lisäämällä sellaisia standardeja, joiden mukaisesti yksilölliset toimijatunnukset ja yksilölliset laitostunnukset voidaan myöntää teknisen tai tieteellisen edistymisen perusteella.

(31) Digitalisoidut tiedot tuotteesta ja sen elinkaaresta tai tapauksen mukaan sen passista olisi oltava helposti saatavilla skannaamalla tietoväline, kuten vesileima tai pikavastauskoodi (QR-koodi). Tietovälineen olisi mahdollisuuksien mukaan oltava itse tuotteessa sen varmistamiseksi, että tiedot ovat saatavilla koko sen elinkaaren ajan. Poikkeukset ovat kuitenkin mahdollisia kyseisten tuotteiden luonteesta, koosta tai käytöstä riippuen.

(32) Jotta voidaan varmistaa, että tuotepassi on joustava, mukautumiskykyinen ja markkinavetoinen ja kehittyy liiketoimintamallien, markkinoiden ja innovoinnin mukaisesti, sen olisi perustuttava talouden toimijoiden perustamaan ja ylläpitämään hajautettuun tietojärjestelmään. Täytäntöönpanoa ja seurantaa varten voi kuitenkin olla tarpeen, että toimivaltaisilla kansallisilla viranomaisilla ja komissiolla on suora pääsy kaikkien sellaisten tietovälineiden ja yksilöllisten tunnisteiden rekisteriin, jotka liittyvät markkinoille saatettuihin tai käyttöön otettuihin tuotteisiin.

(33) Tuotepassin tehokkaan käyttöönoton varmistamiseksi teknisen suunnittelun, tietovaatimusten ja tuotepassin toiminnan olisi oltava tiettyjen olennaisten teknisten vaatimusten mukaisia. Tällaisten vaatimusten olisi muodostettava perusta tuotepassin yhdenmukaiselle käyttöönotolle eri aloilla. Näiden olennaisten vaatimusten tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi olisi otettava käyttöön tekniset eritelmät, joko sellaisen yhdenmukaistetun standardin muodossa, jonka viitetiedot on julkaistu virallisessa lehdessä, tai varavaihtoehtona komission hyväksymän yhteisen eritelmän muodossa. Teknisellä suunnittelulla olisi varmistettava, että tiedot ovat tuotepassissa saatavilla turvallisesti ja yksityisyyden suojaa koskevia sääntöjä noudattaen. Digitaalinen tuotepassi kehitetään kansainvälisten kumppaneiden kanssa käytävässä avoimessa vuoropuhelussa, jotta voidaan ottaa huomioon niiden näkemykset teknisiä eritelmiä laadittaessa ja varmistaa, että nämä auttavat poistamaan ympäristöystävällisempien tuotteiden esteitä ja alentamaan kestävien investointien, markkinoinnin ja vaatimustenmukaisuuden kustannuksia. Jotta arvoketjun jäljitettävyyteen liittyvät tekniset eritelmät voitaisiin panna tehokkaasti täytäntöön, ne olisi mahdollisuuksien mukaan laadittava konsensukseen perustuvan lähestymistavan sekä erilaisten toimijoiden, kuten standardointielinten, toimialajärjestöjen, kuluttajajärjestöjen, asiantuntijoiden, kansalaisjärjestöjen ja kansainvälisten kumppanien, myös kehittyvien talouksien, osallistumisen, sitoutumisen ja tehokkaan yhteistyön pohjalta.

(34) Ekologisen suunnittelun vaatimusten täytäntöönpanon parantamiseksi on välttämätöntä, että toimivaltaisilla kansallisilla viranomaisilla ja komissiolla on suora pääsy kaikkien sellaisten tietovälineiden ja yksilöllisten tunnisteiden rekisteriin, jotka liittyvät markkinoille saatettuihin tai käyttöön otettuihin tuotteisiin. Tätä varten komission olisi perustettava tuotepassirekisteri ja ylläpidettävä sitä tällaisten tietojen tallentamiseksi. Komission olisi tarvittaessa täsmennettävä, mitkä muut tuotepassin tiedot on tallennettava rekisteriin, jos se on tarpeen täytäntöönpanon helpottamiseksi.

(35) Jos henkilötietoja käsitellään tämän asetuksen nojalla, niitä olisi käsiteltävä henkilötietojen suojaa koskevien sääntöjen mukaisesti. Toimivaltaisten kansallisten viranomaisten olisi käsiteltävä henkilötietoja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/679[66] mukaisesti. Komission olisi käsiteltävä henkilötietoja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1725[67] mukaisesti.

(36) Tehokas täytäntöönpanon valvonta unionin markkinoille saatettujen tuotteiden osalta on olennaisen tärkeää, olipa kyse sitten kotimaassa tuotetuista tai tuontituotteista. Näin ollen, jos komissio on perustanut rekisterin, tulliviranomaisilla olisi oltava suora pääsy siihen asetuksella (EU) .../... perustetun, EU:n tullialan yhdennetyn palveluympäristön kautta. Tullin tehtävänä olisi oltava varmistaa, että tuotepassin viite on merkitty tulli-ilmoitukseen ja että tämä viite vastaa rekisteriin tallennettua yksilöllistä tuotetunnistetta. Näin tullissa voitaisiin tarkastaa, että tuontituotteille on olemassa tuotepassi.

(37) Jos tietyt tuotepassiin sisältyvät tiedot tallennetaan rekisteriin tietovälineiden ja yksilöllisten tunnisteiden lisäksi, komission olisi voitava tarvittaessa säätää, että tulliviranomaiset todentavat näiden tietojen ja tulli-ilmoituksen yhdenmukaisuuden, jotta voidaan parantaa tuotteiden ekologisen suunnittelun vaatimuksenmukaisuutta ottaen huomioon tarve välttää kohtuuttoman taakan aiheuttamista tulliviranomaisille.

(38) Tuotepassiin sisältyvien tietojen avulla tulliviranomaiset voivat tehostaa ja helpottaa riskinhallintaa ja mahdollistaa tarkastusten paremman kohdentamisen rajalla. Näin ollen tulliviranomaisten olisi voitava hakea ja käyttää tuotepassiin ja siihen liittyvään rekisteriin liittyviä tietoja unionin oikeuden mukaisten tehtäviensä suorittamiseen, myös Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013[68] mukaiseen riskinhallintaan.

(39) Jotta kuluttajia voidaan kannustaa tekemään kestävämpiä valintoja, merkeissä olisi – kun sitä edellytetään tämän asetuksen nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä – annettava tietoja, jotka mahdollistavat tuotteiden tehokkaan vertailun, esimerkiksi osoittamalla suoritustasoluokat. Erityisesti kuluttajille fyysiset merkit voivat olla lisätietolähde myyntipaikassa. Ne voivat tarjota kuluttajille nopean visuaalisen perustan, jonka avulla he voivat vertailla tuotteiden suoritustasoa suhteessa yhteen tai useampaan parametriin. Tarvittaessa olisi myös voitava saada lisätietoja niissä olevista erityisviittauksista, joita voivat olla muun muassa verkkosivustojen osoitteet, dynaamiset QR-koodit, linkit verkkomerkkeihin tai muut asianmukaiset kuluttajalähtöiset keinot. Komission olisi vahvistettava asiaankuuluvassa delegoidussa säädöksessä tehokkain tapa esittää tällaiset merkit, myös verkossa tapahtuvan etämyynnin tapauksessa, ottaen huomioon vaikutukset asiakkaisiin ja talouden toimijoihin sekä kyseisten tuotteiden ominaisuudet. Komissio voi myös vaatia, että merkki painetaan tuotteen pakkaukseen.

---

66 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

67 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1725, annettu 23 päivänä lokakuuta 2018, luonnollisten henkilöiden suojelusta unionin toimielinten, elinten ja laitosten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta sekä asetuksen (EY) N:o 45/2001 ja päätöksen N:o 1247/2002/EY kumoamisesta (EUVL L 295, 21.11.2018, s. 39).

68 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 952/2013, annettu 9 päivänä lokakuuta 2013, unionin tullikoodeksista (EUVL L 269, 10.10.2013, s. 1).

(40) Energiaan liittyviin tuotteisiin sovelletaan tämän asetuksen ohella energiamerkintää koskevien puitteiden vahvistamisesta annettua asetusta (EU) 2017/1369. Tämä tarkoittaa, että energiamerkit ovat ensisijainen väline, josta kuluttajat saavat asianmukaiset tiedot energiaan liittyvistä tuotteista, ja että tämän asetuksen mukaisesti määritetyt suoritustasoluokat olisi tarvittaessa sisällytettävä merkkiin asetuksessa (EU) 2017/1369 16 artiklassa säädettyinä lisätietoina. Jos asiaankuuluvia tietoja tuotteen suoritustasosta suhteessa tiettyyn tuoteparametriin ei voida sisällyttää asetuksen (EU) 2017/1369 nojalla käyttöön otettuun energiamerkkiin, komission olisi arvioitava, onko syytä ottaa käyttöön tämän asetuksen mukainen merkki, kun otetaan huomioon, että kuluttajille on tiedotettava tuotteen keskeisimmistä parametreista, sekä haitat, jotka liittyvät sekaannusvaaraan yleisön keskuudessa sekä riskiin, että talouden toimijoille aiheutuu liiallista hallinnollista rasitetta.

(41) Kuluttajia olisi suojeltava harhaanjohtavilta tiedoilta, jotka voivat estää heitä valitsemasta ympäristön kannalta kestävämpiä tuotteita. Näistä syistä olisi kiellettävä sellaisten tuotteiden markkinoille saattaminen, joissa on tässä asetuksessa säädettyjä merkkejä jäljittelevä merkki.

(42) Jotta Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitteet voidaan toteuttaa mahdollisimman tehokkaasti ja puuttua ensin suurivaikutuksisimpiin tuotteisiin, komission olisi asetettava etusijalle tämän asetuksen nojalla säänneltävät tuotteet ja niihin sovellettavat vaatimukset. Komission olisi direktiivin 2009/125/EY mukaisen priorisointiprosessin perusteella hyväksyttävä vähintään kolme vuotta kattava työsuunnitelma, jossa vahvistetaan luettelo tuoteryhmistä, joiden osalta se aikoo antaa delegoituja säädöksiä, sekä tuoteominaisuudet, joiden osalta se aikoo antaa horisontaalisesti sovellettavia delegoituja säädöksiä. Komission olisi perustettava priorisointinsa kriteereihin, jotka koskevat erityisesti delegoitujen säädösten mahdollista panosta unionin ilmasto-, ympäristö- ja energiatavoitteiden saavuttamiseen ja niiden mahdollisuuksia parantaa valittuja tuoteominaisuuksia aiheuttamatta kuluttajille tai talouden toimijoille suhteettomia kustannuksia. Työsuunnitelmien olisi sisällettävä riittävästi energiaan liittyviä tuotteita koskevia toimia, kun otetaan huomioon niiden merkitys unionin energiatavoitteiden saavuttamisen kannalta. Myös jäsenvaltioita ja sidosryhmiä olisi kuultava ekosuunnittelufoorumin kautta. Koska tämän asetus ja asetus (EU) 2017/1369 täydentävät toisiaan energiaan liittyvien tuotteiden osalta, tämän asetuksen mukaisen työsuunnitelman aikataulu sekä asetuksen (EU) 2017/1369 15 artiklassa säädetty aikataulu olisi yhdenmukaistettava.

(43) Rakennustuotteiden osalta tässä asetuksessa olisi asetettava lopputuotteita koskevia vaatimuksia ainoastaan silloin, kun [tarkistetusta rakennustuoteasetuksesta] johtuvilla velvoitteilla ja sen täytäntöönpanolla ei todennäköisesti saavuteta tämän asetuksen ympäristökestävyyttä koskevia tavoitteita. Työsuunnitelmia laatiessaan komission olisi lisäksi otettava huomioon, että nykyisen käytännön mukaisesti [tarkistetussa rakennustuoteasetuksessa] asetetaan etusijalle tässä asetuksessa säädetyt kestävyysvaatimukset sellaisten energiaan liittyvien tuotteiden osalta, jotka ovat myös rakennustuotteita. Tämä koskee esimerkiksi lämmittimiä, kuumavesikattiloita, lämpöpumppuja, lämmitys- ja vedenlämmityslaitteita, tuulettimia, jäähdytys- ja ilmanvaihtojärjestelmiä sekä aurinkosähkötuotteita (lukuun ottamatta rakennuksiin integroituja aurinkosähköpaneeleja). Näiden tuotteiden osalta [tarkistettu rakennustuoteasetus] voi tarvittaessa täydentää lähinnä turvallisuusominaisuuksia, kun otetaan huomioon myös tuotteita, kuten kaasulaitteita, pienjännitelaitteita ja koneita, koskeva unionin muu lainsäädäntö.

(44) Jotta itsesääntelyä voitaisiin edistää pätevänä vaihtoehtona sääntelyyn perustuville toimintatavoille, tähän asetukseen olisi direktiivin 2009/125/EY tapaan sisällytettävä toimialan mahdollisuus esittää itsesääntelytoimenpiteitä. Komission olisi arvioitava toimialan ehdottamat itsesääntelytoimenpiteet yhdessä allekirjoittajien toimittamien tietojen ja näytön kanssa ottaen huomioon myös unionin kansainväliset kauppasitoumukset sekä tarpeen varmistaa yhdenmukaisuus unionin oikeuden kanssa. Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa hyväksyä ja saattaa ajan tasalle säädös, jossa luetellaan itsesääntelytoimenpiteet, joita pidetään pätevinä vaihtoehtoina ekologisen suunnittelun vaatimukset vahvistavalle delegoidulle säädökselle. On myös aiheellista, että komissio voi pyytää tarkistettua versiota itsesääntelytoimenpiteestä aina, kun se katsotaan tarpeelliseksi esimerkiksi asianomaisessa tuoteryhmässä tapahtuneen markkinoiden tai tekniikan kehityksen perusteella. Kun itsesääntelytoimenpide on lisätty luetteloon täytäntöönpanosäädöksessä, talouden toimijoilla on oikeutettu odotus, että komissio ei anna delegoitua säädöstä, jolla vahvistettaisiin tätä tiettyä tuoteryhmää koskevat ekologisen suunnittelun vaatimukset. Ei kuitenkaan ole poissuljettua, etteikö komissio voisi hyväksyä horisontaalisia ekologisen suunnittelun vaatimuksia, joita sovellettaisiin myös tuotteisiin, jotka kuuluvat tunnustetun itsesääntelytoimenpiteen piiriin niiden tuoteominaisuuksien osalta, joihin ei puututa kyseisessä itsesääntelytoimenpiteessä. Jos komissio katsoo, että itsesääntelytoimenpide ei enää täytä tässä asetuksessa vahvistettuja kriteerejä, sen olisi poistettava kyseinen itsesääntely täytäntöönpanosäädöksestä, jossa luetellaan tunnustetut itsesääntelytoimenpiteet. Tämän jälkeen ekologisen suunnittelun vaatimukset niille tuoteryhmille, joihin on aiemmin puututtu itsesääntelytoimenpiteellä, voidaan vahvistaa tämän asetuksen mukaisesti.

(45) Mikroyritykset sekä pk-yritykset voisivat hyötyä suuresti ympäristön kannalta kestävien tuotteiden kysynnän kasvusta, mutta joistakin vaatimuksista voi aiheutua niille myös kustannuksia ja vaikeuksia. Jäsenvaltioiden ja komission olisi omilla vastuualueillaan annettava riittävästi tietoa, varmistettava kohdennettu ja erikoiskoulutus ja tarjottava erityistä apua ja tukea, myös taloudellista tukea, sellaisten tuotteiden valmistuksen parissa toimiville pk-yrityksille, joita varten ekologisen suunnittelun vaatimukset on asetettu. Näiden toimien olisi katettava esimerkiksi tuotteen ympäristöjalanjäljen laskeminen ja tuotepassin tekninen täytäntöönpano. Jäsenvaltioiden on toimia toteuttaessaan noudatettava valtiontukisääntöjä.

(46) Talouden toimijoiden harjoittama myymättömien kulutustuotteiden, kuten tekstiilien ja jalkineiden, hävittäminen on koko unionissa yleistyvä ympäristöongelma, mikä johtuu erityisesti verkkokaupan nopeasta kasvusta. Se merkitsee arvokkaiden taloudellisten resurssien hukkaamista, kun tavaroita tuotetaan, kuljetetaan ja myöhemmin tuhotaan ilman, että niitä koskaan käytetään aiottuun tarkoitukseen. Ympäristönsuojelun vuoksi on näin ollen tarpeen, että tässä asetuksessa vahvistetaan puitteet, joilla estetään ensisijaisesti kuluttajille tarkoitettujen myymättä jääneiden tuotteiden hävittäminen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/771[69] mukaisesti, mukaan lukien tuotteet, jotka kuluttaja on palauttanut Euroopan parlamentin ja neuvoston

[69] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/771, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, tietyistä tavarakauppaa koskeviin sopimuksiin liittyvistä seikoista, asetuksen (EU) 2017/2394 ja direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta sekä direktiivin 1999/44/EY kumoamisesta (EUVL L 136, 22.5.2019, s. 6).”

direktiivissä 2011/83/EU[70] säädetyn peruuttamisoikeutensa perusteella. Tämä vähentää näiden tuotteiden ympäristövaikutuksia supistamalla jätteen syntymistä eikä kannusta tuotteiden ylituotantoon. Lisäksi kun otetaan huomioon, että useat jäsenvaltiot ovat antaneet myymättä jääneiden kulutustavaroiden hävittämistä koskevaa kansallista lainsäädäntöä, mikä aiheuttaa markkinavääristymiä, yhdenmukaistetut säännöt myymättömien kulutustuotteiden hävittämisestä ovat tarpeen sen varmistamiseksi, että jakelijoihin, vähittäismyyjiin ja muihin talouden toimijoihin sovelletaan samoja sääntöjä ja kannustimia kaikissa jäsenvaltioissa.

(47) Jotta myymättömien kulutustuotteiden käytöstä poistamista voitaisiin hillitä ja jotta voitaisiin saada lisätietoa tämän käytännön esiintymisestä, tällä asetuksella olisi otettava käyttöön unionissa kulutustuotteita hallussaan pitäviä talouden toimijoita koskeva avoimuusvelvoite, jonka mukaan näiden toimijoiden on julkistettava myymättä jääneiden kulutustavaroiden vuotuinen määrä. Talouden toimijan olisi ilmoitettava tuotetyyppi tai -luokka sekä annettava tiedot käytöstä poistamisen syistä ja niiden toimittamisesta jätteenkäsittelytoimia varten. Vaikka talouden toimijoiden olisi voitava vapaasti päättää, miten ne julkistavat tiedot liiketoimintaympäristönsä kannalta asianmukaisella tavalla, parhaana käytäntönä olisi pidettävä sitä, että vaaditut tiedot sisällytetään tapauksen mukaan julkisesti saatavilla olevaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU[71] 19a artiklan mukaisesti laadittuun muita kuin taloudellisia tietoja koskevaan selvitykseen.

(48) Jotta voidaan välttää myymättömien kulutustuotteiden hävittäminen silloin, kun kyseessä on vallitseva käytäntö, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta kieltämällä tällaisten tuotteiden hävittäminen. Kun otetaan huomioon, miten laaja valikoima tuotteita voidaan hävittää ilman, että niitä koskaan myydään tai käytetään, on tarpeen vahvistaa tällainen valtuutus tässä asetuksessa. Delegoiduissa säädöksissä vahvistettua kieltoa olisi kuitenkin sovellettava tiettyihin tuoteryhmiin, jotka määritetään komission arvioinnin perusteella. Arvioinnissa otetaan huomioon, missä määrin tällaisten tuotteiden hävittämistä tapahtuu käytännössä sekä tarpeen mukaan talouden toimijoiden toimittamat tiedot. Jotta voidaan varmistaa, että tämä velvoite on oikeasuhteinen, komission olisi harkittava erityisiä poikkeuksia, joiden nojalla myymättä jääneiden kulutustavaroiden hävittäminen voidaan edelleen sallia esimerkiksi terveys- ja turvallisuusnäkökohtien vuoksi. Jotta voidaan seurata tämän kiellon tehokkuutta ja hillitä velvoitteiden kiertämistä, talouden toimijat olisi velvoitettava ilmoittamaan hävitettyjen kulutustuotteiden lukumäärä ja syyt sovellettavien poikkeusten nojalla tapahtuneeseen hävittämiseen. Pk-yrityksille aiheutuvan tarpeettoman hallinnollisen taakan välttämiseksi ne olisi vapautettava velvoitteista julkistaa tiedot myymättä jääneistä käytöstä poistetuista tuotteista sekä delegoiduissa säädöksissä vahvistetusta kiellosta poistaa käytöstä tiettyjä tuoteryhmiä. Jos on kuitenkin kohtuullista näyttöä siitä, että pk-yrityksiä voidaan käyttää näiden velvoitteiden kiertämiseen, komission

---

70 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/83/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, kuluttajan oikeuksista, neuvoston direktiivin 93/13/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/44/EY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 85/577/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/7/EY kumoamisesta (EUVL L 304, 22.11.2011, s. 64).

71 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietyntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19).

olisi voitava kyseisissä delegoiduissa säädöksissä vaatia joidenkin tuoteryhmien osalta, että näitä velvoitteita sovelletaan myös mikroyrityksiin sekä pk-yrityksiin.

(49) Talouden toimijoiden olisi oltava niillä toimitusketjussa olevan aseman mukaisesti vastuussa siitä, että tuotteet noudattavat tämän asetuksen mukaisia ekologisen suunnittelun vaatimuksia, jotta voidaan varmistaa kyseisten tuotteiden vapaa liikkuvuus sisämarkkinoilla ja parantaa niiden kestävyyttä. Toimitus- ja jakeluketjuun kuuluvien talouden toimijoiden olisi toteutettava asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne asettavat markkinoille saataville ainoastaan sellaisia tuotteita, jotka ovat tämän asetuksen ja sen nojalla annettujen delegoitujen säädösten mukaisia.

(50) Valmistajalla on parhaat mahdollisuudet suorittaa vaatimustenmukaisuuden arviointimenettely, koska sillä on yksityiskohtaiset tiedot suunnittelu- ja tuotantoprosessista. Vaatimustenmukaisuuden arvioinnin olisi sen vuoksi edelleen kuuluttava yksinomaan valmistajan velvollisuuksiin.

(51) Sisämarkkinoiden toiminnan turvaamiseksi on tarpeen varmistaa, että kolmansista maista unionin markkinoille tulevat tuotteet ovat tämän asetuksen ja sen nojalla annettujen delegoitujen säädösten mukaisia riippumatta siitä, onko ne tuotu tuotteina, komponentteina vai välituotteina. Erityisesti on tarpeen varmistaa, että valmistajat ovat suorittaneet asianmukaiset vaatimuksenmukaisuuden arviointimenettelyt näiden tuotteiden osalta. Näin ollen olisi säädettävä, että tuojien on huolehdittava siitä, että niiden markkinoille saattamat tuotteet ovat näiden vaatimusten mukaisia ja että CE-merkintä ja valmistajien laatimat asiakirjat ovat toimivaltaisten kansallisten viranomaisten saatavilla tarkastuksia varten. Lisäksi olisi säädettävä tuojien velvollisuudesta huolehtia tarvittaessa siitä, että kyseisillä tuotteilla on tuotepassi.

(52) Jokaisen tuojan olisi tuotteita markkinoille saattaessaan ilmoitettava tuotteessa nimensä, rekisteröity toiminimensä tai rekisteröity tavaramerkkinsä sekä postiosoitteensa ja, jos saatavilla, sähköiset viestintävälineet, joiden kautta sen voi tavoittaa. Poikkeuksia sovellettaisiin tapauksissa, joissa tuotteen koko ei mahdollista tällaisia merkintöjä. Tähän sisältyvät tapaukset, joissa tuojan täytyisi avata pakkaus nimen ja osoitteen merkitsemiseksi tuotteeseen tai joissa kiinnittäminen ei ole mahdollista tuotteen pienen koon vuoksi.

(53) Kun jakelija asettaa tuotteen saataville markkinoilla sen jälkeen, kun valmistaja tai tuoja on saattanut sen markkinoille, jakelijan olisi toimittava asianmukaista huolellisuutta noudattaen sovellettavien ekologisen suunnittelun vaatimusten suhteen. Jakelijan olisi myös varmistettava, ettei sen suorittama tuotteen käsittely vaikuta kielteisesti siihen, täyttääkö tuote tässä asetuksessa tai sen nojalla annetussa delegoiduissa säädöksissä säädetyt vaatimukset.

(54) Koska jakelijat ja tuojat ovat lähellä markkinoita ja niillä on tärkeä rooli tuotteiden vaatimustenmukaisuuden varmistamisessa, niiden olisi otettava osaa toimivaltaisten kansallisten viranomaisten suorittamiin markkinavalvontatehtäviin ja oltava valmiita osallistumaan niihin aktiivisesti toimittamalla kyseisille viranomaisille kaikki asianomaiseen tuotteeseen liittyvät tarvittavat tiedot.

(55) Koska välittäjä myy, vuokraa tai myy osamaksulla tuotetta tai esittelee tuotteita asiakkaille tai asentajille, välittäjän tarvitsee varmistaa, että sen asiakkaat voivat tosiasiallisesti saada tässä asetuksessa vaaditut tiedot, myös etämyynnin tapauksessa. Tässä asetuksessa olisi erityisesti edellytettävä, että välittäjät varmistavat, että tuotepassi on niiden asiakkaiden saatavilla ja että merkit ovat selvästi näkyvillä

sovellettavien vaatimusten mukaisesti. Välittäjän olisi noudatettava tätä velvoitetta joka kerta, kun tuotetta tarjotaan vuokrattavaksi.

(56) Ympäristön kannalta kestävämpien tuotteiden valinnan helpottamiseksi mahdolliset vaaditut merkit olisi esitettävä niin, että ne ovat selvästi näkyvillä ja tunnistettavissa. Ne olisi voitava tunnistaa kyseistä tuotetta koskevaksi merkiksi ilman, että asiakkaan tarvitsee lukea merkissä olevaa tuotenimeä ja mallinumeroa. Merkkien olisi kiinnitettävä asiakkaan huomio, kun tämä silmäilee esillä olevia tuotteita. Jotta varmistetaan, että asiakkaat voivat nähdä merkin ostosta harkitessaan, sekä välittäjän että vastuussa olevan talouden toimijan olisi asetettava merkki näkyville aina mainostaessaan tuotetta, myös etämyynnissä ja verkkokaupassa.

(57) Jos tuoja tai jakelija saattaa tämän asetuksen nojalla annetun delegoidun säädöksen soveltamisalaan kuuluvan tuotteen markkinoille omalla nimellään tai tavaramerkillään tai muuttaa tällaista tuotetta tavalla, joka voi vaikuttaa tämän asetuksen tai asiaankuuluvan delegoidun säädöksen vaatimusten noudattamiseen, kyseistä tuojaa tai jakelijaa olisi pidettävä valmistajana ja sen olisi huolehdittava valmistajalle kuuluvista velvoitteista.

(58) Verkkomarkkinapaikoilla on keskeinen rooli toimitusketjussa, sillä niiden kautta talouden toimijat voivat tavoittaa suuren määrän asiakkaita. Koska verkkomarkkinapaikoilla on tuotteiden myynnissä tärkeä rooli talouden toimijoiden ja asiakkaiden välisinä välittäjinä, niiden olisi otettava vastuuta puuttumalla sellaisten tuotteiden myyntiin, jotka eivät täytä ekologisen suunnittelun vaatimuksia, ja niiden olisi tehtävä yhteistyötä markkinavalvontaviranomaisten kanssa. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2000/31/EY[72] säädetään sähköisen kaupankäynnin yleisistä puitteista ja tietyistä verkkoalustojen velvoitteista. Digitaalisten palvelujen sisämarkkinoista (digipalvelusäädös) ja direktiivin 2000/31/EY muuttamisesta annetulla asetuksella [.../...][73] säännellään verkossa toimivien välityspalvelujen tarjoajien vastuuta ja vastuuvelvollisuutta laittoman sisällön osalta, mikä kattaa myös tuotteet, jotka eivät täytä ekologisen suunnittelun vaatimuksia. Näiden yleisten puitteiden pohjalta olisi otettava käyttöön kohdennettuja vaatimuksia, joilla puututaan tehokkaasti vaatimustenvastaisten tuotteiden myyntiin verkossa.

(59) On olennaisen tärkeää, että verkkomarkkinapaikat tekevät tiivistä yhteistyötä markkinavalvontaviranomaisten kanssa. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/1020[74] 7 artiklan 2 kohdassa tietoyhteiskunnan palvelujen tarjoajille asetetaan velvoite tehdä yhteistyötä markkinavalvontaviranomaisten kanssa kyseisen asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden osalta, mikä kattaa myös tuotteet, joille on asetettu ekologisen suunnittelun vaatimuksia. Jotta yhteistyötä voitaisiin edelleen parantaa vaatimustenvastaisiin tuotteisiin liittyvän laittoman sisällön torjumiseksi, tähän asetukseen olisi sisällytettävä konkreettisia velvoitteita siitä, miten

---

72 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/31/EY, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2000, tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista (”Direktiivi sähköisestä kaupankäynnistä”) (EYVL L 178, 17.7.2000, s. 1).

73 [Viite lisättävä hyväksymisen jälkeen: ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi digitaalisten palvelujen sisämarkkinoista (digipalvelusäädös) ja direktiivin 2000/31/EY muuttamisesta (COM(2020)825 final)].

74 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/1020, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, markkinavalvonnasta ja tuotteiden vaatimustenmukaisuudesta sekä direktiivin 2004/42/EY ja asetusten (EY) N:o 765/2008 ja (EU) N:o 305/2011 muuttamisesta (EUVL L 169, 25.6.2019, s. 1).

tätä yhteistyötä tehdään käytännössä verkkomarkkinapaikkojen osalta. Markkinavalvontaviranomaiset esimerkiksi parantavat jatkuvasti teknisiä välineitä, joita ne käyttävät verkkomarkkinoiden valvonnassa verkossa myytävien vaatimustenvastaisten tuotteiden tunnistamiseksi. Jotta näitä välineitä voidaan käyttää, verkkomarkkinapaikkojen olisi myönnettävä pääsy rajapintoihinsa. Lisäksi markkinavalvontaviranomaisten voi olla tarpeen haravoida tietoja verkkomarkkinapaikoilta.

(60) Asetuksen (EU) 2019/1020 14 artiklan 4 kohdassa annetaan markkinavalvontaviranomaisille valtuudet, jos muita tehokkaita keinoja vakavan riskin poistamiseksi ei ole käytettävissä, vaatia vaatimustenvastaisiin tuotteisiin viittaavan sisällön poistamista verkkorajapinnasta tai vaatia, että loppukäyttäjille näytetään selkeä varoitus, kun he käyttävät verkkorajapintaa. Asetuksen (EU) 2019/1020 14 artiklan 4 kohdassa markkinavalvontaviranomaisille annettuja valtuuksia sovelletaan myös tähän asetukseen. Kuitenkin tämän asetuksen mukaisen tehokkaan markkinavalvonnan varmistamiseksi ja sen välttämiseksi, että vaatimustenvastaisia tuotteita on unionin markkinoilla, tätä toimivaltaa olisi sovellettava kaikissa tarpeellisissa ja oikeasuhteisissa tapauksissa ja myös tuotteisiin, joista aiheutuu pienempi kuin vakava vaara. Tätä toimivaltaa olisi käytettävä [digipalvelusäädöksen 8 artiklan] mukaisesti.

(61) Tuotteen jäljitettävyyden varmistaminen koko toimitusketjussa helpottaa markkinavalvontaviranomaisten tehtävää jäljittää talouden toimijat, jotka ovat saattaneet markkinoille tai asettaneet markkinoilla saataville vaatimustenvastaisia tuotteita. Sen vuoksi talouden toimijat olisi velvoitettava säilyttämään tiedot liiketoimistaan tietyn ajan.

(62) Markkinoille saatettujen tuotteiden vaatimustenmukaisuuden tarkastamisen nopeuttamiseksi ja helpottamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta edellyttämällä vastuussa olevia talouden toimijoita asettamaan tarvittaessa teknisten asiakirjojen tietyt osat sekä toimivaltaisten viranomaisten että komission saataville digitaalisessa muodossa. Näin toimivaltaisilla kansallisilla viranomaisilla olisi mahdollisuus tutustua näihin tietoihin ilman erillistä pyyntöä ja samalla taata liikesalaisuuksien suojelu. Lähtökohtaisesti mahdollisia tapoja, joilla nämä tiedot voitaisiin asettaa saataville digitaalisesti, olisivat tuotepassi tai tietojen esittäminen asetuksessa (EU) 2017/1369 tarkoitetun tuotetietokannan vaatimusten noudattamista koskevassa osassa tai talouden toimijan verkkosivustolla. Tällainen velvoite ei saisi mitenkään rajoittaa toimivaltaisten kansallisten viranomaisten oikeutta tutustua pyynnöstä muihin teknisten asiakirjojen osiin.

(63) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta edellyttämällä riittävien ja luotettavien tietojen keräämistä tuotteiden myynnistä siten, että komissio voi kerätä tai sen puolesta voidaan kerätä tällaisia tietoja suoraan valmistajilta tai vähittäismyyjiltä. Näin voidaan arvioida paremmin asianomaisten tuotteiden markkinaosuutta, saada tarkempia tietoja tutkimuksiin, joiden pohjalta laaditaan tai päivitetään ekologisen suunnittelun vaatimuksia ja työsuunnitelmia, sekä helpottaa tiettyjen tuoteryhmien markkinaosuuksien määrittämistä ekologisen suunnittelun vaatimusten määrittelyn tai tarkistamisen nopeuttamiseksi. Kun komissio hyväksyy seurantaa ja raportointia koskevia sääntöjä, sen olisi otettava huomioon tarve maksimoida saatavilla olevat tiedot markkinaosuuksista ja minimoida talouden toimijoille aiheutuva hallinnollinen rasite.

(64) Komissiolla olisi oltava mahdollisuus saada tiedot tuotteiden tosiasiallisesta energiankulutuksesta käytön aikana ja tarpeen mukaan muista suoritustasoparametreista, jotta voidaan parantaa tulevia ekologisen suunnittelun vaatimuksia ja loppukäyttäjien luottamusta siihen, että testausolosuhteissa ja todellisen toiminnan aikana mitatussa käytönaikaisessa energiankulutuksessa ja muissa suoritustasoparametreissa havaitut poikkeamat tunnistetaan ja korjataan. Tätä varten komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta säätämällä yksittäisille tuotteille vastaavanlainen velvoite kuin maantieajoneuvoille määrittää niiden käytönaikainen energiankulutus ja muut asiaankuuluvat suoritustasoparametrit ja esittää nämä tiedot loppukäyttäjälle. Internetiin yhteydessä olevien tuotteiden osalta komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta edellyttämällä, että talouden toimijat keräävät tällaisia käytönaikaisia tietoja etäyhteyden välityksellä ja ilmoittavat ne komissiolle, koska on olennaista saada tietoa tuotteiden suoritustasosta ja tiedottaa tästä kansalaisille. Jos tuotteen käytönaikainen suoritustaso riippuu merkittävästi myös ilmasto- tai maantieteellisistä olosuhteista, ilmasto- tai maantieteelliset tiedot olisi myös kerättävä, anonymisoitava ja raportoitava kyseisen tuotteen osalta.

(65) Jotta voidaan varmistaa tässä asetuksessa vahvistettujen ekologisen suunnittelun vaatimusten tehokas ja yhdenmukainen soveltaminen esimerkiksi energiankulutuksen tai energiatehokkuuden, kestävyyden ja luotettavuuden sekä kierrätysmateriaalien osuuden suhteen, näiden vaatimusten noudattamista olisi mitattava käyttämällä luotettavia, tarkkoja ja toistettavissa olevia menetelmiä, joissa otetaan huomioon yleisesti parhaana pidetyt menetelmät. Tuotteiden ekologisen suunnittelun vaatimuksista annetuissa delegoiduissa säädöksissä olisi lähtökohtaisesti eriteltävä vaatimustenmukaisuuden vahvistamiseksi tai todentamiseksi tarvittavat testit, mittaukset tai laskelmat. Lisäksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta edellyttämällä sovellettavien laskentavaatimusten mukaisten verkkotyökalujen käyttöä, jotta voidaan varmistaa kyseisten vaatimusten yhdenmukainen soveltaminen.

(66) Sen varmistamiseksi, että ekologisen suunnittelun vaatimuksilla saavutetaan halutut vaikutukset, tässä asetuksessa olisi vahvistettava kattavat ja laaja-alaiset säännökset, joita sovelletaan kaikkiin ekologisen suunnittelun vaatimusten kattamiin tuotteisiin ja joissa kielletään näiden vaatimusten kiertäminen. Sen vuoksi olisi kiellettävä kaikki käytännöt, joiden seurauksena tuotteen suoritustaso muuttuu perusteettomasti vaatimustenmukaisuuden testauksen aikana tai lyhyen ajan kuluessa tuotteen käyttöönotosta, minkä seurauksena tuotteen ilmoitettu suoritustaso antaa väärän kuvan tuotteen todellisesta suoritustasosta käytön aikana.

(67) Tuotteiden ekologisen suunnittelun vaatimuksista annetuissa delegoiduissa säädöksissä voidaan tarvittaessa viitata standardien käyttöön vaatimustenmukaisuuden vahvistamisessa tai todentamisessa. Sen varmistamiseksi, ettei sisämarkkinoilla esiinny kaupan esteitä, tällaiset standardit olisi yhdenmukaistettava unionin tasolla. Kun tällaisen standardin viitetiedot on hyväksytty Euroopan parlamentin ja neuvoston

asetuksen (EU) N:o 1025/2012[75] mukaisesti ja julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tällaisten standardien mukaisia tuotteita, joille on vahvistettu ekologisen suunnittelun vaatimukset tämän asetuksen nojalla, olisi pidettävä kyseisten vaatimusten mukaisina siltä osin kuin ne kuuluvat asiaankuuluvien yhdenmukaistettujen standardien piiriin. Vastaavasti yhdenmukaistettujen standardien mukaisia testaus-, mittaus- tai laskentamenetelmiä olisi pidettävä ekologisen suunnittelun vaatimuksista annetuissa asiaankuuluvissa delegoiduissa säädöksissä vahvistettujen testaus-, mittaus- ja laskentavaatimusten mukaisina siltä osin kuin ne kuuluvat asiaankuuluvien yhdenmukaistettujen standardien piiriin.

(68) Jos yhdenmukaistettuja standardeja ei ole, valmistajien olisi voitava käyttää niiden sijaan yhteisiä eritelmiä täyttääkseen velvoitteensa noudattaa ekologisen suunnittelun vaatimuksia esimerkiksi tilanteessa, jossa standardointimenettely on keskeytynyt, koska sidosryhmät eivät pääse yhteisymmärrykseen, tai jos yhdenmukaistetun standardin vahvistamisessa on tarpeettomia viivästyksiä. Tällaisia viivästyksiä voi esiintyä esimerkiksi silloin, kun vaadittua laatua ei saavuteta. Lisäksi tähän ratkaisuun olisi voitava turvautua, jos komissio on säilyttänyt rajoituksin tai poistanut asiaa koskevien yhdenmukaistettujen standardien viitetiedot asetuksen (EU) N:o 1025/2012 11 artiklan 5 kohdan mukaisesti. Kun tuote noudattaa yhteisiä eritelmiä, se olisi voitava olettaa sitä koskevien vaatimusten mukaiseksi.

(69) Jotta talouden toimijat voivat osoittaa ja toimivaltaiset viranomaiset todentaa, että markkinoilla saataville asetetut tuotteet ovat tämän asetuksen nojalla hyväksyttyjen ekologisen suunnittelun vaatimusten mukaisia, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla kunkin tuotteen ja säänneltyjen tuoteparametrien luonteen kannalta asianmukaiset ja oikeasuhteiset vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyt. Johdonmukaisuuden varmistamiseksi unionin muun lainsäädännön kanssa vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyt olisi valittava tähän asetukseen sisältyvän sisäisen tuotannonvalvonnan moduulin ja Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 768/2008/EY[76] esitettyjen eri tiukkuustason mukaisten moduulien joukosta. Sen varmistamiseksi, että sovellettava moduuli on asianmukainen ja oikeasuhteinen tarkasteltavana olevan tuotteen ja säänneltyjen tuoteparametrien luonteen kannalta, komission olisi tarvittaessa mukautettava valittua moduulia niiden luonteen perusteella.

(70) Valmistajien olisi laadittava EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus, jossa annetaan tietoja siitä, ovatko tuotteet tämän asetuksen vaatimusten mukaisia. Valmistajilta voidaan edellyttää EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksen laatimista myös muun unionin lainsäädännön nojalla. Jotta voidaan varmistaa tehokas tiedonsaanti markkinavalvontaa varten, kaikkien unionin säädösten osalta olisi laadittava yksi ainoa EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus. Talouden toimijoiden hallinnollisen rasitteen

---

75 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1025/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, eurooppalaisesta standardoinnista, neuvoston direktiivien 89/686/ETY ja 93/15/ETY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 94/9/EY, 94/25/EY, 95/16/EY, 97/23/EY, 98/34/EY, 2004/22/EY, 2007/23/EY, 2009/23/EY ja 2009/105/EY muuttamisesta ja neuvoston päätöksen 87/95/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1673/2006/EY kumoamisesta (EUVL L 316, 14.11.2012, s. 12).

76 Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 768/2008/EY, tehty 9 päivänä heinäkuuta 2008, tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvistä yhteisistä puitteista ja päätöksen 93/465/ETY kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 82).

vähentämiseksi tällaisen EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksen olisi voitava olla asiakirja, joka koostuu asiaankuuluvista yksittäisistä vaatimustenmukaisuusvakuutuksista.

(71) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 765/2008[77] vahvistetaan vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten akkreditointia koskevat säännöt, säädetään tuotteiden markkinavalvonnan ja kolmansista maista tuotavien tuotteiden valvonnan puitteista sekä vahvistetaan CE-merkintää koskevat yleiset periaatteet. Kyseistä asetusta olisi sovellettava tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluviin tuotteisiin sen varmistamiseksi, että unionissa vapaasti liikkuvat tuotteet täyttävät vaatimukset, joilla taataan yleisten etujen suojelun, kuten ihmisten terveyden, turvallisuuden ja ympäristön suojelun, korkea taso. Jos tuotteelle on vahvistettu ekologisen suunnittelun vaatimuksia, CE-merkinnässä olisi ilmoitettava, onko tuote tämän asetuksen ja sen nojalla hyväksyttyjen ekologisen suunnittelun vaatimusten mukainen siltä osin kuin ne liittyvät tuotteeseen. CE-merkinnän yleisistä periaatteista ja sen suhteesta muihin merkintöihin säädetään asetuksessa (EY) N:o 765/2008. Kun otetaan huomioon, että tässä asetuksessa säädetään ekologisen suunnittelun vaatimusten asettamisesta suurelle tuotevalikoimalle, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla vaihtoehtoisia tai yksityiskohtaisempia sääntöjä, jotka koskevat ekologisen suunnittelun vaatimuksiin liittyvää vaatimustenmukaisuusvakuutusta tai vaatimustenmukaisuusmerkintää, jotta voidaan varmistaa johdonmukaisuus kyseisiin tuotteisiin sovellettavien unionin lainsäädännön vaatimusten kanssa, estää sekaannukset muiden merkintöjen tai vakuutusten kanssa ja minimoida talouden toimijoille aiheutuva hallinnollinen rasite.

(72) Jotkin päätöksessä N:o 768/2008/EY vahvistetut vaatimustenmukaisuuden arviointimoduulit edellyttävät vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten toimia. Jotta tämän asetuksen täytäntöönpanolle voidaan varmistaa yhdenmukaiset edellytykset, jäsenvaltioiden viranomaisten olisi ilmoitettava nämä laitokset komissiolle.

(73) Vaatimustenmukaisuuden arvioinnin yhtenäisen laatutason varmistamiseksi on tarpeen vahvistaa ilmoitettujen laitosten arviointiin, ilmoittamiseen ja valvontaan osallistuvia ilmoittamisesta vastaavia viranomaisia koskevat vaatimukset. Erityisesti olisi varmistettava, että ilmoittamisesta vastaava viranomainen toimii objektiivisesti ja puolueettomasti. Ilmoittamisesta vastaavat viranomaiset olisi myös velvoitettava huolehtimaan saamiensa tietojen luottamuksellisuudesta, mutta niiden olisi kuitenkin voitava vaihtaa tietoja ilmoitetuista laitoksista kansallisten viranomaisten, muiden jäsenvaltioiden ilmoittamisesta vastaavien viranomaisten ja komission kanssa, jotta voidaan varmistaa johdonmukaisuus vaatimustenmukaisuuden arvioinnissa. Hakijalaitosten pätevyyden ja riippumattomuuden tehokas varmentaminen ja valvominen edellyttää, että ilmoittamisesta vastaavien viranomaisten olisi käytettävä ilmoituksen perustana ainoastaan hakemuksen tehnyttä oikeussubjektia ottamatta huomioon emo- tai sisaryhtiöiden tietoja. Samasta syystä niiden olisi arvioitava hakijalaitoksia suhteessa kaikkiin asiaankuuluviin vaatimuksiin ja vaatimustenmukaisuuden arviointitehtäviin käyttäen perustana yhdenmukaistettuja standardeja niiden vaatimusten ja tehtävien osalta, joita kyseiset standardit koskevat.

---

[77] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 765/2008, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30).

(74) Koska ilmoittamisesta vastavilla viranomaisilla on keskeinen rooli ekologisen suunnittelun vaatimuksiin liittyvien vaatimustenmukaisuuden arviointien luotettavuuden varmistamisessa, on olennaisen tärkeää, että näillä viranomaisilla on käytettävissään riittävästi pätevää henkilöstöä ja riittävä rahoitus tehtäviensä asianmukaiseen suorittamiseen. Jos tätä asetusta täytäntöön pantaessa ilmenee, että ilmoittamisesta vastaavat viranomaiset eivät tarkasta ja valvo ilmoitettuja laitoksia tehokkaasti pätevän henkilöstön puutteen vuoksi, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa vahvistaa vähimmäismäärä kokoaikavastaaville, joiden olisi tarvittaessa oltava ilmoittamisesta vastaavien viranomaisten käytettävissä tiettyihin vaatimustenmukaisuuden arviointitehtäviin.

(75) On olennaista, että kaikki ilmoitetut laitokset suorittavat tehtävänsä samalla vaatimustasolla ja tasavertaisen kilpailun ja riippumattomuuden edellytysten mukaisesti. Sen vuoksi olisi vahvistettava vaatimukset vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksille, jotka haluavat saada ilmoitetun laitoksen aseman voidakseen suorittaa vaatimustenmukaisuuden arviointitoimia. Näitä vaatimuksia olisi sovellettava jatkuvasti ilmoitetun laitoksen pätevyyden ylläpitämiseksi. Ilmoitetun laitoksen riippumattomuuden varmistamiseksi olisi edellytettävä, että ilmoitettu laitos ja sen palveluksessa oleva henkilöstö säilyttävät riippumattomuutensa talouden toimijoista niiden tuotteiden arvoketjussa, joiden arvioijaksi se on ilmoitettu, ja muista yrityksistä, mukaan lukien toimialajärjestöt sekä emo- ja tytäryhtiöt.

(76) Jos vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos osoittaa noudattavansa yhdenmukaistetuissa standardeissa vahvistettuja edellytyksiä, sen olisi oletettava täyttävän tässä asetuksessa säädetyt vastaavat vaatimukset.

(77) Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitokset teettävät usein osia vaatimustenmukaisuuden arviointiin liittyvistä toimistaan alihankintana tai käyttävät tytäryhtiötä. Jotta varmistetaan, että unionin markkinoille saatetut tuotteet ovat ekologisen suunnittelun vaatimusten mukaisia, vaatimustenmukaisuuden arviointiin osallistuvien alihankkijoiden ja tytäryhtiöiden olisi täytettävä samat vaatimukset kuin ilmoitettujen laitosten, kun kyse on tämän asetuksen mukaisten vaatimustenmukaisuuden arviointitehtävien suorittamisesta.

(78) Jotta ilmoittamisesta vastaavat viranomaiset voivat tehokkaasti varmentaa hakijalaitosten pätevyyden ja riippumattomuuden ja valvoa niitä, kyseisten laitosten olisi oltava itsenäisiä ja pysyttävä sellaisina. Tästä syystä yksittäisen ilmoitetun laitoksen olisi suoritettava itse tietyt toimet ja päätöksentekoprosessit, jotka liittyvät sekä tuotteiden vaatimustenmukaisuuden arviointiin että muihin ilmoitetun laitoksen sisäisiin toimiin.

(79) Hakijalaitosten pätevyyden ja riippumattomuuden varmentamis- ja valvontaprosessin helpottamiseksi hakijalaitosten olisi laadittava kelpoisuusmatriisi ja päivitettävä sitä säännöllisesti. Matriisissa olisi ilmoitettava kustakin vaatimustenmukaisuuden arviointitehtävästä vastaava henkilöstö ja heidän pätevyytensä, jotta ilmoittamisesta vastaava viranomainen voi arvioida tehokkaammin henkilöstön riittävyyttä ja ilmoitetun laitoksen riippumattomuuden säilymistä.

(80) Koska jäsenvaltioiden ilmoitettujen laitosten tarjoamat palvelut voivat liittyä koko unionin alueella markkinoilla saataville asetettaviin tuotteisiin, on tarkoituksenmukaista antaa muille jäsenvaltioille ja komissiolle mahdollisuus esittää vastalauseita ilmoitetun laitoksen osalta. Jotta tämän asetuksen täytäntöönpanolle voidaan varmistaa yhdenmukaiset edellytykset, komissiolle olisi siirrettävä

täytäntöönpanovaltaa pyytää ilmoituksen tehnyttä jäsenvaltiota toteuttamaan korjaavia toimia, jos ilmoitettu laitos ei täytä tai ei enää täytä tämän asetuksen vaatimuksia.

(81) Vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyn helpottamiseksi ja nopeuttamiseksi sekä talouden toimijoiden yhdenvertaisen kohtelun varmistamiseksi on olennaisen tärkeää, että ilmoitetut laitokset soveltavat vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjä johdonmukaisesti ja aiheuttamatta tarpeetonta rasitetta talouden toimijoille.

(82) Ennen lopullisen päätöksen tekemistä siitä, voidaanko tuotteelle myöntää vaatimustenmukaisuustodistus, talouden toimijalle, joka haluaa saattaa tuotteen markkinoille, olisi annettava mahdollisuus täydentää asiaankuuluvia asiakirjoja vain kerran. Tämä rajoitus on tarpeen sen varmistamiseksi, että ilmoitetut laitokset eivät pysty avustamaan valmistajia muutosten tekemisessä kunnes vaatimustenmukaisuus on saavutettu, koska siinä tapauksessa tarjottu palvelu muistuttaisi konsulttipalvelua, mikä voisi käytännössä heikentää ilmoitettujen laitosten tehtävien yleishyödyllistä luonnetta. Ilmoitettujen laitosten olisi tarvittaessa myös voitava rajoittaa todistuksia tai hyväksymispäätöksiä taikka peruuttaa ne toistaiseksi tai kokonaan.

(83) Ilmoitettujen laitosten, valmistajien tai tuotteiden vaatimustenvastaisuuden havaitsemisen ja korjaamisen helpottamiseksi ilmoitettujen laitosten olisi aktiivisesti toimitettava hallussaan olevat asiaankuuluvat tiedot ilmoittamisesta vastaaville viranomaisille tai markkinavalvontaviranomaisille.

(84) On olennaisen tärkeää varmistaa tehokas tietojenvaihto ilmoitettujen laitosten ja markkinavalvontaviranomaisten välillä, myös silloin kun nämä sijaitsevat eri jäsenvaltioissa. Tätä varten ilmoittamisesta vastaavien viranomaisten ja ilmoitettujen laitosten on tarpeen varmistaa, että markkinavalvontaviranomaisten tietopyyntöihin reagoidaan.

(85) Komission olisi mahdollistettava asianmukainen koordinointi ja yhteistyö ilmoitettujen laitosten välillä. Jotta ekologisen suunnittelun vaatimusten yhdenmukainen soveltaminen voidaan varmistaa, ilmoitettujen laitosten olisi keskusteltava mahdollisista eroavuuksista ja soviteltava niitä yhteen. Tässä yhteydessä laitosten olisi noudatettava yleisinä ohjeina asetuksen (EU) 2019/1020 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun markkinavalvontaviranomaisista koostuvan hallinnollisen yhteistyön ryhmän laatimia asiakirjoja.

(86) Jotta kuluttajia voitaisiin kannustaa tekemään ympäristön kannalta kestäviä valintoja erityisesti silloin, kun ympäristön kannalta kestävämmät tuotteet eivät ole riittävän kohtuuhintaisia, olisi mahdollistettava ekosetelien ja ympäristöverotuksen kaltaisten mekanismien käyttö. Jos jäsenvaltiot päättävät käyttää kannustimia palkitakseen suoritustasoltaan parhaat tuotteet niistä tuotteista, joille on vahvistettu suoritustasoluokat tämän asetuksen nojalla annetuilla delegoiduilla säädöksillä, niiden olisi kohdennettava nämä kannustimet kahteen parhaaseen suoritustasoluokkaan, joissa on tuotteita, jollei asiaankuuluvassa delegoidussa säädöksessä toisin säädetä. Jäsenvaltioilla ei kuitenkaan pitäisi olla oikeutta kieltää tuotteen saattamista markkinoille sen suoritustasoluokan perusteella. Samasta syystä komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta täsmentämällä, mitä tuoteparametreja tai niihin liittyviä suoritustasoja jäsenvaltioiden kannustimet koskevat, jos sovellettavassa delegoidussa säädöksessä ei määritellä suoritustasoluokkaa tai jos suoritustasoluokkia määritellään useamman kuin yhden tuoteparametrin perusteella. Jäsenvaltioiden kannustimien käyttöönotto ei saisi rajoittaa unionin valtiontukisääntöjen soveltamista.

(87) Julkisten hankintojen osuus unionin BKT:sta on 14 prosenttia. Ilmastoneutraaliuden saavuttamista, energia- ja resurssitehokkuuden parantamista sekä kansanterveyttä ja luonnon monimuotoisuutta suojelevaan kiertotalouteen siirtymistä koskevien tavoitteiden edistämiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joilla asianmukaisissa tapauksissa velvoitetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiveissä 2014/24/EU[78] ja 2014/25/EU[79] määriteltyjä hankintaviranomaisia ja -yksiköitä mukauttamaan hankintansa sellaisten ympäristöä säästäviä julkisia hankintoja koskevien kriteerien tai tavoitteiden mukaisiksi, jotka vahvistetaan tämän asetuksen nojalla annettavissa delegoiduissa säädöksissä. Delegoiduissa säädöksissä tietyille tuoteryhmille vahvistettuja kriteerejä tai tavoitteita olisi noudatettava paitsi hankittaessa kyseisiä tuotteita suoraan tavarahankintasopimuksilla myös rakennusurakka- tai palveluhankintasopimusten yhteydessä, kun kyseisiä tuotteita käytetään näiden sopimusten kohteena olevassa toiminnassa. Vapaaehtoisuuteen verrattuna pakollisilla kriteereillä tai tavoitteilla varmistetaan, että julkisten varojen käytöllä on mahdollisimman suuri vipuvaikutus suoritustasoltaan parempien tuotteiden kysynnän lisäämiseksi. Kriteerien olisi oltava avoimia, objektiivisia ja syrjimättömiä.

(88) Ekologisen suunnittelun vaatimusten täytäntöönpanoa on olennaista valvoa, jotta voidaan taata tasavertainen kilpailu unionin markkinoilla ja varmistaa, että tämän asetuksen odotetut hyödyt sekä tavoitteet edistää unionin ilmasto-, energia- ja kiertotaloustavoitteita saavutetaan. Sen vuoksi markkinavalvonnan ja unionin markkinoille saapuvien tuotteiden valvonnan horisontaalisista puitteista annettua asetusta (EU) 2019/1020 olisi sovellettava tuotteisiin, joille on tämän asetuksen nojalla asetettu ekologisen suunnittelun vaatimukset, siltä osin kuin tässä asetuksessa ei ole erityisiä säännöksiä, joilla on sama tavoite, luonne tai vaikutus. Tähän asetukseen olisi lisäksi sisällytettävä erityisiä lisäsääntöjä, joilla täydennetään asetuksella (EU) 2019/1020 määritettyjä puitteita, jotta voitaisiin vähentää direktiivin 2009/125/EY nojalla hyväksyttyjen täytäntöönpanotoimenpiteiden soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden ongelmallisen yleistä vaatimustenvastaisuutta, ehkäistä paremmin tulevien ekologisen suunnittelun vaatimusten noudattamatta jättämistä ja ottaa huomioon tämän asetuksen laajempi soveltamisala ja kunnianhimoisemmat tavoitteet direktiiviin 2009/125/EY verrattuna. Näillä erityisillä lisäsäännöillä olisi pyrittävä vahvistamaan edelleen jäsenvaltioiden toimien suunnittelua, koordinointia ja tukemista, ja niiden olisi tarjottava komissiolle lisää välineitä sen varmistamiseksi, että markkinavalvontaviranomaiset toteuttavat riittävästi toimia, joilla ehkäistään ekologisen suunnittelun vaatimusten noudattamatta jättämistä.

(89) Markkinavalvontaviranomaisten lisäksi tulliviranomaisilla on myös tärkeä rooli tämän asetuksen täytäntöönpanossa tuontitavaroiden osalta, ja ne voivat tässä tarkoituksessa tukeutua neuvoston asetukseen (EY) N:o 515/97[80].

---

78 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/24/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, julkisista hankinnoista ja direktiivin 2004/18/EY kumoamisesta (EUVL L 94, 28.3.2014, s. 65).

79 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/25/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankinnoista ja direktiivin 2004/17/EY kumoamisesta (EUVL L 94, 28.3.2014, s. 243).

80 Neuvoston asetus (EY) N:o 515/97, annettu 13 päivänä maaliskuuta 1997, jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten keskinäisestä avunannosta sekä jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten ja komission yhteistyöstä tulli- ja maatalousasioita koskevan lainsäädännön moitteettoman soveltamisen varmistamiseksi (EYVL L 82, 22.3.1997, s. 1).

(90) Sen varmistamiseksi, että ekologisen suunnittelun vaatimuksiin liittyvät asianmukaiset tarkastukset tehdään riittävässä laajuudessa, jäsenvaltioiden olisi laadittava erityinen toimintasuunnitelma, jossa yksilöidään tuotteet tai vaatimukset, jotka on yksilöity tämän asetuksen mukaisiksi markkinavalvonnan painopisteiksi, sekä toimet, joiden tarkoituksena on vähentää asiaankuuluvien tuotteiden vaatimustenvastaisuutta tai asiaankuuluvien ekologisen suunnittelun vaatimusten noudattamatta jättämistä. Toimintasuunnitelman olisi tarvittaessa oltava osa jäsenvaltioiden kansallisia markkinavalvontastrategioita, jotka on laadittu asetuksen (EU) 2019/1020 13 artiklan nojalla.

(91) Tämän asetuksen mukaisen markkinavalvonnan painopisteet olisi yksilöitävä objektiivisin perustein, kuten havaitun vaatimustenvastaisuuden yleisyyden tai vaatimustenvastaisuudesta aiheutuvien ympäristövaikutusten perusteella. Näihin painopisteisiin liittyvien suunniteltujen toimien olisi puolestaan oltava oikeassa suhteessa tosiseikkoihin, jotka johtivat niiden priorisointiin. Jotta tämän asetuksen täytäntöönpanolle voidaan varmistaa yhdenmukaiset edellytykset, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa määrittää tuotteet ja vaatimukset, joita jäsenvaltioiden olisi pidettävä markkinavalvonnan painopisteinä toimintasuunnitelmissaan, joissa yksilöidään tämän asetuksen mukaiset markkinavalvonnan painopisteet ja vaatimustenvastaisuuden vähentämiseksi suunnitellut toimet.

(92) Jos tässä asetuksessa säädetystä tehostetusta suunnittelusta, koordinoinnista ja tuesta huolimatta havaitaan, että ekologisen suunnittelun vaatimusten noudattamatta jättäminen on ongelmallisen yleistä, komission olisi voitava puuttua asiaan sen varmistamiseksi, että markkinavalvontaviranomaiset tekevät tarkastuksia riittävässä laajuudessa. Ekologisen suunnittelun vaatimusten tehokkaan täytäntöönpanon valvonnan turvaamiseksi komissiolle olisi näin ollen siirrettävä valta hyväksyä SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia säädöksiä, joissa vahvistetaan tiettyjä tuotteita tai vaatimuksia koskevien tarkastusten vähimmäismäärä. Tämän valtuutuksen olisi täydennettävä asetuksen (EU) 2019/1020 11 artiklan 4 kohdassa säädettyä valtuutusta.

(93) Komission olisi laadittava markkinavalvontaa koskevaan tieto- ja viestintäjärjestelmään tallennettujen tietojen perusteella kertomus, joka sisältää tiedot tehtyjen tarkastusten luonteesta ja määrästä, havaitun vaatimustenvastaisuuden yleisyydestä sekä ekologisen suunnittelun vaatimuksiin liittyen määrättyjen seuraamusten luonteesta ja ankaruudesta kahden edeltävän kalenterivuoden ajalta. Kertomuksissa olisi verrattava jäsenvaltioiden toimia suunniteltuihin toimiin ja markkinavalvontaviranomaisille tarkoitettuihin ohjeellisiin viitearvoihin.

(94) Jotta markkinavalvontaviranomaisten koordinointia voitaisiin vahvistaa entisestään, asetuksen (EU) 2019/1020 nojalla perustetun hallinnollisen yhteistyön ryhmän (ADCO) olisi tavattava säännöllisin väliajoin tämän asetuksen mukaisiksi markkinavalvonnan prioriteeteiksi yksilöityjen tuotteiden tai vaatimusten sekä vaatimustenvastaisuuden vähentämiseksi suunniteltujen toimien määrittämiseksi ja kartoitettava tätä varten markkinavalvonnan yhteiset painopisteet, jotka on otettava huomioon jäsenvaltioiden toimintasuunnitelmissa, unionin tuen myöntämistä koskevat prioriteetit sekä ekologisen suunnittelun vaatimukset, joita tulkitaan eri tavalla, mikä johtaa markkinoiden vääristymiseen.

(95) Komission olisi tarvittaessa hyödynnettävä asetuksessa (EU) 2019/1020 säädettyjä tukitoimenpiteitä tukeakseen jäsenvaltioita niiden pyrkimyksissä varmistaa, että ekologisen suunnittelun vaatimusten noudattamatta jättämisen estämiseksi toteutetaan

riittäviä toimia. Komission olisi järjestettävä ja tarvittaessa rahoitettava yhteisiä markkinavalvonta- ja testaushankkeita yhteistä etua koskevilla aloilla, yhteisiä investointeja markkinavalvontavalmiuksiin sekä yhteistä koulutusta markkinavalvontaviranomaisten, ilmoittamisesta vastaavien viranomaisten ja ilmoitettujen laitosten henkilöstölle. Lisäksi komission olisi laadittava ohjeet siitä, miten ekologisen suunnittelun vaatimuksia sovelletaan ja miten niiden noudattamista valvotaan, kun tämä on tarpeen vaatimusten yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi.

(96) Tuotteet olisi saatettava markkinoille ainoastaan, jos ne eivät aiheuta riskiä. Jotta ekologisen suunnittelun vaatimusten erityisluonne voidaan ottaa paremmin huomioon sekä varmistaa, että markkinavalvontatoimissa keskitytään tällaisten vaatimusten noudattamatta jättämiseen, riskin aiheuttava tuote olisi tätä asetusta sovellettaessa määriteltävä tuotteeksi, joka voi vaikuttaa haitallisesti ympäristöön tai muihin ekologisen suunnittelun vaatimuksilla suojattuihin yleisiin etuihin, koska se ei täytä ekologisen suunnittelun vaatimusta tai koska vastuussa oleva talouden toimija ei noudata ekologisen suunnittelun vaatimusta. Tällaista täsmällisempää määritelmää olisi käytettävä sovellettaessa asetuksen (EU) 2019/1020 19 ja 20 artiklaa.

(97) Olisi otettava käyttöön menettely, jolla asianomaisille osapuolille ilmoitetaan riskin aiheuttavien tuotteiden osalta suunnitelluista toimenpiteistä. Siinä olisi myös annettava jäsenvaltioiden markkinavalvontaviranomaisille mahdollisuus toimia aikaisessa vaiheessa tällaisten tuotteiden suhteen yhteistyössä asianomaisten talouden toimijoiden kanssa. Tästä syystä direktiiviin 2009/125/EY tällä hetkellä sisältyvä suojalauseke olisi päivitettävä ja yhdenmukaistettava muuhun unionin yhdenmukaistamislainsäädäntöön ja päätökseen N:o 768/2008/EY sisältyvien suojamenettelyjen kanssa. Jotta tämän asetuksen täytäntöönpanolle voidaan varmistaa yhdenmukaiset edellytykset, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa sen määrittämiseksi, ovatko vaatimustenvastaisia tuotteita koskevat kansalliset toimenpiteet perusteltuja.

(98) Markkinavalvontaviranomaisilla olisi oltava oikeus vaatia talouden toimijoita toteuttamaan korjaavia toimia, jos havaitaan, että tuote ei ole ekologisen suunnittelun vaatimusten mukainen tai että talouden toimija on rikkonut tuotteiden markkinoille saattamista tai markkinoilla saataville asettamista koskevia sääntöjä tai muita sille osoitettuja sääntöjä.

(99) On erityisen tärkeää, että hyväksyessään delegoituja säädöksiä SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisesti komissio toteuttaa valmisteluvaiheessa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa[81] vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.

(100) Jotta tämän asetuksen täytäntöönpanolle voidaan varmistaa yhdenmukaiset edellytykset, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa seuraavissa asioissa: a) täytäntöönpanojärjestelyjen määrittäminen 12 artiklassa tarkoitetun rekisterin

[81] EUVL L 123, 12.5. 2016, s. 1.

liittämiseksi yhteen EU:n tullialan yhdennetyn palveluympäristön todistustenvaihtojärjestelmän kanssa; b) merkkien ulkoasua koskevien yhteisten vaatimusten vahvistaminen; c) luettelon laatiminen itsesääntelytoimista, jotka on vahvistettu päteviksi vaihtoehdoiksi 4 artiklan nojalla annetulle delegoidulle säädökselle; d) myymättä jääneiden kulutustavaroiden käytöstä poistamista koskevien tietojen julkistamismuodon vahvistaminen; e) ekologisen suunnittelun vaatimuksia koskevien yhteisten eritelmien, tuotepasseja koskevien olennaisten vaatimusten tai testaus-, mittaus- tai laskentamenetelmien vahvistaminen, muuttaminen tai kumoaminen; f) ilmoitettujen laitosten asianmukaiseen valvontaan riittäväksi katsottavan kokoaikavastaavien vähimmäismäärän vahvistaminen; g) korjaavien toimien, kuten ilmoituksen peruuttamisen, edellyttäminen jäsenvaltiolta, jos ilmoitetut laitokset eivät noudata vaatimuksia; h) luettelon laatiminen tuotteista tai vaatimuksista, joita jäsenvaltioiden on vähintään pidettävä markkinavalvonnan painopisteinä; ja i) päättäminen unionin suojamenettelyn mukaisesti, onko kansallinen toimenpide perusteltu. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011[82] mukaisesti.

(101) Jotta voidaan lisätä luottamusta markkinoille saatettuihin tuotteisiin ja erityisesti siihen, että ne täyttävät ekologisen suunnittelun vaatimukset, kansalaisilla on oltava varmuus siitä, että vaatimustenvastaisia tuotteita markkinoille saattaville talouden toimijoille määrätään seuraamuksia. Tästä syystä on tarpeen, että jäsenvaltiot säätävät kansallisessa lainsäädännössään tehokkaista, oikeasuhteisista ja varoittavista seuraamuksista, jos tätä asetusta ei noudateta.

(102) Komission olisi tehtävä tätä asetusta koskeva arviointi. Arviointi olisi paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimielinten välisen sopimuksen 22 kohdan nojalla tehtävä viiden eri kriteerin eli tehokkuuden, tuloksellisuuden, merkityksellisyyden, johdonmukaisuuden ja EU:n tason lisäarvon perusteella, ja sen olisi oltava pohjana mahdollisten jatkotoimien vaikutusten arvioinneille. Komission olisi toimitettava Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle kertomus tämän asetuksen täytäntöönpanosta ja sen vaikutuksista tuotteiden ympäristökestävyyteen ja sisämarkkinoiden toimintaan. Kertomukseen olisi tarvittaessa liitettävä ehdotus tämän asetuksen asiaankuuluvien säännösten muuttamiseksi.

(103) Ekologisen suunnittelun vaatimuksia on tarpeen soveltaa mahdollisimman laajaan tuotevalikoimaan eikä ainoastaan energiaan liittyviin tuotteisiin, minkä lisäksi ekologisen suunnittelun vaatimusten määritelmää on laajennettava siten, että se kattaa kaikki kiertotalouden osa-alueet. On myös tarpeen yhdenmukaistaa tämä asetus asetuksessa (EY) N:o 765/2008 ja päätöksessä N:o 768/2008/EY vahvistetun uuden lainsäädäntökehyksen kanssa sekä parantaa markkinavalvontaa koskevia säännöksiä. Direktiivi 2009/125/EY olisi sen vuoksi korvattava. Jotta kaikille talouden toimijoille voidaan varmistaa oikeusvarmuus tämän asetuksen voimaantulopäivästä alkaen ja taata sisämarkkinoilla toimiville yrityksille tasapuoliset toimintaedellytykset, myymättä jääneiden kulutustavaroiden käytöstä poistamiseen, säännösten kiertämiseen ja markkinavalvontaan liittyvistä avoimuusvelvoitteista annettuja säännöksiä olisi sovellettava yhdenmukaisesti kaikkiin toimijoihin kaikkialla unionissa. Tästä syystä direktiivi 2009/125/EY olisi korvattava asetuksella.

---

[82] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

(104) Jotta voidaan varmistaa oikeusvarmuus ja jatkuvuus tuotteille, jotka on saatettu markkinoille tai otettu käyttöön direktiivin 2009/125/EY, sellaisena kuin sitä sovelletaan tämän asetuksen soveltamispäivänä, nojalla hyväksyttyjen täytäntöönpanotoimenpiteiden mukaisesti, kyseisten toimenpiteiden olisi pysyttävä voimassa kyseisen päivämäärän jälkeen ja kunnes ne kumotaan tämän asetuksen nojalla annettavalla delegoidulla säädöksellä. Samoista syistä joitain direktiivin 2009/125/EY säännöksiä olisi edelleen sovellettava täysimääräisesti näiden täytäntöönpanotoimenpiteiden yhteydessä. Tämä koskee erityisesti direktiivin 2009/125/EY säännöksiä, joilla jätetään tavaroiden tai henkilöiden kuljetukseen tarkoitetut liikennevälineet sen soveltamisalan ulkopuolelle, vahvistetaan täytäntöönpanotoimenpiteiden kannalta merkitykselliset määritelmät, vahvistetaan markkinoille saatettuja tuotteita koskevat talouden toimijoiden velvollisuudet, täsmennetään asiaankuuluvien vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjen ja EY-vaatimustenmukaisuusvakuutuksen yksityiskohdat, vahvistetaan vaatimustenmukaisuusolettama tuotteille, joille on myönnetty EU-ympäristömerkki, ja mahdollistetaan yhdenmukaistettuihin standardeihin liittyvät tarpeelliset toimet. Koska on tärkeää varmistaa tavaroiden vapaa liikkuvuus, kieltää käytännöt, joilla tuotteiden suoritustasoa muutetaan laittomasti suotuisamman tuloksen saavuttamiseksi, sekä varmistaa ekologisen suunnittelun vaatimusten asianmukainen täytäntöönpanon valvonta, tämän asetuksen asiaankuuluvia säännöksiä olisi sovellettava energiaan liittyviin tuotteisiin, jotka saatetaan markkinoille direktiivin 2009/125/EY mukaisten täytäntöönpanotoimenpiteiden mukaisesti.

(105) Koska jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita eli parantaa tuotteiden ympäristökestävyyttä ja varmistaa vapaa liikkuvuus sisämarkkinoilla tuotteille, joille on asetettu ekologisen suunnittelun vaatimuksia, vaan ne voidaan laajuutensa ja vaikutustensa vuoksi saavuttaa ainoastaan unionin tasolla, unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (TEU) 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU - YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla
Kohde ja soveltamisala

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan puitteet tuotteiden ympäristökestävyyden parantamiseksi ja vapaan liikkuvuuden varmistamiseksi sisämarkkinoilla asettamalla ekologisen suunnittelun vaatimuksia, jotka tuotteiden on täytettävä, jotta ne voidaan saattaa markkinoille tai ottaa käyttöön. Nämä ekologisen suunnittelun vaatimukset, joita komission on määrä täsmentää delegoiduilla säädöksillä, liittyvät seuraaviin:

   a) tuotteiden kestävyys ja luotettavuus;

   b) tuotteiden uudelleenkäytettävyys;

   c) tuotteiden päivitettävyys, korjattavuus, kunnossapito ja kunnostaminen;

   d) huolta aiheuttavien aineiden esiintyminen tuotteissa;

   e) tuotteiden energia- ja resurssitehokkuus;

f) tuotteiden kierrätysmateriaalisisältö;

g) tuotteiden uudelleenvalmistus ja kierrätys;

h) tuotteiden hiili- ja ympäristöjalanjäljet;

i) tuotteista oletetusti syntyvä jäte.

Tällä asetuksella perustetaan myös digitaalinen tuotepassi, jäljempänä ’tuotepassi’, ja siinä säädetään ympäristöä säästäviä julkisia hankintoja koskevien pakollisten kriteerien vahvistamisesta ja luodaan puitteet myymättömien kulutustuotteiden hävittämisen estämiseksi.

2. Tätä asetusta sovelletaan kaikkiin fyysisiin tavaroihin, jotka saatetaan markkinoille tai otetaan käyttöön, mukaan lukien komponentit ja välituotteet. Asetusta ei kuitenkaan sovelleta seuraaviin:

a) elintarvike, sellaisena kuin se määritellään asetuksen (EY) N:o 178/2002 2 artiklassa;

b) rehu, sellaisena kuin se määritellään asetuksen (EY) N:o 178/2002 3 artiklan 4 kohdassa;

c) lääkkeet, sellaisina kuin ne määritellään direktiivin 2001/83/EY 1 artiklan 2 kohdassa;

d) eläinlääkkeet, sellaisina kuin ne määritellään asetuksen (EU) 2019/6 4 artiklan 1 alakohdassa;

e) elävät kasvit, eläimet ja mikro-organismit;

f) ihmisperäiset tuotteet;

g) kasvi- ja eläinperäiset tuotteet, jotka liittyvät suoraan niiden tulevaan lisääntymiseen.

2 artikla
Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) ’tuotteella’ fyysistä tavaraa, joka saatetaan markkinoille tai otetaan käyttöön;

2) ’komponentilla’ tuotetta, joka on tarkoitettu sisällytettäväksi toiseen tuotteeseen;

3) ’välituotteella’ tuotetta, joka edellyttää jatkovalmistusta tai -muuntamista, kuten sekoittamista, pinnoittamista tai kokoamista, jotta tuote soveltuu loppukäyttäjille;

4) ’energiaan liittyvällä tuotteella’ tuotetta, joka vaikuttaa energiankulutukseen käytön aikana;

5) ’tuoteryhmällä’ sellaisten tuotteiden sarjaa, joita käytetään samaan tarkoitukseen ja jotka ovat käytön kannalta samanlaisia tai joiden toiminnalliset ominaisuudet ovat samanlaisia ja jotka ovat kuluttajien käsityksen mukaan samanlaisia;

6) ’ekologisella suunnittelulla’ ympäristökestävyysnäkökohtien sisällyttämistä tuotteen ominaisuuksiin sekä tuotteen koko arvoketjussa tapahtuviin prosesseihin;

7) ’ekologisen suunnittelun vaatimuksella’ suoritustasovaatimusta tai tietovaatimusta, jonka tarkoituksena on tehdä tuotteesta ympäristön kannalta kestävämpi;

8) ’suoritustasovaatimuksella’ tuotetta koskevaa tai siihen liittyvää määrällistä tai ei-määrällistä vaatimusta saavuttaa tietty suoritustaso liitteessä I tarkoitetun tuoteparametrin osalta;

9) ’tietovaatimuksella’ velvoitetta liittää tuotteen mukaan 7 artiklan 2 kohdassa eritellyt tiedot;

10) ’toimitusketjulla’ kaikkia tuotteen arvoketjun alkupään toimintoja ja prosesseja siihen saakka, kun tuote saavuttaa loppukäyttäjän;

11) ’arvoketjulla’ kaikkia toimintoja ja prosesseja, jotka ovat osa tuotteen elinkaarta, sekä sen mahdollista uudelleenvalmistusta;

12) ’elinkaarella’ tuotteen elinkaaren peräkkäisiä ja toisiinsa liittyviä vaiheita, joita ovat raaka-aineiden hankinta tai niiden tuotanto luonnonvaroista, esikäsittely, valmistus, varastointi, jakelu, asentaminen, käyttö, kunnossapito, korjaaminen, päivittäminen, kunnostaminen ja uudelleenkäyttö sekä käytöstäpoistovaihe;

13) ’käytöstäpoistovaiheella’ elinkaaren vaihetta, joka alkaa, kun tuote poistetaan käytöstä, ja päättyy, kun tuote palautetaan luontoon jätteenä tai siirtyy toisen tuotteen elinkaareen;

14) ’ympäristövaikutuksella’ haitallista tai hyödyllistä ympäristömuutosta, joka aiheutuu kokonaan tai osittain tuotteesta sen elinkaaren aikana;

15) ’suoritustasoluokalla’ yhteen tai useampaan liitteessä I tarkoitettuun tuoteparametriin liittyviä peräkkäisiä suoritustasoja, jotka on jaoteltu portaittain tuotteiden vertailun mahdollistamiseksi;

16) ’uudelleenvalmistuksella’ teollista prosessia, jossa tuote tuotetaan esineistä, jotka ovat jätettä, tuotteita tai komponentteja, ja jossa tavallisesti kaupallisella takuulla markkinoille saatettavaan tuotteeseen tehdään vähintään yksi muutos, joka vaikuttaa tuotteen turvallisuuteen, suoritustasoon, tarkoitukseen tai tyyppiin;

17) ’päivittämisellä’ tuotteen toimivuuden, suoritustason, kapasiteetin tai esteettisyyden parantamista;

18) ’kunnostamisella’ jätteen tai tuotteen valmistelua tai muuttamista siten, että sen suoritustaso tai toimivuus palautetaan vastaamaan alun perin suunnitteluvaiheessa aiottua käyttötarkoitusta, suoritustasoa ja kunnossapitoa, tai siten, että se täyttää sovellettavat tekniset standardit tai sääntelyvaatimukset, ja tuloksena on täysin toimiva tuote;

19) ’kunnossapidolla’ toimenpidettä, joka suoritetaan tuotteen pitämiseksi sellaisessa kunnossa, jossa se pystyy toimimaan vaaditulla tavalla;

20) ’korjaamisella’ viallisen tuotteen tai jätteen palauttamista tilaan, jossa se täyttää aiotun käyttötarkoituksensa;

21) ’kestävyydellä’ tuotteen kykyä toimia vaaditulla tavalla tietyin käyttöä, kunnossapitoa ja korjausta koskevin edellytyksin, kunnes rajoittava tapahtuma estää tuotteen toiminnan;

22) ’luotettavuudella’ sen todennäköisyyttä, että tuote toimii vaaditulla tavalla tietyin edellytyksin tietyn ajan ilman rajoittavaa tapahtumaa;

23) ’ympäristöjalanjäljellä’ tuotteen ympäristövaikutusten määrällistämistä joko yksittäisen ympäristövaikutusluokan tai vaikutusluokkien yhdistelmän osalta tuotteen ympäristöjalanjälkeä koskevan menetelmän perusteella;

24) ’tuotteen ympäristöjalanjälkeä koskevalla menetelmällä’ suosituksessa (EU) 2021/2279 vahvistettua tuotteen elinkaariarviointiin käytettävää menetelmää tuotteiden ympäristövaikutusten määrällistämiseksi;

25) ’hiilijalanjäljellä’ tuotejärjestelmän kasvihuonekaasupäästöjen ja kasvihuonekaasupoistumien summaa, joka ilmaistaan hiilidioksidiekvivalentteina ja joka perustuu elinkaariarviointiin, jossa käytetään ainoana vaikutusluokkana ilmastonmuutosta;

26) ’hankintasopimuksella’ direktiivin 2014/24/EU 2 artiklan 5 kohdassa määriteltyä hankintasopimusta;

27) ’aineella’ asetuksen (EY) N:o 1907/2006 3 artiklan 1 kohdassa määriteltyä ainetta;

28) ’huolta aiheuttavalla aineella’ ainetta, joka

a) täyttää asetuksen (EY) N:o 1907/2006 57 artiklassa säädetyt kriteerit ja on tunnistettu kyseisen asetuksen 59 artiklan 1 kohdan mukaisesti; tai

b) on luokiteltu asetuksen (EY) N:o 1272/2008 liitteessä VI olevassa 3 osassa johonkin seuraavista vaaraluokista tai vaarakategorioista:

– syöpää aiheuttava, kategoriat 1 ja 2,

– sukusolujen perimää vaurioittava, kategoriat 1 ja 2,

– lisääntymiselle vaarallinen, kategoriat 1 ja 2 [*lisätään lainsäädäntömenettelyn aikana, kun asetus (EY) N:o 1272/2008 sisältää seuraavat vaaraluokat: hitaasti hajoava, biokertyvä, myrkyllinen (PBT), erittäin hitaasti hajoava, erittäin voimakkaasti biokertyvä (vPvB); hitaasti hajoava, kulkeutuva ja myrkyllinen (PMT), erittäin hitaasti hajoava, erittäin kulkeutuva (vPvM); hormonaaliset haitat*],

– hengitysteiden herkistyminen, kategoria 1,

– ihon herkistyminen, kategoria 1,

– krooninen vaarallisuus vesiympäristölle, kategoriat 1–4,

– otsonikerrokselle vaarallinen,

– elinkohtainen myrkyllisyys – toistuva altistuminen, kategoria 1 tai 2,

– elinkohtainen myrkyllisyys – kerta-altistuminen, kategoriat 1 ja 2 tai

c) vaikuttaa kielteisesti materiaalien uudelleenkäyttöön ja kierrätykseen tuotteessa, joka sisältää kyseistä ainetta;

29) ’tuotepassilla’ tuotekohtaista tietokokonaisuutta, joka sisältää 4 artiklan nojalla annetussa sovellettavassa delegoidussa säädöksessä täsmennetyt tiedot ja joka on saatavilla sähköisesti tietovälineen kautta III luvun mukaisesti;

30) ’tietovälineellä’ lineaarista viivakoodia, kaksiulotteista merkkiä tai muuta automaattista tunnistusta ja tiedonkeruuta tukevaa muotoa, joka on koneellisesti luettavissa;

31) ’yksilöllisellä tuotetunnuksella’ tuotteiden tunnistamiseen tarkoitettua yksilöllistä merkkijonoa, joka on myös mahdollista linkittää tuotepassiin;

32) ’yksilöllisellä toimijatunnuksella’ tuotteiden arvoketjuun osallistuvien toimijoiden tunnistamiseen tarkoitettua yksilöllistä merkkijonoa;

33) ’yksilöllisellä laitostunnuksella’ yksilöllistä merkkijonoa, joka on tarkoitettu tuotteen arvoketjuun osallistuvien paikkojen ja rakennusten tai tuotteen arvoketjuun osallistuvien toimijoiden käyttämien paikkojen ja rakennusten tunnistamiseen;

34) ’käsittelyllä’ asetuksen 2018/1807 3 artiklan 2 kohdassa määriteltyä käsittelyä;

35) ’hävittämisellä’ tuotteen tarkoituksellista vahingoittamista tai käytöstä poistamista jätteenä, lukuun ottamatta käytöstä poistamista, jonka ainoana tarkoituksena on tuotteen toimittaminen sen valmistelemiseksi uudelleenkäyttöä tai uudelleenvalmistusta varten;

36) ’kulutustuotteella’ tuotetta, joka on ensisijaisesti tarkoitettu direktiivin (EU) 2019/771 2 artiklan 2 kohdassa määritellyille kuluttajille, lukuun ottamatta komponentteja ja välituotteita;

37) ’myymättömällä kulutustuotteella’ kulutustuotetta, jota ei ole myyty tai jonka kuluttaja on palauttanut direktiivin 2011/83/EU 9 artiklan mukaisen peruuttamisoikeutensa perusteella;

38) ’itsesääntelytoimenpiteellä’ vapaaehtoista sopimusta tai vapaaehtoisia käytännesääntöjä, jotka toimialat ovat tehneet omasta aloitteestaan ja joiden täytäntöönpanosta ne ovat vastuussa;

39) ’asettamisella saataville markkinoilla’ tuotteen toimittamista liiketoiminnan yhteydessä unionin markkinoille jakelua, kulutusta tai käyttöä varten joko maksua vastaan tai maksutta;

40) ’markkinoille saattamisella’ tuotteen asettamista ensimmäistä kertaa saataville unionin markkinoilla;

41) ’käyttöönotolla’ tuotteen ensimmäistä käyttöä käyttötarkoitukseensa unionissa;

42) ’valmistajalla’ luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka valmistaa taikka suunnitteluttaa tai valmistuttaa tuotteen ja markkinoi sitä omalla nimellään tai tavaramerkillään, tai, jos tällaista henkilöä tai tuojaa ei ole, mitä tahansa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka saattaa tuotteen markkinoille tai ottaa sen käyttöön;

43) ’valtuutetulla edustajalla’ unioniin sijoittautunutta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolla on valmistajan antama kirjallinen toimeksianto hoitaa valmistajan puolesta tietyt tehtävät valmistajalle tämän asetuksen nojalla kuuluvien velvoitteiden osalta;

44) ’tuojalla’ unioniin sijoittautunutta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka saattaa kolmannesta maasta tuodun tuotteen unionin markkinoille;

45) ’jakelijalla’ toimitusketjuun kuuluvaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka ei ole valmistaja eikä tuoja ja joka asettaa tuotteen saataville markkinoilla;

46) ’talouden toimijalla’ valmistajaa, valtuutettua edustajaa, tuojaa, jakelijaa, välittäjää ja jakelupalvelujen tarjoajaa;

47) ’teknisellä eritelmällä’ asiakirjaa, jossa määrätään tekniset vaatimukset, jotka tuotteen, prosessin tai palvelun on täytettävä;

48) ’yhdenmukaistetulla standardilla’ asetuksen (EU) N:o 1025/2012 2 artiklan 1 kohdan c alakohdassa määriteltyä standardia;

49) ’CE-merkinnällä’ merkintää, jolla valmistaja osoittaa kyseessä olevan tuotteen olevan merkinnän kiinnittämistä koskevassa unionin

yhdenmukaistamislainsäädännössä vahvistettujen sovellettavien vaatimusten mukainen;

50) ’akkreditoinnilla’ asetuksen (EY) N:o 765/2008 2 artiklan 10 alakohdassa määriteltyä akkreditointia;

51) ’kansallisella akkreditointielimellä’ asetuksen (EY) N:o 765/2008 2 artiklan 11 kohdassa määriteltyä kansallista akkreditointielintä;

52) ’vaatimustenmukaisuuden arvioinnilla’ prosessia sen arvioimiseksi, täyttyvätkö 4 artiklan nojalla annetuissa asiaa koskevissa delegoiduissa säädöksissä vahvistetut vaatimukset;

53) ’vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksella’ elintä, joka suorittaa vaatimustenmukaisuuden arviointitoimia, kuten kalibrointia, testausta, sertifiointia ja tarkastuksia;

54) ’ilmoitetulla laitoksella’ tämän asetuksen IX luvun mukaisesti ilmoitettua vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosta;

55) ’verkkomarkkinapaikalla’ välityspalvelujen tarjoajaa, joka käyttää ohjelmistoa, kuten verkkosivustoa, verkkosivuston osaa tai sovellusta, jonka avulla asiakkaat voivat tehdä talouden toimijoiden kanssa etäsopimuksia 4 artiklan nojalla annettujen delegoitujen säädösten soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden myynnistä;

56) ’välittäjällä’ vähittäiskauppiasta tai muuta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka myy, vuokraa, myy osamaksulla tai esittelee tuotteita asiakkaille liiketoiminnan yhteydessä joko maksua vastaan tai maksutta;

57) ’etämyynnillä’ tuotteiden myyntiä, vuokrausta tai osamaksukauppaa verkossa tai muiden etämyyntitapojen kautta siten, että potentiaalinen asiakas ei voi fyysisesti tutustua esiteltävään tuotteeseen;

58) ’riskin aiheuttavalla tuotteella’ tuotetta, joka ei täytä jotakin tässä asetuksessa tai tämän asetuksen nojalla asetettua vaatimusta, lukuun ottamatta 65 artiklan 1 kohdassa lueteltuja vaatimuksia, ja joka voi siksi vaikuttaa haitallisesti ympäristöön tai muihin kyseisellä vaatimuksella suojattuihin yleisiin etuihin;

59) ’vakavan riskin aiheuttavalla tuotteella’ riskin aiheuttavaa tuotetta, jonka katsotaan arvioinnin, asiaankuuluvan vaatimustenvastaisuuden asteen tai siihen liittyvän haitan perusteella edellyttävän markkinavalvontaviranomaisten nopeita toimia, myös tapauksissa, joissa vaatimustenvastaisuuden vaikutukset eivät ole välittömiä.

Lisäksi sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/98/EY[83] 3 artiklan 1, 2, 13, 15, 16 ja 17 alakohdassa olevia ’jätteen’, ’vaarallisen jätteen’, ’uudelleenkäytön’, ’hyödyntämisen’, ’uudelleenkäyttöön valmistelun’ ja ’kierrätyksen’ määritelmiä.

Lisäksi sovelletaan asetuksen (EU) 2019/1020 3 artiklan 3, 4, 11, 15, 16, 21, 22, 23, 24 ja 25 alakohdassa olevia ’markkinavalvonnan’, ’markkinavalvontaviranomaisen’, ’jakelupalvelujen tarjoajan’, ’verkkorajapinnan’, ’korjaavan toimen’, ’loppukäyttäjän’, ’palautusmenettelyn’, ’markkinoilta poistamisen’, ’tulliviranomaisten’ ja ’vapaaseen liikkeeseen luovutuksen’ määritelmiä.

[83] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/98/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta (EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3).

Lisäksi sovelletaan komission suosituksen 2003/361/EY[84] liitteessä I olevan 2 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa olevia ’pk-yritysten’, ’pienten yritysten’ ja ’mikroyritysten’ määritelmiä.

3 artikla
Vapaa liikkuvuus

1. Tuotteita saa saattaa markkinoille tai ottaa käyttöön vain, jos ne täyttävät kyseisiin tuotteisiin sovellettavissa 4 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä vahvistetut ekologisen suunnittelun vaatimukset.

2. Jäsenvaltiot eivät saa kieltää, rajoittaa tai estää sellaisten tuotteiden markkinoille saattamista tai käyttöönottoa, jotka täyttävät 4 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä vahvistetut suoritustasovaatimukset, sillä perusteella, että ei ole noudatettu sellaisia kansallisia suoritustasovaatimuksia, jotka liittyvät tällaisiin delegoituihin säädöksiin sisältyvien suoritustasovaatimusten kattamiin, liitteessä I tarkoitettuihin tuoteparametreihin.

   Jäsenvaltiot eivät saa kieltää, rajoittaa tai estää sellaisten tuotteiden markkinoille saattamista tai käyttöönottoa, jotka täyttävät 4 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä vahvistetut tietovaatimukset, sillä perusteella, että sellaisia kansallisia tietovaatimuksia ei ole noudatettu, jotka liittyvät tällaisiin delegoituihin säädöksiin sisältyvien tietovaatimusten kattamiin, liitteessä I tarkoitettuihin tuoteparametreihin.

3. Edellä oleva 2 kohta ei estä jäsenvaltioita vahvistamasta energiatehokkuutta koskevia vähimmäisvaatimuksia Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/31/EU[85] 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja järjestelmävaatimuksia mainitun direktiivin 8 artiklan mukaisesti.

4. Jäsenvaltiot eivät saa kieltää, rajoittaa tai estää tuotteiden markkinoille saattamista tai käyttöönottoa sillä perusteella, että liitteessä I tarkoitettuihin tuoteparametreihin liittyviä kansallisia vaatimuksia ei ole noudatettu, jos 4 artiklan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä säädetään, että joko suoritustaso- tai tietovaatimukset taikka niistä kumpikaan eivät ole tarpeen.

5. Jäsenvaltiot eivät saa estää asettamasta messuilla, näyttelyissä ja vastaavissa tapahtumissa näytteille tuotteita, jotka eivät ole 4 artiklan nojalla annettujen delegoitujen säädösten mukaisia, jos näkyvällä merkinnällä ilmoitetaan selvästi, että kyseiset tuotteet eivät ole vaatimusten mukaisia ja että ne eivät ole myytävinä ennen kuin ne on saatettu vaatimusten mukaisiksi.

II LUKU – EKOLOGISEN SUUNNITTELUN VAATIMUKSET

4 artikla
Valtuudet antaa delegoituja säädöksiä

Siirretään komissiolle 66 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla tuotteita koskevia tai niihin liittyviä ekologisen

[84] Komission suositus, annettu 6 päivänä toukokuuta 2003, mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36).

[85] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/31/EU, annettu 19 päivänä toukokuuta 2010, rakennusten energiatehokkuudesta (EUVL L 153, 18.6.2010, s. 13).

suunnittelun vaatimuksia niiden ympäristökestävyyden parantamiseksi. Näihin vaatimuksiin sisältyvät liitteessä VI tarkoitetut näkökohdat, ja ne on vahvistettava 5, 6 ja 7 artiklan sekä III luvun mukaisesti. Valtuutukseen hyväksyä ekologisen suunnittelun vaatimuksia sisältyvät valtuudet vahvistaa, että tiettyjen liitteessä I tarkoitettujen erityisten tuoteparametrien osalta ei tarvita suoritustasovaatimuksia tai tietovaatimuksia taikka niistä kumpaakaan.

Kun komissio vahvistaa ekologisen suunnittelun vaatimuksia ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa delegoiduissa säädöksissä, se täydentää myös tätä asetusta erittelemällä sovellettavat vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyt 36 artiklan mukaisesti tämän asetuksen liitteessä IV ja päätöksen N:o 768/2008/EY liitteessä II esitettyjen moduulien joukosta ja tekemällä sellaiset mukautukset, jotka ovat tarpeen kyseisten tuotevaatimusten tai ekologisen suunnittelun vaatimusten huomioon ottamiseksi.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuilla delegoiduilla säädöksillä voidaan myös täydentää tätä asetusta

a) vaatimalla valmistajia, niiden valtuutettuja edustajia tai tuojia asettamaan osia kyseistä tuotetta koskevista teknisistä asiakirjoista digitaalisesti komission tai markkinavalvontaviranomaisten saataville ilman pyyntöä 30 artiklan 3 kohdan mukaisesti;

b) vaatimalla valmistajia, niiden valtuutettuja edustajia tai tuojia asettamaan komission saataville tiedot kyseisten delegoitujen säädösten soveltamisalaan kuuluvan tuotteen markkinoille saatetuista tai käyttöön otetuista määristä 31 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

c) vaatimalla, että markkinoille saatetut tuotteet pystyvät käytön aikana mittaamaan kuluttamansa energian tai suoritustasonsa liitteessä I tarkoitettujen asiaankuuluvien tuoteparametrien osalta 31 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

d) vaatimalla valmistajia, niiden valtuutettuja edustajia tai tuojia keräämään, anonymisoimaan tai raportoimaan komissiolle c alakohdassa tarkoitetut käytönaikaiset tiedot 31 artiklan 3 kohdan mukaisesti;

e) vaatimalla verkkotyökalujen käyttöä tuotteen suoritustason laskemiseksi liitteessä I tarkoitetun tuoteparametrin osalta 32 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

f) täsmentämällä 40 artiklan mukaisesti vaihtoehtoiset säännöt, jotka koskevat vaatimustenmukaisuusvakuutusta tai ekologisen suunnittelun vaatimusten mukaisuutta osoittavia merkintöjä, poiketen siitä, mitä 37 ja 39 artiklassa säädetään;

g) täsmentämällä jäsenvaltioiden kannustimien ohjaamista koskevat säännöt 57 artiklan mukaisesti;

h) vahvistamalla hankintasopimuksiin sovellettavat vaatimukset, mukaan lukien näiden vaatimusten täytäntöönpano, valvonta ja raportointi jäsenvaltioissa. Näiden vaatimusten on perustuttava liitteessä I tarkoitettuihin ja 58 artiklan mukaisesti vahvistettuihin tuoteparametreihin.

5 artikla
Ekologisen suunnittelun vaatimukset

1. Komissio vahvistaa asianomaisten tuoteryhmien kannalta sopivalla tavalla ja ottaen asianmukaisesti huomioon niiden elinkaaren kaikki vaiheet ekologisen suunnittelun vaatimukset, joilla parannetaan seuraavia tuotteiden ominaisuuksia:

   a) kestävyys;

b) luotettavuus;

c) uudelleenkäytettävyys;

d) päivitettävyys;

e) korjattavuus;

f) mahdollisuus kunnossapitoon ja kunnostamiseen;

g) huolta aiheuttavien aineiden esiintyminen;

h) energiankulutus tai energiatehokkuus;

i) resurssien käyttö tai resurssitehokkuus;

j) kierrätysmateriaalisisältö;

k) mahdollisuus uudelleenvalmistukseen ja kierrätykseen;

l) mahdollisuus materiaalien hyödyntämiseen;

m) ympäristövaikutukset, mukaan lukien hiili- ja ympäristöjalanjälki;

n) odotettu jätteen syntyminen.

2. Ekologisen suunnittelun vaatimukset on vahvistettava tietylle tuoteryhmälle.

Jos kuitenkin kahdella tai useammalla tuoteryhmällä on teknisiä samankaltaisuuksia, joiden avulla jotakin 1 kohdassa tarkoitettua tuotteen ominaisuutta voidaan parantaa ryhmien yhteisen vaatimuksen perusteella, ekologisen suunnittelun vaatimukset voidaan vahvistaa horisontaalisesti näille tuoteryhmille.

Toisen alakohdan mukaisesti vahvistettu horisontaalinen ekologisen suunnittelun vaatimus voi kattaa tuotteet, jotka kuuluvat 18 artiklan 3 kohdan nojalla päteväksi vaihtoehdoksi vahvistetun itsesääntelytoimenpiteen piiriin, jos komissio katsoo, että kyseisellä itsesääntelytoimenpiteellä ei puututa kyseisen horisontaalisen ekologisen suunnittelun vaatimuksen piiriin kuuluvaan tuotteen ominaisuuteen.

3. Ekologisen suunnittelun vaatimuksiin on tapauksen mukaan sisällyttävä

a) 6 artiklassa vahvistetut suoritustasovaatimukset;

b) 7 artiklassa vahvistetut tietovaatimukset.

4. Valmistellessaan ekologisen suunnittelun vaatimuksia komissio

a) ottaa huomioon seuraavat osatekijät:

i) ilmastoa, ympäristöä ja energiatehokkuutta koskevat unionin painopisteet ja muut asiaan liittyvät unionin painopisteet;

ii) asiaa koskeva unionin lainsäädäntö, mukaan lukien se, missä määrin siinä käsitellään 1 kohdassa lueteltuja asiaankuuluvia tuotteiden ominaisuuksia;

iii) 18 artiklassa säädetyt itsesääntelytoimenpiteet;

iv) asiaa koskeva kansallinen ympäristölainsäädäntö;

v) asiaa koskevat eurooppalaiset ja kansainväliset standardit;

b) tekee vaikutustenarvioinnin, joka perustuu parhaaseen saatavilla olevaan näyttöön ja analyyseihin sekä tarvittaessa EU:n rahoitusohjelmien puitteissa tuotettuihin lisätutkimuksiin ja tutkimustuloksiin. Näin tehdessään komissio

varmistaa, että 1 kohdassa lueteltujen tuotteiden ominaisuuksien analyysin perusteellisuus on oikeassa suhteessa niiden merkitykseen. Ekologisen suunnittelun vaatimusten vahvistaminen tietyn tuotteen osalta merkittävimmistä 1 kohdassa luetelluista ominaisuuksista ei saa aiheettomasti viivästyä sellaisten epävarmuustekijöiden vuoksi, jotka liittyvät mahdollisuuteen vahvistaa ekologisen suunnittelun vaatimuksia kyseisen tuotteen muiden ominaisuuksien parantamiseksi;

c) ottaa huomioon asiaankuuluvat tekniset tiedot, joita on käytetty unionin lainsäädännön tai välineiden, mukaan lukien asetus (EY) N:o 66/2010, direktiivi 2010/75/EU, asetuksen (EU) 2020/852 nojalla hyväksytyt tekniset arviointikriteerit ja ympäristöä säästäviä julkisia hankintoja koskevat kriteerit, perustana tai jotka on johdettu niistä;

d) ottaa huomioon 17 artiklassa tarkoitetun ekologisen suunnittelun foorumin näkemykset.

5. Ekologisen suunnittelun vaatimusten on täytettävä kaikki seuraavat kriteerit:

a) tuotteen toimivuuteen ei käyttäjän näkökulmasta saa kohdistua merkittävää kielteistä vaikutusta;

b) ihmisten terveydelle ja turvallisuudelle ei saa aiheutua haitallista vaikutusta;

c) kuluttajille ei saa aiheutua merkittävää kielteistä vaikutusta, joka koskee asianomaisten tuotteiden kohtuuhintaisuutta, kun otetaan huomioon myös käytettyjen tuotteiden saatavuus sekä tuotteiden kestävyys ja elinkaarikustannukset;

d) talouden toimijoiden, ainakaan pk-yritysten, kilpailukykyyn ei saa kohdistua suhteetonta kielteistä vaikutusta;

e) valmistajilta tai muilta talouden toimijoilta ei saa vaatia omistusoikeuden alaisen teknologian käyttöä;

f) valmistajille tai muille talouden toimijoille ei saa aiheutua suhteetonta hallinnollista rasitetta.

6. Komissio vaatii, että tarvittaessa toimitusketjun toimijat

a) toimittavat valmistajille, ilmoitetuille laitoksille ja toimivaltaisille kansallisille viranomaisille pyynnöstä niiden toimituksiin tai palveluihin liittyvät saatavilla olevat tiedot, jotka ovat merkityksellisiä ekologisen suunnittelun vaatimusten noudattamisen todentamiseksi;

b) antavat, jos a alakohdassa tarkoitettuja tietoja ei ole, valmistajien arvioida toimituksensa tai palvelunsa ekologisen suunnittelun vaatimusten noudattamisen todentamiseksi ja antavat näille valmistajille mahdollisuuden tutustua asiaankuuluviin asiakirjoihin tai laitoksiin;

c) mahdollistavat sen, että ilmoitetut laitokset ja toimivaltaiset kansalliset viranomaiset voivat todentaa, ovatko niiden toimintaan liittyvät ja ekologisen suunnittelun vaatimusten noudattamisen todentamisen kannalta merkitykselliset tiedot asianmukaisia.

7. Komissio määrittää tarvittaessa asianmukaiset todentamiskeinot tiettyjä ekologisen suunnittelun vaatimuksia varten, ja tällainen todennus voidaan tehdä esimerkiksi suoraan itse tuotteessa olevista tiedoista tai teknisten asiakirjojen perusteella.

8. Komissio julkaisee asiaankuuluvat tutkimukset ja analyysit, joita käytetään ekologisen suunnittelun vaatimusten vahvistamisessa tämän asetuksen mukaisesti.

6 artikla
Suoritustasovaatimukset

1. Tuotteiden on täytettävä 5 artiklan 1 kohdassa lueteltuihin tuotteiden ominaisuuksiin liittyvät suoritustasovaatimukset, jotka vahvistetaan 4 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen suoritustasovaatimusten on perustuttava liitteessä I tarkoitettuihin tuoteparametreihin, ja niihin on tarvittaessa sisällyttävä

   a) tiettyyn liitteessä I tarkoitettuun tuoteparametriin tai parametrien yhdistelmään liittyvät vähimmäis- tai enimmäistasot;

   b) ei-määrälliset vaatimukset, joilla pyritään parantamaan suoritustasoa yhden tai useamman liitteessä I tarkoitetun tuoteparametrin osalta;

   c) tuotteen toiminnallista suoritustasoa koskevat vaatimukset.

3. Liitteessä I olevassa f alakohdassa vahvistettuun tuoteparametriin perustuvat suoritustasovaatimukset eivät saa rajoittaa aineiden esiintymistä tuotteissa ensisijaisesti kemikaaliturvallisuuteen liittyvistä syistä.

4. Komissio noudattaa liitteessä II esitettyä menettelyä vahvistaessaan suoritustasovaatimuksia.

7 artikla
Tietovaatimukset

1. Tuotteiden on täytettävä 5 artiklan 1 kohdassa lueteltuihin tuotteiden ominaisuuksiin liittyvät tietovaatimukset, jotka vahvistetaan 4 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa tietovaatimuksissa on

   a) oltava vähintään III luvussa tarkoitettu tuotepassi ja 5 kohdassa tarkoitettuihin huolta aiheuttaviin aineisiin liittyvät vaatimukset; sekä

   b) tarvittaessa edellytettävä, että tuotteiden mukana on

      i) tiedot tuotteen suoritustasosta liitteessä I tarkoitettujen tuoteparametrien osalta;

      ii) tiedot kuluttajille ja muille loppukäyttäjille siitä, miten tuote asennetaan ja miten sitä käytetään, pidetään kunnossa ja korjataan, jotta voidaan minimoida sen ympäristövaikutukset ja varmistaa optimaalinen kestävyys, sekä siitä, miten tuote palautetaan tai hävitetään käytöstäpoistovaiheessa;

      iii) tiedot käsittelylaitoksille purkamisesta, kierrätyksestä tai hävittämisestä käytöstäpoistovaiheessa.

      iv) muut tiedot, jotka voivat vaikuttaa siihen, miten muut osapuolet kuin valmistaja käsittelevät tuotetta, jotta voidaan parantaa suoritustasoa liitteessä I tarkoitettujen tuoteparametrien osalta.

Jos delegoitu säädös sisältää horisontaalisia ekologisen suunnittelun vaatimuksia kahdesta tai useammasta tuoteryhmästä 5 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti, tämän kohdan a alakohtaa ei sovelleta.

3. Liitteessä I olevassa f alakohdassa vahvistettuun tuoteparametriin perustuvissa tietovaatimuksissa ei saa olla velvoitteita aineiden tai seosten merkitsemisestä ensisijaisesti niiden terveydelle tai ympäristölle aiheuttamiin vaaroihin liittyvistä syistä.

4. Komissio määrittää tarvittaessa suoritustasoluokat vahvistaessaan 2 kohdan b alakohdan i alakohdassa tarkoitettuja tietovaatimuksia.

Näiden suoritustasoluokkien on vastattava tilastollisesti merkittäviä suoritustasotasojen parannuksia.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tietovaatimusten on mahdollistettava kaikkien huolta aiheuttavien aineiden jäljittäminen tuotteiden koko elinkaaren ajalta, paitsi jos tällainen jäljittäminen on jo mahdollista 4 artiklan nojalla annetun toisen kyseiset tuotteet kattavan delegoidun säädöksen nojalla, ja niihin on sisällyttävä ainakin seuraavat:

a) tuotteessa olevien huolta aiheuttavien aineiden nimet;

b) huolta aiheuttavien aineiden sijainti tuotteessa;

c) huolta aiheuttavien aineiden pitoisuus, enimmäispitoisuus tai pitoisuuden vaihteluväli tuotteen, sen pääasiallisten komponenttien tai varaosien tasolla;

d) tuotteen turvallista käyttöä koskevat asiaankuuluvat ohjeet;

e) purkamisen kannalta merkitykselliset tiedot.

Kun komissio asettaa tietovaatimuksia 4 artiklan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä, se

a) määrittää, mitkä aineet kuuluvat 2 artiklan 28 kohdan c alakohdan määritelmän piiriin säädöksen soveltamisalaan kuuluvien tuoteryhmien osalta;

b) vahvistaa määräajat ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen tietovaatimusten soveltamisen aloittamiselle siten, että eri aineiden soveltamispäivät voivat poiketa toisistaan; sekä

c) säätää huolta aiheuttaviin aineisiin tai tiettyihin tietoihin sovellettavista, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tietovaatimuksia koskevista poikkeuksista.

Toisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettuja poikkeuksia voidaan myöntää huolta aiheuttavien aineiden jäljittämisen teknisen toteutettavuuden tai merkityksellisyyden perusteella, luottamuksellisten liiketoimintatietojen suojaamiseksi sekä muissa asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa.

Huolta aiheuttavia aineita, jotka kuuluvat 2 artiklan 28 kohdan a alakohdan määritelmän piiriin, ei vapauteta ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta tietovaatimuksesta, jos niiden pitoisuus asianomaisissa tuotteissa, niiden pääasiallisissa komponenteissa tai varaosissa on yli 0,1 painoprosenttia.

6. Tietovaatimuksissa on ilmoitettava, miten vaaditut tiedot on asetettava saataville.

Vaaditut tiedot on tapauksen mukaan annettava vähintään yhdellä seuraavista tavoista:

a) itse tuotteessa;

b) tuotteen pakkauksessa;

c) jäljempänä 8 artiklassa tarkoitetussa tuotepassissa;

d) jäljempänä 14 artiklassa tarkoitetussa merkissä;

e) käyttöohjeessa;

f) vapaasti käytettävissä olevalla verkkosivustolla tai sovelluksessa.

Tiedot, joilla varmistetaan aineiden jäljitettävyys 5 kohdan mukaisesti, on annettava joko tuotteessa tai niiden on oltava saatavilla tuotteeseen sisältyvän tietovälineen kautta.

7. Tietovaatimusten nojalla annettavat tiedot on annettava kuluttajien ja muiden loppukäyttäjien helposti ymmärtämällä kielellä, jonka määrittää se jäsenvaltio, jossa tuote on määrä asettaa saataville markkinoilla tai ottaa käyttöön.

III LUKU – DIGITAALINEN TUOTEPASSI

8 artikla
Tuotepassi

1. Edellä 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa tietovaatimuksissa on määrättävä, että tuotteita voidaan saattaa markkinoille tai ottaa käyttöön vain, jos tuotepassi on saatavilla 4 artiklan sekä 9 ja 10 artiklan nojalla annetun sovellettavan delegoidun säädöksen mukaisesti.

2. Edellä olevan 4 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä vahvistetuissa tuotepassia koskevissa vaatimuksissa on kyseessä olevien tuoteryhmien kannalta sopivalla tavalla täsmennettävä seuraavat seikat:

a) tuotepassiin liitteen III nojalla sisällytettävät tiedot;

b) käytettävien tietovälineiden tyypit;

c) tietovälineen ulkoasu ja sijainti;

d) koskeeko tuotepassi mallia, erää vai kappaletta;

e) tapa, jolla tuotepassi on asetettava asiakkaiden saataville ennen kuin myyntisopimus sitoo heitä, myös etämyynnin tapauksessa;

f) toimijat, joilla on oltava pääsy tuotepassiin sisältyviin tietoihin, kuten asiakkaat, loppukäyttäjät, valmistajat, tuojat ja jakelijat, välittäjät, korjaamot, uudelleenvalmistajat, kierrättäjät, toimivaltaiset kansalliset viranomaiset, yleishyödylliset järjestöt ja komissio taikka niiden puolesta toimivat organisaatiot, sekä se, mitä tietoja niillä on oltava käytettävissään;

g) toimijat, jotka voivat lisätä tuotepassiin tietoja tai päivittää niitä, mukaan lukien tarvittaessa uuden tuotepassin luominen, kuten valmistajat, korjaamot, kunnossapidon ammattilaiset, uudelleenvalmistajat, kierrättäjät, toimivaltaiset kansalliset viranomaiset ja komissio taikka niiden puolesta toimivat organisaatiot, sekä se, mitä tietoja ne voivat lisätä tai päivittää;

h) ajanjakso, jonka tuotepassi on saatavilla.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetuilla tietovaatimuksilla on

a) varmistettava, että arvoketjun toimijat, erityisesti kuluttajat, talouden toimijat ja toimivaltaiset kansalliset viranomaiset, voivat saada niille merkityksellisiä tuotetietoja;

b) helpotettava toimivaltaisten kansallisten viranomaisten suorittamaa tuotteiden vaatimustenmukaisuuden todentamista; sekä

c) parannettava tuotteiden jäljitettävyyttä koko arvoketjussa.

4. Kun komissio vahvistaa tuotepassiin liittyviä vaatimuksia, se voi vapauttaa tuoteryhmiä tämän artiklan 1 kohdassa säädetystä vaatimuksesta, jos

a) 10 artiklaan sisältyvien olennaisten vaatimusten osalta ei ole saatavilla teknisiä eritelmiä; tai

b) muuhun unionin lainsäädäntöön sisältyy järjestelmä sellaista tuoteryhmää koskevien tietojen digitaalista toimittamista varten, jonka komissio katsoo saavuttavan 3 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut tavoitteet.

9 artikla
Tuotepassia koskevat yleiset vaatimukset

1. Tuotepassin on täytettävä seuraavat edellytykset:

a) se on liitettävä tietovälineen kautta yksilölliseen tuotetunnukseen;

b) tietovälineen on oltava fyysisesti tuotteessa, sen pakkauksessa tai tuotteen mukana seuraavissa asiakirjoissa, kuten 4 artiklan nojalla annetussa sovellettavassa delegoidussa säädöksessä täsmennetään;

c) tietovälineen ja yksilöllisen tuotetunnuksen on oltava standardin ISO/IEC 15459:2015 mukaisia;

d) kaikkien tuotepassiin sisältyvien tietojen on perustuttava avoimiin standardeihin, ne on laadittava yhteentoimivassa muodossa ja niiden on oltava koneellisesti luettavia, jäsenneltyjä ja haettavissa 10 artiklassa säädettyjen olennaisten vaatimusten mukaisesti;

e) tuotepassiin sisältyvissä tiedoissa on viitattava 4 artiklan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä täsmennettyyn tuotemalliin, erään tai kappaleeseen;

f) tuotepassiin sisältyvien tietojen saatavuutta on säänneltävä 10 artiklassa säädettyjen olennaisten vaatimusten mukaisesti, ja tuoteryhmätason erityiset käyttöoikeudet on yksilöitävä niihin sovellettavassa 4 artiklan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä.

Siirretään komissiolle 66 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan tämän artiklan ensimmäisen alakohdan c alakohtaa tekniikan ja tieteen kehityksen perusteella korvaamalla kyseisessä alakohdassa tarkoitettu standardi tai lisäämällä muita eurooppalaisia tai kansainvälisiä standardeja, joiden mukaisia tietovälineen ja yksilöllisten tunnusten on oltava täyttääkseen tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Jos muussa unionin lainsäädännössä edellytetään tiettyjen tietojen sisällyttämistä tuotepassiin tai sallitaan se, kyseiset tiedot voidaan lisätä tuotepassiin 4 artiklan nojalla annetun sovellettavan delegoidun säädöksen nojalla sisällytettäviin tietoihin.

3. Tuotteen markkinoille saattavan talouden toimijan on toimitettava välittäjille digitaalinen kopio tietovälineestä, jotta välittäjä voi asettaa sen asiakkaiden saataville

tapauksissa, joissa tuote ei ole fyysisesti heidän saatavillaan. Talouden toimijan on toimitettava digitaalinen jäljennös maksutta ja viiden työpäivän kuluessa välittäjän pyynnöstä.

10 artikla
Tuotepassin tekninen suunnittelu ja toiminta

Tuotepassin teknisen suunnittelun ja toiminnan on täytettävä seuraavat olennaiset vaatimukset:

a) tuotepassien on oltava täysin yhteentoimivia 4 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä vaadittujen muiden tuotepassien kanssa päästä päähän -viestinnän ja -tiedonsiirron teknisten, semanttisten ja organisatoristen näkökohtien osalta;

b) kuluttajilla, talouden toimijoilla ja muilla asiaankuuluvilla toimijoilla on oltava vapaa pääsy tuotepassiin 4 artiklan nojalla annetussa sovellettavassa delegoidussa säädöksessä vahvistettujen käyttöoikeuksiensa perusteella;

c) tuotepassin luomisesta vastaavan talouden toimijan tai sen puolesta toimimaan valtuutettujen toimijoiden on säilytettävä tuotepassiin sisältyvät tiedot;

d) jos tuotepassiin sisältyviä tietoja säilyttävät tai muutoin käsittelevät tuotepassin luomisesta vastaavan talouden toimijan puolesta toimimaan valtuutetut toimijat, kyseiset toimijat eivät saa myydä, käyttää uudelleen tai käsitellä tällaisia tietoja kokonaisuudessaan tai osittain enempää kuin on tarpeen asianomaisten säilytys- tai käsittelypalvelujen tarjoamiseksi;

e) tuotepassin on oltava saatavilla 4 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä määritetyn ajan, myös sen jälkeen, kun tuotepassin luonut talouden toimija on ilmoitettu maksykyvyttömäksi, asetettu selvitystilaan tai lopettanut toimintansa unionissa;

f) oikeutta tarkastella, lisätä, muuttaa tai päivittää tuotepassiin sisältyviä tietoja rajoitetaan 4 artiklan nojalla annetuilla delegoiduilla säädöksillä täsmennettyjen käyttöoikeuksien perusteella;

g) tietojen todenmukaisuus, luotettavuus ja eheys on varmistettava;

h) tuotepassit on suunniteltava ja niitä on käytettävä siten, että varmistetaan turvallisuuden ja yksityisyyden korkea taso ja vältetään petokset.

11 artikla
Yksilöllinen toimijatunnus ja yksilöllinen laitostunnus

1. Liitteessä III olevassa g ja h alakohdassa tarkoitettujen yksilöllisten toimijatunnusten ja liitteessä III olevassa i alakohdassa tarkoitettujen yksilöllisten laitostunnusten on oltava standardin ISO/IEC 15459:2015 mukaisia.

2. Jos liitteessä III olevassa h alakohdassa tarkoitettua yksilöllistä toimijatunnusta ei ole vielä saatavilla, tuotepassin luovan talouden toimijan on pyydettävä yksilöllinen toimijatunnus asianomaisen toimijan puolesta.

   Ennen ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun pyynnön esittämistä tuotepassin luovan talouden toimijan on pyydettävä asianomaiselta toimijalta vahvistus siitä, ettei yksilöllistä toimijatunnusta ole, ja annettava asianomaiselle toimitusketjun toimijalle täydelliset tiedot myönnetystä yksilöllisestä toimijatunnuksesta.

3. Jos liitteessä III olevassa i alakohdassa tarkoitettua yksilöllistä laitostunnusta ei ole vielä saatavilla, tuotepassin luovan talouden toimijan on pyydettävä yksilöllinen laitostunnus asiaankuuluvasta sijaintipaikasta tai rakennuksesta vastaavan toimijan puolesta.

   Ennen ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun pyynnön esittämistä tuotepassin luovan talouden toimijan on pyydettävä vastuussa olevalta toimijalta vahvistus siitä, ettei yksilöllistä laitostunnusta ole, ja annettava vastuussa olevalle toimijalle täydelliset tiedot myönnetystä yksilöllisestä laitostunnuksesta.

4. Siirretään komissiolle 66 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan tämän artiklan 1 kohtaa tekniikan ja tieteen kehityksen perusteella korvaamalla kyseisessä kohdassa tarkoitettu standardi tai lisäämällä eurooppalaisia tai kansainvälisiä standardeja, joiden mukaisia liitteessä III olevassa g ja h alakohdassa tarkoitetut yksilölliset toimijatunnukset ja liitteessä III olevassa i alakohdassa tarkoitetut yksilölliset laitostunnukset voivat olla tässä artiklassa säädettyjen edellytysten täyttämiseksi.

12 artikla
Tuotepassirekisteri

1. Komissio perustaa rekisterin, johon tallennetaan 4 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä edellytetyt tuotepasseihin sisältyvät tiedot, ja pitää tätä rekisteriä yllä.

   Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun rekisteriin on sisällyttävä vähintään luettelo 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista tietovälineistä ja yksilöllisistä tuotetunnuksista.

   Komissio varmistaa, että ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun rekisteriin tallennetut tiedot käsitellään turvallisesti ja unionin lainsäädännön mukaisesti, mukaan lukien henkilötietojen suojaa koskevat sovellettavat säännöt.

2. Komissio täsmentää 4 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä tiedot, jotka on tuotepassiin sisällyttämisen lisäksi tallennettava 1 kohdassa tarkoitettuun rekisteriin, ottaen huomioon ainakin seuraavat kriteerit:

   a) tarve todentaa tuotepassin aitous;

   b) tietojen merkityksellisyys markkinavalvontatarkastusten ja tullitarkastusten tehokkuuden ja vaikuttavuuden parantamisessa 4 artiklan nojalla annettujen delegoitujen säädösten soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden osalta;

   c) tarve välttää talouden toimijoille aiheutuva kohtuuton hallinnollinen taakka.

3. Komissio katsotaan asetuksen (EU) 2018/1725 3 artiklan 8 alakohdassa tarkoitetuksi rekisterinpitäjäksi, kun on kyse sen velvollisuudesta perustaa 1 kohdassa tarkoitettu rekisteri ja hallinnoida sitä sekä käsitellä tästä toiminnasta mahdollisesti aiheutuvia henkilötietoja.

4. Talouden toimijan, joka saattaa tuotteen markkinoille tai ottaa sen käyttöön, on ladattava 1 kohdassa tarkoitettuun rekisteriin 2 kohdassa tarkoitetut tiedot.

5. Komissiolla, toimivaltaisilla kansallisilla viranomaisilla ja tulliviranomaisilla on oltava pääsy tässä artiklassa tarkoitettuun rekisteriin, jotta ne voivat hoitaa unionin lainsäädännön mukaiset tehtävänsä.

13 artikla
Tuotepassia koskevat tullitarkastukset

1. Komissio liittää 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun rekisterin yhteen EU:n tullialan yhdennetyn palveluympäristön todistustenvaihtojärjestelmän (EU CSW-CERTEX) kanssa, mikä mahdollistaa automaattisen tietojenvaihdon kansallisten tullijärjestelmien kanssa asetuksella (EU).../... perustetun EU:n tullialan yhdennetyn palveluympäristön kautta.

   Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksen, jossa täsmennetään ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun yhteenliittämisen täytäntöönpanojärjestelyjen yksityiskohdat.

   Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 67 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

   Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun yhteenliittämisen on oltava käytössä neljän vuoden kuluttua toisessa alakohdassa tarkoitetun täytäntöönpanosäädöksen antamisesta.

   Tämän artiklan 3–6 kohtaa sovelletaan siitä hetkestä alkaen, kun yhteenliittäminen on käytössä.

2. Asetuksen (EU) N:o 952/2013 5 artiklan 15 alakohdassa määriteltyjen ilmoittajien on sisällytettävä 9 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu yksilöllinen tuotetunnus 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen soveltamisalaan kuuluvan minkä tahansa tuotteen vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevaan tulli-ilmoitukseen.

   Tätä kohtaa sovelletaan siitä hetkestä alkaen, kun 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu rekisteri on käytössä.

3. Ennen kuin tulliviranomaiset sallivat vapaaseen liikkeeseen luovutuksen, niiden on tarkistettava, vastaako ilmoittajan 2 kohdan mukaisesti ilmoittama yksilöllinen tuotetunnus 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun rekisteriin merkittyä yksilöllistä tuotetunnusta.

4. Jos tuotepassiin sisältyvät tiedot on tallennettu myös 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun rekisteriin, komissio voi täsmentää 4 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä, että tulliviranomaisten on tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetun tarkistuksen lisäksi tarkistettava rekisteriin tallennettujen tietojen ja tulli-ilmoituksen välinen johdonmukaisuus ennen vapaaseen liikkeeseen luovutuksen sallimista. Tällaisissa tapauksissa komissio ottaa huomioon vähintään seuraavat kriteerit:

   a) tarve tehdä unionin markkinoille saatettavista tuotteista paremmin ekologista suunnittelua koskevien vaatimusten mukaisia;

   b) tarve välttää tulliviranomaisille aiheutuva kohtuuton taakka.

   Jos tulliviranomaiset toteavat tässä kohdassa säädetyn tarkistuksen jälkeen, että rekisteriin tallennettujen tietojen ja tulli-ilmoituksen välillä on eroja, tulliviranomaisten on kiellettävä kyseisen tuotteen luovutus vapaaseen liikkeeseen. Tulliviranomaiset voivat toteuttaa kaikki muut tullilainsäädännön mukaiset asianmukaisiksi katsomansa toimet sekä rekisteröidä kiellon 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun rekisteriin ja ilmoittaa kiellosta toimivaltaisille kansallisille viranomaisille.

   Vapaaseen liikkeeseen luovutusta ei katsota näytöksi siitä, että tuote on unionin oikeuden mukainen.

5. Edellä 3 ja 4 kohdassa tarkoitettu tarkistus tapahtuu sähköisesti ja automaattisesti EU:n tullialan yhdennetyn palveluympäristön kautta.

6. Tulliviranomaiset voivat hakea ja käyttää tuotepassiin ja 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun rekisteriin sisältyviä tietoja unionin oikeuden mukaisten tehtäviensä suorittamiseen, myös asetuksen (EU) N:o 952/2013 46 ja 47 artiklan mukaiseen riskinhallintaan.

IV LUKU – MERKIT

14 artikla
Merkit

1. Jos 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa tietovaatimuksissa täsmennetään, että merkkiin on 7 artiklan 6 kohdan d alakohdan nojalla sisällytettävä tietoja, 4 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä on täsmennettävä

   a) merkin sisältö

   b) merkin ulkoasu, jossa otetaan huomioon näkyvyys ja luettavuus;

   c) tapa, jolla merkki on esitettävä asiakkaille, myös etämyynnin tapauksessa, ottaen huomioon 26 artiklassa säädetyt vaatimukset ja vaikutukset asianomaisiin talouden toimijoihin;

   d) soveltuvissa tapauksissa sähköiset menetelmät merkkien tuottamiseen.

2. Jos tietovaatimuksessa edellytetään, että merkkiin on sisällytettävä 7 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu tuotteen suoritustasoluokka, 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun merkin ulkoasun on mahdollistettava se, että asiakkaat voivat helposti vertailla tuotteen suoritustasoa asianomaisen tuoteparametrin osalta ja valita suoritustasoltaan parempia tuotteita.

3. Jos energiaan liittyvien tuotteiden osalta tietoja asianomaisesta tuoteparametrista, mukaan lukien tiedot 7 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuista suoritustasoluokista, ei voida sisällyttää asetuksen (EU) 2017/1369 nojalla käyttöön otettuun energiamerkkiin, komissio voi tarvittaessa vaatia tämän asetuksen mukaisen merkin käyttöönottoa arvioituaan parhaan tavan ilmoittaa näistä tiedoista.

4. Kun komissio vahvistaa 1 kohdassa tarkoitettuja tietovaatimuksia, se edellyttää tarvittaessa, että merkkiin sisällytetään tietovälineitä tai muita keinoja, joiden avulla asiakkaat voivat saada lisätietoja tuotteesta, mukaan lukien 8 artiklassa tarkoitettuun tuotepassiin pääsyn mahdollistavat keinot.

5. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan 7 artiklan 6 kohdan d alakohdan nojalla vaadittujen merkkien ulkoasua koskevat yhteiset vaatimukset.

   Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 67 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

15 artikla
Merkkien jäljittely

Jos 4 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä ei edellytetä, että tuotteissa on oltava merkki, kyseisiä tuotteita ei saa saattaa markkinoille tai ottaa käyttöön, jos niissä on

sellaisia merkkejä, jotka voivat todennäköisesti johtaa asiakkaita harhaan tai aiheuttaa sekaannusta 14 artiklassa säädettyjen merkintöjen osalta.

V LUKU – PRIORISOINTI, SUUNNITTELU JA KUULEMINEN

16 artikla
Priorisointi ja suunnittelu

1. Kun komissio priorisoi tuotteita, joihin sovelletaan tämän asetuksen mukaisia ekologisen suunnittelun vaatimuksia, se ottaa huomioon niiden mahdolliset vaikutukset unionin ilmasto-, ympäristö- ja energiatehokkuustavoitteiden saavuttamiseen sekä seuraavat kriteerit:

   a) mahdollisuudet parantaa 5 artiklan 1 kohdassa lueteltuja tuotteiden ominaisuuksia aiheuttamatta kohtuuttomia kustannuksia ja ottaen huomioon erityisesti seuraavat seikat:

      i) unionin lainsäädännön puuttuminen tai riittämättömyys taikka markkinavoimien tai 18 artiklan mukaisesti hyväksyttyjen itsesääntelytoimenpiteiden riittämättömyys tavoitteen saavuttamiseksi asianmukaisesti; sekä

      ii) erot markkinoilla saatavilla olevien, toimivuudeltaan vastaavien tuotteiden suoritustasoissa 5 artiklan 1 kohdassa lueteltujen tuotteiden ominaisuuksien osalta;

   b) tuotteen myynti- ja kauppamäärä unionissa;

   c) ympäristövaikutusten, energiankäytön ja jätteen syntymisen jakautuminen arvoketjussa sekä erityisesti se, tapahtuvatko ne unionissa;

   d) tarve tarkastella uudelleen ja mukauttaa säännöllisesti 4 artiklan nojalla annettuja delegoituja säädöksiä teknologian ja markkinoiden kehityksen perusteella.

2. Komissio hyväksyy vähintään kolme vuotta kattavan työsuunnitelman, jossa esitetään luettelo tuoteryhmistä, joille se aikoo vahvistaa ekologisen suunnittelun vaatimukset tämän asetuksen mukaisesti, ja päivittää sitä säännöllisesti. Luetteloon on sisällytettävä 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tuotteiden ominaisuudet, joiden osalta komissio aikoo hyväksyä 5 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti vahvistettuja horisontaalisia ekologisen suunnittelun vaatimuksia.

   Kun komissio hyväksyy ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun työsuunnitelman tai päivittää sitä, se ottaa huomioon tämän artiklan 1 kohdassa säädetyt kriteerit ja kuulee 17 artiklassa tarkoitettua ekologisen suunnittelun foorumia.

17 artikla
Ekologisen suunnittelun foorumi

Komissio varmistaa, että se tehtäviään hoitaessaan huolehtii jäsenvaltioiden edustajien ja kaikkien kyseessä olevan tuotteen tai tuoteryhmän kanssa tekemisissä olevien osapuolten, kuten pk-yritykset, käsiteollisuus ja muut tuotannonalat, ammattiliittojen, kauppiaiden, vähittäiskauppiaiden, tuojien, ympäristönsuojeluryhmien ja kuluttajajärjestöjen tasapuolisesta osallistumisesta. Nämä osapuolet osallistuvat erityisesti ekologisen suunnittelun vaatimusten

valmisteluun, perustettujen markkinavalvontamekanismien tehokkuuden tutkimiseen ja itsesääntelytoimenpiteiden arvioimiseen.

Tätä varten komissio perustaa asiantuntijaryhmän, jossa nämä osapuolet kokoontuvat, jäljempänä ’ekologisen suunnittelun foorumi’.

18 artikla
Itsesääntelytoimenpiteet

1. Kaksi tai useampi talouden toimija voi 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen sijaan toimittaa komissiolle itsesääntelytoimenpiteen, jossa vahvistetaan tuotteita koskevat ekologisen suunnittelun vaatimukset. Kyseisten toimijoiden on esitettävä näyttöä siitä, että 3 kohdan a–e alakohdassa tarkoitetut kriteerit täyttyvät. Jäljempänä olevan 3 kohdan a alakohdan osalta näytön on koostuttava jäsennellystä teknisestä, ympäristöön liittyvästä ja taloudellisesta analyysistä, jossa perustellaan itsesääntelytoimenpiteeseen kuuluvat ekologisen suunnittelun vaatimukset ja tavoitteet sekä arvioidaan kyseisessä itsesääntelytoimenpiteessä asetettujen ekologisen suunnittelun vaatimusten vaikutuksia.

2. Itsesääntelytoimenpiteeseen on sisällytettävä seuraavat tiedot:

   a) luettelo itsesääntelytoimenpiteen allekirjoittaneista talouden toimijoista;

   b) itsesääntelytoimenpiteen piiriin kuuluviin tuotteisiin sovellettavat ekologisen suunnittelun vaatimukset;

   c) yksityiskohtainen, läpinäkyvä ja puolueeton valvontasuunnitelma, jossa määritellään selkeästi toimialan ja riippumattomien tarkastajien vastuualueet, mukaan lukien liitteessä VII olevassa 6 kohdassa vahvistetut kriteerit;

   d) säännöt, jotka koskevat tietoja, jotka allekirjoittajien on ilmoitettava, sekä testausta ja tarkastuksia.

   Tässä kohdassa tarkoitetut tiedot on pidettävä ajan tasalla, ja ne on asetettava saataville julkiselle verkkosivustolle.

3. Komissio arvioi ehdotetun itsesääntelytoimenpiteen ja pyytää tarvittaessa tieteellisiä lausuntoja unionin erillisvirastoilta. Sen on kyseisen arvioinnin perusteella määritettävä, onko se pätevä vaihtoehto 4 artiklan nojalla annetulle delegoidulle säädökselle, jos seuraavat kriteerit täyttyvät:

   a) itsesääntelytoimenpiteellä parannetaan tuotteiden ympäristökestävyyttä ja varmistetaan vapaa liikkuvuus sisämarkkinoilla nopeasti tai pienemmin kustannuksin kuin 4 artiklan nojalla annetulla delegoidulla säädöksellä;

   b) itsesääntelytoimenpiteen allekirjoittajien markkinaosuus kyseisen toimen piiriin kuuluvien tuotteiden osalta on vähintään 80 prosenttia markkinoille saatetuista tai käyttöön otetuista yksiköistä;

   c) itsesääntelytoimenpide on liitteessä VII esitettyjen kriteerien mukainen;

   d) itsesääntelytoimenpiteen piiriin kuuluva tuote ei kuulu 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen soveltamisalaan;

   e) itsesääntelytoimenpide on unionin oikeuden ja unionin kansainvälisten kauppasitoumusten mukainen.

   Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksen, joka sisältää luettelon itsesääntelytoimenpiteistä, jotka on vahvistettu päteviksi vaihtoehdoiksi 4 artiklan

nojalla annetulle delegoidulle säädökselle. Kyseinen täytäntöönpanosäädös hyväksytään 67 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

4. Komissio voi milloin tahansa pyytää itsesääntelytoimenpiteen allekirjoittajia toimittamaan kyseisestä toimesta tarkistetun ja päivitetyn version asianomaisessa tuoteryhmässä tapahtuneen markkinoiden tai tekniikan kehityksen perusteella tai jos sillä on syytä uskoa, että 3 kohdassa säädetyt kriteerit eivät enää täyty.

5. Kun itsesääntelytoimenpide on sisällytetty 3 kohdan toisen alakohdan nojalla annetussa täytäntöönpanosäädöksessä olevaan luetteloon, kyseisen toimenpiteen allekirjoittajien on raportoitava komissiolle kyseisessä täytäntöönpanosäädöksessä vahvistetuin säännöllisin väliajoin edistymisestä itsesääntelytoimenpiteiden tavoitteiden saavuttamisessa ja osoitettava, että 3 kohdan a–e alakohdassa vahvistetut kriteerit täyttyvät edelleen. Nämä kertomukset on asetettava saataville myös julkiselle verkkosivustolle.

6. Jos komissio katsoo 4 tai 5 kohdan nojalla saamiensa tietojen perusteella, että itsesääntelytoimenpide ei enää täytä 3 kohdassa säädettyjä kriteerejä, se poistaa sen kyseisessä kohdassa tarkoitetusta luettelosta. Tällaisissa tapauksissa komissio voi päättää hyväksyä ekologisen suunnittelun vaatimuksia, joita sovelletaan kyseisen itsesääntelytoimenpiteen piiriin kuuluvaan tuotteeseen.

19 artikla
Mikroyritykset sekä pienet ja keskisuuret yritykset

1. Sellaisten ohjelmien yhteydessä, joihin pk-yritykset voivat osallistua, komissio ottaa huomioon aloitteet, joilla autetaan pk-yrityksiä sisällyttämään arvoketjuunsa ympäristökestävyysnäkökohtia, mukaan lukien energiatehokkuus.

2. Kun komissio antaa 4 artiklan nojalla delegoituja säädöksiä, se liittää kyseisiin säädöksiin tarvittaessa suuntaviivoja, jotka kattavat kyseisellä tuote- tai tuoteryhmäsektorilla toimivien pk-yritysten erityispiirteet, jotta pk-yritysten olisi helpompi soveltaa tätä asetusta.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä auttaakseen pk-yrityksiä soveltamaan 4 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä vahvistettuja ekologisen suunnittelun vaatimuksia.

   Näihin toimenpiteisiin on sisällyttävä ainakin sen varmistaminen, että käytettävissä on keskitettyjä asiointipisteitä tai vastaavia mekanismeja pk-yritysten tietoisuuden lisäämiseksi ja verkostoitumismahdollisuuksien luomiseksi vaatimuksiin mukautumista varten.

   Rajoittamatta sovellettavien valtiontukisääntöjen soveltamista tällaisiin toimenpiteisiin voi lisäksi kuulua

   a) taloudellinen tuki, mukaan lukien veroetuuksien antaminen ja fyysiseen ja digitaaliseen infrastruktuuriin tehtävien investointien tarjoaminen;

   b) rahoituksen saanti;

   c) johdon ja henkilöstön erityiskoulutus;

   d) organisatorinen ja tekninen tuki.

VI LUKU – MYYMÄTTÖMIEN KULUTUSTUOTTEIDEN HÄVITTÄMINEN

20 artikla

Myymättömien kulutustuotteiden hävittäminen

1. Talouden toimijan, joka poistaa käytöstä myymättömiä kulutustuotteita suoraan tai toisen talouden toimijan puolesta, on ilmoitettava

   a) käytöstä poistettujen myymättömien kulutustavaroiden määrä vuodessa eriteltynä tuotetyypeittäin tai -luokittain;

   b) perusteet tuotteiden käytöstä poistamiselle;

   c) käytöstä poistettujen tuotteiden toimittaminen uudelleenkäyttöön valmistelua, uudelleenvalmistusta, kierrätystä, energiana hyödyntämistä ja loppukäsittelyä varten direktiivin 2008/98/EY 4 artiklassa määritellyn jätehierarkian mukaisesti.

   Talouden toimijan on julkistettava nämä tiedot vapaasti saatavilla olevalla verkkosivustolla tai muulla tavoin asetettava ne julkisesti saataville, kunnes 3 kohdan nojalla annettua delegoitua säädöstä aletaan soveltaa kyseisen toimijan käytöstä poistamien myymättömien kulutustuotteiden luokkaan.

2. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen julkistamismuoto, mukaan lukien tietojen tyyppi tai luokka ja se, miten tiedot on todennettava.

   Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 67 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Siirretään komissiolle 66 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta kieltämällä talouden toimijoita hävittämästä myymättömiä kulutustuotteita unionissa, jos tiettyyn tuoteryhmään kuuluvien myymättömien kulutustavaroiden hävittämisellä on merkittävä ympäristövaikutus.

   Komissio vahvistaa ensimmäisen alakohdan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä tiettyjä poikkeuksia näihin kieltoihin, jos se on aiheellista seuraavien seikkojen vuoksi:

   a) terveyttä ja turvallisuutta koskevat huolenaiheet;

   b) tuotteiden vauriot, jotka johtuvat niiden käsittelystä tai jotka havaitaan sen jälkeen, kun kuluttaja on palauttanut tuotteen;

   c) tuotteen soveltuvuus sen käyttötarkoitukseen ottaen tarvittaessa huomioon unionin ja kansallinen lainsäädäntö sekä tekniset standardit;

   d) tuotteiden lahjoittamista, uudelleenkäyttöön valmistelua tai uudelleenvalmistusta koskeva kielto.

4. Kun komissio valmistelee 3 kohdan nojalla annettavaa delegoitua säädöstä, se

   a) arvioi tiettyjen kulutustuotteiden hävittämisen yleisyyttä ja ympäristövaikutuksia;

   b) ottaa huomioon talouden toimijoiden 1 kohdan mukaisesti julkistamat tiedot;

   c) tekee vaikutustenarvioinnin, joka perustuu parhaaseen saatavilla olevaan näyttöön ja analyyseihin sekä tarvittaessa lisätutkimuksiin.

Komissio kuulee 17 artiklassa tarkoitettua ekologisen suunnittelun foorumia ja ottaa huomioon sen näkemykset 3 kohdassa tarkoitetuista myymättömien kulutustavaroiden hävittämistä koskevista mahdollisista kielloista ennen kyseisiä kieltoja koskevien delegoitujen säädösten valmistelua.

5. Jos myymättömät kulutustuotteet hävitetään 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun poikkeuksen nojalla, vastuussa olevan talouden toimijan on julkistettava vapaasti saatavilla olevalla verkkosivustolla tai muulla tavoin asetettava julkisesti saataville

   a) hävitettyjen myymättömien kulutustavaroiden lukumäärä;

   b) niiden hävittämisen syyt viitaten sovellettavaan poikkeukseen;

   c) hävitettyjen tuotteiden toimittaminen kierrätystä, energiana hyödyntämistä ja loppukäsittelyä varten direktiivin 2008/98/EY 4 artiklassa määritellyn jätehierarkian mukaisesti.

   Tämän kohdan nojalla julkistettaviin tietoihin sovelletaan 2 kohdan nojalla annetussa täytäntöönpanosäädöksessä säädettyjä tietojen julkistamisen yksityiskohtia ja muotoa, jollei 3 kohdan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä toisin säädetä.

6. Tätä artiklaa ei sovelleta pk-yrityksiin.

   Komissio voi kuitenkin 3 kohdan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä säätää, että 3 kohdassa tarkoitettua kieltoa hävittää myymättömiä kulutustavaroita tai 4 kohdassa tarkoitettua tietojen julkistamisvelvoitetta sovelletaan

   a) keskisuuriin yrityksiin, jos on riittävästi näyttöä siitä, että niiden osuus myymättömien kulutustavaroiden hävittämisestä on huomattava;

   b) mikroyrityksiin, pieniin yrityksiin ja keskisuuriin yrityksiin, jos on riittävästi näyttöä siitä, että niitä voidaan käyttää 3 kohdassa tarkoitetun myymättömien kulutustavaroiden hävittämistä koskevan kiellon tai 4 kohdassa tarkoitetun tietojen julkistamisvelvoitteen kiertämiseen.

VII LUKU – TALOUDEN TOIMIJOIDEN VELVOITTEET

21 artikla
Valmistajien velvoitteet

1. Kun valmistajat saattavat markkinoille tai ottavat käyttöön 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen soveltamisalaan kuuluvia tuotteita, niiden on varmistettava, että

   a) kyseiset tuotteet on suunniteltu ja valmistettu 6 artiklassa vahvistettujen vaatimusten ja 4 artiklan nojalla annettujen delegoitujen säädösten mukaisesti;

   b) kyseisten tuotteiden mukana on 7 artiklassa ja 4 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä edellytetyt tiedot;

   c) tuotepassi on saatavilla 8 artiklan ja 4 artiklan nojalla annettujen delegoitujen säädösten mukaisesti.

2. Ennen kuin 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen soveltamisalaan kuuluva tuote saatetaan markkinoille tai otetaan käyttöön, valmistajien on suoritettava 4 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä täsmennetty

vaatimustenmukaisuuden arviointimenettely ja laadittava tai teetettävä tarvittavat tekniset asiakirjat.

Kun 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen soveltamisalaan kuuluvan tuotteen vaatimustenmukaisuus sovellettavien vaatimusten suhteen on osoitettu tällaisella menettelyllä, valmistajien on laadittava EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus 37 artiklan mukaisesti ja kiinnitettävä CE-merkintä 39 artiklan mukaisesti. Jos komissio on kuitenkin vahvistanut vaihtoehtoisia sääntöjä 4 artiklan kolmannen alakohdan f alakohdan nojalla, valmistajan on laadittava vaatimustenmukaisuusvakuutus ja kiinnitettävä vaatimustenmukaisuusmerkintä kyseisten sääntöjen mukaisesti.

3. Valmistajan on säilytettävä tekniset asiakirjat ja EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus kymmenen vuoden ajan sen jälkeen, kun tuote on saatettu markkinoille tai otettu käyttöön. Edellä olevan 4 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä voidaan vahvistaa ajanjakso, joka on pidempi tai lyhyempi kuin kymmenen vuotta, kyseessä olevien tuotteiden tai vaatimusten luonteen huomioon ottamiseksi.

4. Valmistajien on varmistettava, että käytössä on menettelyt sen takaamiseksi, että sarjatuotannossa noudatetaan sovellettavia vaatimuksia. Valmistajien on otettava asianmukaisesti huomioon muutokset tuotantoprosessissa, tuotesuunnittelussa tai ominaisuuksissa sekä muutokset yhdenmukaistetuissa standardeissa, yhteisissä eritelmissä tai muissa teknisissä eritelmissä, joihin nähden tuotteen vaatimustenmukaisuusvakuutus annetaan tai joita soveltamalla vaatimustenmukaisuus todennetaan, ja jos valmistajat toteavat, että tuotteen vaatimustenmukaisuuteen kohdistuu vaikutuksia, niiden on tehtävä tai teetettävä uudelleenarviointi 4 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä täsmennetyn vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyn mukaisesti.

5. Valmistajien on varmistettava, että niiden tuotteisiin on kiinnitetty tyyppi-, erä- tai sarjanumero tai muu merkintä, josta ne voidaan tunnistaa, tai jos tuotteen koko tai luonne ei tätä salli, niiden on varmistettava, että vaadittu tieto on annettu pakkauksessa tai tuotteen mukana seuraavassa asiakirjassa.

6. Valmistajien on ilmoitettava tuotteessa nimensä, rekisteröity toiminimensä tai rekisteröity tavaramerkkinsä sekä postiosoite ja, jos saatavilla, sähköiset viestintävälineet, joiden kautta ne voi tavoittaa, tai jos tämä ei ole mahdollista, tiedot on ilmoitettava tuotteen pakkauksessa, tuotteen mukana seuraavassa asiakirjassa tai tuotepassissa, jos sellainen on saatavilla. Osoitetiedoissa on ilmoitettava yksi ainoa paikka, josta valmistajan voi tavoittaa. Yhteystietojen on oltava selkeät, ymmärrettävät ja helposti luettavissa.

7. Valmistajien on varmistettava, että 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen soveltamisalaan kuuluvan tuotteen mukana on ohjeet, joiden avulla kuluttajat ja muut loppukäyttäjät voivat turvallisesti suorittaa tuotteen kokoamisen, asentamisen, käytön, varastoinnin, kunnossapidon, korjaamisen ja hävittämisen, kuluttajien ja muiden loppukäyttäjien helposti ymmärtämällä kielellä, jonka määrittää kyseessä oleva jäsenvaltio. Ohjeiden on oltava selkeitä, ymmärrettäviä ja helposti luettavissa, ja niiden on sisällettävä vähintään 4 artiklan ja 7 artiklan 2 kohdan b alakohdan ii alakohdan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä täsmennetyt tiedot.

8. Valmistajien, jotka katsovat tai joilla on syytä uskoa, että niiden markkinoille saattama tai käyttöön ottama 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen soveltamisalaan kuuluva tuote ei ole kyseisissä delegoiduissa säädöksissä

vahvistettujen vaatimusten mukainen, on välittömästi toteutettava tarvittavat korjaavat toimet kyseisen tuotteen saattamiseksi vaatimusten mukaiseksi, sen poistamiseksi markkinoilta tai sitä koskevan palautusmenettelyn järjestämiseksi.

Valmistajan on ilmoitettava välittömästi niiden jäsenvaltioiden markkinavalvontaviranomaisille, joissa ne ovat asettaneet tuotteen saataville, epäillystä vaatimustenvastaisuudesta ja toteutetuista korjaavista toimista.

9. Valmistajien on toimivaltaisen kansallisen viranomaisen perustellusta pyynnöstä toimitettava kaikki tiedot ja asiakirjat, jotka ovat tarpeen tuotteen vaatimustenmukaisuuden osoittamiseksi, mukaan lukien tekniset asiakirjat, kielellä, jota kyseinen kansallinen viranomainen voi helposti ymmärtää. Nämä tiedot ja asiakirjat voidaan antaa joko paperiversiona tai sähköisesti. Asianomaisten asiakirjojen on oltava saatavilla kymmenen päivän kuluessa toimivaltaisen kansallisen viranomaisen esittämän pyynnön vastaanottamisesta.

Valmistajien on tehtävä toimivaltaisen kansallisen viranomaisen kanssa yhteistyötä toimissa, joilla korjataan tapauksia, joissa 4 artiklan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä, jonka soveltamisalaan kyseinen tuote kuuluu, vahvistettuja vaatimuksia ei ole noudatettu.

22 artikla
Valtuutetut edustajat

1. Valmistaja voi nimittää valtuutetun edustajan kirjallisella toimeksiannolla.

Edellä 21 artiklan 1 kohdassa säädetyt velvoitteet ja teknisten asiakirjojen laatiminen eivät saa kuulua valtuutetun edustajan toimeksiantoon.

2. Valtuutetun edustajan on suoritettava valmistajalta saadussa toimeksiannossa eritellyt tehtävät. Valtuutetun edustajan on toimeksiannon mukaan ainakin

a) pidettävä EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus ja tekniset asiakirjat kansallisten markkinavalvontaviranomaisten saatavilla kymmenen vuoden ajan sen jälkeen, kun 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen soveltamisalaan kuuluva tuote on saatettu markkinoille tai otettu käyttöön;

b) tehtävä toimivaltaisten kansallisten viranomaisten kanssa niiden pyynnöstä yhteistyötä toimissa, joita toteutetaan valtuutetun edustajan toimeksiantoon kuuluvan tuotteen vaatimustenvastaisuuden vuoksi;

c) toimitettava toimivaltaisen kansallisen viranomaisen perustellusta pyynnöstä tälle kaikki tiedot ja asiakirjat, jotka ovat tarpeen tuotteen vaatimustenmukaisuuden osoittamiseksi, kielellä, jota kyseinen viranomainen voi helposti ymmärtää;

d) asetettava toimivaltaisen kansallisen viranomaisen pyynnöstä asiaankuuluvat asiakirjat saataville kymmenen päivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta;

e) päätettävä toimeksianto, jos valmistaja toimii tämän asetuksen ja 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen mukaisten velvoitteidensa vastaisesti.

23 artikla
Tuojien velvoitteet

1. Tuojat saavat saattaa markkinoille ainoastaan 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen soveltamisalaan kuuluvia tuotteita, jotka täyttävät sovellettavissa delegoiduissa säädöksissä vahvistetut vaatimukset.

2. Ennen kuin tuojat saattavat markkinoille 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen soveltamisalaan kuuluvan tuotteen, niiden on varmistettava, että

   a) valmistaja on suorittanut asianmukaisen vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyn ja laatinut tekniset asiakirjat;

   b) tuotteiden mukana on 7 artiklassa ja 4 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä edellytetyt tiedot;

   c) tuotepassi on saatavilla 8 artiklan ja 4 artiklan nojalla annettujen delegoitujen säädösten mukaisesti.

   Tuojan on lisäksi varmistettava, että tuotteessa on 38 artiklassa tarkoitettu vaadittu CE-merkintä tai 4 artiklan kolmannen kohdan f alakohdan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä säädetty vaihtoehtoinen vaatimustenmukaisuusmerkintä, että sen mukana on vaaditut asiakirjat ja että valmistaja on noudattanut 21 artiklan 5 ja 6 kohdassa säädettyjä vaatimuksia.

   Tuojat, jotka katsovat tai joilla on syytä uskoa, että tuote ei ole 4 artiklan nojalla annetuissa sovellettavissa delegoiduissa säädöksissä vahvistettujen vaatimusten mukainen, eivät saa asettaa tuotetta saataville markkinoilla eivätkä ottaa sitä käyttöön, ennen kuin se on saatettu kyseisten vaatimusten mukaiseksi.

3. Tuojien on ilmoitettava tuotteessa nimensä, rekisteröity toiminimensä tai rekisteröity tavaramerkkinsä sekä postiosoite ja, jos saatavilla, sähköiset viestintävälineet, joiden kautta ne voi tavoittaa, tai jos tämä ei ole mahdollista, tiedot on ilmoitettava pakkauksessa, tuotteen mukana seuraavassa asiakirjassa tai tuotepassissa, jos sellainen on saatavilla. Yhteystietojen on oltava selkeät, ymmärrettävät ja helposti luettavissa.

4. Tuojien on varmistettava, että tuotteen mukana on ohjeet, joiden avulla kuluttaja voi suorittaa tuotteen kokoamisen, asentamisen, käytön, varastoinnin, kunnossapidon, korjaamisen ja hävittämisen, kuluttajien ja muiden loppukäyttäjien helposti ymmärtämällä kielellä, jonka määrittää kyseessä oleva jäsenvaltio. Ohjeiden on oltava selkeitä, ymmärrettäviä ja helposti luettavissa, ja niiden on sisällettävä vähintään 4 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä täsmennetyt tiedot.

5. Tuojien on varmistettava, että sinä aikana, jona tuote on heidän vastuullaan, varastointi- tai kuljetusolosuhteet eivät vaaranna sen vaatimustenmukaisuutta siinä 4 artiklan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä, jonka soveltamisalaan se kuuluu, vahvistettujen vaatimusten suhteen.

6. Tuojien, jotka katsovat tai joilla on syytä uskoa, että niiden markkinoille saattama tai käyttöön ottama 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen soveltamisalaan kuuluva tuote ei ole kyseisessä säädöksessä vahvistettujen vaatimusten mukainen, on välittömästi toteutettava tarvittavat korjaavat toimet kyseisen tuotteen saattamiseksi vaatimusten mukaiseksi, sen poistamiseksi markkinoilta tai sitä koskevan palautusmenettelyn järjestämiseksi.

Tuojien on ilmoitettava välittömästi niiden jäsenvaltioiden markkinavalvontaviranomaisille, joissa ne ovat asettaneet tuotteen saataville, epäillystä vaatimustenvastaisuudesta ja toteutetuista korjaavista toimista.

7. Tuojien on joko kymmenen vuoden ajan tai 4 artiklan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä täsmennetyn ajan pidettävä EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksen jäljennös markkinavalvontaviranomaisten saatavilla ja varmistettava, että tekniset asiakirjat voidaan antaa pyynnöstä kyseisten viranomaisten saataville.

8. Tuojien on toimivaltaisen kansallisen viranomaisen perustellusta pyynnöstä annettava tälle kaikki tiedot ja asiakirjat, jotka ovat tarpeen tuotteen vaatimustenmukaisuuden osoittamiseksi, mukaan lukien tekniset asiakirjat, kyseisen viranomaisen helposti ymmärtämällä kielellä. Nämä tiedot ja asiakirjat voidaan antaa joko paperiversiona tai sähköisesti. Asianomaisten asiakirjojen on oltava saatavilla kymmenen päivän kuluessa jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen esittämän pyynnön vastaanottamisesta.

Tuojien on tehtävä toimivaltaisen kansallisen viranomaisen kanssa yhteistyötä toimissa, joilla korjataan tapauksia, joissa 4 artiklan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä, jonka soveltamisalaan kyseinen tuote kuuluu, vahvistettuja vaatimuksia ei ole noudatettu.

24 artikla
Jakelijoiden velvoitteet

1. Kun jakelijat asettavat 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen soveltamisalaan kuuluvan tuotteen saataville markkinoilla, niiden on asianmukaista huolellisuutta noudattaen täytettävä kyseisessä säädöksessä vahvistetut vaatimukset.

2. Ennen kuin jakelijat asettavat 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen soveltamisalaan kuuluvan tuotteen saataville markkinoilla, niiden on varmistettava, että

   a) tuotteessa on 38 ja 39 artiklan mukainen CE-merkintä tai 4 artiklan kolmannen alakohdan f alakohdan nojalla hyväksytty vaihtoehtoinen vaatimustenmukaisuusmerkintä, ja se on tarvittaessa merkitty tai linkitetty tuotepassiin kyseisen delegoidun säädöksen mukaisesti;

   b) tuotteen mukana on vaaditut asiakirjat ja ohjeet, joiden avulla kuluttaja voi suorittaa tuotteen kokoamisen, asentamisen, käytön, varastoinnin, kunnossapidon ja hävittämisen, kuluttajien ja muiden loppukäyttäjien helposti ymmärtämällä kielellä, jonka määrittää se jäsenvaltio, jossa tuote on määrä asettaa saataville markkinoilla, ja että tällaiset ohjeet ovat selkeitä, ymmärrettäviä ja helposti luettavissa ja sisältävät vähintään 7 artiklan 2 kohdan b alakohdan ii alakohdassa säädetyt tiedot, kuten 4 artiklan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä säädetään;

   c) valmistaja ja tuoja ovat noudattaneet 21 artiklan 5 ja 6 kohdassa ja 23 artiklan 3 kohdassa säädettyjä vaatimuksia.

3. Jakelija, joka katsoo tai jolla on syytä uskoa, että tuote, jota ei vielä ole asetettu saataville markkinoilla, tai sen valmistaja ei täytä 4 artiklan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä vahvistettuja vaatimuksia, ei saa asettaa tuotetta saataville markkinoilla ennen kuin tuote tai sen valmistaja on vaatimusten mukainen.

Jakelijoiden on varmistettava, että sinä aikana, jona tuote on heidän vastuullaan, varastointi- tai kuljetusolosuhteet eivät vaaranna sen vaatimustenmukaisuutta 4 artiklan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä vahvistettujen vaatimusten suhteen.

4. Jakelijoiden, jotka katsovat tai joilla on syytä uskoa, että tuote, jonka ne ovat asettaneet saataville markkinoilla, ei ole 4 artiklan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä vahvistettujen vaatimusten mukainen, on varmistettava tarvittavien korjaavien toimien toteuttaminen kyseisen tuotteen saattamiseksi vaatimusten mukaiseksi, sen poistamiseksi markkinoilta tai sitä koskevan palautusmenettelyn järjestämiseksi.

   Jakelijoiden on ilmoitettava välittömästi niiden jäsenvaltioiden markkinavalvontaviranomaisille, joissa ne ovat asettaneet tuotteen saataville, epäillystä vaatimustenvastaisuudesta ja toteutetuista korjaavista toimista.

5. Jakelijoiden on toimivaltaisen kansallisen viranomaisen perustellusta pyynnöstä annettava tälle viranomaiselle kaikki niiden saatavilla olevat tiedot ja asiakirjat, jotka ovat merkityksellisiä tuotteen vaatimustenmukaisuuden osoittamiseksi. Nämä tiedot ja asiakirjat voidaan antaa joko paperiversiona tai sähköisesti.

   Jakelijoiden on tehtävä kyseisen viranomaisen kanssa yhteistyötä korjaavissa toimissa, joilla korjataan tapauksia, joissa ei ole noudatettu 4 artiklan nojalla annettua delegoitua säädöstä, jonka soveltamisalaan kyseinen tuote kuuluu.

25 artikla
Välittäjien velvoitteet

1. Välittäjien on varmistettava, että niiden asiakkaat saavat kaikki 4 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä vaaditut asiaankuuluvat tiedot, myös etämyynnin tapauksessa.

2. Välittäjien on varmistettava, että tuotepassi on helposti asiakkaiden saatavilla, myös etämyynnin tapauksessa, siten kuin täsmennetään 8 artiklassa ja 4 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä, joiden soveltamisalaan tuote kuuluu.

3. Välittäjien on

   a) asetettava 26 artiklan 2 tai 3 kohdan mukaisesti annetut merkit asiakkaiden näkyville, myös verkossa tapahtuvan etämyynnin tapauksessa;

   b) viitattava 26 artiklan 2 tai 3 kohdan mukaisesti annetuissa merkeissä oleviin tietoihin visuaalisessa mainonnassa tai tietyn mallin teknisessä myynninedistämismateriaalissa niiden 4 artiklan nojalla annettujen delegoitujen säädösten mukaisesti, joiden soveltamisalaan tuote kuuluu;

   c) pidättäydyttävä antamasta tai näyttämästä muita merkkejä, merkintöjä, symboleita tai tekstejä, jotka voivat johtaa asiakkaita harhaan tai aiheuttaa sekaannusta merkkiin sisältyvien tietojen suhteen.

26 artikla
Merkkeihin liittyvät velvoitteet

1. Jos 4 artiklan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä edellytetään, että tuotteissa on 14 artiklassa tarkoitettu merkki, tuotteen markkinoille saattavan tai käyttöön

ottavan talouden toimijan on varmistettava, että tuotteisiin liitetään maksutta kunkin yksittäisen yksikön osalta painetut merkit kyseisen delegoidun säädöksen mukaisesti.

2. Jos 4 artiklan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä edellytetään, että tuotteissa on 14 artiklassa tarkoitettu merkki, tuotteen markkinoille saattavan tai käyttöön ottavan talouden toimijan on toimitettava maksutta välittäjälle painetut merkit tai niiden digitaaliset jäljennökset viipymättä ja joka tapauksessa viiden työpäivän kuluessa välittäjän pyynnöstä.

3. Jos 4 artiklan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä edellytetään, että tuotteissa on 14 artiklassa tarkoitettu merkki, tuotteen markkinoille saattavan tai käyttöön ottavan talouden toimijan on varmistettava, että sen merkit ovat paikkansapitäviä, ja esitettävä osana sovellettavaa vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyä tekniset asiakirjat, jotka ovat riittäviä paikkansapitävyyden arvioimiseen.

4. Jos 4 artiklan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä edellytetään, että tuotteissa on 14 artiklassa tarkoitettu merkki, tuotteen markkinoille saattavan tai käyttöön ottavan talouden toimijan on

   a) viitattava merkissä oleviin tietoihin visuaalisessa mainonnassa tai tietyn mallin teknisessä myynninedistämismateriaalissa 4 artiklan nojalla annetun asiaa koskevan delegoidun säädöksen mukaisesti;

   b) pidättäydyttävä antamasta tai näyttämästä muita merkkejä, merkintöjä, symboleita tai tekstejä, jotka voivat johtaa asiakkaita harhaan tai aiheuttaa sekaannusta merkkiin sisältyvien tietojen suhteen.

27 artikla
Jakelupalvelujen tarjoajien velvoitteet

Jakelupalvelun tarjoajien on varmistettava, että niiden käsittelemien tuotteiden, jotka kuuluvat 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen soveltamisalaan, varastoinnin, pakkaamisen, edelleenohjaamisen tai lähettämisen aikaiset olosuhteet eivät vaaranna sitä, että tuotteet ovat kyseisessä delegoidussa säädöksessä vahvistettujen vaatimusten mukaisia.

28 artikla
Tapaukset, joissa valmistajien velvoitteita sovelletaan tuojiin ja jakelijoihin

Tuojaa tai jakelijaa on pidettävä tätä asetusta sovellettaessa valmistajana, ja sitä koskevat 21 artiklan mukaiset valmistajan velvoitteet, jos

1) ne saattavat markkinoille 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen soveltamisalaan kuuluvan tuotteen omalla nimellään tai tavaramerkillään;

2) muuttavat jo markkinoille saatettua tuotetta tavalla, joka vaikuttaa 4 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä, joiden soveltamisalaan tuote kuuluu, vahvistettujen vaatimusten täyttymiseen.

29 artikla
Verkkomarkkinapaikkojen ja verkossa toimivien hakukoneiden velvoitteet

1. Asetuksen (EU) 2019/1020 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun yhteistyöhön on verkkomarkkinapaikkojen osalta ja tämän asetuksen soveltamiseksi sisällyttävä erityisesti

a) yhteistyö tehokkaiden markkinavalvontatoimenpiteiden varmistamiseksi, myös pidättäytymällä asettamasta esteitä tällaisille toimenpiteille;

b) kaikista toteutetuista toimista ilmoittaminen markkinavalvontaviranomaisille;

c) tietojen säännöllinen ja jäsennelty vaihtaminen tarjouksista, jotka verkkomarkkinapaikat ovat poistaneet tämän artiklan perusteella;

d) markkinavalvontaviranomaisten käyttämien verkkotyökalujen pääsyn salliminen rajapintoihin vaatimustenvastaisten tuotteiden tunnistamiseksi;

e) markkinavalvontaviranomaisten pyynnöstä, kun verkkomarkkinapaikat tai verkkomyyjät ovat ottaneet käyttöön teknisiä esteitä tietojen poimimiselle verkkorajapinnoistaan, tällaisten tietojen louhinnan salliminen kyseisille viranomaisille tuotteiden vaatimustenmukaisuuden tarkastamiseksi pyynnön esittäneiden markkinavalvontaviranomaisten toimittamien tunnistamisparametrien perusteella.

2. Asetuksen (EU) .../... [digipalvelusäädös] [22 artiklan 7 kohdan] vaatimusten soveltamiseksi verkkomarkkinapaikkojen on suunniteltava ja organisoitava verkkorajapintansa siten, että välittäjät voivat täyttää tämän asetuksen 25 artiklassa säädetyt velvoitteensa ja talouden toimijat voivat täyttää 30 artiklan 1 kohdan mukaiset velvoitteensa.

Tiedot on voitava antaa jokaisesta tuotteesta, joka on tarjolla ja näkyvillä tai muuten helposti asiakkaiden saatavilla tuoteluettelossa.

Erityisesti jos 4 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä edellytetään, että tiettyjen tuotteiden visuaalisen verkkomainonnan mukana on oltava sähköisessä muodossa olevia tietoja, jotka esitetään näyttömekanismissa, verkkomarkkinapaikkojen on annettava välittäjille mahdollisuus esittää kyseiset tiedot. Tätä velvoitetta sovelletaan myös verkossa toimiviin hakukoneisiin ja muihin verkkoalustoihin, jotka tarjoavat kyseisten tuotteiden visuaalista verkkomainontaa.

3. Siltä osin kuin on kyse asetuksen (EU) 2019/1020 14 artiklan mukaisesti jäsenvaltioille siirretyistä valtuuksista, jäsenvaltioiden on siirrettävä markkinavalvontaviranomaisilleen kaikkien 4 artiklan nojalla annetun asiaa koskevan delegoidun säädöksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden osalta valtuudet määrätä verkkomarkkinapaikka poistamaan verkkorajapinnastaan vaatimustenvastaiseen tuotteeseen viittaava tietty laiton sisältö, estämään sen käyttö tai näyttämään loppukäyttäjille nimenomainen varoitus, kun he käyttävät sitä. Tällaisten määräysten on oltava asetuksen (EU).../... [digipalvelusäädös] [8 artiklan 1 kohdan] mukaisia.

4. Verkossa toimivien markkinapaikkojen on toteutettava tarvittavat toimenpiteet 2 kohdassa tarkoitettujen määräysten vastaanottamiseksi ja käsittelemiseksi asetuksen (EU).../... [digipalvelusäädös] [8 artiklan] mukaisesti.

5. Verkkomarkkinapaikkojen on perustettava yksi yhteyspiste, joka mahdollistaa suoran yhteydenpidon jäsenvaltioiden markkinavalvontaviranomaisiin tämän asetuksen ja 4 artiklan nojalla annettujen delegoitujen säädösten noudattamista koskevissa kysymyksissä.

Yhteyspiste voi olla sama kuin asetuksen (EU).../... [yleinen tuoteturvallisuusasetus] [20 artiklan 1 kohdassa] tai asetuksen (EU).../... [digipalvelusäädös] [10 artiklan 1 kohdassa] tarkoitettu yhteyspiste.

30 artikla

Talouden toimijoiden tiedotusvelvoitteet

1. Jos asianomaiset talouden toimijat asettavat tuotteita saataville markkinoilla verkossa tai muiden etämyyntitapojen kautta, tuotetarjouksessa on selkeästi ja näkyvästi annettava ainakin seuraavat tiedot:

   a) valmistajan nimi, rekisteröity toiminimi tai rekisteröity tavaramerkki sekä posti- tai sähköpostiosoite, josta valmistajan voi tavoittaa;

   b) jos valmistaja ei ole sijoittautunut unioniin, asetuksen (EU) 2019/1020 4 artiklassa tarkoitetun unioniin sijoittautuneen talouden toimijan nimi, osoite, puhelinnumero ja sähköpostiosoite;

   c) tiedot tuotteen tunnistamiseksi, mukaan lukien sen tyyppi ja, jos saatavilla, erä- tai sarjanumero ja muu tuotetunnus.

2. Talouden toimijoiden on pyynnöstä toimitettava markkinavalvontaviranomaisille

   a) niiden talouden toimijoiden nimi, jotka ovat toimittaneet niille 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen soveltamisalaan kuuluvan tuotteen;

   b) kaikki talouden toimijat, joille ne ovat toimittaneet tällaisia tuotteita, sekä määrät ja tarkat mallit.

   Talouden toimijoiden on voitava antaa nämä tiedot kymmenen vuoden ajan sen jälkeen, kun kyseessä olevat tuotteet on toimitettu niille, ja kymmenen vuoden ajan sen jälkeen, kun ne ovat toimittaneet tällaisia tuotteita. Kun komissio antaa delegoituja säädöksiä 4 artiklan nojalla, se voi määrittää yli tai alle kymmenen vuoden pituisen ajanjakson ottaakseen huomioon asianomaisten tuotteiden tai vaatimusten luonteen.

3. Kun komissio vaatii valmistajia, niiden valtuutettuja edustajia tai tuojia asettamaan osia asianomaiseen tuotteeseen liittyvistä teknisistä asiakirjoista digitaalisesti saataville 4 artiklan kolmannen alakohdan a alakohdan mukaisesti, se ottaa huomioon seuraavat kriteerit:

   a) tarve helpottaa markkinavalvontaviranomaisten suorittamaa vaatimustenmukaisuuden todentamista;

   b) tarve välttää talouden toimijoille aiheutuva kohtuuton hallinnollinen taakka.

   Komissio täsmentää, miten teknisten asiakirjojen asiaankuuluvat osat on asetettava saataville. Tekniset asiakirjat on asetettava saataville tuotepassin kautta, jos ne ovat saatavilla.

31 artikla

Talouden toimijoiden valvonta- ja raportointivelvoitteet

1. Kun komissio vaatii valmistajia, niiden valtuutettuja edustajia tai tuojia asettamaan komission saataville tiedot 4 artiklan kolmannen alakohdan b alakohdan nojalla annettujen delegoitujen säädösten soveltamisalaan kuuluvan tuotteen määristä, se ottaa huomioon seuraavat kriteerit:

   a) näytön saatavuus kyseisen tuotteen markkinaosuudesta, jotta voidaan helpottaa kyseiseen tuotteeseen sovellettavien 4 artiklan nojalla annettujen delegoitujen säädösten uudelleentarkastelua;

   b) tarve välttää talouden toimijoille aiheutuva kohtuuton hallinnollinen taakka.

Komissio määrittää ajanjakson, jota ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tiedot koskevat. Nämä tiedot on eriteltävä tuotemallin mukaan.

Komissio varmistaa, että tuloksena olevia tietoja käsitellään turvallisesti ja unionin oikeuden mukaisesti.

Komissio täsmentää kyseisissä delegoiduissa säädöksissä keinot, joilla asiaankuuluvat tiedot on asetettava saataville, sekä tietojen kattamat ajanjaksot.

2. Kun komissio vaatii, että tuote pystyy käytön aikana mittaamaan kuluttamansa energian tai suoritustasonsa muiden liitteessä I tarkoitettujen asiaankuuluvien tuoteparametrien osalta 4 artiklan kolmannen kohdan c alakohdan mukaisesti, se ottaa huomioon seuraavat kriteerit:

   a) käytönaikaisten tietojen hyödyllisyys loppukäyttäjille tuotteen energiankulutuksen tai suoritustason ymmärtämisen ja hallinnoimisen kannalta;

   b) käytönaikaisten tietojen tallentamisen tekninen toteutettavuus;

   c) tarve välttää talouden toimijoille aiheutuva kohtuuton hallinnollinen taakka.

   Tuotteiden, joihin sovelletaan 4 artiklan kolmannen alakohdan c alakohdan nojalla asetettua vaatimusta, on kirjattava tuloksena olevat käytönaikaiset tiedot, ja kyseisten tietojen on oltava loppukäyttäjien nähtävissä tuotteessa.

3. Kun komissio vaatii valmistajia, niiden valtuutettuja edustajia tai tuojia keräämään, anonymisoimaan tai raportoimaan komissiolle 2 kohdassa tarkoitetut käytönaikaiset tiedot 4 artiklan kolmannen alakohdan d alakohdan mukaisesti, se ottaa huomioon seuraavat kriteerit:

   a) käytönaikaisten tietojen hyödyllisyys komissiolle, kun se tarkistaa ekologisen suunnittelun vaatimuksia tai auttaa markkinavalvontaviranomaisia saamaan tilastotietoja niiden riskiperusteista analyysia varten;

   b) tarve välttää talouden toimijoille aiheutuva kohtuuton hallinnollinen taakka.

   Tällaisia ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja vaatimuksia voivat olla erityisesti

   a) käytönaikaisen datan kerääminen, jos siihen on pääsy etäyhteydellä internetin kautta, paitsi jos loppukäyttäjä nimenomaisesti kieltäytyy asettamasta kyseisiä tietoja saataville;

   b) a alakohdan mukaisesti kerättyjen tietojen anonymisoiminen ja niiden raportoiminen komissiolle vähintään kerran vuodessa. Talouden toimijan on ilmoitettava asetuksen (EU) 2017/1369 12 artiklan 5 kohdassa tarkoitetussa tuotetietokannassa oleva mallin tunnistenumero ja, jos se on tarpeen tuotteen suoritustason kannalta, tuotteita koskevat maantieteelliset tiedot.

   Komissio täsmentää toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetun käytönaikaisten tietojen raportoinnin yksityiskohdat ja muodon.

4. Komissio arvioi säännöllisesti 3 kohdan mukaisesti saadut käytönaikaiset tiedot ja julkaisee tarvittaessa yhdistettyjä tietokokonaisuuksia.

VIII LUKU – TUOTTEIDEN VAATIMUSTENMUKAISUUS

32 artikla
Testaus-, mittaus- ja laskentamenetelmät

1. Ekologisen suunnittelun vaatimusten noudattamiseksi ja noudattamisen todentamiseksi testit, mittaukset ja laskelmat on tehtävä käyttäen luotettavia, tarkkoja ja toistettavissa olevia menetelmiä, joissa otetaan huomioon yleisesti parhaana pidetyt menetelmät. Tällaisten menetelmien on täytettävä 4 artiklan nojalla annetuissa asiaankuuluvissa delegoiduissa säädöksissä vahvistetut testaus-, mittaus- ja laskentavaatimukset.

2. Jos se on tarpeen 4 artiklan kolmannen alakohdan e alakohdan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä vahvistettujen ekologisen suunnittelun vaatimusten noudattamisen varmistamiseksi, komissio voi vaatia verkkotyökalujen käyttöä, kun tuotteiden suoritustasoa lasketaan liitteessä I tarkoitetun asiaankuuluvan tuoteparametrin osalta, ottaen huomioon sovellettavat laskentavaatimukset.

   Asettaessaan tällaisia vaatimuksia verkkotyökalujen käytölle komissio ottaa huomioon seuraavat kriteerit:

   a) tarve varmistaa laskentavaatimusten yhdenmukainen soveltaminen;

   b) tarve minimoida asiaankuuluvat vaatimukset täyttäville talouden toimijoille aiheutuva hallinnollinen rasite.

   Asiaankuuluvat vaatimukset täyttävien talouden toimijoiden on voitava käyttää verkkotyökaluja vapaasti.

33 artikla
Vaatimusten kiertäminen

1. Tuotteita, jotka kuuluvat 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen soveltamisalaan, ei saa saattaa markkinoille eikä ottaa käyttöön, jos ne on suunniteltu muuttamaan toimintaansa tai ominaisuuksiaan testauksen ajaksi, jotta jonkin 4 artiklan nojalla annetuilla delegoiduilla säädöksillä, joiden soveltamisalaan tuotteet kuuluvat, säännellyn tuoteparametrin osalta saavutettaisiin suotuisampi tulos.

   Tätä kohtaa sovellettaessa tuotteet, jotka on suunniteltu havaitsemaan olevansa testauksen kohteina ja muuttamaan automaattisesti suoritustasoaan, ja tuotteet, jotka on ennalta asetettu muuttamaan suoritustasoaan testaushetkellä, katsotaan tuotteiksi, jotka on suunniteltu muuttamaan toimintaansa tai ominaisuuksiaan testauksen ajaksi.

2. Talouden toimijat, jotka saattavat 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen soveltamisalaan kuuluvan tuotteen markkinoille, eivät saa antaa testausohjeita, joilla muutetaan tuotteiden toimintaa tai ominaisuuksia, jotta jonkin 4 artiklan nojalla annetuilla delegoiduilla säädöksillä, joiden piiriin tuotteet kuuluvat, säännellyn tuoteparametrin osalta saavutettaisiin suotuisampi tulos.

   Tätä kohtaa sovellettaessa ohjeet, jotka johtavat tuotteen manuaaliseen muuttamiseen tuotteen suoritustasoa muuttavalla tavalla ennen testiä, katsotaan testausohjeiksi, joilla muutetaan tuotteiden toimintaa tai ominaisuuksia.

3. Tuotteita, jotka kuuluvat 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen soveltamisalaan, ei saa saattaa markkinoille eikä ottaa käyttöön, jos ne on suunniteltu muuttamaan toimintaansa tai ominaisuuksiaan lyhyen ajan kuluttua niiden

käyttöönotosta siten, että niiden suoritustaso heikkenee jonkin 4 artiklan nojalla annetulla delegoidulla säädöksellä, jonka soveltamisalaan tuotteet kuuluvat, säännellyn tuoteparametrin osalta, tai siten, että niiden toiminnallinen suoritustaso heikkenee käyttäjän näkökulmasta.

4. Ohjelmistojen tai laiteohjelmistojen päivitykset eivät saa heikentää tuotteen suoritustasoa minkään 4 artiklan nojalla annetuilla delegoiduilla säädöksillä, joiden soveltamisalaan tuotteet kuuluvat, säännellyn tuoteparametrin osalta eivätkä heikentää toiminnallista suoritustasoa käyttäjän kannalta, kun sitä mitataan vaatimustenmukaisuuden arvioinnissa käytetyllä testimenetelmällä, paitsi jos loppukäyttäjä on antanut nimenomaisen suostumuksensa ennen päivitystä. Suoritustaso ei saa muuttua päivityksen hylkäämisen seurauksena.

   Ohjelmistojen tai laiteohjelmistojen päivitykset eivät saa heikentää ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua suoritustasoa siinä määrin, että tuote ei enää vastaisi 4 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä, joita sovelletaan tuotteen markkinoille saattamisen tai käyttöönoton ajankohtana, vahvistettuja vaatimuksia.

34 artikla
Vaatimustenmukaisuusolettama

1. Edellä 32 artiklassa tarkoitettujen testaus-, mittaus- tai laskentamenetelmien, jotka ovat sellaisten yhdenmukaistettujen standardien tai niiden osien mukaisia, joiden viitetiedot on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, katsotaan olevan mainitussa artiklassa säädettyjen vaatimusten ja 4 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä vahvistettujen testaus-, mittaus- ja laskentavaatimusten mukaisia siinä määrin kuin tällaiset yhdenmukaistetut standardit tai niiden osat kattavat kyseiset vaatimukset.

2. Tuotteiden, jotka ovat sellaisten yhdenmukaistettujen standardien tai niiden osien mukaisia, joiden viitetiedot on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, katsotaan olevan 4 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä vahvistettujen ekologisen suunnittelun vaatimusten mukaisia siinä määrin kuin tällaiset yhdenmukaistetut standardit tai niiden osat kattavat kyseiset vaatimukset.

3. Tuotteiden, jotka kuuluvat 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen soveltamisalaan ja joille on myönnetty EU-ympäristömerkki asetuksen (EY) N:o 66/2010 nojalla, oletetaan täyttävän kyseisessä delegoidussa säädöksessä vahvistetut ekologisen suunnittelun vaatimukset, siltä osin kuin asetuksen (EY) N:o 66/2010 16 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistetut EU-ympäristömerkin myöntämisperusteet kattavat kyseiset vaatimukset.

35 artikla
Yhteiset eritelmät

1. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan yhteiset eritelmät ekologisen suunnittelun vaatimuksille, olennaiset vaatimukset 10 artiklassa tarkoitetuille tuotepasseille tai 32 artiklassa tarkoitetuille testaus-, mittaus- tai laskentamenetelmille, seuraavissa tilanteissa:

   a) se on pyytänyt yhtä tai useampaa eurooppalaista standardointiorganisaatiota laatimaan yhdenmukaistetun standardin, joka liittyy sellaiseen ekologisen suunnittelun vaatimukseen tai menetelmään, joka ei kuulu sellaisen yhdenmukaistetun standardin tai sen osan piiriin, jonka viitetiedot on julkaistu

Euroopan unionin virallisessa lehdessä, ja joko standardointimenettely on viivästynyt kohtuuttomasti tai yksikään eurooppalaisista standardointiorganisaatioista ei ole hyväksynyt pyyntöä;

b) komissio on päättänyt asetuksen (EU) N:o 1025/2012 11 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen säilyttää rajoituksin tai poistaa sellaisten yhdenmukaistettujen standardien tai niiden osien viitetiedot, jotka kattavat jonkin ekologisen suunnittelun vaatimuksen tai menetelmän.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 67 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Edellä 32 artiklassa tarkoitettujen testaus-, mittaus- ja laskentamenetelmien, jotka ovat yhteisten eritelmien tai niiden osien mukaisia, katsotaan olevan mainitussa artiklassa säädettyjen vaatimusten ja 4 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä vahvistettujen testaus-, mittaus- ja laskentavaatimusten mukaisia siinä määrin kuin tällaiset yhteiset eritelmät tai niiden osat kattavat kyseiset vaatimukset.

3. Tuotteiden, jotka ovat yhteisten eritelmien tai niiden osien mukaisia, katsotaan olevan 4 artiklan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä, jonka soveltamisalaan kyseiset tuotteet kuuluvat, vahvistettujen ekologisen suunnittelun vaatimusten mukaisia siinä määrin kuin tällaiset yhteiset eritelmät tai niiden osat kattavat kyseiset vaatimukset.

36 artikla
Vaatimustenmukaisuuden arviointi

1. Kun komissio täsmentää sovellettavan vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyn 4 artiklan toisen alakohdan mukaisesti, se ottaa huomioon seuraavat kriteerit:

a) onko kyseinen moduuli asianmukainen tuotetyypin kannalta ja oikeassa suhteessa tavoiteltuun yleiseen etuun nähden;

b) niiden liitteessä I tarkoitettujen tuoteparametrien luonne, joihin asiaankuuluvat ekologisen suunnittelun vaatimukset perustuvat, sekä erityisesti se, voidaanko suoritustaso kyseisten tuoteparametrien osalta todentaa itse tuotteesta;

c) kun kolmannen osapuolen osallistuminen on pakollista, valmistajan tarve saada valita päätöksen N:o 768/2008/EY liitteessä II olevien laadunvarmistusta ja tuotetodistuksia koskevien moduulien välillä.

2. Soveltuvissa tapauksissa vaatimustenmukaisuuden arviointiin liittyvät asiakirjat ja kirjeenvaihto on laadittava sen jäsenvaltion virallisella kielellä, johon 1 kohdassa tarkoitettuihin vaatimuksenmukaisuuden arviointimenettelyihin osallistuva ilmoitettu laitos on sijoittautunut, tai tämän laitoksen hyväksymällä kielellä.

37 artikla
EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus

1. EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksessa on ilmoitettava, että 4 artiklan nojalla annetuissa sovellettavissa delegoiduissa säädöksissä täsmennettyjen ekologisen suunnittelun vaatimusten täyttyminen on osoitettu.

2. EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksen on oltava rakenteeltaan liitteessä V esitetyn mallin mukainen, ja sen on sisällettävä sovellettavassa vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyssä täsmennetyt tiedot ja viittaus 4 artiklan nojalla annettuihin

sovellettaviin delegoituihin säädöksiin. Vakuutus on pidettävä jatkuvasti ajan tasalla. Se on käännettävä sen jäsenvaltion vaatimille kielille, jonka markkinoille tuote saatetaan tai jonka markkinoilla se asetetaan saataville.

3. Jos 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen soveltamisalaan kuuluvaan tuotteeseen sovelletaan useampia unionin säädöksiä, joissa edellytetään EU-vaatimustenmukaisuusvakuutusta, on laadittava yksi ainoa EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus kaikkia tällaisia unionin säädöksiä varten. Tällaisessa vakuutuksessa on mainittava kyseiset unionin säädökset ja niiden julkaisuviitteet. Se voi olla asiakirja, joka koostuu asiaankuuluvista yksittäisistä EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksista.

4. Laatimalla EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksen valmistaja ottaa vastuun tuotteen vaatimustenmukaisuudesta.

38 artikla
CE-merkintää koskevat yleiset periaatteet

CE-merkintään sovelletaan asetuksen (EY) N:o 765/2008 30 artiklassa säädettyjä yleisiä periaatteita.

39 artikla
CE-merkinnän kiinnittämistä koskevat säännöt ja ehdot

1. CE-merkintä on kiinnitettävä tuotteeseen näkyvästi, helposti luettavasti ja pysyvästi. Jos tämä ei tuotteen luonteen vuoksi ole mahdollista tai perusteltua, se on kiinnitettävä pakkaukseen ja liiteasiakirjoihin.

2. CE-merkintä on kiinnitettävä ennen tuotteen markkinoille saattamista.

3. Kun ilmoitettu laitos osallistuu tuotteen vaatimustenmukaisuuden arviointiin, tuotteeseen on lisättävä CE-merkinnän jälkeen kyseisen ilmoitetun laitoksen tunnusnumero.

   Ilmoitetun laitoksen tunnusnumeron kiinnittää laitos itse tai sen kiinnittää valmistaja tai sen valtuutettu edustaja laitoksen antamien ohjeiden mukaisesti.

4. CE-merkinnän ja tapauksen mukaan ilmoitetun laitoksen tunnusnumeron perään voidaan liittää kuvamerkki tai muu merkintä, joka ilmaisee erityistä riskiä tai erityiskäyttöä.

5. Jäsenvaltioiden on nykyisiä mekanismeja hyödyntämällä varmistettava CE-merkintää koskevan järjestelmän moitteeton täytäntöönpano ja ryhdyttävä tarkoituksenmukaisiin toimiin, jos merkintää käytetään sääntöjenvastaisesti.

40 artikla
Vaihtoehtoiset vaatimustenmukaisuusvakuutukset ja -merkinnät

Kun komissio täsmentää 4 artiklan kolmannen alakohdan f alakohdan mukaisesti vaihtoehtoisia sääntöjä, jotka koskevat vaatimustenmukaisuusvakuutusta tai sovellettavien unionin lainsäädännön vaatimusten mukaisuutta osoittavia merkintöjä, se ottaa huomioon seuraavat kriteerit:

a) tarve minimoida talouden toimijoille aiheutuva hallinnollinen taakka;

b) tarve varmistaa johdonmukaisuus muiden tiettyä tuotetta koskevien vaatimustenmukaisuusvakuutusten ja -merkintöjen kanssa;

c) tarve estää sekaannukset muun unionin lainsäädännön mukaisten vaatimustenmukaisuusilmoitusten ja -merkintöjen merkityksestä.

IX LUKU – VAATIMUSTENMUKAISUUDEN ARVIOINTILAITOSTEN ILMOITTAMINEN

41 artikla
Ilmoittaminen

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille laitokset, joille on annettu lupa suorittaa kolmantena osapuolena vaatimustenmukaisuuden arviointitehtäviä, joista säädetään 4 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä.

42 artikla
Ilmoittamisesta vastaavat viranomaiset

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä ilmoittamisesta vastaava viranomainen, joka on vastuussa vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten arvioimiseksi ja ilmoittamiseksi sekä ilmoitettujen laitosten valvomiseksi tarvittavien menettelyjen perustamisesta ja suorittamisesta, mukaan lukien 47 artiklan säännösten noudattaminen.

2. Jäsenvaltiot voivat päättää, että 1 kohdassa tarkoitetun arvioinnin ja valvonnan suorittaa asetuksen (EY) N:o 765/2008 mukaisesti mainitussa asetuksessa tarkoitettu kansallinen akkreditointielin.

3. Jos ilmoittamisesta vastaava viranomainen delegoi tai antaa tehtäväksi 1 kohdassa tarkoitetun arvioinnin, ilmoittamisen tai valvonnan elimelle, joka ei ole valtiollinen yksikkö, kyseisen elimen on oltava oikeushenkilö ja sen on noudatettava soveltuvin osin 43 artiklassa vahvistettuja vaatimuksia. Lisäksi tällaisella elimellä on oltava järjestelyt toiminnastaan syntyvien vastuiden kattamiseksi.

4. Ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on otettava täysi vastuu tehtävistä, joita 3 kohdassa tarkoitettu elin hoitaa.

43 artikla
Ilmoittamisesta vastaavia viranomaisia koskevat vaatimukset

1. Ilmoittamisesta vastaava viranomainen on määritettävä siten, ettei vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten tai ilmoitettujen laitosten kanssa synny eturistiriitaa.

2. Ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on oltava organisaatioltaan ja toiminnaltaan sellainen, että sen toimien objektiivisuus ja puolueettomuus on turvattu.

3. Ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on oltava organisaatioltaan sellainen, että kunkin päätöksen, joka koskee vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen ilmoittamista, tekevät eri toimivaltaiset henkilöt kuin ne, jotka suorittivat arvioinnin.

4. Ilmoittamisesta vastaava viranomainen ei saa tarjota eikä suorittaa mitään toimintoja, joita vaatimustenmukaisuuden arviointilaitokset suorittavat, eikä konsultointipalveluja kaupallisin tai kilpailullisin perustein.

5. Ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on turvattava saamiensa tietojen luottamuksellisuus. Sen on kuitenkin pyynnöstä vaihdettava ilmoitettuja laitoksia koskevia tietoja komission, muiden jäsenvaltioiden ilmoittamisesta vastaavien viranomaisten ja muiden asiaankuuluvien kansallisten viranomaisten kanssa.

6. Ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on otettava ilmoituksensa perustaksi ainoastaan se vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos, joka hakee ilmoitusta, ottamatta huomioon emo- tai sisaryhtiöiden valmiuksia tai henkilöstöä. Viranomaisen on arvioitava laitos kaikkien asiaankuuluvien vaatimusten ja vaatimustenmukaisuuden arviointitehtävien kannalta.

7. Ilmoittamisesta vastaavalla viranomaisella on oltava käytössään riittävä määrä pätevää henkilöstöä ja riittävä rahoitus tehtäviensä asianmukaista hoitamista varten.

   Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan kokoaikavastaavien vähimmäismäärä, joka katsotaan riittäväksi ilmoitettujen laitosten asianmukaiseen valvontaan, tarvittaessa erityisten vaatimustenmukaisuuden arviointitehtävien osalta. Jos valvonnasta vastaa kansallinen akkreditointielin tai 42 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu elin, tätä vähimmäismäärää sovelletaan kyseiseen elimeen.

   Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 67 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

44 artikla
Ilmoittamisesta vastaavien viranomaisten tiedotusvelvoite

Jäsenvaltioiden on tiedotettava komissiolle menettelyistään, jotka koskevat vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten arviointia ja ilmoittamista sekä ilmoitettujen laitosten valvontaa, sekä mahdollisista muutoksista näihin tietoihin.

Komissio asettaa kyseiset tiedot julkisesti saataville.

45 artikla
Ilmoitettuja laitoksia koskevat vaatimukset

1. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen on ilmoittamista varten täytettävä 2–11 kohdassa säädetyt vaatimukset.

2. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen on oltava perustettu jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti, ja sen on oltava oikeushenkilö.

3. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen on oltava arvioimastaan organisaatiosta tai tuotteesta riippumaton kolmas osapuoli. Sillä ei saa olla liikesuhteita organisaatioihin, joiden etuihin sen arvioimat tuotteet liittyvät, etenkään valmistajiin, niiden kauppakumppaneihin ja osakassijoittajiin. Tämä ei estä vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosta toteuttamasta vaatimustenmukaisuuden arviointitoimia kilpaileville valmistajille.

4. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos, sen ylin johto ja vaatimustenmukaisuuden arviointitehtävien suorittamisesta vastaava henkilöstö eivät saa olla arvioimansa tuotteen suunnittelijoita, valmistajia, toimittajia, tuojia, jakelijoita, asentajia, ostajia, omistajia, käyttäjiä tai kunnossapitäjiä eivätkä minkään tällaisen osapuolen edustajia. Tämä ei estä sellaisten arvioitujen tuotteiden käyttöä, jotka ovat vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen toimien kannalta tarpeellisia, tai tällaisten tuotteiden käyttöä henkilökohtaisiin tarkoituksiin.

Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos, sen ylin johto ja vaatimustenarviointitehtävien suorittamisesta vastaava henkilöstö eivät saa olla suoraan mukana näiden tuotteiden suunnittelussa, valmistuksessa tai rakentamisessa, kaupan pitämisessä, asentamisessa, käytössä tai kunnossapidossa eivätkä edustaa näissä toiminnoissa mukana olevia osapuolia. Ne eivät saa osallistua mihinkään toimintaan, joka voi olla ristiriidassa niiden suorittaman arvioinnin riippumattomuuden kanssa tai vaarantaa niiden luotettavuuden siltä osin kuin on kyse vaatimuksenmukaisuuden arviointitoimista, joita varten ne on ilmoitettu. Tämä koskee erityisesti konsultointipalveluja.

Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten on varmistettava, etteivät niiden emo-, sisar- tai tytäryhtiöiden tai alihankkijoiden toimet vaikuta niiden suorittamien vaatimustenmukaisuuden arviointitoimien luottamuksellisuuteen, objektiivisuuteen tai puolueettomuuteen.

Sisäisten menettelyjen, yleisten toimintaperiaatteiden, käytännesääntöjen tai muiden sisäisten sääntöjen laatimista ja niitä koskevaa valvontaa, henkilöstön osoittamista tiettyihin tehtäviin ja vaatimustenmukaisuuden arviointipäätöksiä ei voida siirtää alihankkijalle tai tytäryhtiölle.

5. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten ja niiden henkilöstön on suoritettava vaatimustenmukaisuuden arviointitoimet mahdollisimman suurta ammatillista luotettavuutta ja kyseisellä erityisalalla vaadittavaa teknistä pätevyyttä noudattaen. Niiden on oltava riippumattomia kaikenlaisesta ja erityisesti taloudellisesta painostuksesta ja johdattelusta, joka saattaisi vaikuttaa arviointiin tai vaatimustenmukaisuuden arviointitoimien tuloksiin, erityisesti niiden henkilöiden tai henkilöryhmien taholta, joille näiden toimien tuloksilla on merkitystä.

6. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen on kyettävä suorittamaan kaikki vaatimustenmukaisuuden arviointitehtävät, jotka sille on osoitettu 4 artiklan nojalla annetussa asiaa koskevassa delegoidussa säädöksessä ja joita varten se on ilmoitettu, riippumatta siitä, suorittaako vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos kyseiset tehtävät itse vai suoritetaanko ne sen puolesta ja sen vastuulla.

Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksella on kaikissa tapauksissa ja kunkin sellaisen vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyn ja tuotetyypin tai -luokan osalta, jota varten se on ilmoitettu, oltava käytössään

a) tarvittava henkilöstö, jolla on tekninen tietämys ja riittävä ja soveltuva kokemus vaatimustenmukaisuuden arviointitehtävien suorittamiseksi. Arviointipäätösten tekemisestä vastaavan henkilöstön on oltava ilmoittavan jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisen vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen palveluksessa, sillä ei saa olla muita mahdollisia eturistiriitoja, ja sillä on oltava toimivalta todentaa muun henkilöstön, ulkopuolisten asiantuntijoiden tai alihankkijoiden tekemät arvioinnit. Tällaisen henkilöstön määrän on oltava riittävä toiminnan jatkuvuuden ja vaatimustenmukaisuuden arviointiin sovellettavan johdonmukaisen lähestymistavan varmistamiseksi;

b) tarvittavat kuvaukset menettelyistä, joiden mukaisesti vaatimustenmukaisuuden arviointi suoritetaan, siten, että varmistetaan näiden menettelyjen läpinäkyvyys ja toistettavuus. Tähän on sisällyttävä kelpoisuusmatriisi, joka liittää asiaankuuluvan henkilöstön sekä sen aseman ja tehtävät

vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksessa niihin vaatimustenmukaisuuden arviointitehtäviin, joiden osalta laitos aikoo tulla ilmoitetuksi;

c) tarvittavat asianmukaiset toimintalinjat ja menettelyt, joiden perusteella sen ilmoitettuna laitoksena suorittamat tehtävät erotellaan muista toiminnoista;

d) tarvittavat menettelyt, joiden mukaisesti se hoitaa tehtäviään siten, että yrityksen koko, toimiala ja rakenne, tuotteissa käytettävän teknologian monimutkaisuus sekä tuotannon luonne massa- tai sarjatuotantona otetaan asianmukaisesti huomioon.

Sillä on oltava käytössään tarvittavat keinot niiden teknisten ja hallinnollisten tehtävien suorittamiseen, joita vaatimustenmukaisuuden arviointitoimien asianmukainen hoitaminen edellyttää, ja sillä on oltava mahdollisuus käyttää kaikkia tarvittavia laitteita tai välineitä.

7. Vaatimustenmukaisuuden arviointitoimien suorittamisesta vastaavalla henkilöstöllä on oltava

a) vankka tekninen ja ammatillinen koulutus, joka kattaa kaikki ne vaatimustenmukaisuuden arviointitoimet, joita varten vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos on ilmoitettu;

b) riittävät tiedot suorittamiaan arviointeja koskevista vaatimuksista ja riittävät valtuudet suorittaa kyseiset arvioinnit, mukaan lukien asianmukainen tietämys ja ymmärrys asiaankuuluvasta lainsäädännöstä, testaus-, mittaus- ja laskentavaatimuksista, sovellettavista yhdenmukaistetuista standardeista tai yhteisistä eritelmistä sekä tämän asetuksen asiaankuluvista säännöksistä ja 4 artiklan nojalla annettujen delegoitujen säädösten asiaa koskevista säännöksistä;

c) kyky laatia todistuksia, asiakirjoja ja kertomuksia, joilla osoitetaan, että arvioinnit on suoritettu.

8. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten, niiden ylimmän johdon ja arviointihenkilöstön puolueettomuus on taattava.

Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen ylimmän johdon ja arviointihenkilöstön palkka ei saa olla riippuvainen suoritettujen arviointien määrästä eikä niiden tuloksista.

9. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten on otettava vastuuvakuutus, jollei tällainen vastuu kuulu valtiolle kansallisen lainsäädännön perusteella tai jollei jäsenvaltio itse ole suoraan vastuussa vaatimustenmukaisuuden arvioinnista.

10. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen henkilöstöllä on vaitiolovelvollisuus kaikkien niiden tietojen suhteen, jotka se saa suorittaessaan 4 artiklan nojalla annettujen asiaa koskevien delegoitujen säädösten mukaisia vaatimustenmukaisuuden arviointitehtäviä, lukuun ottamatta tietojen toimittamista sen jäsenvaltion, jossa laitosten toimet suoritetaan, ilmoittamisesta vastaaville viranomaisille ja muille kansallisille viranomaisille. Omistusoikeudet on suojattava.

11. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten on osallistuttava asiaankuuluviin standardointitoimiin tai varmistettava, että niiden arviointihenkilöstö saa niistä tiedon, ja sovellettava yleisinä ohjeina kyseisen ryhmän työn tuloksena saatuja hallinnollisia päätöksiä ja asiakirjoja.

46 artikla

Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten vaatimustenmukaisuusolettama

Jos vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos osoittaa olevansa sellaisissa olennaisissa yhdenmukaistetuissa standardeissa tai niiden osissa vahvistettujen edellytysten mukainen, joiden viitetiedot on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, sen oletetaan täyttävän 45 artiklassa säädetyt vaatimukset, mikäli sovellettavat yhdenmukaistetut standardit kattavat nämä vaatimukset.

47 artikla

Ilmoitettujen laitosten tytäryhtiöt ja alihankinta

1. Jos ilmoitettu laitos teettää tiettyjä vaatimustenmukaisuuden arviointiin liittyviä tehtäviä alihankintana tai käyttää tytäryhtiötä, sen on varmistettava, että alihankkija tai tytäryhtiö täyttää 45 artiklassa säädetyt vaatimukset, ja tiedotettava asiasta ilmoittamisesta vastaavalle viranomaiselle.

2. Ilmoitettujen laitosten on otettava täysi vastuu alihankkijoiden tai tytäryhtiöiden suorittamista tehtävistä riippumatta siitä, mihin nämä ovat sijoittautuneet. Asianomaisten ilmoitettujen laitosten on vahvistettava menettelyt alihankkijoidensa tai tytäryhtiöidensä pätevyyden, toiminnan ja suorituskyvyn jatkuvaa valvontaa varten ottaen huomioon 45 artiklan 6 kohdassa tarkoitetun kelpoisuusmatriisin.

3. Toimia voidaan teettää alihankintana tai tytäryhtiöllä ainoastaan, jos siitä on sovittu asiakkaan kanssa.

4. Ilmoitettujen laitosten on pidettävä ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen saatavilla asiakirjat, jotka koskevat alihankkijan tai tytäryhtiön pätevyyden arviointia ja valvontaa sekä työtä, jonka ne ovat tehneet 4 artiklan nojalla annettujen delegoitujen säädösten mukaisesti.

48 artikla

Ilmoittamista koskeva hakemus

1. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen on toimitettava ilmoittamista koskeva hakemus sen jäsenvaltion ilmoittamisesta vastaavalle viranomaiselle, johon se on sijoittautunut.

2. Hakemukseen on liitettävä kuvaus vaatimustenmukaisuuden arviointitoimista, vaatimustenmukaisuuden arviointimoduulista tai -moduuleista ja tuotteesta tai tuotteista, joiden osalta laitos katsoo olevansa pätevä, 45 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu kelpoisuusmatriisi sekä mahdollinen akkreditointitodistus, jonka kansallinen akkreditointielin on antanut ja jossa todistetaan, että vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos täyttää 45 artiklassa säädetyt vaatimukset. Akkreditointitodistus koskee ainoastaan ilmoittamista hakevaa täsmennettyä oikeussubjektia, ja sen on perustuttava asiaa koskevien yhdenmukaistettujen standardien lisäksi 4 artiklan nojalla annetussa asiaa koskevassa delegoidussa säädöksessä vahvistettuihin erityisiin vaatimuksiin ja vaatimustenmukaisuuden arviointitehtäviin.

3. Jos asianomainen vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos ei voi toimittaa akkreditointitodistusta, sen on toimitettava ilmoittamisesta vastaavalle viranomaiselle kaikki tarpeelliset asiakirjatodisteet, joiden avulla voidaan todentaa, tunnustaa ja säännöllisesti valvoa, että se täyttää 45 artiklassa säädetyt vaatimukset.

49 artikla
Ilmoittamismenettely

1. Ilmoittamisesta vastaavat viranomaiset ilmoittavat ainoastaan sellaiset vaatimustenmukaisuuden arviointilaitokset, jotka ovat täyttäneet 45 artiklassa säädetyt vaatimukset.

2. Niiden on tehtävä ilmoitus komissiolle ja muille jäsenvaltioille käyttäen komission kehittämää ja hallinnoimaa sähköistä ilmoitusvälinettä.

3. Ilmoituksen on sisällettävä täydelliset tiedot vaatimustenmukaisuuden arviointitoimista, vaatimustenmukaisuuden arviointimoduulista tai -moduuleista ja kyseessä olevasta tuotteesta tai kyseessä olevista tuotteista sekä asiaankuuluva todistus pätevyydestä.

4. Jos ilmoitus ei perustu 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun akkreditointitodistukseen, ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on toimitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille asiakirjatodisteet, joiden avulla voidaan todistaa vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen pätevyys ja toteutetut järjestelyt, joilla varmistetaan, että laitosta valvotaan säännöllisesti ja että se täyttää edelleen 45 artiklassa säädetyt vaatimukset.

5. Asianomainen laitos voi hoitaa ilmoitetun laitoksen tehtäviä, jos komissio ja muut jäsenvaltiot eivät esitä vastalauseita kahden viikon kuluessa ilmoittamisesta siinä tapauksessa, että on käytetty akkreditointitodistusta, tai kahden kuukauden kuluessa ilmoituksesta siinä tapauksessa, että akkreditointia ei ole käytetty.

   Ainoastaan tällaista laitosta pidetään tässä asetuksessa tarkoitettuna ilmoitettuna laitoksena.

6. Ilmoitus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona komissio sisällyttää laitoksen 50 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun ilmoitettujen laitosten luetteloon. Asianomainen laitos voi hoitaa ilmoitetun laitoksen tehtäviä vasta sen jälkeen, kun ilmoitus on tullut voimaan.

   Komissio ei julkaise ilmoitusta, jos se on tietoinen tai saa tietoonsa, että asianomainen ilmoitettu laitos ei täytä 45 artiklassa säädettyjä vaatimuksia.

7. Ilmoituksen tietoihin vaikuttavista merkityksellisistä muutoksista on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille.

50 artikla
Ilmoitettujen laitosten tunnusnumerot ja luettelot

1. Komissio antaa ilmoitetulle laitokselle tunnusnumeron.

   Se antaa laitokselle vain yhden tunnusnumeron myös silloin, kun laitos ilmoitetaan usean unionin säädöksen nojalla.

2. Komissio asettaa julkisesti saataville luettelon laitoksista, jotka on ilmoitettu tämän asetuksen nojalla, mukaan lukien tunnusnumerot, jotka niille on annettu ja toimet, joita varten ne on ilmoitettu.

   Komissio huolehtii luettelon pitämisestä ajan tasalla.

51 artikla
Muutokset ilmoituksiin

1. Jos ilmoittamisesta vastaava viranomainen on todennut tai saanut tietää, ettei ilmoitettu laitos enää täytä 45 artiklassa säädettyjä vaatimuksia tai ettei se noudata velvoitteitaan, ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on tarpeen mukaan rajoitettava ilmoitusta taikka peruutettava se toistaiseksi tai kokonaan, riippuen vaatimusten täyttämättä jättämisen tai velvoitteiden noudattamatta jättämisen vakavuudesta. Sen on ilmoitettava asiasta välittömästi komissiolle ja muille jäsenvaltioille.

2. Jos ilmoitusta rajoitetaan tai se peruutetaan toistaiseksi tai kokonaan tai jos ilmoitettu laitos on lopettanut toimintansa, ilmoituksen tehneen jäsenvaltion on ryhdyttävä asianmukaisiin toimenpiteisiin sen varmistamiseksi, että kyseisen laitoksen asiakirja-aineistot joko käsittelee toinen ilmoitettu laitos tai ne pidetään ilmoittamisesta ja markkinavalvonnasta vastaavien viranomaisten pyynnöstä näiden viranomaisten saatavilla.

52 artikla
Ilmoitettujen laitosten pätevyyden riitauttaminen

1. Komissio tutkii kaikki tapaukset, joissa sillä on epäilys tai sen tietoon saatetaan epäilys ilmoitetun laitoksen pätevyydestä tai siitä, täyttääkö ilmoitettu laitos edelleen sille asetetut vaatimukset ja velvollisuudet.

2. Ilmoituksen tehneen jäsenvaltion on toimitettava pyynnöstä komissiolle kaikki tiedot, jotka liittyvät ilmoituksen perusteisiin tai asianomaisen laitoksen pätevyyden ylläpitoon.

3. Komissio varmistaa, että kaikkia sen tutkimusten yhteydessä saatuja arkaluonteisia tietoja käsitellään luottamuksellisesti.

4. Jos komissio toteaa, että ilmoitettu laitos ei täytä tai ei enää täytä sen ilmoittamiselle asetettuja vaatimuksia, se hyväksyy täytäntöönpanosäädöksen, jossa se kehottaa ilmoituksen tehnyttä jäsenvaltiota ryhtymään tarvittaviin korjaaviin toimiin, mukaan lukien tarvittaessa ilmoituksen peruuttaminen kokonaan. Kyseinen täytäntöönpanosäädös hyväksytään 67 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

   Komissio saattaa 50 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun ilmoitettujen laitosten luettelon ajan tasalle kahden viikon kuluessa täytäntöönpanosäädöksen antamisesta.

53 artikla
Ilmoitettujen laitosten toimintaan liittyvät velvoitteet

1. Ilmoitettujen laitosten on suoritettava vaatimustenmukaisuuden arvioinnit niiden vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjen mukaisesti, joista säädetään 4 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä.

2. Vaatimustenmukaisuuden arvioinnit on tehtävä oikeasuhteisesti siten, ettei talouden toimijoille aiheuteta tarpeetonta taakkaa. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten on tehtäviään hoitaessaan otettava asianmukaisesti huomioon yrityksen koko, toimiala ja rakenne, tuotteissa käytettävän teknologian monimutkaisuus sekä tuotannon luonne massa- tai sarjatuotantona.

Näin tehdessään niiden on kuitenkin noudatettava sellaista kurinalaisuutta ja suojelun tasoa, joka vaaditaan, jotta tuote on asiaankuuluvien vaatimusten mukainen.

3. Jos ilmoitettu laitos katsoo, että valmistaja ei ole asiaankuuluvien vaatimusten tai vastaavien yhdenmukaistettujen standardien, yhteisten eritelmien tai muiden teknisten eritelmien mukainen, sen on vaadittava valmistajaa ryhtymään tarvittaviin korjaaviin toimiin toista ja lopullista vaatimustenmukaisuuden arviointia varten, paitsi jos puutteita ei voida korjata, jolloin se ei saa antaa todistusta tai hyväksymispäätöstä.

4. Jos ilmoitettu laitos katsoo todistuksen tai hyväksymispäätöksen antamisen jälkeen suoritettavan vaatimustenmukaisuuden valvonnan yhteydessä, että tuote tai valmistaja ei ole tai ei ole enää vaatimusten mukainen, sen on vaadittava valmistajaa toteuttamaan asianmukaiset korjaavat toimet ja tarvittaessa peruutettava todistus tai hyväksymispäätös toistaiseksi tai kokonaan.

5. Jos korjaavia toimia ei suoriteta tai niillä ei ole vaadittua vaikutusta, ilmoitetun laitoksen on tapauksesta riippuen rajoitettava todistuksia tai hyväksymispäätöksiä taikka peruutettava ne toistaiseksi tai kokonaan.

6. Ilmoitettujen laitosten on sovellettava selkeitä ja ennalta määritettyjä kriteerejä tehdessään vaatimustenmukaisuuden arviointipäätöksiä, myös päättäessään tarpeesta peruuttaa todistus tai hyväksymispäätökset toistaiseksi tai kokonaan mahdollisen vaatimustenvastaisuuden vuoksi,.

7. Ilmoitettujen laitosten on varmistettava erilaisia vaatimustenmukaisuuden arviointitehtäviä suorittavan henkilöstön vuorottelu.

54 artikla
Ilmoitettujen laitosten tiedotusvelvoite

1. Ilmoitettujen laitosten on tiedotettava ilmoittamisesta vastaavalle viranomaiselle seuraavista:

   a) todistusten epäämiset, rajoittamiset taikka peruuttamiset toistaiseksi tai kokonaan;

   b) olosuhteet, jotka vaikuttavat ilmoituksen soveltamisalaan ja ehtoihin;

   c) vaatimustenmukaisuuden arviointitoimia koskevat tietopyynnöt, jotka ne ovat saaneet markkinavalvontaviranomaisilta;

   d) pyynnöstä vaatimustenmukaisuuden arviointitoimet, jotka on suoritettu niitä koskevan ilmoituksen puitteissa, ja mahdollisesti suoritetut muut toimet, mukaan lukien rajat ylittävät toimet ja alihankinta.

2. Ilmoitettujen laitosten on toimitettava muille tämän asetuksen nojalla ilmoitetuille laitoksille, jotka suorittavat samanlaisia samat tuotteet kattavia vaatimustenmukaisuuden arviointitoimia, asiaankuuluvat tiedot kysymyksistä, jotka liittyvät vaatimustenmukaisuuden arvioinnin kielteisiin tuloksiin ja pyynnöstä myös myönteisiin tuloksiin.

3. Jos komissio tai jäsenvaltion markkinavalvontaviranomainen esittää toisen jäsenvaltion alueelle sijoittautuneelle ilmoitetulle laitokselle pyynnön, joka liittyy kyseisen ilmoitetun laitoksen suorittamaan vaatimustenmukaisuuden arviointiin, sen on lähetettävä pyynnön jäljennös kyseisen toisen jäsenvaltion ilmoittamisesta vastaavalle viranomaiselle. Asianomaisen ilmoitetun laitoksen on vastattava

pyyntöön viipymättä ja viimeistään 15 päivän kuluttua. Ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on varmistettava, että ilmoitettu laitos ratkaisee tällaiset pyynnöt, jollei ole perusteltua syytä olla tekemättä näin.

4. Kun ilmoitetuilla laitoksilla on tai ne saavat näyttöä siitä, että

   a) toinen ilmoitettu laitos ei täytä 45 artiklassa säädettyjä vaatimuksia tai velvoitteitaan; tai

   b) markkinoille saatettu tuote ei täytä 4 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä, joiden soveltamisalaan tuote kuuluu, vahvistettuja ekologisen suunnittelun vaatimuksia; tai

   c) markkinoille saatettu tuote aiheuttaa fyysisen kuntonsa vuoksi todennäköisesti vakavan vaaran;

   niiden on tapauksen mukaan varoitettava asiaankuuluvaa markkinavalvontaviranomaista tai ilmoittamisesta vastaavaa viranomaista asiasta ja jaettava tällainen näyttö niille.

55 artikla
Kokemusten vaihto

Komissio huolehtii kokemusten vaihdon järjestämisestä ilmoittamista koskevista toimintalinjoista vastaavien jäsenvaltioiden viranomaisten välillä.

56 artikla
Ilmoitettujen laitosten koordinointi

1. Komissio varmistaa, että asianmukainen koordinointi ja yhteistyö tämän asetuksen mukaisesti ilmoitettujen laitosten välillä otetaan käyttöön ja että ilmoitetut laitokset toimivat asianmukaisella tavalla ryhmässä tai ryhmissä, mukaan lukien tarvittaessa 4 artiklan nojalla annetun saman delegoidun säädöksen nojalla ilmoitettujen laitosten ryhmät tai samankaltaisia vaatimustenmukaisuuden arviointitehtäviä hoitavat ryhmät.

   Ilmoitettujen laitosten on osallistuttava kaikkien asiaankuuluvien ryhmien työhön suoraan tai nimettyjen edustajien välityksellä.

2. Ilmoitettujen laitosten on sovellettava yleisinä ohjeina kaikkia asiaankuuluvia asiakirjoja, jotka on laadittu 1 kohdassa tarkoitettujen ryhmien työn tuloksena.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuilla ryhmien koordinoinnilla ja yhteistyöllä pyritään varmistamaan, että tätä asetusta ja 4 artiklan nojalla annettuja delegoituja säädöksiä sovelletaan yhdenmukaisesti. Ryhmien on tällöin noudatettava yleisinä ohjeina kaikkia asiaankuuluvia asiakirjoja, jotka asetuksen (EU) 2019/1020 30 artiklan 2 kohdan nojalla perustettu hallinnollisen yhteistyön ryhmä on laatinut.

X LUKU – KANNUSTIMET

57 artikla
Jäsenvaltioiden kannustimet

1. Jäsenvaltioiden kannustimet, jotka liittyvät sellaisen 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen soveltamisalaan kuuluviin tuotteisiin, jossa määritetään 7 artiklan 4 kohdan mukaisesti suoritustasoluokat jonkin liitteessä I tarkoitetun

tuoteparametrin osalta, koskevat kahta korkeinta suoritustasoluokkaa, joihin kuuluvia tuotteita unionissa on, tai tarvittaessa tuotteita, joilla on EU-ympäristömerkki, jollei kyseisessä delegoidussa säädöksessä toisin säädetä.

2. Jos 4 artiklan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä määritetään 7 artiklan 4 kohdan mukaisesti suoritustasoluokat useamman kuin yhden liitteessä I tarkoitetun tuoteparametrin osalta tai jos suoritustasoluokat vahvistetaan sekä asetuksen (EU) 2017/1369 että tämän asetuksen mukaisesti, komissio voi 4 artiklan kolmannen alakohdan g alakohdan nojalla annettavissa delegoiduissa säädöksissä täsmentää, mitä tuoteparametreja jäsenvaltioiden kannustimien on koskettava.

   Komissio ottaa tällöin huomioon seuraavat kriteerit:

   a) tuotteiden lukumäärä kussakin suoritustasoluokassa;

   b) tuotteiden suhteellinen kohtuuhintaisuus kussakin suoritustasoluokassa;

   c) tarve varmistaa ympäristön kannalta kestävämpien tuotteiden riittävä kysyntä.

3. Jos 4 artiklan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä ei määritellä suoritustasoluokkia, komissio voi täsmentää 4 artiklan kolmannen alakohdan g alakohdan nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä tuoteparametreihin liittyviä vaatimuksia, jotka jäsenvaltioiden kannustimien kohteena olevien tuotteiden on täytettävä.

   Komissio ottaa tällöin huomioon seuraavat kriteerit:

   a) kyseiset vaatimukset täyttävien tuotteiden suhteellinen kohtuuhintaisuus;

   b) tarve varmistaa ympäristön kannalta kestävämpien tuotteiden riittävä kysyntä.

58 artikla
Ympäristöä säästävät julkiset hankinnat

1. Direktiivin 2014/24/EU 2 artiklan 1 kohdassa tai direktiivin 2014/25/EU 3 artiklan 1 kohdassa määriteltyjen hankintaviranomaisten tai direktiivin 2014/25/EU 4 artiklan 1 kohdassa määriteltyjen hankintayksiköiden tekemiä hankintasopimuksia koskevat 4 artiklan kolmannen alakohdan h alakohdan mukaiset vaatimukset voivat olla tapauksen mukaan pakollisia teknisiä eritelmiä, valintaperusteita, tekoperusteita, sopimuksen toteuttamista koskevia lausekkeita tai tavoitteita.

2. Kun komissio vahvistaa 4 artiklan kolmannen alakohdan h alakohdan mukaisia vaatimuksia hankintasopimuksia varten, se ottaa huomioon seuraavat kriteerit:

   a) kyseisestä tuoteryhmästä tai kyseistä tuoteryhmää käyttävistä palveluista tai urakoista tehtyjen hankintasopimusten arvo ja määrä;

   b) tarve varmistaa ympäristön kannalta kestävämpien tuotteiden riittävä kysyntä;

   c) hankintaviranomaisten tai -yksiköiden taloudelliset mahdollisuudet ostaa ympäristön kannalta kestävämpiä tuotteita ilman kohtuuttomia kustannuksia.

XI LUKU – MARKKINAVALVONTA

59 artikla
Markkinavalvontaa koskevat toimintasuunnitelmat

1. Kunkin jäsenvaltion on laadittava vähintään joka toinen vuosi toimintasuunnitelma, jossa esitetään suunnitellut markkinavalvontatoimet sen varmistamiseksi, että asianmukaiset tarkastukset suoritetaan riittävässä laajuudessa suhteessa tähän asetukseen ja 4 artiklan nojalla annettuihin delegoituihin säädöksiin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EU) 2019/1020 13 artiklan soveltamista. Kunkin jäsenvaltion on laadittava ensimmäinen tällainen toimintasuunnitelma viimeistään [16 päivänä heinäkuuta 2024].

   Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun toimintasuunnitelmaan on sisällyttävä vähintään seuraavat:

   a) tuotteet tai vaatimukset, jotka on määritetty markkinavalvonnan painopisteiksi, ottaen huomioon hallinnollisen yhteistyön ryhmän 62 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla ja 5 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti määrittämät yhteiset painopisteet;

   b) markkinavalvontatoimet, jotka on suunniteltu siten, että painopisteiksi määritettyjen tuotteiden vaatimustenvastaisuus ja painopisteiksi määritettyjen vaatimusten noudattamatta jättäminen vähenevät, mukaan lukien toimintasuunnitelman kattamana ajanjaksona tehtävien tarkastusten luonne ja vähimmäismäärä.

2. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetut markkinavalvonnan painopisteet määritetään puolueettomin kriteerein, joihin kuuluvat

   a) markkinoilla havaitun vaatimustenvastaisuuden tasot;

   b) vaatimustenvastaisuuden ympäristövaikutukset;

   c) kansallisilla markkinoilla saataville asetettujen asiaan liittyvien tuotteiden lukumäärä; sekä

   d) kyseisillä markkinoilla toimivien asiaankuuluvien talouden toimijoiden lukumäärä.

3. Edellä olevan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti suunniteltujen tarkastusten luonteen ja lukumäärän on oltava oikeassa suhteessa niihin objektiivisiin kriteereihin, joita käytetään painopisteiden määrittämiseen 2 kohdan mukaisesti.

4. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava toimintasuunnitelmansa komissiolle ja muille jäsenvaltioille asetuksessa (EU) 2019/1020 34 artiklassa tarkoitetun tieto- ja viestintäjärjestelmän kautta.

5. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa luetellaan tuotteet tai vaatimukset, joita jäsenvaltioiden on vähintään pidettävä 1 kohdan a alakohdan mukaisina markkinavalvonnan painopisteinä.

   Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 67 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

60 artikla
Tarkastusten vähimmäismäärä

1. Siirretään komissiolle 66 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla niiden tarkastusten vähimmäismäärä, jotka kunkin jäsenvaltion markkinavalvontaviranomaisten on tehtävä 4 artiklan nojalla annettujen delegoitujen säädösten soveltamisalaan kuuluville tuotteille tai jotka liittyvät tällaisissa delegoiduissa säädöksissä vahvistettuihin erityisvaatimuksiin. Delegoidussa säädöksessä voidaan tarvittaessa täsmentää vaadittujen tarkastusten luonne ja käytettävät menetelmät.

   Tarkastusten vähimmäismäärä vahvistetaan seuraavien kriteerien perusteella:

   a) 59 artiklan 2 kohdassa luetellut kriteerit;

   b) jäsenvaltioiden toimintasuunnitelmissa suunnitellut toimet;

   c) hallinnollisen yhteistyön ryhmän 62 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti määrittämät yhteiset painopisteet;

   d) tarvittaessa 59 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuihin täytäntöönpanosäädöksiin sisältyvät painopisteet.

2. Markkinavalvontaviranomaisilla on oikeus periä vastuussa olevalta talouden toimijalta asiakirjatarkastuksen ja fyysisen tuotetestauksen kustannukset, jos 4 artiklan nojalla annettuja delegoituja säädöksiä ei ole noudatettu.

61 artikla
Raportointi ja viitearvojen määrittäminen

1. Markkinavalvontaviranomaisten on syötettävä asetuksen (EU) 2019/1020 34 artiklassa tarkoitettuun tieto- ja viestintäjärjestelmään tiedot tämän asetuksen noudattamatta jättämisestä määrättyjen seuraamusten luonteesta ja vakavuudesta.

2. Komissio laatii joka toinen vuosi viimeistään 30 päivänä kesäkuuta kertomuksen, joka perustuu markkinavalvontaviranomaisten asetuksen (EU) 2019/1020 34 artiklassa tarkoitettuun tieto- ja viestintäjärjestelmään syöttämiin tietoihin. Ensimmäinen näistä kertomuksista julkaistaan [*julkaisutoimisto: Lisää päivämäärä: kahden vuoden kuluttua tämän asetuksen soveltamispäivästä*] mennessä.

   Kertomukseen on sisällyttävä

   a) tiedot markkinavalvontaviranomaisten kahden edeltävän kalenterivuoden aikana asetuksen (EU) 2019/1020 34 artiklan 4 ja 5 kohdan mukaisesti tekemien tarkastusten luonteesta ja lukumäärästä;

   b) tiedot havaitun vaatimustenvastaisuuden tasosta sekä tämän asetuksen 4 artiklan nojalla annettujen delegoitujen säädösten soveltamisalaan kuuluviin tuotteisiin liittyvien, kahden edeltävän kalenterivuoden aikana määrättyjen seuraamusten luonteesta ja ankaruudesta;

   c) näiden tietojen vertailu 59 artiklan 1 kohdan nojalla laadittujen toimintasuunnitelmien yhteydessä suunniteltuihin toimiin;

   d) suuntaa-antavat viitearvot markkinavalvontaviranomaisille tarkastusten tiheyden sekä määrättyjen seuraamusten luonteen ja vakavuuden osalta.

3. Komissio julkaisee tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetun kertomuksen asetuksen (EU) 2019/1020 34 artiklassa tarkoitetussa tieto- ja viestintäjärjestelmässä ja julkaisee tiivistelmän kertomuksesta.

62 artikla
Markkinavalvonnan koordinointi ja tuki

1. Tämän asetuksen soveltamiseksi asetuksen (EU) 2019/1020 30 artiklan 2 kohdan nojalla perustettu hallinnollisen yhteistyön ryhmä kokoontuu säännöllisin väliajoin ja tarvittaessa komission tai kahden tai useamman osallistuvan markkinavalvontaviranomaisen perustellusta pyynnöstä.

   Kun hallinnollisen yhteistyön ryhmä hoitaa asetuksen (EU) 2019/1020 32 artiklassa säädettyjä tehtäviään, se tukee 59 artiklan 1 kohdan mukaisesti laadittujen toimintasuunnitelmien täytäntöönpanoa ja määrittää

   a) edellä 59 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetut markkinavalvonnan yhteiset painopisteet, jotka perustuvat 59 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin objektiivisiin kriteereihin;

   b) jäljempänä olevan 2 kohdan mukaisen unionin tuen painopisteet;

   c) edellä olevan 4 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä vahvistetut vaatimukset, joita sovelletaan tai tulkitaan eri tavoin ja joista olisi ensisijaisesti järjestettävä koulutusta ja laadittava suuntaviivoja tämän artiklan 2 kohdan nojalla.

2. Hallinnollisen yhteistyön ryhmän määrittämien painopisteiden perusteella komissio

   a) järjestää yhteisiä markkinavalvonta- ja testaushankkeita yhteistä etua koskevilla aloilla;

   b) järjestää yhteisiä investointeja markkinavalvontavalmiuksiin, mukaan lukien laitteet ja tietotekniset välineet;

   c) järjestää yhteistä koulutusta markkinavalvontaviranomaisten, ilmoittamisesta vastaavien viranomaisten ja ilmoitettujen laitosten henkilöstölle, mukaan lukien 4 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä vahvistettujen vaatimusten oikea tulkinta ja soveltaminen sekä menetelmät ja tekniikat, jotka ovat merkityksellisiä tällaisten vaatimusten soveltamiseksi tai noudattamisen todentamiseksi;

   d) laatii suuntaviivat 4 artiklan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä vahvistettujen vaatimusten soveltamista ja täytäntöönpanoa varten, mukaan lukien tehokkaan markkinavalvonnan yhteiset käytännöt ja menetelmät.

   Unioni rahoittaa tarvittaessa a, b ja c alakohdassa tarkoitettuja toimia.

3. Komissio antaa teknistä ja logistista tukea sen varmistamiseksi, että hallinnollisen yhteistyön ryhmä suorittaa asetuksen (EU) 2019/1020 32 artiklassa ja tässä artiklassa säädetyt tehtävänsä.

XII LUKU – SUOJAMENETTELYT

63 artikla

Menettely sellaisten tuotteiden käsittelemiseksi, jotka aiheuttavat riskin kansallisella tasolla

1. Jos jonkin jäsenvaltion markkinavalvontaviranomaisilla on riittävä syy uskoa, että 4 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen soveltamisalaan kuuluva tuote aiheuttaa riskin, niiden on tehtävä arviointi, joka kattaa kaikki riskin kannalta merkitykselliset vaatimukset, joista säädetään tässä asetuksessa tai asiaa koskevassa delegoidussa säädöksessä. Asianomaisten talouden toimijoiden on tehtävä tarvittavassa laajuudessa yhteistyötä markkinavalvontaviranomaisten kanssa.

   Jos markkinavalvontaviranomaiset havaitsevat arvioinnin yhteydessä, että tuote ei täytä 4 artiklan nojalla annetuissa sovellettavissa delegoiduissa säädöksissä vahvistettuja vaatimuksia, niiden on viipymättä vaadittava asianomaista talouden toimijaa toteuttamaan asianmukaiset ja oikeasuhteiset korjaavat toimet vaatimustenvastaisuuden lopettamiseksi markkinavalvontaviranomaisten määräämässä kohtuullisessa ajassa, joka on oikeassa suhteessa vaatimustenvastaisuuden luonteeseen ja tarvittaessa asteeseen. Talouden toimijalta vaadittaviin korjaaviin toimiin voivat sisältyä asetuksen (EU) 2019/1020 16 artiklan 3 kohdassa luetellut toimet.

   Markkinavalvontaviranomaisten on ilmoitettava tästä asianomaiselle ilmoitetulle laitokselle.

2. Jos markkinavalvontaviranomaiset katsovat, että vaatimustenvastaisuus ei rajoitu niiden kansalliselle alueelle, niiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille arvioinnin tuloksista ja toimista, jotka ne ovat vaatineet talouden toimijaa toteuttamaan.

3. Talouden toimijan on varmistettava, että kaikki asianmukaiset korjaavat toimet toteutetaan kaikkien asianomaisten tuotteiden osalta, jotka se on asettanut saataville markkinoilla eri puolilla unionia.

4. Jos asianomainen talouden toimija ei 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun ajanjakson kuluessa toteuta korjaavia toimia tai jos vaatimustenvastaisuus jatkuu, markkinavalvontaviranomaisten on ryhdyttävä tarvittaviin väliaikaisiin toimenpiteisiin, joilla kielletään kyseessä olevan tuotteen asettaminen saataville niiden kansallisilla markkinoilla tai rajoitetaan sitä taikka poistetaan tuote kyseisiltä markkinoilta tai järjestetään sitä koskeva palautusmenettely.

   Niiden on viipymättä ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille näistä toimista.

5. Edellä 4 kohdassa tarkoitetut komissiolle ja jäsenvaltioille ilmoitettavat tiedot on välitettävä asetuksen (EU) 2019/1020 34 artiklassa tarkoitetun tieto- ja viestintäjärjestelmän kautta, ja niihin on sisällytettävä kaikki saatavilla olevat yksityiskohtaiset tiedot, erityisesti ne välttämättömät tiedot, jotka ovat tarpeen vaatimustenvastaisen tuotteen tunnistamista ja tuotteen alkuperän, väitetyn vaatimustenvastaisuuden ja todetun vaatimustenvastaisuuden luonteen ja toteutettujen kansallisten toimenpiteiden luonteen ja keston määrittämistä varten, sekä asianomaisen talouden toimijan esittämät perustelut. Markkinavalvontaviranomaisten on myös ilmoitettava, johtuuko vaatimustenvastaisuus siitä, että

a) tuote ei täytä 4 artiklan nojalla annetuissa asiaankuuluvissa delegoiduissa säädöksissä vahvistettuja vaatimuksia; tai

b) 34 ja 35 artiklassa tarkoitetuissa vaatimustenmukaisuusolettaman luovissa yhdenmukaistetuissa standardeissa tai teknisessä eritelmässä on puutteita.

6. Muiden jäsenvaltioiden kuin menettelyn aloittaneen jäsenvaltion on viipymättä ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille kaikki toteutetut toimenpiteet ja kaikki hallussaan olevat lisätiedot, jotka liittyvät kyseisen tuotteen vaatimustenvastaisuuteen, sekä esitettävä vastalauseensa siinä tapauksessa, että ilmoitetusta kansallisesta toimenpiteestä on erimielisyyttä.

7. Jos mikään jäsenvaltio tai komissio ei ole kolmen kuukauden kuluessa 4 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta esittänyt vastalausetta jonkin jäsenvaltion toteuttamaa väliaikaista toimenpidettä kohtaan, toimenpiteen katsotaan olevan perusteltu. Toimenpiteissä voidaan tarkentaa ajanjakso, joka on pidempi tai lyhyempi kuin kolme kuukautta, kyseessä olevien tuotteiden tai vaatimusten erityispiirteiden huomioon ottamiseksi.

8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseistä tuotetta tai valmistajaa koskevat asianmukaiset rajoittavat toimenpiteet, kuten tuotteen poistaminen niiden markkinoilta, toteutetaan viipymättä.

64 artikla
Unionin suojamenettely

1. Jos 63 artiklan 3 ja 4 kohdassa säädetyn menettelyn päätyttyä esitetään vastalauseita jonkin jäsenvaltion toteuttaman toimenpiteen johdosta tai jos komissio katsoo, että kansallinen toimenpide on unionin lainsäädännön vastainen, komissio ryhtyy viipymättä kuulemaan jäsenvaltioita ja asianomaista talouden toimijaa tai asianomaisia talouden toimijoita ja arvioi kansallisen toimenpiteen. Tämän arvioinnin tulosten perusteella komissio päättää täytäntöönpanosäädöksellä, onko kansallinen toimenpide perusteltu.

   Kyseinen täytäntöönpanosäädös hyväksytään 67 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Komissio osoittaa päätöksensä kaikille jäsenvaltioille ja antaa sen välittömästi tiedoksi niille sekä asianomaiselle talouden toimijalle tai asianomaisille talouden toimijoille.

   Jos kansallinen toimenpide katsotaan perustelluksi, kaikkien jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että vaatimustenvastainen tuote poistetaan niiden markkinoilta, ja niiden on ilmoitettava asiasta komissiolle.

   Jos kansallisen toimenpiteen ei katsota olevan perusteltu, asianomaisen jäsenvaltion on peruutettava toimenpide.

3. Jos kansallinen toimenpide katsotaan perustelluksi ja tuotteen vaatimustenvastaisuuden katsotaan johtuvan puutteista tämän asetuksen 34 artiklassa tarkoitetuissa yhdenmukaistetuissa standardeissa, komissio soveltaa asetuksen (EU) N:o 1025/2012 11 artiklassa säädettyä menettelyä.

4. Jos kansallinen toimenpide katsotaan perustelluksi ja tuotteen vaatimustenvastaisuuden katsotaan johtuvan puutteista 35 artiklassa tarkoitetuissa

yhteisissä eritelmissä, komissio hyväksyy viipymättä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla asianomaisia yhteisiä eritelmiä muutetaan tai joilla ne kumotaan.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 67 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

65 artikla
Muodollinen vaatimustenvastaisuus

1. Kun jäsenvaltion tekee jonkin seuraavista havainnoista, sen on vaadittava asianomaista talouden toimijaa korjaamaan kyseinen vaatimustenvastaisuus:

   a) CE-merkintä on kiinnitetty asetuksen (EY) N:o 765/2008 30 artiklan tai tämän asetuksen 39 artiklan vastaisesti;

   b) CE-merkintää ei ole kiinnitetty;

   c) ilmoitetun laitoksen tunnusnumero on kiinnitetty 39 artiklan vastaisesti tai tunnusnumeroa ei ole kiinnitetty tapauksissa, joissa sitä vaaditaan;

   d) EU-vaatimustenmukaisuusvakuutusta ei ole laadittu;

   e) EU-vaatimustenmukaisuusvakuutusta ei ole laadittu oikein;

   f) tekniset asiakirjat eivät ole saatavilla, ne eivät ole täydellisiä tai niissä on virheitä;

   g) edellä 21 artiklan 6 kohdassa tai 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut tiedot puuttuvat tai ne ovat virheellisiä tai epätäydellisiä;

   h) jokin muu 21 tai 23 artiklassa tai 4 artiklan nojalla annetussa sovellettavassa delegoidussa säädöksessä vahvistettu hallinnollinen vaatimus ei täyty.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettu vaatimustenvastaisuus jatkuu, asianomaisen jäsenvaltion on ryhdyttävä kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin tuotteen markkinoilla saataville asettamisen rajoittamiseksi tai kieltämiseksi tai sen varmistamiseksi, että järjestetään sitä koskeva palautusmenettely tai se poistetaan markkinoilta.

XIII LUKU – SÄÄDÖSVALLAN SIIRTÄMINEN JA KOMITEAMENETTELY

66 artikla
Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle *[yhden kuukauden kuluttua tämän säädöksen voimaantulosta]* kuuden vuoden ajaksi 4 artiklassa, 9 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa, 11 artiklan 4 kohdassa, 20 artiklan 3 kohdassa ja 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän kuuden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 4 artiklassa, 9 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa, 11 artiklan 4 kohdassa, 20 artiklan 3 kohdassa ja 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron.

Peruuttamispäätöksellä lopetetaan kyseisessä päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi samanaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

6. Edellä olevan 4 artiklan, 9 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan, 11 artiklan 4 kohdan, 20 artiklan 3 kohdan ja 61 artiklan 1 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

67 artikla
Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklaa.

3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

XIV LUKU – LOPPUSÄÄNNÖKSET

68 artikla
Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän asetuksen säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia ottaen huomioon vaatimustenvastaisuuden laajuus sekä unionin markkinoille saatettujen vaatimusten vastaisten tuotteiden yksikkömäärä. Jäsenvaltioiden on annettava nämä säännökset tiedoksi komissiolle *[yksi vuosi tämän asetuksen soveltamispäivästä]* mennessä ja kaikki niihin myöhemmin tehtävät muutokset viipymättä.

69 artikla
Arviointi

Komissio arvioi aikaisintaan *[kahdeksan vuoden kuluttua tämän asetuksen soveltamispäivästä]* tätä asetusta ja sen vaikutusta sisämarkkinoiden toimintaan ja tuotteiden ympäristökestävyyden parantamiseen. Komissio esittää kertomuksen keskeisistä havainnoista Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle. Jäsenvaltioiden on toimitettava kyseisen kertomuksen laatimiseen tarvittavat tiedot komissiolle.

Jos komissio katsoo sen aiheelliseksi, kertomukseen on liitettävä lainsäädäntöehdotus tämän asetuksen asiaankuuluvien säännösten muuttamiseksi.

70 artikla
Kumoaminen ja siirtymäsäännökset

1. Kumotaan direktiivi 2009/125/EY.

2. Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä VIII olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

3. Direktiivin 2009/125/EY 1 artiklan 3 kohtaa, 2 artiklaa, 3 artiklan 1 kohtaa, 4, 5 ja 8 artiklaa, 9 artiklan 3 kohtaa, 10 artiklaa ja liitteitä IV, V ja VI, sellaisina kuin niitä sovelletaan *[julkaisutoimisto: lisätään tämän asetuksen soveltamispäivää edeltävä päivä]*, sovelletaan edelleen kyseisen direktiivin 15 artiklan nojalla hyväksyttyihin täytäntöönpanotoimenpiteisiin.

4. Tämän asetuksen 3, 33 ja 59–65 artiklaa sovelletaan direktiivin 2009/125/EY 15 artiklan nojalla hyväksyttyihin täytäntöönpanotoimenpiteisiin.

5. Jos tuotteet on saatettu markkinoille tai otettu käyttöön direktiivin 2009/125/EY mukaisesti ennen tämän asetuksen 4 artiklan nojalla annetun, samoja tuotteita koskevan delegoidun säädöksen soveltamispäivää, valmistajan on kymmenen vuoden ajan siitä päivästä, jona viimeinen tällainen tuote on valmistettu, asetettava vaatimustenmukaisuuden arviointiin ja vaatimustenmukaisuusvakuutukseen liittyvät asiakirjat sähköisessä muodossa saataville tarkastusta varten kymmenen päivän kuluessa markkinavalvontaviranomaisten tai komission pyynnön vastaanottamisesta.

71 artikla
Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*

SÄÄDÖSEHDOTUKSEEN LIITTYVÄ RAHOITUSSELVITYS

1. PERUSTIEDOT EHDOTUKSESTA/ALOITTEESTA

1.1. Ehdotuksen/aloitteen nimi

1.2. Toimintalohko(t)

1.3. Ehdotus/aloite liittyy

1.4. Tavoite (Tavoitteet)

1.4.1. Yleistavoite (Yleistavoitteet)

1.4.2. Erityistavoite (Erityistavoitteet)

1.4.3. Odotettavissa olevat tulokset ja vaikutukset

1.4.4. Tulosindikaattorit

1.5. Ehdotuksen/aloitteen perustelut

1.5.1. Tarpeet, joihin ehdotuksella/aloitteella vastataan lyhyellä tai pitkällä aikavälillä sekä aloitteen yksityiskohtainen toteutusaikataulu

1.5.2. EU:n osallistumisesta saatava lisäarvo (joka voi olla seurausta eri tekijöistä, kuten koordinoinnin paranemisesta, oikeusvarmuudesta tai toiminnan vaikuttavuuden tai täydentävyyden paranemisesta). EU:n osallistumisesta saatavalla lisäarvolla tarkoitetaan tässä kohdassa arvoa, jonka EU:n osallistuminen tuottaa sen arvon lisäksi, joka olisi saatu aikaan pelkillä jäsenvaltioiden toimilla.

1.5.3. Vastaavista toimista saadut kokemukset

1.5.4. Yhteensopivuus monivuotisen rahoituskehyksen kanssa ja mahdolliset synergiaedut suhteessa muihin kyseeseen tuleviin välineisiin

1.5.5. Arvio käytettävissä olevista rahoitusvaihtoehdoista, mukaan lukien mahdollisuudet määrärahojen uudelleenkohdentamiseen

1.6. Ehdotetun toimen/aloitteen kesto ja rahoitusvaikutukset

1.7. Hallinnointitapa (Hallinnointitavat)

2. HALLINNOINTI

2.1. Seuranta- ja raportointisäännöt

2.2. Hallinnointi- ja valvontajärjestelmä(t)

2.2.1. Perustelut ehdotetu(i)lle hallinnointitavalle(/-tavoille), rahoituksen toteutusmekanismille(/-mekanismeille), maksujärjestelyille sekä valvontastrategialle

2.2.2. Tiedot todetuista riskeistä ja niiden vähentämiseksi käyttöön otetuista sisäisistä valvontajärjestelmistä

2.2.3. Valvonnan kustannustehokkuutta (valvontakustannusten suhde hallinnoitujen varojen arvoon) koskevat arviot ja perustelut sekä arviot maksujen suoritusajankohdan ja toimen päättämisajankohdan odotetuista virheriskitasoista

2.3. Toimenpiteet petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi

3. EHDOTUKSEN/ALOITTEEN ARVIOIDUT RAHOITUSVAIKUTUKSET

3.1. Kyseeseen tulevat monivuotisen rahoituskehyksen otsakkeet ja menopuolen budjettikohdat

3.2. Arvioidut vaikutukset määrärahoihin

3.2.1. Yhteenveto arvioiduista vaikutuksista toimintamäärärahoihin

3.2.2. Arvioidut toimintamäärärahoista rahoitetut tuotokset

3.2.3. Yhteenveto arvioiduista vaikutuksista hallintomäärärahoihin

3.2.4. Yhteensopivuus nykyisen monivuotisen rahoituskehyksen kanssa

3.2.5. Ulkopuolisten tahojen rahoitusosuudet

3.3. Arvioidut vaikutukset tuloihin

1. PERUSTIEDOT EHDOTUKSESTA/ALOITTEESTA

1.1. Ehdotuksen/aloitteen nimi

Ehdotus – Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus kestävien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista ja direktiivin 2009/125/EY kumoamisesta

1.2. Toimintalohko(t)

03 - Sisämarkkinat

09 - Ympäristö ja ilmastotoimet

1.3. Ehdotus/aloite liittyy

☐ **uuteen toimeen**

☐ **uuteen toimeen, joka perustuu pilottihankkeeseen tai valmistelutoimeen[86]**

☑ **käynnissä olevan toimen jatkamiseen**

☑ **yhden tai useamman toimen sulauttamiseen tai uudelleen suuntaamiseen johonkin toiseen/uuteen toimeen**

1.4. Tavoite (Tavoitteet)

1.4.1. Yleistavoite (Yleistavoitteet)

Tämän asetuksen tavoitteena on parantaa tuotteiden ympäristökestävyyttä ja varmistaa vapaa liikkuvuus sisämarkkinoilla tuotteille, joille on asetettu kestävyysvaatimuksia.

Sen myötä annetaan delegoituja asetuksia, joissa esitetään vaatimukset tuotteiden kestävyydelle, uudelleenkäytettävyydelle, päivitettävyydelle ja korjattavuudelle, huolta aiheuttavien aineiden esiintymiselle tuotteissa, tuotteiden energia- ja resurssitehokkuudelle, tuotteiden kierrätetylle sisällölle, tuotteiden uudelleenvalmistukselle ja korkealaatuiselle kierrättämiselle sekä tuotteiden hiili- ja ympäristöjalanjäljen pienentämiselle. Siinä säädetään myös digitaalisen tuotepassin, jäljempänä ’tuotepassi’, ja ympäristöä säästäviä julkisia hankintoja koskevien pakollisten kriteerien vahvistamisesta ja luodaan kehys myymättömien kulutustuotteiden hävittämisen estämiseksi.

1.4.2. Erityistavoite (Erityistavoitteet)

Yleistavoitteen mukaisesti erityistavoitteet ovat seuraavat:

- parantaa tuotteiden ympäristökestävyyttä sekä koko toimitusketjun kestävyyttä koskevien tietojen saatavuutta
- asettaa kannustimia ympäristön kannalta kestävämmille tuotteille ja liiketoimintamalleille arvon säilyttämisen parantamiseksi
- parantaa tuotteita koskevan ympäristön kannalta kestävän lainsäädäntökehyksen soveltamista

[86] Sellaisina kuin nämä on määritelty varainhoitoasetuksen 58 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa.

1.4.3. Odotettavissa olevat tulokset ja vaikutukset

Selvitys siitä, miten ehdotuksella/aloitteella on tarkoitus vaikuttaa edunsaajien/kohderyhmän tilanteeseen

Tämän asetuksen täytäntöönpanon odotetut tulokset ja vaikutukset ovat seuraavat:

Tuotteiden ympäristökestävyys ja toimitusketjua koskevien kestävyystietojen saatavuus

- Asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden (muiden kuin elintarvikkeiden) määrän kasvu
- Tuotevaatimukset, jotka kattavat paremmin tuotteiden arvoketjun, kiertotalouteen liittyvät näkökohdat ja kestävyyttä koskevien tietojen saatavuuden
- Ympäristövaikutusten väheneminen, energia- ja resurssitehokkuuden parantaminen tuotteiden elinkaaren aikana esimerkiksi puuttumalla tuotteiden käyttöikään ja käytettyihin materiaaleihin.

Ympäristön kannalta kestävämpien tuotteiden ja liiketoimintamallien kannustimet

- Ympäristön kannalta kestävämpien tuotteiden suunnitteluun, tuotantoon ja myynnin jälkeisiin palveluihin suunnattujen investointien lisääminen, mikä kasvattaa niiden markkinaosuutta.
- Kierrätys-, korjaus- ja uudelleenkäyttöalojen taloudellisen arvon lisääminen

Ympäristön kannalta kestäviä tuotteita koskevan lainsäädännön soveltamisen parantaminen

- Kestävyysvaatimusten piiriin kuuluvien tuotteiden määrän lisääntyminen
- Tuotevaatimukset, jotka kattavat paremmin tuotteiden arvoketjun, kiertotalouteen liittyvät näkökohdat ja kestävyyttä koskevien tietojen saatavuuden
- EU:n markkinoille saatettujen tuotteiden kestävyysvaatimusten noudattamatta jättämisen väheneminen

Yhdenmukaistetut vaatimukset todennäköisesti vähentävät EU:n rajojen yli toimivilta yrityksiltä säännösten noudattamisesta aiheutuvia kokonaiskustannuksia, sillä ne korvaavat useita nykyisiä tai suunniteltuja kansallisen tason vaatimuksia. Yritysten kilpailukyvylle koituu myös suoria etuja, esimerkiksi toiminnan siirtyminen ensiöraaka-aineiden jalostuksesta uusioraaka-aineiden tuotantoon ja tuotteiden tuotannosta kunnossapitoon, uudelleenkäyttöön, kunnostukseen, korjaukseen ja käytettyjen tuotteiden myyntiin. Tämän odotetaan hyödyttävän merkittävästi pk-yrityksiä, sillä ne ovat näillä aloilla aktiivisimpia.

Asetuksen odotetaan myös muuttavan kuluttajien käyttäytymistä. Sen odotetaan vastaavan ongelmaan, jonka mukaan talouden toimijoiden ja kuluttajien on edelleen liian hankalaa tehdä ympäristön kannalta kestäviä ostovalintoja, koska tätä varten ei ole riittävästi tietoa eikä kohtuuhintaisia vaihtoehtoja. Asetus kannustaa kuluttajia tekemään ympäristöystävällisempiä ostoksia sulkemalla ympäristön kannalta vähiten kestävät tuotteet markkinoilta (mikä yksinkertaistaa kuluttajien valintoja) ja tarjoamalla selkeämpää ja helpommin saatavilla olevaa tietoa, joidenkin tuotteiden kohdalla myös niiden suoritustasoluokista ja mahdollisesti vastaavista merkinnöistä. Digitaalinen tuotepassi lisää käytettävissä olevia tietoja ja helpottaa niiden

saatavuutta. Sen ansiosta yksityiset palveluntarjoajat voivat kehittää sovelluksia ja palveluja, joiden avulla kuluttajien on helpompi arvioida tuotteita ja vertailla niitä.

Digitaalinen tuotepassi antaa myös asiaankuuluvat tuotetiedot digitaalisesti markkinavalvontaviranomaisten ja mahdollisesti tulliviranomaisten saataville, mikä helpottaa vaatimustenmukaisuuden todentamista ja tehostaa jäsenvaltioiden toteuttamaa täytäntöönpanon valvontaa. Ekosuunnittelukehyksen laajennettu soveltamisala ja aiempaa kunnianhimoisemmat kestävyystavoitteet voivat kuitenkin onnistua vain, jos sekä Euroopan komission että jäsenvaltioiden resursseja vahvistetaan tavoitetasoa vastaaviksi.

1.4.4. Tulosindikaattorit

Selvitys siitä, millaisin indikaattorein ehdotuksen/aloitteen etenemistä ja tuloksia seurataan.

Tämän asetuksen täytäntöönpanon ja vaikutusten seurannassa käytetään seuraavia keskeisiä indikaattoreita:

<u>Tuotteiden ympäristökestävyys ja toimitusketjua koskevien kestävyystietojen saatavuus</u>

- Niiden tuoteryhmien lukumäärä, jotka kuuluvat 5 artiklan mukaisten delegoitujen säädösten soveltamisalaan
- Arvioitu muutos epäpuhtaus- ja kasvihuonekaasupäästöissä (myös poistumien kautta) säänneltyjä tuotteita EU:n sisämarkkinoille toimittavien valmistusteollisuuden arvoketjujen osalta
- Arvioitu muutos EU:n sisämarkkinoille saatettujen tai markkinoilla käyttöön otettujen säänneltyjen tuotteiden energiankulutuksen tehokkuudessa sekä vedenkäytön tehokkuudessa; resurssien tuottavuus (materiaalien käytön tehokkuus)
- Asianomaisten säänneltyjen tuotteiden keskimääräinen elinikä, joka on tulosta 1. niiden luontaisesta kestävyydestä, 2. siihen kohdistuneista kunnossapito-, korjaus- ja parannustoimista ja 3. sen peräkkäisten käyttäjien lukumäärästä
- Kuluttajien käytön jälkeen kierrätettyjen materiaalien vaikutus raaka-aineiden kysyntään sisämarkkinoilla – muut kuin jalometallit, kriittiset raaka-aineet ja muovit
- Kiertomateriaalien käyttöaste – uusioraaka-aineiden osuus raaka-aineiden kysynnästä (% materiaalien kokonaiskäytöstä)

<u>Kestävämpien tuotteiden ja liiketoimintamallien kannustimet</u>

- Arvonlisäys ja sen osatekijät toimialoittain
- Ympäristöä säästävät julkiset hankinnat – EU:n kynnysarvot ylittävien sellaisten julkisten hankintamenettelyjen osuus (lukumäärä ja arvo), joissa on ympäristöön liittyviä osatekijöitä
- Tuotteiden hinnan muutoksista ja niiden käytöstä johtuvasta arvonmuutoksesta kuluttajille aiheutuvat vaikutukset
- ”Bruttoinvestoinnit aineelliseen käyttöomaisuuteen”, ”Työvoiman lukumäärä” ja ”Arvonlisäys tuotantokustannushintaan” kierrätysalalla sekä korjaus- ja uudelleenkäyttöalalla.

Kestävän tuotelainsäädännön soveltamisen parantaminen

- Asetettujen vaatimusten tyypit, mukaan lukien digitaalinen tuotepassi
- Delegoitujen säädösten soveltamisalaan kuuluville tuotteille asetettujen vaatimusten noudattamatta jättämisen osuus

1.5. Ehdotuksen/aloitteen perustelut

1.5.1. Tarpeet, joihin ehdotuksella/aloitteella vastataan lyhyellä tai pitkällä aikavälillä sekä aloitteen yksityiskohtainen toteutusaikataulu

Ehdotus perustuu jo olemassa olevaan direktiiviin ja rakenteeseen, jota on käytetty energiaan liittyvien tuotteiden sääntelyyn sekundaarilainsäädännöllä yli 15 vuoden ajan. Vastaavasti suurinta osaa tässä asetuksessa käyttöön otetuista toimenpiteistä ei sovelleta välittömästi, vaan säädös olisi hyväksyttävä ensin antamalla delegoituja säädöksiä ja täytäntöönpanosäädöksiä. Välittömästi sovelletaan ainoastaan toimenpiteitä, jotka koskevat toimenpiteiden kiertämistä ja myymättä jääneiden kulutustavaroiden hävittämisen paljastamista.

Komissio laatii säädöksen hyväksymisen jälkeen työsuunnitelman. Siinä esitetään ohjeellinen luettelo tuoteryhmistä, joista se aikoo antaa delegoituja säädöksiä 4 artiklan mukaisesti. Tällä jatketaan nykyisen direktiivin mukaista työtä, joka siirretään siis uuden asetuksen soveltamisalaan.

Näissä delegoiduissa säädöksissä vahvistetaan ekosuunnitteluvaatimukset, joita sovelletaan tiettyihin tuoteryhmiin tai tuoteryhmien joukkoihin, kun näissä tuoteryhmissä on yhtäläisyyksiä, jotka mahdollistavat yhteisten ekosuunnitteluvaatimusten asettamisen. Näihin delegoituihin säädöksiin voi sisältyä vaatimuksia, joita sovelletaan julkisiin hankintoihin ja digitaalisten tuotepassien käyttöönottoon.

Delegoituja säädöksiä voidaan antaa myös myymättä jääneiden kulutustavaroiden käytöstä poistamisen kieltämisestä ja markkinavalvontaviranomaisten suorittamien tarkastusten määrästä.

Täytäntöönpanosäädöksiä voidaan antaa myös täsmentämään myymättä jääneiden kulutustavaroiden hävittämistä koskevien tietojen julkistamismuoto ja luettelemaan ne tuotteet tai vaatimukset, joita vähintään jäsenvaltioiden on pidettävä markkinavalvontatoimien painopisteinä.

Delegoidut säädökset ja tarvittaessa täytäntöönpanosäädökset hyväksytään vaikutusten perusteellisen arvioinnin ja sidosryhmien kuulemisen jälkeen parempaa sääntelyä koskevien suuntaviivojen mukaisesti.

Talouden toimijat, erityisesti valmistajat, maahantuojat ja jakelijat, panevat täytäntöön delegoidut säädökset, jotka koskevat ekosuunnitteluvaatimuksia ja myymättä jääneiden kulutustavaroiden poisheittämiskieltoa. Teollisuutta tuetaan kiertotalouden liiketoimintamalleja koskevilla suuntaviivoilla. Niiden tukena on EU:n laajuisella keskuksella, jolla tuetaan kiertotalouden liiketoimintamallien käyttöönottoa, kanavoidaan tietoa ja palveluja, kuten tiedotusta, yhteistyötä, koulusta, parhaiden käytäntöjen vaihtoa jne.

1.5.2. EU:n osallistumisesta saatava lisäarvo (joka voi olla seurausta eri tekijöistä, kuten koordinoinnin paranemisesta, oikeusvarmuudesta tai toiminnan vaikuttavuuden tai täydentävyyden paranemisesta). EU:n osallistumisesta saatavalla lisäarvolla

tarkoitetaan tässä kohdassa arvoa, jonka EU:n osallistuminen tuottaa sen arvon lisäksi, joka olisi saatu aikaan pelkillä jäsenvaltioiden toimilla.

Syyt siihen, miksi toimi toteutetaan EU:n tasolla (ennen toteutusta)

Perustelut vastaavat nykyisen ekosuunnittelulainsäädännön tilannetta: jäsenvaltioilla ei olisi yksin mahdollisuutta toteuttaa asianmukaisia toimenpiteitä luomatta eroja talouden toimijoille asetettujen vaatimusten välille, esteitä tuotteiden vapaalle liikkuvuudelle, sääntelytaakkaa ja liiallisia kustannuksia talouden toimijoille. Lisäksi pelkästään jäsenvaltiot kehittäisivät väistämättä välineitä, jotka poikkeaisivat toisistaan ja tekisivät kuluttajien valinnoista monimutkaisempia. Jos jäsenvaltiot toimisivat yksin, syntyisi suuri riski, että päädyttäisiin kilpaileviin, erilaisiin menetelmiin ja lähestymistapoihin perustuviin järjestelmiin, erityisesti sisämarkkinoilla kaupan olevien tuotteiden kohdalla. Tämä aiheuttaisi markkinoiden pirstoutumista ja johtaisi todennäköisesti epätasaiseen tuotteiden ympäristötehokkuuden tuntemukseen eri puolilla EU:ta sekä yli rajojen kauppaa käyville yrityksille aiheutuviin lisäkustannuksiin.

Odotettavissa oleva EU:n tason lisäarvo (toteutuksen jälkeen)

Unionin tason toimet ovat tehokkaampia kuin kansallisen tason toimet, koska ainoastaan EU:n toimilla voidaan asettaa yhdenmukaistettuja ja yhteisiä vaatimuksia tuotteille ja tiedoille, jotka koskevat niiden kestävyyttä ympäristön kannalta. Näin varmistetaan tavaroiden vapaa liikkuvuus ja annetaan kuluttajille mahdollisuus saada asianmukaista ja luotettavaa tietoa tuotteiden kestävyyttä koskevista ominaisuuksista ja kiertotalouteen liittyvistä piirteistä missä tahansa jäsenvaltiossa, jossa niitä ostetaan. Vaatimusten asettaminen EU:n tasolla tuo selvää lisäarvoa, sillä se varmistaa yhdenmukaistetut ja hyvin toimivat sisämarkkinat kaikissa jäsenvaltioissa ja siten tasapuoliset toimintaedellytykset sisämarkkinoilla toimiville yrityksille. EU:n tason yhdenmukaisilla vähimmäis- ja tiedonantovaatimuksilla edistetään kestäviä tuotteita ja kiertotalouskäytäntöjä kaikissa jäsenvaltioissa, mikä luo laajemmat ja tehokkaammat markkinat ja niin ollen teollisuudelle suurempia kannustimia markkinoiden kehittämiseen. Sisämarkkinoiden koko tarjoaa kriittisen massan, jonka ansiosta EU voi edistää tuotteiden kestävyyttä ja vaikuttaa tuotesuunnitteluun ja arvoketjun hallintaan maailmanlaajuisesti.

1.5.3. Vastaavista toimista saadut kokemukset

EU:n tasolla on saatu pitkään kokemuksia ensin energiaa käyttävien ja sitten energiaan liittyvien tuotteiden sääntelystä. Nykyinen ekosuunnitteludirektiivi 2009/125/EY on tuotekohtaisten toimenpiteiden perusta. Hyödyt on dokumentoitu vuotuisissa ekosuunnittelun vaikutuksia koskevissa kertomuksissa, joista käy ilmi pääasiassa energiaan liittyvät ja muut päästöihin ja resursseihin liittyvät hyödyt.

Vaikka useat ekosuunnitteludirektiivin arvioinnit ovat vahvistaneet sen selkeän merkityksen ja tehokkuuden sääntelyvälineenä, direktiivin täytäntöönpanoa ja noudattamisen valvontaa voidaan niiden mukaan parantaa. Esimerkiksi vuonna 2012 tehdyssä arvioinnissa todettiin, että vaikka kestävän kulutuksen ja tuotannon ja kestävän teollisuuspolitiikan toimintaohjelman sekä EU:n resurssitehokkuuspolitiikan energiatehokkuusnäkökohdissa voidaan yleisesti hyödyntää ekosuunnitteludirektiiviä ja täytäntöönpanotoimenpiteitä, joidenkin jäsenvaltioiden edustajat ja ympäristöalan kansalaisjärjestöt ovat myös esittäneet, että tilaisuuksia on menetetty muita ympäristönäkökohtia koskevien täytäntöönpanotoimenpiteiden rajallisen kattavuuden tuloksena. Esiin on tuotu myös,

että direktiivin potentiaalia on jätetty hyödyntämättä muiden kuin energiatehokkuuteen liittyvien näkökohtien osalta. Edellä mainitussa arvioinnissa todettiin, että muita kuin energiaan liittyviä parannuksia on voinut olla mutta niitä ei ole otettu huomioon tuotteen määritelmän, toimintapoliittisten valintojen tai niiden perustana olevan teknisen analyysin vuoksi. Vaikka lisätoimille on epäilemättä mahdollisuuksia, niitä on aina tarkasteltava suhteessa käytettävissä oleviin resursseihin suurimpia hyötyjä painottaen.

Komissio julkaisi maaliskuussa 2019 kestäviä tuotteita kiertotaloudessa koskevan komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”Sustainable Products in a Circular Economy – Towards an EU Product Policy Framework contributing to the Circular Economy”. Siinä tarkasteltiin, missä määrin tuotteisiin vaikuttavat EU:n politiikat edistävät siirtymistä kiertotalouteen ja missä on mahdollisuuksia voimakkaampaan panostamiseen esimerkiksi johdonmukaisemmalla täytäntöönpanolla, paremmalla politiikkatoimien välisellä synergialla tai poliittisten välineiden paremmalla tuotekattavuudella. Erityisesti tarkasteltiin tiettyjä tuoteryhmiä. Tarkastelun perusteella todettiin, että käytössä ei ole kokonaisvaltaista ja yhdennettyä EU:n poliittista välinettä, joka kattaisi kaikkien tuotteiden kestävän tuotannon ja kulutuksen ja/tai näitä tuotteita koskevan tiedon saatavuuden ja luotettavuuden kuluttajille. Sen sijaan siinä yksilöitiin erilaisia välineitä, joilla voidaan puuttua tiettyihin tuotteiden kiertoon liittyviin näkökohtiin, mutta jotka kuitenkin jättävät tilaa lisätyölle. Asiakirjassa todettiin myös, että tietyillä erittäin tärkeillä aloilla (esimerkiksi tekstiilit ja huonekalut) ei ollut käytössä välineitä kiertotalouden järjestelmälliseen kohdentamiseen, eikä muilla aloilla vielä käytetty hyväksi energiaan liittyvien tuotteiden onnistunutta ekosuunnittelupolitiikkaa kiertotalouden edistämisessä.

1.5.4. Yhteensopivuus monivuotisen rahoituskehyksen kanssa ja mahdolliset synergiaedut suhteessa muihin kyseeseen tuleviin välineisiin

Euroopan unioni on hyväksynyt merkittävän elpymissuunnitelman, joka perustuu monivuotisen rahoituskehyksen vahvistettuun pitkän aikavälin talousarvioon sekä uuteen rahoitusvälineeseen eli Next Generation EU -välineeseen.

Aloite on osa **Euroopan vihreän kehityksen** ohjelmaa, jolla ohjataan EU:n elpymisstrategiaa. Vihreän kehityksen ohjelmassa todetaan edut, joita saadaan investoimalla unionin kilpailukykyiseen kestävyyteen rakentamalla oikeudenmukaisempi, vihreämpi ja digitaalisempi Eurooppa. Tämä tarkoittaa myös sitä, että kolmannet maat ja kauppakumppanit sitoutuvat varmistamaan globaalien arvoketjujen kestävyyden ja varmistamaan, että Euroopan päästövähennykset vaikuttavat päästöjen vähenemiseen globaalisti sen sijaan, että ne kiihdyttäisivät hiili-intensiivistä tuotantoa Euroopan ulkopuolella. Tämä hyödyttää kansalaisia, sillä näin saadaan laadukkaita tuotteita, jotka ovat tehokkaita ja kohtuuhintaisia, kestävät pidempään ja ovat ympäristön kannalta parempia.

Aloite kuuluu monivuotisen rahoituskehyksen otsakkeen 1 (Sisämarkkinat, innovointi ja digitaalitalous) osastoon 3 (Sisämarkkinat) ja otsakkeen 3 (Luonnonvarat ja ympäristö) osastoon 9 (Ympäristö- ja ilmastotoimet). Kuten jäljempänä esitetään, tämän säädöksen täytäntöönpano edellyttää lisähenkilöstöä ja myös jonkin verran tukimenoja.

Tukea annetaan myös muista toimintalohkoista, erityisesti innovointiin ja yrityksiin tehtäviin investointeihin myönnettävästä EU:n rahoituksesta. **Euroopan aluekehitysrahaston** älykästä erikoistumista koskeva osio, **Life**-ohjelma ja

Horisontti Eurooppa -puiteohjelma täydentävät yksityistä innovointirahoitusta ja tukevat koko innovaatiosykliä ratkaisujen saamiseksi markkinoille. **Digitaalinen Eurooppa -ohjelmassa** on tarkoitus käynnistää vuoden 2022 loppuun mennessä 18 kuukauden pituinen yhtenäinen toiminta, jossa esitetään ja sovitaan asiaankuuluvien sidosryhmien kanssa kolmella alalla digitaalisen tuotepassin suunnittelusta ja prototyypeistä, esimerkiksi monialaisen yhteentoimivuuden vaatimuksista. **Innovaatiorahasto** on yksi maailman suurimmista vähähiilisten innovatiivisten teknologioiden ja ratkaisujen demonstrointiin tarkoitetuista ohjelmista. Siitä myönnetään vuosina 2020–2030 noin 10 miljardia euroa tukea, jolla pyritään tuomaan markkinoille teollisia ratkaisuja Euroopan hiilestä irrottamiseksi ja sen ilmastoneutraaliuteen siirtymisen tukemiseksi.

1.5.5. Arvio käytettävissä olevista rahoitusvaihtoehdoista, mukaan lukien mahdollisuudet määrärahojen uudelleenkohdentamiseen

Talousarviovaikutukset johtuvat pääasiassa seuraavista tekijöistä:

– vuosina 2022–2026 toteutettava 33:n komission asetuksen uudelleentarkastelu ja viiden uuden asetuksen hyväksyminen vuosina 2022–2023 nykyisen ekosuunnitteludirektiivin nojalla, mitä pelkästään ekosuunnittelun täytäntöönpanosta nykyään vastaava henkilöstö ei voi toteuttaa; myös 14:llä vuonna 2021 tarkistetulla komission asetuksella on edelleen henkilöstövaikutuksia esimerkiksi standardoinnin ja sidosryhmien ohjauksen vuoksi;

– enintään 18 uuden delegoidun säädöksen valmistelu ja hyväksyminen vuosina 2024–2027; monivuotinen työsuunnitelma on keskeinen vaihe tuoteryhmien määrittelyssä ja priorisoinnissa: oletuksena on, että vuonna 2024 otetaan asteittain käyttöön neljä tuotetta, vuonna 2025 kuusi ja vuodesta 2026 alkaen neljä vuodessa, jotta voidaan saavuttaa kestäviä tuotteita koskevan aloitteen tavoitteet ja samalla tasoittaa resurssien tarvetta ajan mittaan; vuosina 2028–2030 myös hyväksytään 12 uutta delegoitua säädöstä, mistä aiheutuu henkilöstö- ja talousarviovaikutuksia vuosina 2025–2027;

– täytäntöönpanosäädösten valmisteleminen (keskimäärin yksi vuodesta 2024 alkaen), kun tämä on tarpeen, jotta voidaan varmistaa yhdenmukaiset edellytykset tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi, esimerkiksi markkinavalvonnan osalta, tietojen julkistaminen myymättä jääneiden kulutustavaroiden hävittämisestä tai itsesääntelytoimenpiteiden tunnustamisesta; sekä

– digitaaliseen tuotepassiin, markkina- ja tullivalvonnan tukemiseen sekä eurooppalaiseen kiertotalouden liiketoimintakeskukseen liittyvien horisontaalisten tehtävien toteuttaminen, jotta voidaan tukea talouden toimijoiden kokemusten vaihtoa kiertotalouden sisällyttämisestä tuotesuunnitteluun ja -valmistukseen.

Voimassa olevien säännösten uudelleentarkastelussa kokemukseen perustuva kohtuullinen arvio on, että yhden tuotteen kattamiseksi tarvitaan keskimäärin noin 0,5 kokoaikaista työntekijää (+ hallintoavustajien tuki), mukaan lukien standardointityö, mutta lukuun ottamatta uudelleentarkasteluun liittyvää teknistä arviointia, joka on ulkoistettu. Ekosuunnittelulle kolmessa pääosastossa tällä hetkellä osoitetut 11,5 kokoaikaista työntekijää eivät riitä oikeudellisten velvoitteiden

täyttämiseen. Tutkimusten uudelleenkohdentamisen ja ulkoistamisen lisäksi pyydetään lisäresursseiksi 13 kokoaikaista työntekijää vuonna 2022, 24 kokoaikaista työntekijää vuonna 2023 ja sen jälkeen asteittain vähenevä määrä siten, että vuonna 2027 pyydetään 19 kokoaikaista työntekijää.

Uusien tuoteryhmien osalta uusien vaatimusten ja arviointitehtävien analysoinnin perusteella arvio on, että kutakin uutta tuotetta kohti tarvitaan noin 0,9 kokoaikaista työntekijää (+ avustajien tuki). Vaikutustenarvioinnin perusteella kestäviä tuotteita koskevan aloitteen piiriin kuuluu noin 30 uutta tuoteryhmää tai horisontaalista toimenpidettä. Tämä johtaa vuonna 2023 arviolta 16 kokoaikaisen työntekijän tarpeeseen, joka kasvaa asteittain 28,5 kokoaikavastaavaan vuonna 2027 sen lisäksi, että 8,5 kokoaikaista työntekijää kohdennetaan uudelleen kestäviä tuotteita koskevan aloitteen valmisteluun tai muihin tehtäviin kolmessa pääasiallisessa pääosastossa. Seuraavassa taulukossa esitetään lisätarpeiden arviot vuosikohtaisesti.

	2022	2023	2024	2025	2026	2027 ja sitä seur. vuodet
Nykyiset ekosuunnittelutuotteet, ml.	13	24	23	21	20	19
PO GROW	4,5	7	6,5	5,5	4,5	3,5
PO ENV	4	5	4,5	3,5	3,5	3,5
PO ENER	4,5	12	12	12	12	12
Uusia kestäviä tuotteita koskeva aloite, ml.	0	16	21,5	23,5	25,5	28,5
PO GROW	0	7	10	11	12	13,5
PO ENV	0	7	10	11	12	13,5
PO ENER	0	2	1,5	1,5	1,5	1,5
Digitaalinen tuotepassi, ml.	0,5	2	2	2	2	2
PO GROW	0	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5
PO ENV	0,5	1	1	1	1	1
PO ENER	0	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5
Tuki markkinavalvonnalle, ml.	0,5	0,5	2	2	2	2

PO GROW	0	0	0,5	0,5	0,5	0,5
PO ENV	0	0	0,5	0,5	0,5	0,5
PO ENER	0,5	0,5	1	1	1	1
Tuki tullivalvonnalle (PO TAXUD)	0	1,5	2	2	2	2
Kiertotalouden liiketoimintamallien keskus (PO GROW)	0	0	0,5	0,5	0,5	0,5
Yhteensä	14	44	51	51	52	54

Vaikutustenarvioinnissa esitetään erilaisia hallinnollisia järjestelyjä uuden lainsäädäntökehyksen panemiseksi täytäntöön.

Yksi vaihtoehto olisi perustaa ”ympäristön kannalta kestävien tuotteiden keskus” Euroopan komission yhteyteen. Erona olisi se, että ympäristön kannalta kestävien tuotteiden politiikkaan osoitettu henkilöstö toimisi virtuaalisen ympäristön kannalta kestävien tuotteiden keskuksen alaisuudessa Euroopan komissiossa. Vaikka Euroopan komission henkilöstö pysyisi alkuperäisen pääosastonsa alaisuudessa, se olisi myös osa pysyvää keskusta/työryhmää, jonka yleinen koordinointi varmistaisi tietämyksen jakamisen ja joka vastaisi horisontaalisista tehtävistä. Tässä vaihtoehdossa voitaisiin myös hyödyntää JRC:n teknistä taitotietoa, jolla jo nyt osallistutaan ekosuunnittelun valmisteleviin tutkimuksiin sekä kulutusjalanjälkeä, kiertotalousstrategioita sekä hiili- ja ympäristöjalanjälkeä koskevaan horisontaaliseen/metodologiseen työhön ja ottaa se kaikilta osin mukaan. JRC voi hyödyntää tätä kokemusta ja asiantuntemusta ”ympäristön kannalta kestävien tuotteiden keskuksessa”. JRC osallistuisi menetelmien ja tietojen johdonmukaisuuden tieteellis-tekniseen ulottuvuuteen testaamalla uudentyyppisiä tuotevaatimuksia sekä tuotteiden priorisointiin. Rahoitusselvityksen yhteydessä tämän vaihtoehdon ei katsottu poikkeavan merkittävästi nykytilanteesta tarvittavien resurssien osalta.

Tämän rahoitusselvityksen arviot perustuvat nykytilanteeseen, jossa toimivalta on jaettu kolmen pääosaston kesken, ja jossa lisää henkilöstöä ja taloudellisia resursseja mobilisoidaan tuoteryhmien kasvun ja lisävaatimusten mukaisesti. Mahdollisen ulkoistamisen varalta nykytilanteeseen sisältyy jo merkittävä ulkoinen tuki sääntelytoimenpiteiden valmisteluun (taustaselvitykset ja uudelleentarkastelututkimukset) ja vaikutustenarviointeihin. Kiertotalouden liiketoimintakeskukselle ja markkinavalvontaviranomaisille annettavalle tuelle on suunnitteilla lisää ulkoista tukea, mutta tämä ei muuta tarvetta lisätä (sisäisiä) henkilöstöresursseja lainsäädännön keskeisiin täytäntöönpanotehtäviin, joita ei voida ulkoistaa.

Lisäresursseja tarvitaan myös tukemaan tullijärjestelmää tuotuihin tuotteisiin sovellettavien uusien vaatimusten täytäntöönpanossa. Tähän sisältyy analyysi kestäviä tuotteita koskevan aloitteen vaikutuksesta TAXUD-pääosaston tietotekniseen ekosysteemiin, erityisesti yhdennettyyn palveluympäristöön. Tämä koskee seuraavia: liiketoimintamalli, liiketoimintaprosessien mallintaminen,

koordinointi jäsenvaltioiden tulliviranomaisten kanssa, suunnittelun ja täytäntöönpanon valmistelu, vaatimustenmukaisuuden testaus ja käyttöönotto, kunnossapito, tulliyritysryhmien johtaminen, panos MASP-C:n ja ECCG:n kokouksiin.

Tässä rahoitusselvityksessä esitettyjä lisäresursseja arvioitaessa tarkasteltiin huolellisesti mahdollisia henkilöstön uudelleenjärjestelyjä kussakin pääosastossa sen lisäksi, että ekosuunnittelun täytäntöönpanon ja lainsäädäntöehdotuksen valmistelun parissa jo työskentelevää henkilöstöä kohdennetaan uudelleen. Arvioihin sisällytettiin harvinaiset mahdollisuudet ja uudelleen kohdentaminen. Tarvittavan henkilöstön viroista merkittävää osaa haetaan sopimussuhteisiksi toimihenkilöiksi erityisesti kauden ensimmäisinä vuosina. Lisäksi pyydetään kolmea uutta kansallista asiantuntijaa vuodesta 2023 alkaen, jotta voidaan helpottaa vakinaisen henkilöstön asteittaista lisäämistä 26,5 kokoaikaisesta työntekijästä vuonna 2023 kokoaikaiseen työntekijään vuonna 2027. Vakinaista henkilöstöä tarvitaan kuitenkin päätöksentekomenettelyjen koordinoimiseen, toimielimen edustamiseen ja sopimusasioiden hallinnointiin. Viroista 87 prosenttia on AD-virkoja ja 13 prosenttia AST-virkoja.

Muiden hallintomenojen kuin henkilöstön osalta laskentaperuste on seuraava, mikä vastaa katettujen tuotteiden määrän kaksinkertaistumista:

– Virkamatkojen kustannusten arvioiden perustana on nykyiset talousarviot (ilman terveyskriisin vaikutuksia) ja vuosiksi 2024–2027 ennakoitu kaksinkertaistuminen, joka vastaa soveltamisalan laajentamista ja tarvetta esitellä ja selostaa uusi kehys sidosryhmille.

– Ekologisen suunnittelun foorumin kokousten kustannukset perustuvat ENER-pääosaston nykyisiin kustannuksiin, kun kokouksia järjestetään yhdeksän vuodessa kuuden sijasta sen vuoksi että niissä käsiteltävien tuotteiden määrä on kasvanut.

– Asiantuntijaryhmien kustannukset perustuvat ekologista suunnittelua käsittelevän komiteaan liittyviin nykyisiin kustannuksiin siten, että täytäntöönpanosäädöksiin liittyviä kokouksia pidetään vastaavasti enemmän, jolloin kustannukset lisääntyvät. Kustannukset on arvioitu ENV-pääosaston vastaavien kustannusten perusteella vuosiksi 2024–2026, jolloin täytäntöönpanosäädökset olisi laadittava.

Toimintamenojen osalta taustalla on seuraavat olettamukset:

– Kustakin uudelleentarkastelusta tehdään taustaselvitys, jonka kustannukset ovat 300 000 euroa ja joka perustuu ekosuunnittelun nykykustannuksiin; kustakin uudesta tuotteesta tehdään 400 000 euron taustaselvitys, jonka odotetaan olevan ekosuunnitteluun liittyviä nykyisiä valmistelevia tutkimuksia monimutkaisempi, ja niihin saattaa liittyä 800 000 euron lisäkustannukset, jotka aiheutuvat tuotteen ympäristöjalanjälkeä koskevien tuoteryhmäsääntöjen laatimisesta (noin puolet tuotteista); oletukset tarkastusten ja valmistelevien tutkimusten ajoituksen suhteen ovat samoja kuin henkilöstön kohdalla, mutta niiden talousarvio on sidottu kaksi vuotta ennen suunniteltua hyväksymispäivää.

– Horisontaalisten tutkimusten, jotka koskevat esimerkiksi menetelmiä, työsuunnitelmaa ja markkinavalvontaa, arvioidaan maksavan noin miljoona

euroa vuodessa vuosina 2022–2024, ja kustannukset jaetaan GROW- ja ENV-pääosastojen kesken.

– Digitaalisen tuotepassin valmistelua varten tarvitaan erityisiä GROW-pääosaston koordinoimia tutkimuksia: 3 taustaselvitystätietovälineistä, käyttöoikeuksista ja turvallisuudesta, tiedonhallinnasta ja rekisteristä sekä tähän liittyvä tietotekniikan kehittäminen: 1 miljoona euroa vuosina 2022–2024; tuotepassirekisterin ylläpidon arvioidaan olevan 0,1 miljoonaa euroa vuosina 2025–2026; digitaalisen tuotepassin laatiminen saattaa myös edellyttää tietotekniikan kehittämistä erityistä huolta aiheuttavien aineiden SCIP-tietokantaa varten, mutta tätä ei ole arvioitu tarkasti tätä rahoitusselvitystä laadittaessa; tietotekniikan kehittämis- ja hankintavalinnoille on saatava ennakkohyväksyntä Euroopan komission tietotekniikka- ja kyberturvallisuuslautakunnalta.

– Kiertotalouden liiketoimintamallien keskukselle annettavan hallinnollisen ja teknisen tuen määräksi arvioidaan 0,5 miljoonaa euroa vuosina 2024–2027 GROW-pääosaston budjettikohdasta.

– Markkinavalvontaa ja tullitoimintaa tuetaan ohjeiden ja täytäntöönpanosäädösten (jotka otetaan huomioon horisontaalisten tutkimusten yhteydessä) muodossa mutta myös hankkeiden, esimerkiksi koulutuksen, yhteistyön teknisen tuen ja yhteisten vaatimustenmukaisuuden testaamisenmuodossa; kolmen pääasiallisen pääosaston kesken jaettava talousarvio, joka kasvaa 3 miljoonasta eurosta (vuonna 2024) 9 miljoonaan euroa (vuonna 2027), olisi kohdennettava vuosina 2024–2027 vuosittain 3–10 hankkeeseen.

– Tuotteita koskevat uudet vaatimukset saattavat myös edellyttää Euroopan unionin tullialan yhdennetyn palveluympäristön todistustenvaihtojärjestelmän tietotekniikan kehittämistä TAXUD-pääosastossa, mihin tarvittaisiin yhteensä 1,25 miljoonaa euroa vuosina 2023–2027 sekä käyttöönotosta alkaen 160 000 euroa vuodessa kunnossapitoon. Tietotekniikan kehittämis- ja hankintavalinnoille on saatava ennakkohyväksyntä Euroopan komission tietotekniikka- ja kyberturvallisuuslautakunnalta.

Joillakin näistä toiminta-aloista hyödynnetään JRC:n asiantuntemusta palvelusopimuksilla tässä rahoitusselvityksessä esitettyjen arvioiden ja kokonaismäärärahojen puitteissa.

1.6. Ehdotetun toimen/aloitteen kesto ja rahoitusvaikutukset

☐ **kesto on rajattu**

– toiminta alkaa [PP/KK]VVVV ja päättyy [PP/KK]VVVV

– maksusitoumusmäärärahoihin kohdistuvat rahoitusvaikutukset koskevat vuosia YYYY–YYYY ja maksumäärärahoihin kohdistuvat rahoitusvaikutukset vuosia YYYY–YYYY.

☑ **kestoa ei ole rajattu**

– Käynnistysvaihe alkaa vuonna 2022 ja päättyy vuonna 2027,

– minkä jälkeen toteutus täydessä laajuudessa.

1.7. Hallinnointitapa (Hallinnointitavat)[87]

☑ **Suora hallinnointi**, jonka komissio toteuttaa käyttämällä

☑ yksiköitään, myös unionin edustustoissa olevaa henkilöstöään

☐ toimeenpanovirastoja

☐ **Hallinnointi yhteistyössä** jäsenvaltioiden kanssa

☐ **Välillinen hallinnointi**, jossa täytäntöönpanotehtäviä on siirretty

☐ kolmansille maille tai niiden nimeämille elimille

☐ kansainvälisille järjestöille ja niiden erityisjärjestöille (tarkennettava)

☐ Euroopan investointipankille tai Euroopan investointirahastolle

☐ varainhoitoasetuksen 70 ja 71 artiklassa tarkoitetuille elimille

☐ julkisoikeudellisille yhteisöille

☐ sellaisille julkisen palvelun tehtäviä hoitaville yksityisoikeudellisille elimille, joille annetaan riittävät rahoitustakuut;

☐ sellaisille jäsenvaltion yksityisoikeuden mukaisille elimille, joille on annettu tehtäväksi julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuden täytäntöönpano ja joille annetaan riittävät rahoitustakuut;

☐ henkilöille, joille on annettu tehtäväksi toteuttaa SEU-sopimuksen V osaston mukaisia yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan erityistoimia ja jotka nimetään asiaa koskevassa perussäädöksessä.

Jos käytetään useampaa kuin yhtä hallinnointitapaa, olisi annettava lisätietoja kohdassa ”Huomautukset”.

Huomautukset:

[87] Kuvaukset eri hallinnointitavoista ja viittaukset varainhoitoasetukseen ovat saatavilla budjettipääosaston verkkosivuilla osoitteessa: https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx

2. HALLINNOINTI

2.1. Seuranta- ja raportointisäännöt

Ilmoitetaan sovellettavat aikavälit ja edellytykset.

Lainsäädäntöesitykseen liitettävään rahoitusselvitykseen sisältyy henkilöstökuluja, hankintoja ja mahdollisesti hallinnollisia järjestelyjä. Tämäntyyppisiin kuluihin sovelletaan vakiosääntöjä.

2.2. Hallinnointi- ja valvontajärjestelmä(t)

2.2.1. Perustelut ehdotetu(i)lle hallinnointitavalle(/-tavoille), rahoituksen toteutusmekanismille(/-mekanismeille), maksujärjestelyille sekä valvontastrategialle

Aloitteen hallinnointitapa on suora hallinnointi, jonka komissio toteuttaa. Komissiota avustaa asiantuntijaryhmä, johon kuuluu jäsenvaltioiden edustajia ja sidosryhmiä, eli ekologisen suunnittelun foorumi. Komissiota avustaa myös komitea.

Kaiken kaikkiaan aloite edellyttää henkilöstökuluja, hankintoja ja mahdollisesti hallinnollisia järjestelyjä. Tämäntyyppisiin kuluihin sovelletaan vakiosääntöjä.

2.2.2. Tiedot todetuista riskeistä ja niiden vähentämiseksi käyttöön otetuista sisäisistä valvontajärjestelmistä

Kaiken kaikkiaan aloite edellyttää henkilöstökuluja, hankintoja ja mahdollisesti hallinnollisia järjestelyjä. Tämäntyyppisiin kuluihin sovelletaan vakiosääntöjä.

Useimmissa aloitteen näkökohdissa noudatetaan vakiomenettelyjä teknisen tuen hankinnassa, sidosryhmien mukaan ottamisessa ja sekudaarilainsäädännön antamisessa. Jo aiemmin on todettu, että suurin riski ovat riittämättömät henkilöresurssit työsuunnitelmien täytäntöönpanoa varten. Vaarana on myös, että hyväksytty tuotelainsäädäntö voidaan saattaa tuomioistuimen käsiteltäväksi.

Uusia riskejä voi syntyä kestäviä tuotteita koskevan aloitteen kehyksen uusista osatekijöistä, kuten digitaalisen tuotepassin perustamisesta ja toiminnasta sekä vaatimuksista, jotka vaikuttavat suoraan tai välillisesti toimitusketjuihin EU:n ulkopuolella.

2.2.3. Valvonnan kustannustehokkuutta (valvontakustannusten suhde hallinnoitujen varojen arvoon) koskevat arviot ja perustelut sekä arviot maksujen suoritusajankohdan ja toimen päättämisajankohdan odotetuista virheriskitasoista

Kaiken kaikkiaan aloite edellyttää henkilöstökuluja, hankintoja ja mahdollisesti hallinnollisia järjestelyjä. Tämäntyyppisiin kuluihin sovelletaan vakiosääntöjä.

2.3. Toimenpiteet petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi

Ilmoitetaan käytössä olevat ja suunnitellut ehkäisy- ja suojatoimenpiteet, esimerkiksi petostentorjuntastrategian pohjalta

Kaiken kaikkiaan aloite edellyttää henkilöstökuluja, hankintoja ja mahdollisesti hallinnollisia järjestelyjä. Tämäntyyppisiin kuluihin sovelletaan vakiosääntöjä.

Suurin petosriski liittyy siihen, että talouden toimijat kiertävät tuotevaatimuksia tarkoituksellisesti. Tämän estäminen edellyttää markkinavalvontatoimien ja tullitarkastusten tehostamista.

3. EHDOTUKSEN/ALOITTEEN ARVIOIDUT RAHOITUSVAIKUTUKSET

3.1. Kyseeseen tulevat monivuotisen rahoituskehyksen otsakkeet ja menopuolen budjettikohdat

- Talousarviossa jo olevat budjettikohdat

Monivuotisen rahoituskehyksen otsakkeiden ja budjettikohtien mukaisessa järjestyksessä.

Monivuotisen rahoituskehyksen otsake	Budjettikohta	Menotyyppi	Rahoitusosuus			
	Numero	JM/EI-JM[88]	EFTA-mailta[89]	Ehdokasmailta[90]	Kolmansilta mailta	Varainhoitoasetuksen 21 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetut rahoitusosuudet
	[XX.YY.YY.YY]	JM/EI-JM	KYLLÄ/EI	KYLLÄ/EI	KYLLÄ/EI	KYLLÄ/EI
1	03 02 01 01 – Tavaroiden ja palvelujen sisämarkkinoiden toiminta ja kehittäminen	JM	KYLLÄ	EI[91]	EI[6]	EI
3	09 02 02 – Life-ohjelman Kiertotalous ja elämänlaatu	JM	KYLLÄ	KYLLÄ	KYLLÄ	EI
3	09 02 04 – Life-ohjelman Siirtyminen puhtaaseen energiaan	JM	KYLLÄ	KYLLÄ	KYLLÄ	EI

- Uudet perustettaviksi esitetyt budjettikohdat

Monivuotisen rahoituskehyksen otsakkeiden ja budjettikohtien mukaisessa järjestyksessä.

Monivuotisen rahoituskehyksen otsake	Budjettikohta	Menotyyppi	Rahoitusosuus			
	Numero	JM/EI-JM	EFTA-mailta	Ehdokasmailta	Kolmansilta mailta	Varainhoitoasetuksen 21 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetut rahoitusosuudet
	[XX.YY.YY.YY]		KYLLÄ/EI	KYLLÄ/EI	KYLLÄ/EI	KYLLÄ/EI

88 JM = jaksotetut määrärahat; EI-JM = jaksottamattomat määrärahat.
89 EFTA: Euroopan vapaakauppaliitto.
90 Ehdokasmaat ja soveltuvin osin Länsi-Balkanin mahdolliset ehdokasmaat.
91 Neuvottelut ehdokasmaiden ja kolmansien maiden osallistumisesta sisämarkkinaohjelmaan jatkuvat.

3.2. Arvioidut vaikutukset määrärahoihin

3.2.1. Yhteenveto arvioiduista vaikutuksista toimintamäärärahoihin

- ☐ Ehdotus/aloite ei edellytä toimintamäärärahoja.
- ☑ Ehdotus/aloite edellyttää toimintamäärärahoja seuraavasti:

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Monivuotisen rahoituskehyksen otsake	Numero	Otsake 1 (Sisämarkkinat, innovointi ja digitaalitalous)

Pääosasto: DG GROW			Vuosi **2022**	Vuosi **2023**	Vuosi **2024**	Vuosi **2025**	Vuosi **2026**	Vuosi **2027**	Vuoden 2027 jälkeen	**YHTEENSÄ**
• Toimintamäärärahat										
Budjettikohta[92] 03 02 01 01 – Tavaroiden ja palvelujen sisämarkkinoiden toiminta ja kehittäminen	Sitoumukset	(1a)	3,402	4,056	3,770	3,370	4,370	4,370		23,338
	Maksut	(2 a)	1,021	2,237	3,709	3,764	3,830	3,970	4,807	23,338
Budjettikohta	Sitoumukset	(1b)								
	Maksut	(2b)								
Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat[93]										
Budjettikohta		(3)								
Määrärahat YHTEENSÄ PO GROW	Sitoumukset	=1a +1b +3	3,402	4,056	3,770	3,370	4,370	4,370		23,338
	Maksut	=2a	1,021	2,237	3,709	3,764	3,830	3,970	4,807	23,338

92 Virallisen budjettinimikkeistön mukaisesti.

93 Tekninen ja/tai hallinnollinen apu sekä EU:n ohjelmien ja/tai toimien toteuttamiseen liittyvät tukimenot (entiset BA-budjettikohdat), epäsuora ja suora tutkimustoiminta.

		+2b +3								

• Toimintamäärärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	(4)	3,402	4,056	3,770	3,370	4,370	4,370		23,338
	Maksut	(5)	1,021	2,237	3,709	3,764	3,830	3,970	4,807	23,338
• Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat YHTEENSÄ		(6)								
Monivuotisen rahoituskehyksen **OTSAKKEEN 1 määrärahat YHTEENSÄ**	Sitoumukset	=4+ 6	3,402	4,056	3,770	3,370	4,370	4,370		23,338
	Maksut	=5+ 6	1,021	2,237	3,709	3,764	3,830	3,970	4,807	23,338

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Monivuotisen rahoituskehyksen otsake	Numero	Otsake 3 (Luonnonvarat ja ympäristö)

Pääosasto: ENV			Vuosi **2022**	Vuosi **2023**	Vuosi **2024**	Vuosi **2025**	Vuosi **2026**	Vuosi **2027**	Vuoden 2027 jälkeen	**YHTEENSÄ**
• Toimintamäärärahat										
Budjettikohta[94] 09 02 02 Life-ohjelman Kiertotalous ja elämänlaatu	Sitoumukset	(1a)	2,276	2,948	2,180	2,680	3,680	3,680		17,444
	Maksut	(2 a)	0,683	1,567	2,449	2,637	2,780	3,280	4,048	17,444
Budjettikohta 09 02 02 Life-ohjelman Kiertotalous ja elämänlaatu[95]	Sitoumukset	(1b)	0	0	0,400	0,350	0,350	0,150		1,250
	Maksut	(2b)	0	0	0,280	0,365	0,350	0,210	0,450	1,250

94 Virallisen budjettinimikkeistön mukaisesti.

Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat[96]										
Budjettikohta		(3)								
Määrärahat YHTEENSÄ PO ENV	Sitoumukset	=1a+1b +3	2,276	2,948	2,580	3,030	4,030	3,830		18,694
	Maksut	=2a+2b +3	0,683	1,567	2,729	3,002	3,130	3,490	4,093	18,694

Pääosasto: DG ENER			Vuosi **2022**	Vuosi **2023**	Vuosi **2024**	Vuosi **2025**	Vuosi **2026**	Vuosi **2027**	Vuoden 2027 jälkeen	**YHTEENSÄ**
• Toimintamäärärahat										
Budjettikohta[97] 09 02 04 Life-ohjelman Siirtyminen puhtaaseen energiaan	Sitoumukset	(1a)	1,622	1,596	4,250	5,250	6,250	6,250		25,218
	Maksut	(2 a)	0,487	0,965	2,403	3,488	5,150	5,850	6,875	25,218
Budjettikohta	Sitoumukset	(1b)								
	Maksut	(2b)								
Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat[98]										
Budjettikohta		(3)								

95 Ehdotuksessa esitetään EU:n tullialan yhdennetyn palveluympäristön tietotekniikan kehittämistä, jotta voidaan helpottaa tuontituotteita koskevien tuotevaatimusten täytäntöönpanoa ja varmistaa yhteentoimivuus digitaalisen tuotepassin kanssa. Tällainen työ edellyttää taloudellisten resurssien asettamista TAXUD-pääosaston käyttöön. Tällä hetkellä ei voida varmuudella määrittää, kuinka paljon varoja tällaiseen työhön tarvitaan, mutta sen arvioidaan edellyttävän enintään 1 250 miljoonaa euroa vuosina 2024–2027, minkä jälkeen tarvitaan vuosittain 0,160 miljoonaa euroa kunnossapitoon. Tietotekniikan kehittämis- ja hankintavalinnoille on saatava ennakkohyväksyntä Euroopan komission tietotekniikka- ja kyberturvallisuuslautakunnalta.

96 Tekninen ja/tai hallinnollinen apu sekä EU:n ohjelmien ja/tai toimien toteuttamiseen liittyvät tukimenot (entiset BA-budjettikohdat), epäsuora ja suora tutkimustoiminta.

97 Virallisen budjettinimikkeistön mukaisesti.

98 Tekninen ja/tai hallinnollinen apu sekä EU:n ohjelmien ja/tai toimien toteuttamiseen liittyvät tukimenot (entiset BA-budjettikohdat), epäsuora ja suora tutkimustoiminta.

Määrärahat YHTEENSÄ PO ENER	Sitoumukset	=1a+1b +3	1,622	1,596	4,250	5,250	6,250	6,250		25,218
	Maksut	=2a+2b +3	0,487	0,965	2,403	3,488	5,150	5,850	6,875	25,218

• Toimintamäärärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	(4)	3,898	4,544	6,830	8,280	10,280	10,080		43,912
	Maksut	(5)	1,170	2,532	5,132	6,490	8,280	9,340	10,968	43,912
• Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat YHTEENSÄ		(6)								
Monivuotisen rahoituskehyksen **OTSAKKEEN 3 määrärahat YHTEENSÄ**	Sitoumukset	=4+ 6	3,898	4,544	6,830	8,280	10,280	10,080		43,912
	Maksut	=5+ 6	1,170	2,532	5,132	6,490	8,280	9,340	10,968	43,912

Jos ehdotuksella/aloitteella on vaikutuksia useampaan otsakkeeseen, toistetaan edellä oleva osa:

• Toimintamäärärahat (kaikki otsakkeet) YHTEENSÄ	Sitoumukset	(4)	7,300	8,600	10,600	11,650	14,650	14,450		67,250
	Maksut	(5)	2,191	4,769	8,841	10,254	12,110	13,310	15,775	67,250
Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat (kaikki otsakkeet) YHTEENSÄ		(6)								
Monivuotisen rahoituskehyksen **OTSAKKEIDEN 1–6 määrärahat YHTEENSÄ** (Viitemäärä)	Sitoumukset	=4+ 6	7,300	8,600	10,600	11,650	14,650	14,450		67,250
	Maksut	=5+ 6	2,191	4,769	8,841	10,254	12,110	13,310	15,775	67,250

Monivuotisen rahoituskehyksen otsake	7	”Hallintomenot”

Tämän osan täyttämisessä on käytettävä rahoitusselvityksen liitteessä (sisäisten sääntöjen liite V) olevaa hallintomäärärahoja koskevaa selvitystä, joka on laadittava ennen rahoitusselvityksen laatimista. Liite ladataan DECIDE-tietokantaan komission sisäistä lausuntokierrosta varten.

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

		Vuosi **2022**	Vuosi **2023**	Vuosi **2024**	Vuosi **2025**	Vuosi **2026**	Vuosi **2027**	**YHTEENSÄ**
Pääosasto: DG GROW								
• Henkilöresurssit		0,383	1,740	2,325	2,469	2,541	2,656	12,113
• Muut hallintomenot		0,005	0,005	0,096	0,097	0,097	0,090	0,390
PO GROW **YHTEENSÄ**	Määrärahat	0,388	1,745	2,421	2,566	2,638	2,746	12,503

		Vuosi **2022**	Vuosi **2023**	Vuosi **2024**	Vuosi **2025**	Vuosi **2026**	Vuosi **2027**	**YHTEENSÄ**
Pääosasto: ENV								
• Henkilöresurssit		0,671	1,756	2,227	2,371	2,528	2,656	12,208
• Muut hallintomenot		0,005	0,005	0,097	0,096	0,097	0,090	0,390
PO ENV **YHTEENSÄ**	Määrärahat	0,676	1,761	2,324	2,467	2,625	2,746	12,598

		Vuosi **2022**	Vuosi **2023**	Vuosi **2024**	Vuosi **2025**	Vuosi **2026**	Vuosi **2027**	**YHTEENSÄ**
Pääosasto: DG ENER								
• Henkilöresurssit		0,713	2,070	2,214	2,214	2,214	2,214	11,639

• Muut hallintomenot		0,005	0,005	0,097	0,097	0,096	0,090	0,390
PO ENER **YHTEENSÄ**	Määrärahat	0,718	2,075	2,311	2,311	2,310	2,304	12,029

		Vuosi **2022**	Vuosi **2023**	Vuosi **2024**	Vuosi **2025**	Vuosi **2026**	Vuosi **2027**	**YHTEENSÄ**
Pääosasto: TAXUD								
• Henkilöresurssit		0,000	0,236	0,314	0,314	0,314	0,314	1,492
• Muut hallintomenot		0	0	0	0	0	0	0
PÄÄOSASTO TAXUD **YHTEENSÄ**	Määrärahat	0,000	0,236	0,314	0,314	0,314	0,314	1,492

Monivuotisen rahoituskehyksen **OTSAKKEEN 7 määrärahat YHTEENSÄ**	(Sitoumukset yhteensä = maksut yhteensä)	1,781	5,816	7,370	7,658	7,887	8,109	38,621

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

		Vuosi **2022**	Vuosi **2023**	Vuosi **2024**	Vuosi **2025**	Vuosi **2026**	Vuosi **2027**	Vuoden 2027 jälkeen	**YHTEENSÄ**
Monivuotisen rahoituskehyksen **OTSAKKEIDEN 1–7 määrärahat YHTEENSÄ**	Sitoumukset	9,081	14,416	17,970	19,308	22,537	22,559		105,871
	Maksut	3,972	10,585	16,211	17,912	19,997	21,419	15,775	105,871

3.2.2. Arvioidut toimintamäärärahoista rahoitetut tuotokset

Erityistavoitteet:

N:o 1: Parantaa tuotteiden ympäristökestävyyttä sekä koko toimitusketjun kestävyyttä koskevien tietojen saatavuutta
N:o 2: Asettaa kannustimia ympäristön kannalta kestävämmille tuotteille ja liiketoimintamalleille arvon säilyttämisen parantamiseksi
N:o 3: Parantaa kestäviä tuotteita koskevan lainsäädäntökehyksen soveltamista

maksusitoumusmäärärahat, milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Tavoitteet ja tuotokset			Vuosi **2022**		Vuosi **2023**		Vuosi **2024**		Vuosi **2025**		Vuosi **2026**		Vuosi **2027 ja seuraavat**		**YHTEENSÄ**	
	TUOTOKSET															
⇩	Tyyppi[99]	Keski määr. kustannukset	Lkm	Kus-tannus	Lkm	Kus-tannus	Lkm	Kus-tannus	Lkm	Kus-tannus	Lkm	Kus-tannus	Lkm	Kus-tannus	Lkm	Kus-tannus
ERITYISTAVOITE 2[100]			Parantaa tuotteiden ympäristökestävyyttä sekä koko toimitusketjun kestävyyttä koskevien tietojen saatavuutta													
– Tuotos	Delegoidut säädökset (uudelleen-tarkastelu)	0,300	-		-		7	2,100	6	1,800	5	1,500	5	1,500	23	6,900
– Tuotos	Delegoidut säädökset (uudet tuotteet)	0,800	-		-		4	3,200	6	4,800	4	3,200	12	9,600	26	20,800
– Tuotos	Täytäntöön-pano-säädökset (markkina-valvonta, myymättä jääneet tavarat)	1,000	-		-		1	1,000	1	1,000	1	1,000			3	3,000

99 Tuotokset ovat tuloksena olevia tuotteita ja palveluita (esim. rahoitettujen opiskelijavaihtojen määrä tai rakennetut tiekilometrit).

100 Kuten kuvattu kohdassa 1.4.2 ”Erityistavoitteet”.

Välisumma, erityistavoite 1			-		-		12	6,300	13	7,600	10	5,700	17	11,100	52	30,700
ERITYISTAVOITE 2			Asettaa kannustimia ympäristön kannalta kestävämmille tuotteille ja liiketoimintamalleille arvon säilyttämisen parantamiseksi													
– Tuotos	Tuki kiertotalouden liiketoiminta-keskukselle [101]	0,500 vuodessa	-	-	-	-	1	0,500	1	0,500	1	0,500	1	0,500	4	2,000
Välisumma, erityistavoite 2			-	-	-	-	1	0,500	1	0,500	1	0,500	1	0,500	4	2,000
ERITYISTAVOITE 3			Parantaa kestäviä tuotteita koskevan lainsäädäntökehyksen soveltamista													
– Tuotos	Markkina-valvontaa tukevat hankkeet	1 000 hanketta kohden	-	-	-	-	3	3,000	6	6,000	9	9,000	9	9,000	27	27,000
Välisumma, erityistavoite 3			-	-	-	-	3	3,000	6	6,000	9	9,000	9	9,000	27	27,000
KAIKKI YHTEENSÄ			-	-	-	-	16	9,800	20	14,100	20	15,200	27	20,600	83	59,700

[101] Eurooppalaisen kiertotalouden liiketoimintakeskuksen olisi tuettava talouden toimijoiden välistä kokemusten vaihtoa kiertotalouden sisällyttämisestä tuotesuunnitteluun ja valmistukseen.

3.2.3. Yhteenveto arvioiduista vaikutuksista hallintomäärärahoihin

- ☐ Ehdotus/aloite ei edellytä hallintomäärärahoja.
- ☑ Ehdotus/aloite edellyttää hallintomäärärahoja seuraavasti:

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	Vuosi **2022**	Vuosi **2023**	Vuosi **2024**	Vuosi **2025**	Vuosi **2026**	Vuosi **2027**	**YHTEENSÄ**
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKE 7							
Henkilöresurssit	1,766	5,801	7,080	7,368	7,597	7,839	37,451
Muut hallintomenot	0,015	0,015	0,290	0,290	0,290	0,270	1,170
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKE 7, välisumma	1,781	5,816	7,370	7,658	7,887	8,109	38,621
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEESEEN 7 sisältymättömät[102]							
Henkilöresurssit							
Muut hallinnolliset menot							
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEESEEN 7 sisältymättömät, välisumma							
YHTEENSÄ	1,781	5,816	7,370	7,658	7,887	8,109	38,621

Henkilöresursseja ja muita hallintomenoja koskeva määrärahatarve katetaan toimen hallinnointiin jo osoitetuilla pääosaston määrärahoilla ja/tai pääosastossa toteutettujen uudelleenjärjestelyjen tuloksena saaduilla määrärahoilla sekä tarvittaessa sellaisilla lisäresursseilla, jotka toimea hallinnoiva pääosasto voi saada käyttöönsä vuotuisessa määrärahojen jakomenettelyssä talousarvion puitteissa.

102 Tekninen ja/tai hallinnollinen apu sekä EU:n ohjelmien ja/tai toimien toteuttamiseen liittyvät tukimenot (entiset BA-budjettikohdat), epäsuora ja suora tutkimustoiminta.

3.2.3.1. Henkilöresurssien arvioitu tarve

- ☐ Ehdotus/aloite ei edellytä henkilöresursseja.
- ☑ Ehdotus/aloite edellyttää henkilöresursseja seuraavasti:

Arvio kokoaikaiseksi henkilöstöksi muutettuna

	Vuosi **2022**	Vuosi **2023**	Vuosi **2024**	Vuosi **2025**	Vuosi **2026**	Vuosi **2027 ja seuraavat**
• **Henkilöstötaulukkoon sisältyvät virat/toimet (virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt)**						
20 01 02 01 (päätoimipaikka ja komission edustustot EU:ssa)	8	28,5	38	42	44	45
myös PO GROW	0	7	11	13	14	15
PO ENV	4	9	12	14	15	15
PO ENER	4	11	13	13	13	13
PO TAXUD	0	1,5	2	2	2	2
20 01 02 03 (EU:n ulkopuoliset edustustot)						
01 01 01 01 (epäsuora tutkimustoiminta)						
01 01 01 11 (suora tutkimustoiminta)						
Muu budjettikohta (mikä?)						
• **Ulkopuolinen henkilöstö (kokoaikaiseksi muutettuna)**[103]						
20 02 01 (kokonaismäärärahoista katettavat sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö)	6	15,5	13,0	9,0	8,0	9,0
myös PO GROW	4,5	7,5	7	5	4	3,5
PO ENV	0,5	4	4	2	2	3,5
PO ENER	1	4	2	2	2	2
20 02 03 (sopimussuhteiset ja paikalliset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat, vuokrahenkilöstö ja nuoremmat asiantuntijat EU:n ulkopuolisissa edustustoissa)						
XX 01 xx **yy zz** [104] – päätoimipaikassa						
XX 01 xx **yy zz** [104] – EU:n ulkopuolisissa edustustoissa						
01 01 01 02 (sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö - epäsuora tutkimustoiminta)						
01 01 01 12 (sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö - suora tutkimustoiminta)						
Muu budjettikohta (mikä?)						
YHTEENSÄ	14	44,0	51,0	51,0	52,0	54,0

XX viittaa kyseessä olevaan toimintalohkoon eli talousarvion osastoon.

Henkilöresurssien tarve katetaan toimen hallinnointiin jo osoitetulla pääosaston henkilöstöllä ja/tai pääosastossa toteutettujen henkilöstön uudelleenjärjestelyjen tuloksena saadulla henkilöstöllä sekä tarvittaessa sellaisilla

103 Sopimussuhteiset toimihenkilöt, paikalliset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat, vuokrahenkilöstö ja nuoremmat asiantuntijat EU:n ulkopuolisissa edustustoissa.

104 Toimintamäärärahoista katettavan ulkopuolisen henkilöstön enimmäismäärä (entiset BA-budjettikohdat).

lisäresursseilla, jotka osoitetaan toimea hallinnoivalle pääosastolle vuotuisessa määrärahojen jakomenettelyssä talousarvion puitteissa.

Kuvaus henkilöstön tehtävistä:

Virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt	<u>Vastaavat virkamiehet:</u> Ulkoisten sopimusten valmistelu taustaselvitysten, vaikutustenarvioinnin, yhdenmukaistettujen standardien arvioinnin (tehtävänmääritys tai hallinnollinen järjestely, arviointi, seuranta) tueksi Taustaselvitysten, uudelleentarkastelututkimusten ja muiden selvitysten valvonta työsuunnitelman, täytäntöönpanosäädösten ja delegoitujen säädösten valmistelua varten Ekologisen suunnittelun foorumin kuuleminen, WTO:n kuuleminen, sisäinen hyväksymismenettely Delegoitujen säädösten jatkotoimet, mukaan lukien standardointitoimeksianto, yhdenmukaistettujen standardien seuranta ja julkaiseminen Ohjeet toimialalle täytäntöönpanossa ja markkinavalvontaviranomaisille valvontatoimissa Osallistuminen horisontaalisiin tehtäviin, esimerkiksi tulosten arviointiin, lainsäädännön esittelyyn sidosryhmille, tiedotustilaisuuksien valmisteluun ja yhteydenpitoon <u>Hallintoavustajat:</u> Kokousten järjestäminen (esityslistat, kutsut, hallinnolliset jatkotoimet, pöytäkirjat, asiantuntijaryhmien rekisteri) Päätöksentekomenettelyt (Decide-tiedot, kannanottopyynnöt, komiteat, asiakirjojen valmistelu ja oikeudellinen editointi, käännös- ja julkaisupyynnöt) Rahoitusmenettelyt (hallintasuunnitelman, tarjouspyyntöjen tai hallinnollisten järjestelyjen valmistelu, arvioinnit, maksusitoumus- ja maksupyynnöt, raportointi)
Ulkopuolinen henkilöstö	Taustaselvitysten, uudelleentarkastelututkimusten ja muiden selvitysten valvonta työsuunnitelman, täytäntöönpanosäädösten ja delegoitujen säädösten valmistelua varten Ekologisen suunnittelun foorumin kuuleminen, WTO:n kuuleminen. Delegoitujen säädösten jatkotoimet, mukaan lukien standardointitoimeksianto, yhdenmukaistettujen standardien seuranta ja julkaiseminen

	Ohjeet toimialalle täytäntöönpanossa ja markkinavalvontaviranomaisille valvontatoimissa Osallistuminen horisontaalisiin tehtäviin, esimerkiksi tulosten arviointiin, lainsäädännön esittelyyn sidosryhmille ja yhteydenpitoon

3.2.4. Yhteensopivuus nykyisen monivuotisen rahoituskehyksen kanssa

Ehdotus/aloite

- ☑ voidaan rahoittaa kokonaan kohdentamalla menoja uudelleen monivuotisen rahoituskehyksen kyseisen otsakkeen sisällä.

Tutkimukset, hankinnat tai lainsäädännön täytäntöönpanoa tukevat hankkeet rahoitetaan olemassa olevista ohjelmista ja politiikan täytäntöönpanoa tukevista nykyisistä määrärahoista monivuotisen rahoituskehyksen otsakkeissa 1 ja 3. Ohjelmasuunnitelmaa ei tarvitse muuttaa. Määrärahatarpeet sisällytetään vuotuisiin hallintasuunnitelmiin, ja ne noudattavat vakiomenettelyjä. Budjettikohdat ovat ne, joilla jo tuetaan ekologista suunnittelua koskevan direktiivin täytäntöönpanoa asianomaisissa pääosastoissa: 03 02 01 01 – Tavaroiden ja palvelujen sisämarkkinoiden toiminta ja kehittäminen (PO GROW) 09 02 02 – Life-ohjelman Kiertotalous ja elämänlaatu (PO ENV) 09 02 04 – Life-ohjelman Siirtyminen puhtaaseen energiaan (PO ENER)

- ☐ edellyttää monivuotisen rahoituskehyksen kyseiseen otsakkeeseen sisältyvän kohdentamattoman liikkumavaran ja/tai monivuotista rahoituskehystä koskevassa asetuksessa määriteltyjen erityisvälineiden käyttöä.

Selvitys tarvittavista toimenpiteistä, mainittava myös kyseeseen tulevat rahoituskehyksen otsakkeet, budjettikohdat ja määrät sekä ehdotetut välineet.

- ☐ edellyttää monivuotisen rahoituskehyksen tarkistamista.

Selvitys tarvittavista toimenpiteistä, mainittava myös kyseeseen tulevat rahoituskehyksen otsakkeet, budjettikohdat ja määrät

3.2.5. Ulkopuolisten tahojen rahoitusosuudet

Ehdotus/aloite

- ☑ rahoittamiseen ei osallistu ulkopuolisia tahoja
- ☐ rahoittamiseen osallistuu ulkopuolisia tahoja seuraavasti (arvio):

Määrärahat, milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	Vuosi **N**[105]	Vuosi **N+1**	Vuosi **N+2**	Vuosi **N+3**	ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)			Yhteensä
Rahoitukseen osallistuva taho								
Yhteisrahoituksella katettavat määrärahat YHTEENSÄ								

105 Vuosi N on ehdotuksen/aloitteen toteutuksen aloitusvuosi. ”N” korvataan oletetulla ensimmäisellä toteutusvuodella (esimerkiksi: 2021). Seuraavat vuodet täydennetään vastaavasti.

3.3. Arvioidut vaikutukset tuloihin

- ☑ Ehdotuksella/aloitteella ei ole vaikutuksia tuloihin.
- ☐ Ehdotuksella/aloitteella on vaikutuksia tuloihin seuraavasti:
  - ☐ vaikutukset omiin varoihin
  - ☐ vaikutukset muihin tuloihin
  - tulot on kohdennettu menopuolen budjettikohtiin☐

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Tulopuolen budjettikohta:	Käytettävissä olevat määrärahat kuluvana varainhoito-vuonna	Ehdotuksen/aloitteen vaikutus[106]						
		Vuosi **N**	Vuosi **N+1**	Vuosi **N+2**	Vuosi **N+3**	ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)		
Momentti ….								

Vastaava(t) menopuolen budjettikohta (budjettikohdat) käyttötarkoitukseensa sidottujen tulojen tapauksessa:

Muita huomautuksia (esim. tuloihin kohdistuvan vaikutuksen laskentamenetelmä/-kaava tai muita lisätietoja).

[106] Perinteiset omat varat (tulli- ja sokerimaksut) on ilmoitettava nettomääräisinä eli bruttomäärästä on vähennettävä kantokuluja vastaava 20 prosentin osuus.